REV. PATRIS JOANNIS GRASSET S.J. NOVA FORMA...

Jean Crasset

Digitized by Google

BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
FONDO EBORENSE
42
3 B
13

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ICON

Pro Præludiis Exerc. S. P. Ignatij S. I. Fund.

Meditabor in omnibus operibus tuis et in adinventionibus tuis exercebor. Ps. 76. 13.

P. S. C. M. Jos. et Jo. Klauber Cath. Sc. et exc. A. V.

Digitized by Google

Rev. Patris

IOANNIS GRASSET, S. J.

NOVA FORMA MEDITATIONUM,

IN

SINGULOS ANNI DIES;

CUM SCIENTIA

SANCTORUM: NOSSE MORI.

Poſt

Tertiam Editionem Gallicam

Anno 1673. Pariſiis impreſſam,

Latinè reddita

A

Quodam Societatis JESU

Sacerdote.

EDITIO QUINTA.

CUM PRIVILEGIO CÆSAREO, ET FACULTATE SUPERIORUM.

Auguſtæ Vindelicorum & Cracoviæ,

Sumptibus Chriſtophori Bartl, & Conſortium. Mercator. & Bibliopol. Univerſitatis Cracovienſis.

Anno 1756.

Digitized by Google

FACULTAS

R. P. PROVINCIALIS

Cùm

PRIVILEGIO CÆSAREO.

CUm D. Chriſtophorus Bartl typis recudere deſideret librum, cui Titulus: Nova forma Meditationum ad ſingulos anni dies &c. à Patre Joanne Graſſet Soc. JESU conſcriptum, & jam alias latino idiomate editum, ego Adamus Dichel Societatis JESU per Superiorem Germaniam præpoſitus Provincialis, poteſtate ad id mihi facta ab Adm. Reverendo Patre Noſtro Ignatio Vicecomite Univerſæ Societatis præpoſito Generali, eidem ad primam duntaxat hanc editionem facultatem impertio; ſimúlque communico Privilegium Cæſareum, quo aliis bibliopolis, & Typographis &c. prohibetur, ne dictum librum citra conſenſum Superiorum recudere, aut intra fines S. R. Imperii inferre præſumant. In quorum fidem has ei manu propria, & conſueto Officii Sigillo munitas dedi. Friburgi Brisgoiæ 2. Julii 1752.

(L. S.)

ADAMUS DICHEL.

Digitized by Google

MONITA NECESSARIA

Ad meliorem uſum ſequentium Meditationum.

COmpluribus Orationi mentali aſſuetis minùs probantur Meditationes fuſiùs propoſitæ, vel quòd illis perlegendis tempus ſufficiens non habeant, vel quòd memoriâ illas retinere non valeant. Accedit, quòd eorum mens, videns jam factum, quod ipſis faciendum erat, & inveniens abſque labore, quod ſcrutatione intellectûs quærendum fuerat, negligentior evadat, & veluti otioſa evagetur in vaſtitate illa materiæ ab aliis prolixiùs explicata. Contrà ubi ſtrictim collectum habent meditandi argumentum, abſque difficultate illud memoriâ retinent, cum profectu expendunt, & cum delectatione deguſtant: haud ſecùs atque artifices tantò ſuavius amant opus à ſe perfectum, quantò majori laboris impendio illud perfecerunt.

Venator, quò longiori tempore prædam inveſtigavit, eò liquidiore perfunditur gaudio, ubi eam denique invenit, & accepit. Veritas proprio conatu eruta vehementiùs commovet animum, quàm centum veritates ab aliis propoſitæ.

Digitized by Google

Longè ſuaviùs ſentit animus effectum gratiæ, quando conſiſtens in terra deſerta & invia, & inaquoſa, videt cælitùs delabi manna in nutrimentum, & ſcaturire aquas è petra duriſſima ad reſtinguendam ſitim.

Regnum cœlorum ſimile eſt grano ſinapis, quod licèt minimum ſit, multùm tamen calefacit ſtomachum ubi contritum fuerit ac contuſum.

Neutiquam obruenda eſt mens nimii materiæ copiâ, ſicut nec ſtomachus nimiâ quantitate ciborum, quibus bene digerendis non ſufficit. Atque hinc eſt, quòd S. Ignatius peritiſſimus orandi Magiſter, in aureo exercitiorum ſpiritualium libello Meditationes tradiderit admodum breves, & tantò breviores, quantò ampliùs quis in exercitiis fuerit progreſſus: ad hoc nempe, ut anima omnem ſuam in Deo ponat fiduciam, lumen ab eo ardenter expetat, potentias ſuas ſeriò applicet, è cœlo auxilium avidè exſpectet, clarè agnoſcat, quàm modicum ex ſe habeat, ut inde humilietur, & quantum à Deo recipiat, ut ad referendas gratias inde exſtimuletur.

Permagna ſanè differentia eſt inter lectionem & Meditationem. Qui legit librum bonum, intelligere debet, quod legit, ſine difficultate, & ſine labore veritas menti legentis patere debet absque inquiſitione; qui verò meditatur, ratiocinationis propriæ labore perſcrutari debet agrum Evangelicum, ut reperiat theſaurum gratiæ in eo reconditum. Verum quidem eſt, quòd non omnes homines ſint capaces,

ut

ut propriâ induſtriâ latentes eruant veritates, & convincentes efforment diſcurſus, unde compulſi ſunt maximi quique noſtri ævi ſcriptores, in publicum edere prolixas Meditationes, in quibus propoſitæ ſunt veritates, cum omni, quam habent, efficacia & extenſione, ut, qui non pollent mente ita perſpicaci, & occulta rimante, juventur lectione ejusmodi veritatum prolixiùs propoſitarum, neque aliud porrò inter orandum illis, quod agant, ſuperſit, niſi ut bene afficiantur erga ea, quæ penſiculatè legerunt. Qui verò mentem nacti ſunt vivacem, agilem, curioſam, ardentem ac ſolidam, modicum exigunt materiæ, quâ ſe occupent: qua in re ſimiles videntur igni, qui, ubi nimiâ nutrimenti mole obruitur, penitùs extinguitur.

Fateor equidem, quòd ſit perdifficile, omnium genio ſatisfacere; polliceri tamen nihilominus audeo, quòd tam his, quàm illis commodæ futuræ ſint Meditationes, quas trado. Qui parùm materiæ exigunt, vel in unica ſolùm linea reperient, quo ſe longo tempore utiliter occupent, qui verò copiam materiæ expetunt, tranſeundo ab una linea ad alteram, tempore priùs deſtituentur, quàm argumento fructuoſæ meditationis.

Rerum ſacrarum intelligentes facilè perſpicient, quòd potiſſima pars propoſitionum, quibus conſtant hæ meditationes, ſint ſententiæ ſanctorum Patrum, verbotenus ferè in Gallicum idioma translatæ. Deſtinaveram eas annotate in margine, ſed conſiderando, quòd ejus-

Digitized by Google

modi citationes doctrinalibus potiùs libris conveniant, & quòd eas in ſuis quoque Meditationibus prætermiſerit P. Ludovicus de Ponte, ſupervacaneum duxi illas attexere. At loco textuum SS. Patrum, adjeci ſententias ſacræ ſcriprturæ, quæ eſſent veritatum in Meditationibus propoſitarum fulcimentum & condimentum, inſulſa namque & inſipida ſunt hominum verba absque ſale Verbi Divini. Illa nequaquam tantam vim habent ad permovenda hominum corda, quantam habent textus ſacri, quorum pondus & authoritas longè efficaciùs commovent hominum animos, quàm omnes locutiones humanæ. Itaque qui volent operari per fidem, poterunt inhærere adductis Divinæ Scripturæ ſententiis; qui verò volent intellectûs ratiocinatione, argumentum diſcursûs ex ipſis depromeut Meditationibus.

Proponuntur autem hîc Meditationes de potiſſimis virtutibus & vitiis, uti & de præcipuis myſteriis vitæ Domini noſtri JEſu Chriſti, & B. V. Mariæ; & quia ſenſus harum veritatum concludi debebat unâ aut alterâ lineâ, neceſſarium erat concinnare has Meditationes in forma ſententiarum, & brevium dictorum, ut ſuaviùs animo illaberentur, absque tamen rhythmica conſonantia, quam vitavi, ut potui.

Libens fateor, quòd aliqua hîc ſæpiùs quandoque repetantur. Sed quis eſt Meditationum liber, in quo non idem eveniat; & quis poteſt tractare materias adeò ſimiles, ut non in easdem quandoque incidat cogitationes? Addo, quòd ſit admodum proficuum, easdem materias bis

aut ter meditando repetere; veritas enim, æ aliquo tempore non movet, alio ſubinde npore efficaciùs movet, ut ſapien er adver- S. Ignatius. Atque hinc de induſtria quæ- .m hinc inde repetii, quæ facili negotio ɔtuiſſem mutare.

Ordo Meditationum reſpondet tribus ſta- bus vitæ Spiritualis, Incipientium, Proficien- ium, & Perfectorum, ut nempe quivis facilè eperire poſſit argumenta Meditationum, ſuæ liſpoſitioni conformia. Hæc ipſa methodus eſt, quam ſervavit P. Ludovicus de Ponte, quam & mihi ſectandam credidi.

Verùm ut illis quoque ſatisfacerem, qui deſi- derant habere Meditationes toto anni decurſu uſui futuras, adjunxi Indicem, quo deſignan- tur materiæ Meditationum in ſingulos anni dies. Quoniam autem fieri non poteſt, ut pro- ponantur materiæ hujus generis ſemper di- verſæ pro toto anno, & Meditationes hæ ple- næ ſunt magno numero veritatum, quarum quælibet ſufficit occupationi plurium dierum, neceſſario bis aut ter intra annum idem argu- mentum Meditationis proponendum mihi fuit, relinquendo cujusvis devotioni liberta- tem mutandi Meditationem, ſi illa, quæ aſ- ſignatur minùs ipſi arrideat.

Præfixi cuivis diei argumenta magis con- formia Evangelio Dominicæ, quod proin ſub cujusvis hebdomadæ initium legere conſultum foret. Idem obſervavi in Feſtis Sanctorum; ſug- gero enim Meditationes aut de illorum virtu- tibus, aut de argumento Evangelii, quod

in Miſſa legitur. Qui legent compendium vitæ illorum, facilè poterunt eorum exempla componere cum veritatibus, quas meditantur.

Sunt quidam bonæ mentis, qui cupiunt quovis menſe ſeſe ad mortem rite diſponere: horum devotioni ut ſatisfacerem, ad finem cujuslibet menſis aſſignavi quatuor Meditationes huic ſcopo perquam accommodatas. Illi verò, quibus menſtrua hæc ad mortem præparatio minùs arridet, poterunt aſſumere alias deſignatas materias, aut ipſi ſeligere illas, quæ præplacuerint ex Indice omnium Meditationum.

Ut fructus ex his Meditationibus hauriatur, hic ferè modus eſt adhibendus. Poſt prævias præparationes ordinarias, de quibus dixi in Methodo Orationis à me edita, lege cum reverentia, & attentione Verba S. Scripturæ & ſingula accuratè perpende. Elice actus fidei, & ſi mentem tuam his bene occupatam advertas, illis inhære, neque ad alia mentem transfer.

Quòd ſi verò animus non ſatis paſcatur ſenſu Verborum Divinæ Scripturæ, lege primam partem Meditationis tibi propoſitæ, & inhære veritati, quæ majorem in animo tuo affectum excitabit, aut incipe à primis duabus lineis. Stude, ut bene penetres ſenſum, reflexionem inſtitue ſuper teipſum & adverte, utrùm vita tua huic veritati conformis ſit: ſin minùs, concipe inde dolorem, & elice bonum propoſitum. Exempli gratia ſi mediteris de patientia, ubi perveneris ad has duas lineas: *Quidquid patior, nihil eſt in comparatione pœnæ, quam promerui.* Revoca tantiſper in memoriam potiſſima

ma peccata vitæ tuæ, compara locum, in es, cum illo, in quo deberes eſſe; pœnas, s toleras, cum illis, quas deberes tolerare. tire tempus dolorum tuorum cum æternate, & vide, an cauſam habeas conquendi. Dic; ſi Deus juſtitiam ſuam in me execuiſſet, ubi modò degerem? an non ſuavi hîc vivo, quàm in inferno? ſi illic habitam in turba damnatorum cum ardoribus mpiternis, an non felicem me æſtimarem, ſi ıde liceret huc redire, ac perpeti, quæ modò erpetior? Cur igitur conquerar? nunquid iique Deus mecum agit? An non infinities luriora ſum promeritus? Proſequere hanc conſiderationem, & compelle cor tuum, donec acquieſcat, & Dei ordinationi ſe plenè ſubmittat. Dein elice affectus. Gratias age Domino noſtro, ob bonitatem & miſericordiam tibi exhibitam. Veniam pete de tua impatientia, & ſtatue patientiùs, quàm hactenus, tolerare adverſa.

Progredere deinceps ad lineam ſequentem: *In comparatione gloriæ tuæ, quæ mihi eſt præparata*, quam meditaberis, ut præcedentem, avolando, apis inſtar, à flore in florem, donec inveneris mel devotionis.

Quòd ſi nullâ ratione movearis, ne tamen eapropter intermitte Orationem, ſed perſiſte tranquillus in Dei præſentia, aut utere praxibus quas docui in Methodo Orationis. Poteris etiam legere verba devotione plena, quæ ſunt ad finem quartæ Partis, ubi reperies absque dubio conſolationem.

Quan-

Digitized by Google

Quando præter modum aut ordinem agitaberis affectibus gaudii aut triſtitiæ, conſultum erit, etiam extra ſtata Orationis tempora hoc agere. Eleva cor tuum ad Deum, roga illum, ut manifeſtam tibi faciat voluntatem ſuam. Dein librum fortuitò aperiens, inhære meditationi, in quam fortè incideris, & frequenter reperies, quod quæres. Providentia Dei, inquit Sapiens, ludit in orbe terrarum cum hominibus, & libenter ſe manifeſtat in fortuitis & inopinatis ejusmodi caſibus.

Quoniam juſſus ſum nomen meum novæ huic editioni præfigere, obſecro, & obteſtor bonos omnes, per charitatem, quam debent miſeris, ut mei inter precandum meminiſſe velint.

Sequuntur duo Indices. Prior omnium Meditationum, quæ toto libro continentur. Poſterior, Meditationum in ſingulos anni dies.

PRI-

Digitized by Google

PRIMA PARS
EDITATIONUM
PRO
VIA PURGATIVA.
MEDITATIO I.

De Fine Hominis.

A Deo ex nihilo conditus ſum. Dei ſum totus. Non ſubſiſto, niſi in Deo. Non vivo, niſi ut ſerviam Deo. Sicut non poſſum exiſtere, niſi à Deo, ita poſſum exiſtere, niſi propter Deum. eſſarium non eſt, me in mundo exiſtere. ɔd ſi tamen exiſtam, neceſſariò oportet totum eſſe Dei.

ɔmnia mihi loquuntur de Deo. Omnia apiunt ad Deum. Omnia mihi Dei cogni- ɛm ingenerant. Omnia mihi exprobrant, l vivere non merear, niſi vivam propter m. Quòd cor habere non merear, niſi n Deum diligere. Quòd non poſſim duo-

bus Dominis ſervire, ſed quòd oporteat me aut dæmonis, aut Dei mancipatum eſſe obſequiis.

Utri illorum hactenus obtemperavi: Cujus dominio me ſubjeci? Cujus obſequiis me impendi? Cujus beneplacitum adimplevi? Heu! dæmonis imperiis ſum obſecutus. En Dominum, quem Deo prætuli! Illi me mancipavi. Omnem voluntatem ejus explevi.

Ah! exhorreſco perfidiam meam. Agnoſco iniquitatem meam. Cupio deinceps ſoli Deo adhærere. Nolo amare, niſi Deum. Nolo vivere, niſi propter Deum. Nolo ſervire, niſi Deo. Neceſſitatem mihi imponam Deum amandi, ejúsque beneplacitum in omnibus exequendi.

Verba S. Scripturæ.

Notum fac mihi Domine finem meum, ut ſciam, quid deſit mihi. Pſal. 38. 5. & 6.

In gloriam meam creavi eum, formavi eum, & feci eum. Iſai. 43. 7.

Univerſa propter ſemetipſum operatus eſt Dominus. Prov. 16. 4.

Ego ſum principium & finis. Apoc. 1. 8.

Filios enutrivi, & exaltavi, ipſi autem ſpreverunt me. Iſai. 1. 2.

MEDITATIO II.

De dominio Dei in Creaturas.

NOn ſemper extitiſti in rerum natura. Fuit tempus, quo non extiteras. Deus te edu-

duxit ex nihilo. Ipſe tibi dedit, quidquid s. Tu ergo es creatura ejus. Ille abſolutum ı te habet dominium. Poteſt tibi imperare, uidquid ipſi placet. Poteſt tibi prohibere, uidquid ipſi placet. Poteſt tibi permittere, uidquid ipſi placet. Poteſt te collocare, bicunque ipſi placet. Poteſt te conſervare, ıt deſtruere. Poteſt te extollere, aut de-rimere. Poteſt te conſolari, aut affligere. oteſt tibi mortem accelerare, aut vitam ex-ndere. Sicut ille à nemine dependet, ita emini obligatur.

Deus eſt primum Principium tuum. Ipſe ſt Dominus vitæ tuæ. Ipſe eſt Conſervator ıus. Ipſe eſt Reparator tuus. Dependes b illo neceſſario. Dependes ab illo eſſentia-ter. Dependes ab illo abſolutè. Dependes b illo ſemper. Dependebis ab illo æternùm. n non æquiſſimum eſt, obedire te illi, à quo ɔtus, quantus eſt, dependes?

Qui plantavit vineam, nunquid jus habet eſcendi fructibus ejus? Qui domum conſtru-it, nunquid jus habet inhabitandi illam? Quanta iniquitas, ejicere Deum ex corde, uod manibus ſuis ipſe efformavit? Ex corde, uod ſanguine ſuo redemit? Ex corde, in quo eſiderat commorari? Ex corde, quod cupit nctificare? Quanta arrogantia vaſis teſtacei, ıurmurare contra figulum, à quo fuit effe-tum?

Deus eſt ultimus finis tuus. Creavit te ad loriam ſuam. Deſiderat te beatum efficere, uem in finem te in hunc mundum induxit. es quælibet tendit in finem ſuum. Finis eſt

Digitized by Google

terminus motuum ejus. Eſt centrum quietis ejus. Eſt principium virtutis ejus. Eſt pondus inclinationis ejus. Eſt cumulus perfectionis ejus. Extra finem ſibi proprium res quæcunque infelix eſt, infirma eſt, vitioſa eſt. Ah! cur non ergo ad Deum contendimus? Ah! cur à Deo deficimus?

O Deus meus, & finis meus! Tu es Principium vitæ meæ. Tu es Centrum quietis meæ. Manus tuæ fecerunt me. Manus tuæ conſervant me. Manus tuæ ſuſtentant me. Manus tuæ defendunt me. Semper hæreo intra brachia tua, nec tamen unquam cogito de te. Semper verſor in corde tuo, nec tamen unquam amo te. Creaturæ tuæ omnia mihi præſtant obſequia, & ego tibi ſervire recuſo. Egóne illas condidi; Egóne vitam meam pro illis poſui?

O mi Deus! creâſti me propter te, & mortuus etiam es propter me. Promittis mihi æterna bona. Minaris mihi æterna mala. Et hæc omnia me non percellunt. Et poſt hæc omnia necdum amo te.

O Deus meus, & Dominus meus! exure Paradiſum, extingue infernum. Non requiro aliam mercedem obſequii à me tibi præſtiti, quàm illam gloriam, quæ eſt, Tibi ſerviiſſe. Grande nimis præmium eſt Paradiſus amanti te. Exigua nimis pœna eſt infernus non amanti te.

O quantùm me oblectant hæc animi ſenſa! Ego ſum à Deo. Ego ſum Dei. Ego ſum in Deo. Ego ſum propter Deum. A Deo, velut à meo Principio. Dei, ut ſupremi Do-

min

ini mei. In Deo, velut in Centro meo. opter Deum, velut ultimum Finem meum. eu me! Ita hactenus vixi, ac ſi exiſterem à eipſo. Ac ſi eſſem mei ipſius. Ac ſi exiſtem propter me ipſum. Ac ſi ſufficerem minetipſi. Ah! ero deinceps totus tuus. Non viam alteri Domino, niſi tibi. Non quæn quietem, niſi in te. Non laborabo, niſi opter te.

Verba S. Scripturæ.

Dominus Deus veſter ipſe eſt Deus Deorum, Dominus Dominantium, Deus magnus & ens, & terribilis. Deut. 10. 17.

Si Pater ego ſum, ubi eſt honor meus? & Dominus ego ſum, ubi eſt timor meus? lach. 1. 16.

Manus tuæ fecerunt me, & plaſmaverunt . Job. 10. 8.

Quis plantavit vineam, & de fructu ejus n edit? 1. Cor. 9 7.

O homo, tu quis es, qui reſpondeas Deo; m. 9. 20.

Nonne Deo ſubjecta erit anima mea? Pſal. . 1.

MEDITATIO III.

De Cura propriæ Salutis.

Alus mea eſt negotium meum. Salus mea eſt unicum negotium meum. Salus mea ſummum negotium.

Digitized by Google

Deus ab omni æternitate cordi habuit hoc negotium. Filius Dei mortuus eſt in cruce propter hoc negotium. Angeli noſtri boni operam ſuam conferunt in hoc negotium. Mundus univerſus non eſt conditus, niſi propter hoc negotium.

Omnis felicitas mea innititur huic negotio. Æternitas mea vertitur in hoc negotio. Omnes dæmones adverſantur huic negotio. Non poſſum absque vigili cura feliciter conficere hoc negotium. Stultus itaque ſum, ſi non ſeriò tractem hoc negotium.

Ego interim negligo hoc negotium. Omnia alia cogito, præterquam hoc negotium. Cætera omnia majori mihi curæ ſunt, quàm hoc negotium. Ah! nolo deinceps ſollicitus eſſe, niſi de hoc negotio. Nulli rei majorem operam impendam, quàm huic negotio.

Verba S. Scripturæ.

Unum eſt neceſſarium. Luc. 10. 42.

Quid prodeſt homini, ſi mundum univerſum lucretur, animæ verò ſuæ detrimentum patiatur? Matth. 16. 26.

Quam dabit homo commutationem pro anima ſua? Ibidem.

Attende tibi. 1. Tim. 4. 16.

Miſerere animæ tuæ, placens Deo. Eccli. 30. 24.

ME-

MEDITATIO IV.

De Avulſione à Creaturis.

NUnquam inveni verum gaudium in creaturis. Nunquam in illis quietem inveni. unquam in illis ſecuritatem inveni. Nunuam in illis fidelitatem inveni.

Vanæ ſunt, & inſtabiles. Impuræ ſunt, & idigentes. Illæ propter me fuerunt procreae. Ego non fui conditus propter illas. Ille abjectiores ſunt, quàm ego. Ego multò obilior ac præſtantior ſum, quàm illæ. Ocupare me poſſunt, at ſatiare me non poſſunt, 'erturbare poſſunt cor meum, at ſedare illud on poſſunt.

Mi Deus! Cor meum permodicum eſt in ıa ſubſtantia; ſed infinitum eſt in ſuis deſieriis. Tantum eſt, quanta eſt beatitudo ua, cujus capax eſt. Condidiſti cor meum d te amandum. Formâſti illud ad imaginem x ſimilitudinem tuam.

Cor meum eſt fluvius, qui in mare delabiur. Eſt ignis, qui ſurſum ad ſuam ſphæram ontendit. Eſt radius, qui ad ſuam properat edire originem. Eſt ferrum, quod appetit uo uniri magneti etiam non cognito.

Heu! quàm infelix fui, quando creaturas mavi. O mi Deus! quoniam conditus ſum ropter te facilè perſpicio, quòd nunquam oſſeſſurus ſim pacem, aut quietem, niſi in e.

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Eccle. 1. 2.

Vide in omnibus vanitatem & afflictionem animi, & nihil permanere ſub ſole. Eccle. 2. 11.

Convertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus bene fecit tibi? Pſal. 114. 7.

Ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium? Pſal. 4. 3.

MEDITATIO V.

De Voluntate Dei.

NOn exiſto in mundo, niſi ut exequar, quod Deus vult. Mortem incurrere mereor, niſi exequar, quod Deus vult. Nunquam perfectus ero, niſi exequar, quod Deus vult. Nunquam quiete fruar, niſi exequar, quod Deus vult. Volens nolens exequi debebo, quod Deus vult.

Sapiens ero, Sicut Deus, ſi idem cum ipſo judicium habeam. Juſtus ero, ſicut Deus, ſi eandem cum ipſo regulam habeam. Sanctus ero, ſicut Deus, ſi eundem cum ipſo amorem habeam. Potens ero, ſicut Deus, ſi idem velim, quod ipſe vult. Beatus ero, ſicut Deus, ſi eandem cum ipſo delectationem habeam. Omnia mihi obedient, ſicut Deo, ſi eandem cum ipſo voluntatem habeam.

Heu!

Digitized by Google

Heu! quàm infelix hactenus fui, quamdiu ontra Deum bellum geſſi. Omnia repugnâunt voluntati meæ, quando Divinæ voluntati repugnavi. O mi Deus! ne tradas me oncupiſcentiis meis. Ne permittas ampliùs, t te offendam. Everte voluntatem meam, e per ipſam evertatur voluntas tua. Compelle me, ſi tibi obtemperare detrectem. xequere circa meam voluntatem tuam, ſi uando recuſem exequi beneplacitum tuum.

Verba S. Scripturæ.

Vita in voluntate ejus. Pſal. 29. 6.

Sicut fuerit voluntas in cælo, ſic fiat. . Machab. 3. 60.

Non quod ego volo, ſed quod tu. Marc. 4. 30.

Domini voluntas fiat. Act. 21. 14.

Domine, quid me vis facere? Act. 6. 9.

MEDITATIO VI.

e obligationibus DEUM amandi, eique ſerviendi.

QUia Deus eſt prima ac ſuprema Eſſentia. Quia ipſe manibus ſuis formavit me. uia creavit me, ut ipſum diligerem. Quia ipuit me ex inferno. Quia vitam ſuam mihi navit. Quia redemit me ſanguine ſuo. uia nutrit me carne ſuâ. Quia animat me iritu ſuo. Quia promittit mihi Beatitudi-

nem ſuam. Quia ab æterno dilexit me. Quia comulavit me beneficiis infinitis. Quia remiſit mihi ſcelera infinita. Quia ſe totum mihi dono largitur. Quia totus, quantus ſum, omni jure illi ſubjectus ſum. Quia non ſubſiſto niſi per ejus gratiam. Quia ipſe mei amore exardeſcit. Quia unicè deſiderat me pari ſecum felicitate beatum efficere.

Amabo itaque Deum ex toto corde meo. Non ſerviam alteri Domino, quàm ipſi. Adimplebo omne ejus beneplacitum. Gloriæ ejus me totum conſecrabo. Mi Deus! Opto, ut vivere deſinam, niſi vitam omnem unicè tuis obſequiis velim impendere. Deſtrue meum eſſe, niſi velim tuus eſſe. Everte deſideria mea, ſi quid aliud deſiderem præter te.

Verba S. Scripturæ.

Servus meus es tu. Iſai. 41. 9.

Tuus ſum ego. Pſal. 128. 94.

Sive vivimus, ſive morimur, Domini ſumus. Rom. 14. 8.

Non eſtis veſtrì, empti enim eſtis pretio magno. 1. Cor. 6. 19. & 20.

O Domine! quia ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ. Pſal. 115. 16.

MEDITATIO VII.

Cogitationes utiles ad mentem à mundo avellendam.

QUis me introduxit in hunc mundum? Cur vivo in hoc mundo? Quid ago in hoc mun-

mundo? Quâ quiete fruor in hoc mundo? Quando emigrabo ex hoc mundo? Quò ibo, cùm diſcedendum mihi erit ex hoc mundo? Quid me feciſſe optabo, cùm per mortem egreſſurus ero ex hoc mundo?

Ergóne ob caduca fallacis mundi bona, perperàm dilecta, æternis torquebor incendiis? Si perdam animam meam, quid mihi proderit lucrum totius mundi? Et tamen interea omnis labor meus unicè intentus eſt comparandis perfidi mundi bonis.

O mi Deus! aut eripe me ex hoc mundo, aut avelle cor meum à vanitatibus mundi. Effice, ut mundus moriatur mihi, aut ut ego moriar mundo. Separa animam meam à corpore ſuo, aut tolle à me noxium mundi amorem.

Verba S. Scripturæ.

Quid prodeſt homini, ſi mundum univerſum lucretur, animæ verò ſuæ detrimentum patiatur? Matth. 16. 26.

Vos de hoc mundo eſtis: ego non ſum de hoc mundo. Joan. 8. 23.

Pater juſte, mundus te non cognovit. Joan. 17. 25.

De mundo non eſtis. Joan. 15. 19.

MEDITATIO VIII.

De morte.

MOrieris aliquando. Non niſi ſemel tantùm morieris. Neſcis, quando ſis moritu-

turus. Neſcis, quomodo ſis moriturus. Neſcis, quo loco ſis moriturus. Neſcis, quo in ſtatu ſis moriturus. Morieris citiùs, quàm tibi perſuadeas. Niſi mortem ſollicitè præmediteris, mors improviſa te obruet.

Mors eſt talis, vita qualis. Non addiſcitur uno momento, quod nunquam antè fuit tractatum. Non dediſcitur uno momento, quod ſemper antè fuit in uſu.

Poſt mortem ſupremo ſiſteris Judici. Poſt judicium migrabis in æternitatem. Quid tunc optabis feciſſe? Quid tibi proderunt caduca mundi bona, tot curis conquiſita?

O Mors! O Judicium! O Salus! O Æternitas. Mortuus ſum, niſi feriò mortem præcogitem. Amens ſum, niſi Æternitatem præmediter. Non mereor ſalvari, niſi timeam damnari.

Verba S. Scripturæ.

Ecce propè ſunt dies mortis tuæ. Deut. 31. 14.

O mors! quam amara eſt memoria tua homini pacem habenti in ſubſtantiis ſuis. Eccli. 41. 1.

Neſcit homo finem ſuum. Eccle. 9. 12.

Statutum eſt hominibus ſemel mori. Hebr. 9. 27.

Et vos eſtote parati, quia quâ horâ non putatis, filius hominis veniet. Luc. 12. 40.

Diſpone domui tuæ, quia morieris tu. Iſa. 38. 1.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO IX.

De Morte Juſtorum.

O Quàm jucundum eſt mori illis, quos vi-
vere non delectat! Sine afflictione relin-
itur, quod ſine adhæſione poſſidetur. Sua-
s mors illi eſt, qui nullum in hac vita quæ-
ſolatium. Anima ſine dolore migrat è do-
cilio, quod nunquam libenter incoluit.
cceptabile eſt divortium illis, qui ſe mutuò
n diligunt. Quod perditè amas in vita,
ictio tibi erit in morte. Quod te affligit
vita, ſolatium tibi erit in morte.

Quid poteſt in morte affligere animum, à
bus omnibus, dum viveret, ſponte avul-
m? Fortis eſt, ut mors, dilectio. Præver-
t nempe dilectio id, quod morti alioquin fo-
t præſtandum. Separat anima à ſuo cor-
re, nec quidquam morti ſeparandum re-
quit. Quid neceſſe eſt? violentiam à morte
ferri animo, qui nulli creaturæ hæret affi-
us? Theſaurus meritorum ſanctis Virtutum
tibus comparatus, bonum eſt, quod animo
ipi non poteſt. Pretioſa ſanè hæreditas,
uâ mors ſpoliare te non valet. O quantum
bi morienti erit ſolatium, vitam bonis ope-
bus exegiſſe!

Nihil pulchri eſt in hac vita, niſi oſtium
ulchrum, per quod inde egrediaris. Inter
nnia bona, quæ deſiderari ab homine poſ-
nt, maximum eſt, ſanctè mori. Mors neu-
quam illi eſt formidanda, qui bene vixit.

Mors

Digitized by Google

Mors namque eſt finis certaminum ejus. Eſt corona meritorum ejus. Deus in die illa mala conſervat animam ſibi fidelem. Jubet illam quieſcere in fine ſuo. Munit illam gratiâ ſuâ. Mitigat dolores ejus. Diſſipat terrores ejus. Angelis ſuis mandat, ut ſolentur illam, & protegant. Ut illam in pace conſervent, atque ad Paradiſum deducant.

O quàm pretioſa eſt in conſpectu Domini mors Sanctorum ejus! O quàm honorabile Deo eſt hoc ſacrificium! O quàm acceptabilis Deo eſt hæc victima! Mi Deus, poteróne ſperare bonam mortem, cùm vitam usque adeò perverſam egerim? Verum eſt, perdidi innocentiam meam, quam tamen reparare poſſum per pœnitentiam. Ah! Vivam vitâ juſtorum, ut mori poſſim morte juſtorum.

Verba S. Scripturæ.

Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Apoc. 14. 13.

Timenti Dominum bene erit in extremis, & in die defunctionis ſuæ benedicetur. Eccli. 1. 13.

Pretioſa in conſpectu Domini mors Sanctorum ejus. Pſal. 115. 15.

His fieri incipientibus, reſpicite, & levate capita veſtra, quoniam appropinquat redemptio veſtra. Luc. 21. 28.

In lætitia egrediemini, & in pace deducemini; montes & colles cantabunt coram vobis laudem, &c. Iſa. 55. 12.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO. X.

De Morte Peccatorum.

MOrs eſt grande malum. Gravius malum eſt peccatum. Sed mors juncta pecco eſt malorum omnium terribiliſſimum. t malum univerſale. Eſt malum æternum. t malum ſine remedio. Eſt comminatio mamè terrifica, quam Deus irritatus poteſt tentare.

O quàm formidanda eſt mors impiorum! onſternantur horrore, cùm ſe ex improviſo dent conſtitutos in ultima linea temporis, iod tam impiè diſſipàrunt. Cùm ſe adverınt jamjam abripi in carcerem æternitatis, ĸ quo nulla eſt redemptio.

Incipere videre, quod nunquam fuerat ɔectatum. Incipere comprehendere, quod unquam fuerat cogitatum. Incipere experi, quod nunquam fuerat apprehenſum. ıcipere ſentire, quod nullo experimento ıerat præcognitum. Incipere pati cruciaıs æternitati commenſos. Deſertâ patriâ deciarum, ingredi locum tormentorum. De:endere ex paradiſo in profundum inferni. 'ranſire ab opulentia ad extremam indigenam. Præcipitari ex throno gloriæ in abyſım confuſionis. O quàm terribilis eſt hæc ıutatio! O quàm dura eſt hæc calamitas!) quàm hæc novitas eſt improviſa! O quàm ıic caſus eſt expaveſcendus!

Quod

Quod in juſtis accendit deſiderium, impiis incutit terrorem. Homo juſtus nihil ardentiùs deſiderat, quàm comparere in conſpectu Dei. Homo impius nihil magis formidat, quàm ſiſti in conſpectu Dei. Quantus horror erit impio videre ſe coram Deo, quem irritavit? Coram Patre, quem injuriis affecit? Coram Rege, quem deſpectui habuit? Coram Amico, quem perfidè prodidit? Coram Belli Duce, quem turpiter deſeruit? Coram Sponſo, cui fidem fregit? Coram Judice, quem atrociter offendit? Coram Salvatore, quem ſceleribus ſuis in crucem egit? Nihil magis reformidat impius, quàm metuendum irati Judicis aſpectum, quem tamen minimè poterit ſubterfugere.

Tunc intuebitur omnia ſua flagitia, quæ inſurgent ad ipſum accuſandum. Videbit dæmones truculenter illi inhiantes. Videbit ſupra ſe Judicem irâ ſuccenſum, fulminantem æternæ damnationis ſententiam. Videbit infra ſe patentem inferni puteum, in quem mox erit præcipitandus. Videbit retro ſe mundum, à quo turpiter fuit deceptus. Videbit ante ſe bona ſua perditè amata, jamjam ipſi eripienda. Videbit juxta ſe creaturas, quæ ipſi fuêre occaſiones peccandi. Videbit intra ſe corpus ſuum jamjam deſerendum.

O JEſu Crucifixe! Quàm conſpectus tuus conſolabitur tunc juſtos! Quàm conſpectus tuus conſternabit tunc impios! Quomodo audebunt in te reſpicere, quem crucifixerunt? Omnia tua vulnera ſanguine diffluent in præſentia tam crudelium tuorum carnificum.

Et

Et qualis erit mors mea? talis qualis vita **ſua fuit.** Moriárne morte Juſtorum? Omnino, **ſi vivas** vitâ Juſtorum. Moirárne morte **impiorum?** Omnino, ſi vivas vitâ impiorum. **Vivam itaque** deinceps in gratia, ut moriar **in pace.** Vivam ſanctè, ut moriar tranquillè. **Vivam** in pœnitentia, ut moriar in ſecuritate.

Verba S. Scripturæ.

Mors peccatorum peſſima. Pſalm 33. 22.

Virum injuſtum mala capient in interitu. Pſalm 139. 12.

Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me. Pſal. 48. 6.

Relinquent alienis divitias ſuas, & ſepulchra eorum domus illorum in æternum. Pſal. 48. 12.

Mortuus eſt & dives, & ſepultus eſt in inferno. Luc. 16. 22.

Niſi pœnitentiam habueritis, omnes ſimiliter peribitis. Luc. 13. 3.

MEDITATIO XI.

De Judicio.

DEUS eſt oculus, qui videt omnia. Eſt auris, quæ audit omnia. Eſt manus, quæ ſcribit omnia. Non video, & tamen videor. Non intelligo, & tamen intelligor. Non cognoſco, & tamen cognoſcor. Ocu-

Digitized by Google

lus, qui omnia detegit, tectus eſt. Auris, quæ audit omnia; latet abſcondita. Manus, quæ ſcribit omnia, eſt inviſibilis.

Nihil perditur, nihil exerrat. Omnia ex tempore tranſeunt ad æternitatem. Quod tranſiit; revertetur. Quod amiſſum credebatur, reperietur. Crimen ſepultum reſuſcitabitur. Id, quo tempus malè prodigitur, non tranſibit cum tempore.

Omnia diſcutientur, ſine exceptione. Omnia judicabuntur, ſine perſonarum acceptione. Omnia condemnabuntur, ſine remiſſione. Omnia punientur, ſine commiſeratione.

Heu mi DEUS! Ubi me abſcondam, quando ad tribunal evocabor? Quid reſpondebo, quando interrogabor? Quid de me fiet, quando judicabor? Quid feciſſe optabo, quando condemnabor?

Venite ad me, benedicti Patris mei? O verba amabilia! Diſcedite à me maledicti; O verba terribilia: Nos ipſi ſcribimus in hâc vitâ ſententiam, quæ tunc pro nobis, aut contra nos pronuntiabitur. Heu me infelicem! quando manifeſtabuntur crimina mea. Heu me infelicem! quando manifeſtabuntur arcana cordis mei. Heu me infelicem! quando dicetur: En hominem, & bona, quæ ipſi præſtiti: En hominem, & mala, quæ contra me commiſit.

Verba S. Scripturæ.

Omnes ſtabimus ante tribunal Chriſti. Rom. 14. 10.

Omnes

Digitized by Google

Omnes nos manifeſtari oportet ante tribu-al Chriſti, ut referat unusquisque propria orporis, prout geſſit, ſive bonum, ſive ma-um. 2. Cor. 5. 10.

Cuncta, quæ fiunt, adducet Dominus in ju-icium. Eccle. 11. 9.

In fine hominis denudatio operum ejus. ccli. 11. 29.

Si juſtus quidem vix ſalvabitur, impius & eccator ubi parebunt? 1. Pet. 4. 18.

MEDITATIO XII.

De Inferno.

Nfernus eſt carcer Juſtitiæ DEI. Eſt arma-mentarium vindictæ ejus. Eſt terminus rroris ejus. Eſt centrum malorum omnium. ſt puteus profundus mortis, nunquam mo-turæ. Eſt regnum Dæmonum. Eſt patria eſperatorum. Eſt regio lacrymarum. Eſt ocus tormentorum. Eſt terra maledictionis. ſt exilium ſine ſolatio. Eſt jactura ſine recu-erατione. Eſt labor ſine quiete. Eſt dolor ne fine, Eſt malum ſine remedio.

Ibi homo erit ſeparatus à DEO. Homo rit maledictus à DEO. Homo odio habebi-ur à DEO. Deus illum odio habebit, nec oterit eum amare. Odium ejus erit infini-um. Odium ejus erit irreconciliabile. Odi-m ejus erit univerſale. Odium ejus erit ternum.

In Cœlo erunt omnia, quæ amabis. In inferno erunt omnia, quæ deteſtaberis. In Cælo erunt puræ delectationes. In inferno erunt puri dolores. In Cælo nullius rei erit indigentia. In inferno erit indigentia rerum omnium.

O rerum viciſſitudo expaveſcenda! Impius fugit Deum in terrâ, quem tamen ubique reperit. Quærit Deum in inferno, nec tamen unquam illum inveniet. Quid dico: Fugiet Deum? Heu! reperiet eum ubique, nec tamen unquam illum amabit. Dei præſentia efficit Paradiſum. Dei præſentia efficit infernum. Maxima pœna reprobi eſt, Deum ubique præſentem habere, ſed irritatum.

O æternitas! quàm longa es! O æternitas! quàm terribilis es! O nunquam, quod nunquam finietur! O ſemper, quod ſemper durabit! O præſens, quod ſemper cohæret cum præterito! O præteritum, quod ſemper cohæret cum futuro. O æternitas! an nunquam te formidabimus? O æternitas! an nunquam te animo comprehendemus? Si te ſemper mente revolveremus, nunquam peccaremus.

Verba S. Scripturæ.

Terram miſeriæ, & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhabitat. Job. 10. 22.

Inutilem ſervum ejicite in tenebras exteriores Ibi erit fletus & ſtridor dentium Matth. 25. 30.

Digitized by Google

Qui pœnas dabunt in interitu æternas à facie Domini, & à gloria virtutis ejus. 2. Theſſ. 1. 9.

Pones eos, ut clibanum ignis in tempore vultûs tui: Dominus in irâ ſuâ conturbabit eos, & devorabit eos ignis. Pſal. 20. 10.

Peccator videbit, & iraſcetur; dentibus ſuis fremet, & tabeſcet: deſiderium peccatorum peribit. Pſal. 111. 10.

MEDITATIO XIII.

De duplici Æternitate.

VIvere ſemper & nunquam mori. Mori ſemper & nunquam vivere. Poſſidere omnia, & nihil deſiderare. Deſiderare omnia, & nihil poſſidere. Semper quieſcere, & nunquam laborare. Semper laborare, & nunquam, quieſcere. Semper lætari, & nunquam triſtari. Semper triſtari, & nunquam lætari. Semper Deum amare, & nunquam poſſe illum odio habere. Semper Deum odiſſe, & nunquam poſſe illum amare. En! quæ ſit hæreditas bonorum. En! quæ ſit pœna impiorum.

O quàm amabilis eſt Paradiſus! O quàm horribilis eſt infernus! O quàm fallax eſt mundus! O quàm cæcus eſt homo! O quàm breve eſt tempus! O quàm longa eſt æternitas! Longum non eſt, cujus extremum conſpicitur. Breve non eſt, cujus nullum apparet extremum.

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Ibunt hi in ſupplicium æternum: Juſti autem in vitam æternam. Matth. 25. 46.

Utinam ſaperent, & intelligerent, & noviſſima providerent! Deut. 32. 29.

Vermis eorum non morietur. & ignis eōrum non extinguetur. Iſai. 66. 24.

Diſcedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus eſt diabolo & Angelis ejus. Matth. 25. 41.

Venite Benedicti Patris mei, &c. Matth. 15. 34.

MEDITATIO XIV.

De peccato mortali.

QUid feci? Offendi Majeſtatem infinitam. Injuriâ affecti Perfectiones infinitas. Deſtruere conatus ſum Bonitatem infinitam. Violavi obligationem infinitam. Commiſi igitur injuſtitiam infinitam. Mereor itaque pœnam infinitam.

Deus odit peccatum, quantùm poteſt odiſſe. Odit peccatum, quantùm amat Filium ſuum. Odit peccatum, quantùm amat ſemetipſum. Odit peccatum unicè. Odit infinitè. Odit neceſſariò. Odit eſſentialiter. Æterno illud odio perſequetur.

Et ego amo id, quod Deus odit. Quantùm in me eſt, ita illud amo, ſicut Deus odit

odit. Illud amo unicè, quòd ille odit unicè. Amo immodicè, quod ille odit infinitè. Amo liberè, quod ille odit neceſſariò. Amo conſtanter, quod ille æterno odio perſequetur.

Perſequar deinceps peccatum eo odio, quo debeo. Tanto illud odio perſequar, quanto amore meipſum, & Deum proſequi debeo.

Abominabor peccatum unicè, infinitè, neceſſariò, conſtanter, æternùm.

Verba S. Scripturæ.

Altiſſimus peccatores odio habet, & impiis reddet vindictam. Eccli. 12. 3. & 4.

Quid feciſti? Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terrâ. Gen. 4. 10.

Deus propitius eſto mihi peccatori. Luc. 18. 13.

Anima, quæ per ſuperbiam aliquid commiſerit, ſive civis ille ſit, ſive peregrinus, quoniam adverſus Deum rebellis fuit, peribit de populo ſuo. Num. 15. 30.

Odio ſunt Deo impius & impietas ejus. Sap. 14. 9.

Quem fructum habuiſtis tunc in illis, in quibus nunc erubeſcitis? nam & finis illorum mors eſt. Rom. 8. 21.

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Qui in modico iniquus eſt, & in majori iquus eſt. Luc. 16. 10.

Ecce quantus ignis, quàm magnam ſilvam cendit? Jac. 3. 5.

Nolite contriſtare Spiritum Sanctum. Epheſ. 30.

Qui ſpernit modica, paulatim decidet. cli. 19. 1.

De omni verbo otioſo, quod locuti fuerint mines, reddent rationem in die judicii. atth. 12. 36.

MEDITATIO XVI.

De Pœnitentia.

A Ut infernus, aut Pœnitentia. Non ſunt niſi duæ vitæ ad æternitatem, lata, & ꝺta. Lata deducit ad infernum. Arcta decit ad cælum. Lata eſt planior. Arcta aſperior. Lata frequentatur à plurimis, cta à paucis teritur.

In quâ tu progrederis? Ambulas in via la. Vivis ſecundùm morem communem. on imitaris niſi vitia aliorum. Non imitaris orum virtutes. Non obſecundas niſi pravis clinationibus tuis. Non ſequeris niſi cupi-ates tuas indomitas. Horres arctam ſalutis nitam, ſemper declinas ad laxiorem viam rditionis. Audax es ad peccandum; ſed n animoſus ad agendam pœnitentiam.

Digitized by Google

Quam niſi promptè agas, ſubitò morieris. Niſi illam agas in tempore, ſerò nimis illam ages in æternitate.

O mi Deus! noli mihi parcere in tempore, dummodo mihi parcas in æternitate.

Verba S. Scripturæ.

Facite fructus dignos pœnitentiæ. Luc. 3. 8.

Niſi pœnitentiam habueritis, omnes ſimiliter peribitis. Luc. 13. 3.

Intrate per anguſtam portam; quia lata porta, & ſpatioſa via eſt, quæ ducit ad perditionem, & multi ſunt, qui intrant per eam. Matth. 7. 13.

Quam anguſta porta, & arcta via eſt, quæ ducit ad vitam, & pauci ſunt, qui inveniunt eam. Ibidem 14.

Pœnitentiam agite, appropinquavit enim Regnum Cælorum. Matth. 3. 2.

MEDITATIO XVII.

De Converſione non differenda.

NIſi pœnitentiam agas, non ſalvaberis. Niſi promptè ac celeriter illam agas, fortè nunquam ritè illam perages. Non habebis ſemper hoc tempus. Non habebis ſemper hanc gratiam. Non habebis ſemper hanc voluntatem. Qui abutitur tempore, privatur tempore. Qui abutitur gratiâ, priva-

atur gratiâ. Qui abutitur ſuâ libertate, rivatur ſuâ libertate.

Cur differs converſionem tuam? Decétne te malum eſſe, quia Deus bonus eſt? Deine patientia cauſa ſit protervitatis tuæ? Num ejus Juſtitia ſerviat iniquitati tuæ?

Peccare cum ſpe obtinendæ veniæ, eſt peccare per temerariam fidentiam. Eſt conſervare vitium per gratiam, quâ illud deberet deſtrui. Eſt nutrire peccatum, per remedium, quo deberet extingui. Eſt mutare pœnitentiam in fulcrum ſuæ impœnitentiæ.

Cur differs id, quod aliquando eſt faciendum? Quod cras cum fructu peragi poterit, an non & hodie fructuoſſè peragetur? Túne certò tibi promittas vitam craſtinam? Habebisne die craſtinâ eandem gratiam? Habebíſne cras eandem voluntatem? Ergóne negotium æternitatis fundandum eſt in incertitudine futuri temporis?

Id, quod fieri poteſt, certò fiet, ſi Deus non impediat. Dæmon certè vitam tibi abrumpet, niſi Deus ejus conatum impediat.

Morimur, ſicut viximus. Mors eſt Echo vitæ. Quomodo odiſſe poteris in morte, quod totâ vitâ amâſti? Quomodo amabis in morte, quod totâ vitâ odiſti? Latro ſalvatus eſt, ne deſperes. Sed non niſi unus ſalvatus eſt, ne juſto fidentiùs tibi pœnitentiam promittas.

Dicis, te à re nulla urgeri. Et ego aſſero, te ab omnibus urgeri. Tempus, quod tibi elabitur, urget te. Gratia, quæ te excitat, urget te. Paradiſus, qui tibi panditur,

urget

urget te. Infernus, in quem præceps abis, urget te. Mors, quæ tibi minatur, urget te; Judicium, quod imminet, urget te.

O mi Deus! Stultum nimis eſt, differre id, quod nimis citò fieri non poteſt. Inſanum eſt, continuo exercere id, quod fieri nunquam debet. Nolo expectare craſtinum, quia certus non ſum de vita in craſtinum protrahenda. Vita mea tota quanta, tua eſt, mi Deus! Cur tibi non niſi modicam ejus partem impendam? Tu mihi indulges tempus ad te amandum; an æquum eſt, ut illo abutar ad te offendendum? Si offeram Sacrificium Caini, reprobabor ſicut ipſe. Nunquam ſatis providere quis ſibi poteſt de ſecuritate, quando agitur de æternitate.

Verba S. Scripturæ.

Convertere ad Dominum, & relinque peccata tua. Eccli. 17. 21.

An divitias Bonitatis ejus, & Patientiæ, & longanimitatis contemnis? Ignoras, quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te adducit. Rom. 2. 4.

Pœnitemini igitur, & convertimini, ut deleantur peccata veſtra. Act. 3. 19.

Non tardes converti ad Dominum; & ne differas de die in diem: Subitò enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ diſperdet te. Eccli. 5. 8.

Viro, qui corripientem ſe durâ cervice contemnit, repentinus ei ſuperveniet interitus. Prov. 29. 2.

Me-

Digitized by Google

MEDITATIO XVIII.

De Conditionibus veræ Pœnitentiæ.

VEra pœnitentia ortum trahere debet ex imo cordis. Cor peccatum concepit, quod proin à corde rurſum eſt deſtruendum. Cor longè receſſit à Deo; Cor ergo reverti debet ad Deum. Odium procedit ex amore. Nemo odit, niſi quia amat. Tantùm quis odit, quantùm amat. Quare odiſſe debeo peccatum tantùm, quantùm debeo amare Deum. Tantùm, quantùm debeo amare meipſum. Tantùm, quantùm debeo amare Paradiſum. Tantùm, quantùm debeo timere infernum. Deum unicè amare debeo; ergo peccatum debeo unicè odiſſe. Omnia debeo amare propter Deum. Ergo omnia debeo odiſſe propter peccatum. Deum amare debeo ſuper omnia. Ergo peccatum debeo odiſſe ſuper omnia. Non poſſum excedere in amore Dei. Neque poſſum excedere in odio peccati.

Pœnitentia nihil prodeſt, niſi ſit de omnibus peccatis. Si gratia non deleat omnia peccata, nullum delet. Non poteſt quis ſolùm ex parte Deo reconciliari. Non poteſt quis ſimul amari, & odio haberi. Non poteſt quis in peccato ſimul exiſtere & in gratiâ. Non poteſt quis Dei ſimul eſſe, ac Dæmonis. Non poteſt quis Cælo dignus ſimul eſſe ac inferno. Si quis non credit omnia, nihil credit. Si

quis

quis non odit omnia, nihil odit. Ut ſis filius Eccleſiæ, oportet credere omnes veritates. Ut ſis filius Dei, oportet odiſſe omnia peccata. Saul excipit aliqua, & hæc eſt cauſa perditionis ejus. Inimicus Dei factus eſt, quia vivum ſervavit unum hoſtium ſuorum. Quid prodeſt tibi, vincere unum peccatum, ſi alterius ſis mancipium? Quid prodeſt tibi, deflere iracundiam tuam, ſi mancipium ſis impudicitiæ tuæ? Satis eſt unum vulnus lethale, ad vitam corpori adimendam. Satis eſt unum peccatum mortale, ad vitam animæ tollendam.

Homo nequaquam eſt pœnitens, qui pœnitere non vult, niſi pro aliquo tempore. Oportet ſemper odiſſe malum, quod ſemper odio habetur à Deo. Amicitia non cenſetur diſſoluta, quam quis ſtatuit renovare. Eſtne hoc odiſſe peccatum, velle illud iteratò committere? Eſtne hoc veram habere contritionem, aliqualem tantùm ſentire averſionem?

Poteſt quis odiſſe peccatum ſuum, etiamſi non ſentiat odium. Poteſt quis ſentire dolorem, etiamſi non habeat verum dolorem. Is verè odit peccatum, qui decrevit illud deſtruere. Pœnitentia ſincera non eſt, ſi occaſiones peccandi non fugiat. Si ames cauſas peccati, peccatum pariter amas.

Non ſatis eſt, peccata odiſſe. Oportet & damna reparare. Oportet reddere bona, iniquo titulo parta. Reſtituere honorem, proximo ablatum. Reparare ſcandala, aliis data. Satisfacere illis, qui fuêre offenſi. Oportet per dolorem caſtigare delectionem, quam quis

is peccando hauſit. Deus in pœnitentiam nsfert jus, quod ipſe habet, puniendi pec:orem. Si pœnitentia parca ſit in pœnis inıgendis, Juſtitia Dei parca non erit. Si enitentia ſeverè puniat crimina, juſtitia ei non puniet.

O mi Deus! quàm juſtas cauſas habeo nendi, ne adhuc hæream in ſtatu peccati! dióne illud habui ſincerè? in fine anni is ſe ſum, qui fui à principio? Ah! ſtatuo tam mutare. Mi Deus! Muta, obſecro, or meum. Da mihi ſpiritum novum, ut viım deinceps novam inſtituam.

Verba S. Scripturæ.

Si in toto corde veſtro revertimini ad Dominum, aufferte Deos alienos de medio veſtri. . Reg. 7. 3.

Qui abſcondit ſcelera ſua, non dirigetur: ui autem confeſſus fuerit, & reliquerit ea, niſericordiam conſequetur. Prov. 28. 13.

Convertimini ad me in toto corde veſtro, & cindite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra: Convertimini ad Dominum Deum veſtrum, quia benignus eſt, & miſericors, patiens, & nultæ miſericordiæ, & præſtabilis ſuper malitia. Joël. 2. 13.

Anania, cur tentavit Sathanas cor tuum, mentiri te Spiritui ſancto, & fraudare de pretio agri? Non es mentitus hominibus, ſed Deo. Act. 5. 3.

Non eſt reverſa ad me, prævaricatrix in toto corde ſuo, ſed in mendacio. Jer. 3. 10.

Proji-

Projcite à vobis omnes prævaricationes veſtras, & facite vobis cor novum, & Spiritum novum, & quare moriemini, Domus Iſraël? Ezech. 18. 31.

MEDITATIO XIX.

De Fuga Occaſionum, & malarum Societatum.

INcaſſum te abſcondis, quia ſocietas tua facilè prodit, qualis ſis. Simile ſimili gaudet. Talis es, quales ſunt illi, quorum conſuetudine frequentiùs uteris. Si admittas perverſas ſocietates, credi facilè poteſt te eſſe flagitioſum, aut ſaltem quòd paulò pòſt ſimilis futurus ſis illis, quibuscum crebriùs verſaris.

Bonum exemplum efficit homines bonos. Malum exemplum efficit malos. Ignorantia, & verecundia ſunt duo propugnacula innocentiæ. Multa crimina ignorares, niſi ea ab aliis committi vidiſſes. Exhorreſceres peccatum, ſi nemo illud patrare te docuiſſet. Exemplum ſplendorem conciliat ſceleri. Suadet illud juſtum eſſe ac licitum. Auctoritatem ſceleri tribuit, & quaſi neceſſitatem. Erubeſcit quis eſſe innocens in ſocietate malorum. Nemo erubeſcit peccatum, quod exemplo coronatur Vanum eſt, ſperare, te bonum futurum inter malos. Malum facillimè contrahitur, quia natura in illud propendet. Imitatur id, quod ab aliis videt patrari. Nititur in vetitum. Non ſemper ſanus eſt, qui vivit

'ivit cum ſanis. Sed facilè morbum contra-
iit, qui converſatur cum ægris.

Deſcende in infernum, & intuere execra-
iles illas victimas, Audi lamentabiles illo-
um ejulatus. Inquire cauſas infelicitatis eo-
um. Nullus reproborum erit, qui non mul-
is cum lacrymis reſpondebit: Exemplum
ravum me perdidit. Societas perverſa me
amnavit.

Placere cupimus illis, quos amamus. Fre-
uenter converſamur cum illis, qui genio no-
:ro præ aliis arrident. Nunquam placebis
itioſis, ſi non pariter cum illis ſis vitioſus.

At nihil, inquis, ego mali perpetro. Sem-
er innocens maneo ovicula, tametſi vivam
ı medio luporum. Semper conſervo dulce-
inem aquæ in medio ſalſi maris. Semper
eſpiro aërem innoxium in domo peſte infe-
tâ. Ego autem affirmo, te eſſe mortuum, niſi
redas te eſſe ægrotum. Potéſtne absque
eccato amari occaſio peccandi? An non
rande malum eſt, ſcandalum proximo datum?
Quis credere poſſit, te eſſe caſtum inter laſci-
os? Saltem non diu perſeverabis eſſe ca-
us. Exemplum eſt magiſter peſſimus. Ci-
o addiſces perpetrare ſcelus, quod ab aliis
ideris patrari. Occaſio te alliciet. Socie-
as te abripiet. Tentatio incrementum capiet.
'imor imminuetur. Gratia infirmabitur. Pu-
or extinguetur. Natura ſuccumbet. Habi-
as invaleſcet. Voluntas obdureſcet. Ecce
rogreſſum iniquitatis. Ecce viam impœni-
entiæ. Ecce terminum impietatis.

Recedite à tabernaculis impiorum, & nolite angere, quæ ad eos pertinent, ne involvaini peccatis eorum. Num. 16. 26.

Si oculus tuus dexter ſcandalizat te, erue um, & projice abs te; expedit enim tibi, ut ereat unum membrorum tuorum, quàm toum corpus tuum mittatur in gehennam. Matth. 5. 29.

Denunciamus vobis, fratres, in Nomine Domini JESU Chriſti, ut ſubtrahatis vos b omni fratre ambulante inordinatè. 2. Theſſ. . 6.

MEDITATIO XX.

De bona & mala Conſcientia.

O Quàm bonum eſt, Deo ſervire! O quàm jucundum eſt, Deum amare! Quàm onus eſt Deus amantibus ſe! Quàm terriilis eſt Deus offendentibus ſe! Quàm felix eſt ona conſcientia! Quàm infelix eſt mala conſcientia! Quantis gaudiis innatat cor ſanum; Quantâ triſtitiâ abſorbetur cor ægrum! Quana quies in anima bona! Quanta perturbatio n anima impia!

Conſcientia juſti, eſt Paradiſus. Conſcienia peccatoris eſt infernus. Deus poſſidet nimam juſtam. Dæmon poſſidet animam celeratam. Homo probus nihil timet. Homo improbus metuit omnia. Homini juſto ene convenit ſecum ipſo. Homini ſceleto male convenit ſecum ipſo. Homo virtutis

ſtudioſus, libenter moratur ſecum ipſo, quia omnia interiora ejus ſunt in pace. Homo impius horret ingredi in ſeipſum, quia omnia interiora ejus ſunt perturbata. Homo juſtus vitam plùs æquo non diligit. Homo peccator nihil magis metuit, quàm mortem.

O quàm dulcis eſt virtus! O quàm vitium eſt amarum! O quàm pretioſa eſt mors Juſtorum! O quàm horribilis eſt mors peccatorum! Ah! amabo Deum in tempore, ut amare illum valeam in æternitate. Vitam nunc ſanctam inſtituam, ut ſperare poſſim mortem beatam.

Verba S. Scripturæ.

Peccatum meum contra me eſt ſemper. Pſal. 50. 5.

Non eſt pax impiis, dicit Dominus. Iſa. 48. 22.

Secura mens, quaſi juge convivium. Prov. 15. 15.

Tribulatio, & anguſtia in omnem animam hominis, operantis malum. Rom. 2. 9.

Infernus domus mea eſt. Job. 17. 13.

Gloria noſtra hæc eſt, teſtimonium conſcientiæ noſtræ. 2. Cor. 1. 12.

MEDITATIO XXI.

De Pace Animi.

OPtarem equidem in pace vivere. Quæ cauſa eſt, quòd pace non fruar? Nónne, quia nimiùm indulgeo ſenſibus meis? Nón-

Digitized by Google

Nónne, quia nimis adhæreo voluntati meæ? Nónne, quia repugno ſuperioribus meis? Nónne, quia nihil pati ſuſtineo? Nónne, quia mbitio me inflat? Nónne, quia invidia me orquet?

Nónne, quia Deo bellum moveo? Nónne, quia reſiſto voluntati ejus? Nónne, quia ne oppono Providentiæ ejus? Nónne, quia volo, quod ille non vult? Nónne, quia noo, quod ille vult? Quis poteſt in pace vivere, ſi Deo bellum moveat? Quis poteſt contentus quieſcere, ſi malè cum Deo conveniat!

O anima mea! ſi contra Deum inſurgis, Deus quoque contra te inſurget. Si perturbes pacem ejus, perturbabit ille quietem uam. Si cuſtodias mandata ejus, mandata pſius te pariter cuſtodient. Si perturbes liſpoſitionem ejus, diſpoſitio ejus te pariter conturbabit. Nihil deſidera, & habebis omnia. Imple Voluntatem Dei, & Deus uam pariter adimplebit.

Verba S. Scripturæ.

Voluntatem timentium ſe faciet, Pſalm. 144. 19.

Unde bella & lites in vobis? Nónne hinc, ex concupiſcentiis veſtris? Jac. 4. 1.

Gloria in altiſſimis Deo. & in terrâ pax hominibus bonæ voluntatis. Luc. 2. 14.

Pacem meam do vobis; non turbetur cor veſtrum. Joan. 14. 27.

 Pax

Pax multa diligentibus legem tuam. Pſal. 118. 165.

MEDITATIO XXII.

De vanis Deſideriis.

NUm contenta vivis anima mea? Quid deſideras ſuper terram? An Deus tibi non ſufficit? Nunquid ipſe eſt omnis tua felicitas? Quando, obſecro, fruebaris quiete abſque illo? Et quando inquieta eras cum illo? Quid quæris præter Deum? Quid ſatiare te poteſt, ſi Deus tibi non ſufficit?

Deſideria tua ſunt tyranni tui. Illa te reddunt infelicem. Illa cor tuum diſcerpunt.

O quàm felix eſſes, ſi nihil deſiderares! Quid lucraris deſideriis tuis? Vanis deſideriis cælum præcluſum eſt. Hæc ſunt dæmones inferni. Hæc torquent damnatos. Ceſſa deſiderare, & liber exibis ab inferno tuo.

O mi Deus! Omnis abundantia extra te, egeſtas mihi eſt. Omnis dulcedo amarities mihi eſt. Avarum nimis eſt cor, cui Deus non ſufficit.

Verba S. Scripturæ.

Radix omnium malorum eſt cupiditas. 1. Tim. 6. 10.

Deſiderium peccatorum peribit. Pſ. 111. 10.

Deſideria occidunt pigrum. Prov. 21. v. 25.

Omne deſiderium averte à me. Eccli. 23. 5.

Ne tradas me, Domine, à deſiderio meo peccatori. Pſ. 139. 9.

Mar-

Martha, Martha, ſollicita es, & turbaris erga plurima. Luc. 10. 41.

MEDITATIO XXIII.

De Tepiditate.

HEu! quàm infelix eſt anima tepida! Deus illi jam non ſapit. Caret Divinis ſolatiis. Exerrat à ſemitis Divinæ Providentiæ. Peccat ſine timore. Mala perpetrat ſine remorſu. Horret in ſeipſam reverti.

Ægra eſt, nec ſentit vim mali. Perverſa eſt, & credit ſe bonam. Mancipium cupiditatum eſt, & liberam ſe credit. Abutitur omnibus remediis. Rejicit omnes inſpirationes. Inſenſibilis eſt ad omnes gratiæ motus. Devotionem nihili pendit. Proximis eſt offendiculo. Communitati moleſta eſt. Gravis eſt cordi Dei, è quo jamjam eſt ejicienda fortè nunquam deinceps intra illud reditura.

Súmne ego in ſtatu, uſque adeò miſerabili? Calidúsne ſum, an frigidus? Súmne totus Dei? An dimidiâ tantùm ex parte? Anima ergo mea eſt tepida.

O Divine Salvator, quanto tempore jam te affligo, quanto tempore cor tuum premo! Ah! noli me adhuc evomere. Noli me privare amore tuo. Repelle me, ſi ita tibi libeat, à Paradiſo tuo; ſed noli me ejicere è corde tuo. Retrahe bona tua ab anima mea: Sed non ſubtrahe mihi amorem tuum. Heu!

 plùs

Digitized by Google

plùs timeo odium & averſionem tuam, quàm omnes pœnas inferni.

Memento, anima mea, feliciſſimi illius ſtatûs, ex quo excidiſti. Reſtaura fervorem tuum priſtinum. Quod niſi quantocyùs facias, tolletur candelabrum tuum, & alius in locum tuum ſubſtituetur. JEſus: te incipiet evomere è corde ſuo, intra quod fortè nunquam deinceps recipieris.

Verba S. Scripturæ.

Utinam frigidus eſſes, aut calidus! ſed quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo. Apoc. 3. 15. & 16.

Spiritu ferventes. Rom. 12. 11.

Memor eſto, unde excideris, & age pœnitentiam, & prima opera fac: Sin' autem, veniam tibi citò & movebo candelabrum tuum de loco ſuo. Apoc. 2. 5.

MEDITATIO XXIV.

De Odio Mundi.

MUndus eſt fallax. Oportet eum contemnere. Nihil præſtat eorum, quæ promittit. Bona illius vera non ſunt. Non ſunt ſolida. Non ſunt pura. Non ſunt duratura. Non poſſunt replere cor. Non poſſunt ſatiare mentem. Moleſtas generant ſollicitudines. Nec unquam quietem indulgent. An unquam ſtabili fruebaris quiete, quamdiu mundo eras ab obſequiis?

Opor-

Digitized by Google

Oportet odiſſe mundum, quia eſt inimicus JEſu Chriſti. Quia eſt fautor dæmonis. Quia eſt tyrannus virtutis. Qui amat mundum, credit axiomata mundi. Non credit effata Evangelii. Ergo non niſi nomine, Chriſtianus eſt; corde autem eſt infidelis. Dæmones credunt Deum, & contremiſcunt, ſed non credunt in Deum, quia non faciunt voluntatem ejus. Amator mundi credit Deum, ſed non credit in Deum. Sathan credit, & contremiſcit. Amator mundi credit, & illudit. Deterior ergo eſt dæmone, Quicunque eſt amicus ſæculi hujus, inimicum Dei ſe profitetur. Eſtne hoc eſſe fidelem Regi ſuo, amare hoſtes ejus?

Fugiendus eſt mundus. Societas ejus periculoſa eſt. Neque in eâ quis poteſt ſecurè vivere. Mundus eſt mare plenum ſcopulis. Mundus judicatus eſt. Mundus condemnatus eſt. Mundus maledictus eſt. Mundus excommunicatus eſt. His expenſis, poterisne adhùc commercium habere cum mundo? Satiùs eſt, odio haberi ab impiis, quàm amari. Si mundo adhæreas, morieris in peccato tuo.

Cur vis diligere mundum? An ille te creavit? An ille te redemit? An ille te ſalvabit? JEſus dicit, ſe non eſſe de hoc mundo: Et tu dicis, te eſſe de hoc mundo. Ergo non es Diſcipulus JEſu Chriſti.

An non renuntiâſti mundo, quando fuiſti baptizatus? Renuntiâſti fallaci mundo, antequam haberes uſum rationis. Et nunc eum adoras, cùm polles uſu rationis. Renuntiâ-

ſti illi, antequam utereris libertate; & modò cum plenâ libertate eum diligis. Certè ſi in primo mundi ingreſſu uſum rationis habuiſſes, utique baptizari recusâſſes.

O JESU! Quot mundus cultores habet, & quàm paucos tu numeras tuo addictos obſequio! Decipit mundus omnes homines, & omnes illi ſerviunt. Tu neminem decipis; nec tamen quiſquam tibi obedit.

O mi Deus! Ego Chriſtianus ſum. Fides me docet contemnere mundum, & non adorare. Malo eſſe parvus cum humili JESU, quàm eſſe magnus cum mundo ambitioſo. Malo plorare cum JESU afflicto, quàm gaudere cum mundo delicioſo. Malo carere omnibus cum paupere JESU, quàm poſſidere omnia cum mundo ſcelerato.

Verba S. Scripturæ.

Væ mundo à ſcandalis! Matth. 18. 17.
Ego non ſum de hoc mundo. Joan. 8. 23.
Nunc judicium eſt mundi. Joan. 12. 31.
Non pro mundo rogo. Joan. 17. 9.
Confidite, ego vici mundum. Joan. 16. 33.
Qui diligit mundum, Charitas Patris non eſt in eo. 1. Joan. 2. 15.

Quicunque voluerit amicus eſſe ſæculi hujus, inimicus Dei conſtituitur. Jac. 4. 4.

MEDI-

Digitized by Google

MEDITATIO XXV.

De parvo numero Electorum.

QUando diluvium inundavit univerſam terram, non niſi octo homines in arca alvati ſunt. E ſexcentis millibus armato-um non niſi duo Jordanem tranſierunt. Agri undique frumento ſeminati vix quarta ars fructus reddit. Ex multis, qui in ſtadio urrunt, non niſi unus accipit bravium.

Via inferni lata eſt, & plurimi hominum llam tenent. Via Paradiſi arcta eſt, & auci eam inveniunt.

Deus omnes homines vult ſalvos fieri, ieque unquam illos deſerit, niſi ipſe priùs leſeratur. Nemini denegat ſuam gratiam. Cur ergo tam pauci ſalvantur?

Quia natura noſtra corrupta eſt. Quia ſemper tendit ad infima. Quia nulla naturæ nfertur violentia. Quia delectationibus ſen-uum fræna laxantur. Quia doloſa mundi ixiomata adorantur. Quia non agitur pœ-nitentia. Aut quia non agitur debito, quo igenda eſt, modo. Quia ſerò nimis inchoa-tur. Quia differtur ad extremum vitæ ter-minum, quando viribus jam deficientibus, ſcelera patrari ultrà non poſſunt.

Deus contemnit morientes, qui eum con-tempsêre viventes. Dæmon retinet morien-tes, quos poſſedit viventes.

Raró in ſenectute exuuntur pravi habitus in juventute contracti. Plerique ſecum de-

ferunt

ferunt ad ſepulchrum vitia primæ ſuæ ætatis. Penetrant intima oſſium, & eum impio ſub cineribus dormiunt.

O mi Deus! an ſalvus ero, an damnatus? Si ſalvandus ſim, id fiet ex gratia tua. Si damnandus ſim, id accidet ex culpa mea. Nihil enim mihi deeſt ad conſequendam ſalutem. Quid feciſſe optabo moriturus? Quanta pœnitudo me torquebit in inferno? An longum nimis eſt modicum tempus, quo me præparem ad æternitatem?

Verba S. Scripturæ.

Intrate per anguſtam portam: quia lata porta & ſpatioſa via eſt, quæ ducit ad perditionem, & multi ſunt, qui intrant per eam. Quàm anguſta porta, & arcta via eſt, quæ ducit ad vitam! Et pauci ſunt, qui inveniunt eam. Matth. 7. 13.

Contendite intrare per anguſtam portam. Luc. 13. 24.

Multi ſunt vocati, pauci verò electi. Matth. 20. 16.

Perditio tua ex te Iſraël: tantummodo in me auxilium tuum. Oſeæ 13. 9.

Quid eſt, quod debui ultrà facere vineæ meæ, & non feci ei? Iſ. 5. 4.

Oſſa ejus implebuntur vitiis adoleſcentiæ ejus, & cum eo in pulvere dormient. Job. 20. 11.

Digitized by Google

MEDITATIO XXVI.

De Scandalo, aut malo Exemplo.

EXemplum pravum, eſt peſſimus magiſter. Docet malum illos, qui id ignoant. Perſuadet peccatum illis, qui id exorreſcunt. Expeditum efficit ſcelus illis, ui id formidant. Vitium commendat illis, ui id odio habent. Grandibus illud prædiat, velut honorificum. Inculcat illud, ut eceſſarium, parvis. Suadet illud, ut licium, bonis. Reddit illud acceptabile imiis.

Profligatæ vitæ peccator plus mali efficit, uàm ſanctiſſimus quisque boni præſtet. xemplum pravum plures damnat, quàm b omnibus ſacris Oratoribus ad ſalutem erducti fuerint.

Ignorantia eſt pars innocentiæ. Vix unuam quis malum patraret, niſi id ab aliis atrari conſpiceret. Erubeſcit quis eſſe bous, quando verſatur inter malos.

Non niſi quæ perfecta & abſoluta ſunt, roducunt ſibi ſimilia. Oportet eſſe exquiè ſceleratum, ut quis alios pervertat. Vulatæ nequitiæ homo eſt quidam Anti-Chrius. Eſt magiſter iniquitatis. Eſt corruptor nocentiæ. Eſt peſtis bonorum morum. Eſt icarius dæmonis. Eſt executor voluntatis jus.

Manifeſtæ improbitatis homo evertit impeium JEſu Chriſti. Extendit regnum Luciferi,

ri, ſub cujus vexillo militat. Ad cujus caſtra plurimos adducit. Trucidat innocentiam. Damnat animas fratrum ſuorum. Tot ſcelera committit, quot ab aliis ejus hortatu, aut exemplo patrantur. Tot ex cauſis damnabitur, quot ille homines damnavit. Tot gehennæ patietur incendia, quot animas eò præcipitavit.

O anima protervè ſcelerata! Quid JESUS in te commiſit, ut eum perſequaris? Quid proximus tuus mali tibi intulit, ut eum orco tranſcribas? An tu ideo nequam es, quia ipſe bonus eſt? An ideo malum illi machinaris, quia innocens eſt? An non ſat multa crimina accumulâſti, ut aliorum quoque ſceleribus te velis onerare? Quam quietem habebis in inferno, ubi tot habebis carnifices, quot peſſimis exemplis tuis eò deturbaſti.

O mi Deus! Ignoſce mihi propria peccata mea, neque imputa mihi crimina aliorum. Hactenus tyrannus fui. Sed deinceps martyr ero. Vixi hactenus inſtar dæmonis. Vivam deinceps inſtar Angeli. Unicè hactenus laboravi, ut perderem animas. Laborabo deinceps totis viribus, ut illas ſalvem. Non ero unquam de ſalute meâ ſecurus, niſi tot ſalvem animas, quot antè damnavi. Non ſum natus tantùm propter me ipſum. Proximo etiam meo obſtrictus ſum. Vita mea non eſt neceſſaria niſi mihi. At fama de me bona, aliis quoque eſt neceſſaria. Mihi debeo pudicitiam. Sed ingenuum pudorem ac verecundiam debeo toti mundo.

Ver-

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Væ mundo à ſcandalis! Matth. 18. 7.
Qui ſcandalizaverit unum de puſillis iſtis, i in me credunt, expedit ei, ut ſuſpenda- r mola aſinaria in collo ejus & demergatur profundum maris. Matth. 18. 6.
Si ſcandalizaverit te manus tua, abſcinde am: bonum eſt tibi, debilem introire in vi- m, quàm duas manus habentem ire in ge- nnam, in ignem inextinguibilem. Marc. 9. 42.
Væ illi, per quem ſcandalum venit! Luc. 7. 1.

MEDITATIO XXVII.

'e Pœnitentia exteriori, & Mortificatione.

NIhil magis alteri eſt unitum, quàm anima corpori. Nihil minùs alteri eſt uni- ım, quàm anima corpori. Quando unum :ogreditur, alterum retrogreditur. Quando ıum aſcendit, alterum deſcendit. Quan- ɔ unum eſt ſanum, alterum eſt ægrum. ʼuando unum eſt robuſtum, alterum eſt in- rmum. Non ſum homo, ſi obediam indo- ıitis cupiditatibus meis. Non ſum Chriſtia- us, niſi bellum moveam pravis affectioni- us meis. Non ſum pœnitens, niſi acriter omprimam erumpentes animi motus. In- ertus ſum, utrùm remiſſa mihi ſint peccata ıea. Incertus ſum, utrùm pœna mihi ſit ondonata. Incertus ſum, utrùm Deus non me

me ſit caſtigaturus afflictione ſpiritûs. Incertus ſum, utrùm Deus me non ſit punniturus pœnâ corporis. Si mihi parcam, Deus mihi non parcet. Si ſponte me caſtigem, Deus me non puniet. Si me odio habeam, Deus me amabit. Si me amam, Deus odio me habebit.

Caſtigabo deinceps corpus meum, ut ſim prædeſtinatus. Oppugnabo hunc inimicum Dei, ut merear coronari. Mortificabo ſenſus meos, ut vivam vitâ ſpiritûs. Crucifigar cum JESU, ut reſuſciter cum JESU. Averſabor corpus meum, niſi plagas habeat, ut corpus JESU. Quia ipſe horreo me affligere, libens tolerabo plagas, à Deo mihi infligendas.

Anima Chriſtiana! Effice è corpore tuo victimam viventem, & morientem. Coërce perturbationes tuas, ſenſus tuos, deſideria tua. Affige te in omni tempore, in omni loco, in omnibus rebus. Pœnis ſponte ſuſceptis ſubige corpus cum moderatione & prudentiâ. Dona Deo carnem tuam, & ille tibi donabit Spiritum ſuum.

Curam habe exteriorum, & illi curæ erunt interiora tua. Fac, quod facile tibi accidit, & ille præſtabit, quod arduum tibi eſt. Progredere, dum potes; & ille te portabit, cùm progredi ultrà non poteris.

Verba S. Scripturæ.

Caro concupiſcit adversùs Spiritum, & Spiritus adversùs carnem. Gal. 5. 17.

Qui

Qui in carne ſunt, Deo placere non poſ-unt. Rom. 8. 8.

Qui Chriſti ſunt, carnem ſuam crucifixe-unt cum vitiis, & concupiſcentiis. Gal. 5. 24.

Si ſecundùm carnem vixeritis, moriemini. Rom. 8. 13.

MEDITATIO XXVIII.

De Excellentia Mortificationis.

QUid eſt Mortificatio? Eſt mors amoris quæ vitam tollit ſceleratam. Quæ vellit animam à ſenſibus. Quæ eam ſepa-at à ſuo corpore. Quæ illi tribuit vitam ſpiritus.

Quid eſt mortificatio? Eſt ſacrificium amo-is. Cujus Sacerdos eſt Spiritus ſanctus. Cor-ous eſt victima. Cor eſt Altare. Tribulatio eſt gladius. Amor eſt ignis. Gloria eſt fructus.

Quid eſt mortificatio. Eſt martyrium amo-is ſine crimine, & ſine tyranno. Minùs cru-ntum, quam martyrium fidei, ſed magis rolixum, & magis moleſtum; magis libe-um, & magis voluntarium; magis honori-icum, & magis innocens; magis tædioſum, & magis conſtans.

Quid eſt mortificatio? Eſt continuatio Sa-rificii JESU, quo completur id, quod deeſt aſſioni ejus. Quæ corpora noſtra efficit nembra ejus. Quæ nos animat Spiritu ejus. Quæ nos participes efficit dolorum ejus. Quæ obis meretur theſaurum gratiæ ejus. Quæ os diſponit ad thronum Gloriæ ejus.

R. P. Graſſet, S. J.

O utinam moriar morte juſtorum, ut vivam vitâ juſtorum! O utinam evadam victima amoris, ut moriar morte amoris!

Verba S. Scripturæ.

Obſecro vos, Fratres, per miſericordiam Dei, ut exhibebatis corpora veſtra hoſtiam viventem, ſanctam, Deo placentem. Rom. 12. 1.

Quotidie morior. 1. Cor. 15. 31.

Chriſto confixus ſum Cruci. Gal. 2. 19.

Adimpleo ea, quæ deſunt paſſionum Chriſti, in carne meâ, pro corpore ejus, quod eſt Eccleſia. Col. 1. 24.

Si Spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Rom. 8. 13.

MEDITATIO XXIX.

De utilitate, & neceſſitate Tentationum.

BOnum purificatur à malo. Furentium ventorum turbo corroborat arbores. Ventus ſegregat à tritico paleas. Ignis excoquit aurum. Nix terram calore fovet. Pugna probat virtutem. Infirmitas conſervat humilitatem. Tentatio auget charitatem. Nihil eſt, cui non aliud adverſetur. Bellum producit pacem. Omnia ſubſiſtunt per oppoſitionem. Nunquam ſalvus eris, niſi per tentationem.

Niſi tenteris, non es prædeſtinatus. Niſi pugnes, non coronaberis. Niſi impugneris, jam devictus es.

Cer-

Certamen hoc moleſtum quidem eſt; ſed neceſſarium. Exercitium præbet virtuti tuæ. Comparat tibi coronas. Id, quod animat repugnantem conatum tuum, coronabit patientiam tuam. Senſus nihil nocet, ubi animus non præſtat conſenſum.

Deus tecum eſt, quid times? Fortior es inimico tuo. Non poteſt te vincere, niſi volentem. Non poteſt te mordere, niſi ſponte appropinquantem.

Principiis obſta, & ſollicitè obſerva tentationis initia. Ora Deum aſſiduè. Occaſiones devita. Fortiter inſiſte tuis propoſitis. Conſilium pete in tuis dubiis. Auxilium quære in tuis certaminibus. Cælum conſcende, ut videas thronum tibi vincenti paratum. Deſcende in infernum, ut conſideres locum tibi ſuccumbenti deſtinatum.

Fortè ab hac pugnâ pendet ſalus tua. Ex hoc momento pendet æternitas tua. Ex hac victoria pendet vita tua. Ex hac tentatione pendet prædeſtinatio tua.

O JEſu! mi Rex! pugno propter te, & coram te. Tu es ſpectator laborum meorum. Tu es teſtis infirmitatum mearum. Non ſuſtine, ut tuus ſim proditor. Non permitte, ut me perdam. Exurge Domine Deus exercituum.

Veni extemplò in auxilium meum. Defende me contra hoſtes tuos. Diſſipa illos, qui oderunt.

Verba S. Scripturæ.

Qui non eſt tentatus, quid ſcit? Eccli. 34. 9.

In igne probatur aurum, & argentum: homines verò receptibiles in camino humiliationis. Eccli. 2. 5.

Omne gaudium exiſtimate, fratres mei, cùm in tentationes varias incideritis. Jac. 1. 2.

In paucis vexati, in multis bene diſponentur. Sap. 3. 5.

MEDITATIO XXX.

De Cauſis noſtrarum Tentationum.

QUæ ſunt cauſæ mearum tentationum? Quia arrogans es, & ſuperbus. Aut quia non ſeriò cuſtodis ſenſus tuos. Aut quia non evitas occaſiones. Aut quia contraxiſti pravos habitus. Aut quia non vivis ordinate. Aut quia deſeruiſti vocationem tuam. Aut quia cor tuum creaturis adhæret. Aut quia non ſatis es occupatus.

Quia homo es. Quia Chriſtianus es. Quia deſideras felicitatem conſequi.

Cur dæmon me tentat? Quia odit imaginem Dei. Quia invidet homini. Quia ſibi illum vult mancipare. Quia cupit habere ſocios ſuæ damnationis. Quia vult poſſidere cor tuum. Quia vult conſcendere thronum Dei. Quia vult prophanare Templum Dei. Quia vult adorari. Quia vult crucifigere JESUM Chri-

hriſtum. Quia vult renovare ignominias us. Túne obſecundabis deſideriis ejus? úne ſatisfacies perverſis cupiditatibus ejus? oc autem toties agis, quoties tentationi ɔnſentis.

Cur Deus me permittit tentari? Propter am gloriam, & majus tuum bonum. Vult :plorare amorem tuum. Vult tibi ingenere intimam ſui ipſius cognitionem. Vult :periri virtutem tuam. Vult te continere in :bita ſubjectione. Vult te inſtruere ad puıam. Vult exſtimulare ſegnitiem tuam. Vult avellere à creaturis. Vult te obligare, l opem ab ipſo efflagitandam. Vult tibi ocſionem præbere, beatitudinem promerendi.

O mi Salvator! jam non miror, me tenri, cùm tu quoque fueris tentatus. Bonum :, ut cognoſcam te. Bonum eſt, ut coıoſcam me.

Agnoſco, quòd tentatio me impediat, quò inùs temerè præfidam.

Tenta me, mi Deus! Proba me. Vide, ım ulla in me ſit iniquitas. Ah! noli, nome tentare. Heu! Agnoſco infirmitatem ɜam. Libera me potiùs à tentatione mea. ıt ſaltem robora me contra tentationem ɜam. Dæmon æquè tibi infenſus eſt, ac hi. Defende te in me, & per me.

Verba S. Scripturæ.

Tentavit Deus Abraham. Gen. 22. 1.
Nolite timere, ut enim probaret vos, venit ɪus. Exod. 20. 20.

Digitized by Google

Tentat vos Dominus Deus veſter, ut palàm fiat, utrùm diligatis eum, an non. Deut. 13. 3.

Anania, cur tentavit ſatanas cor tuum? Actor. 5. 3.

Unusquisque tentatur à concupiſcentiâ ſuâ abſtractus, illectus. Jac. 1. 14.

Deus tentavit eos, & invenit illos dignos ſe. Sap. 3. 5.

MEDITATIO XXX.

De Perturbationibus animi, & Anxietatibus mentis.

O Quantùm me torquent peſſimæ cogitanes! Et cur, obſecro, inde affligeris? Timeo, ne conſentiam.

Si times, non conſentis. Timor tuus ſecurum te debet reddere. Sed lapſus ſum, inquis, in peccatum. Oportet ergo promptè inde reſurgere. Deus irâ contra me exarſit. In tua poteſtate eſt, eum placare.

Progredere majori cum diligentiâ. Labora majori cum fidelitate. Confitere ſine dilatione. Humilia te ſine perturbatione. Malum unum non reparatur alio malo. Peccatum non ſanatur peccato.

Tentatio hæc admodùm importuna eſt. Ita ſanè: ſed neceſſaria tibi eſt. Continet te in humilitate. Efficit, ut pergas Deo ſubjectus eſſe. Obligat te ad orandum. Impedit nimiam tui præfidentiam. Sine tentatione non po-

potes probari. Sine certamine non potes coronari. Sine cruce non potes ſalvari.

O mi Deus! aſſiſte mihi auxilio tuo, & dæmones non timebo, licèt omnes contra me inſurgerent. Non ſum, niſi infirmitas, ſine te. Tecum autem non ſum, niſi fortitudo. Si habeo, unde me perdam, tu habes, unde me ſalves.

Verba S. Scripturæ.

Non turbetur cor veſtrum. Joan. 14. 1. & 27.

Quia acceptus eras Deo, neceſſe fuit, ut tentatio probaret te. Tob. 12. 13.

Fidelis Deus eſt, qui non patietur vos tentari ſupra id, quod poteſtis, ſed faciet etiam cum tentation proventum, ut poſſitis ſuſtinere. 1. Cor. 10. 13.

Beatus vir, qui ſuffert tentationem. Jac. 1. 12.

MEDITATIO XXXII.

De Inclinationibus Naturæ.

AMare ex inclinatione ac propenſione naturæ, eſt amare, ut amant beſtiæ. Amare cum inclinatione, eſt amare, ut amant homines. Amare ſine inclinatione, eſt amare, ut amant Chriſtiani. Amare contra ſuam inclinationem, eſt amare, ut amant Sancti.

Charitas Chriſtiana complectitur totum mundum. Motivum ejus eſt unicum, & univer-

verſale. Si amem propter Deum illum, in quem propenſo ſum animo, amandus mihi pariter erit, qui genio meo adverſatur. Uterque eſt creatus à Deo. Uterque factus ad imaginem Dei. Uterque redemptus ſanguine Dei. Uterque vocatus ad gloriam Dei.

Non eſt neceſſe, omnes homines æquali amore diligi. Neceſſarium tamen eſt, nullum hominem odio haberi. Amicitiæ particulares, ſunt odia univerſalia. Uniones ex naturali inclinatione ortæ, ſunt ſciſmata, & hæreſès cordis. Quantùm afficeris erga unam perſonam, tantùm te avertis ab omnibus aliis. Si totum te impendas uni perſonæ, nihil obſequii præſtas cæteris omnibus, committis injuſtitiam. Negas illis, quod ipſis debes, faucias charitatem. Dividis unitatem. Contemnis regularem obſervantiam. Offendis communitatem. Fugis ſolitudinem. Horres converſari coram Deo. Committis plurima peccata. Mens tua eſt ſine collectione. Cor tuum ſine devotione. Preces tuæ ſine guſtu. Communiones tuæ ſine fructu. Vita tua ſine pace. Labores tui ſine merito.

O mi Deus! quantùm in morte exhorreſcerem, ſi cognoſcerem, quòd te non amaſſem. Si non amem omnes fratres meos, ne vel unum quidem propter te amo. Si averſionem ab uno foveam, neque charitatem erga omnes alios habeo. O quàm tempus malè prodigitur! O quàm noxiæ ſunt privatæ familiaritates! O quot colloquia peccaminoſa!

Pro-

Propter te, mi Deus! Amabo omnis generis homines. Amabo amicos meos, & inimicos meos. Amabo cognatos meos, & extraneos. Amabo divites, & pauperes. Amabo magnos & parvos. Amabo pari charitate ſuaves & moroſos, hilares & tetricos. Amabo illos, qui bona mihi præſtant. Amabo & illos, qui mala mihi inferunt. Quia omnes ſunt tibi ſubjecti. Quia omnes ſunt filii tui. Quia omnes ſunt membra tua. Quia omnes diligis. Quia exiſtis in omnibus. Quia mihi imperas, ut omnes diligam.

Verba S. Scripturæ.

Non eſt acceptio perſonarum apud Deum. Rom. 2. 11.

Solem ſuum oriri facit ſuper bonos & malos, & pluit ſuper juſtos, & injuſtos. Matth. 5. 45.

Non accipies perſonam. Deut. 16. 19.

Nunquid non Pater unus omnium noſtrûm? Nunquid non Deus unus creavit nos? Quare ergo deſpicit unusquisque noſtrûm fratrem ſuum? Malach. 2. 10.

Hi ſunt, qui ſegregant ſemetipſos, animales ſpiritum non habentes. Judæ vers. 19.

MEDITATIO XXXIII.

De animo ab aliis averſo.

Vulnera cordis ſunt lethalia. Odium occidit charitatem. Nobiliſſima ex omnibus victoriis eſt, triumphare effrenes animi ab aliis averſi motus. Amare amicum, eſt

virtus Pagani. Amare inimicum, eſt virtus Chriſtiani.

Fortior eſt hæc dilectio, quàm omnes aliæ. Quia debellat hoſtem potentiſſimum, innatam ſcilicet animi abalienationem ab iis, qui genio noſtro minùs videntur conformes. Eſt amor amplior, quam omnes cæteri, quia amplectitur amicum & inimicum. Eſt amor purior, quàm omnes alii, quia unicè propter Deum inimicus diligitur. Eſt amor divinior, quàm omnes alii, quia ex ſolo naturæ dictamine nemo diligit inimicum. Eſt amor magis meritorius, quàm omnes alii. Quia nihil magis arduum, quàm inimicum diligere.

Deus amat omnia, quæ fecit. Solum peccatum Deus averſatur. Creaturæ, quæ ſibi mutuò adverſantur, in mente Dei quieſcunt in pace. Deus nullam habet antipathiam, quia eſſentia ejus eſt infinita. Magnæ animæ nullas fovent inimicitias. Dominantur omnibus objectis. Non ſunt diviſæ ex diverſitate materiæ.

Intrà cor illorum omnia verſantur in pace. Solum peccatum nullam illic quietem habet. Quia Sanctitati repugnat. Amor proprius diviſus eſt. Amor Divinus non dividitur. Inclinatio naturæ præfixos habet certos limites. Charitas ſine limite, complectitur omnia. Amare omnia præter peccatum, eſt amare ex charitate. Eſt eſſe ſimilem Deo. Eſt habere cor æquè amplum, ac cor Dei.

O quàm felix eſſem, ſi certò ſcirem, me Deum verâ charitate diligere! Non poſſum veræ

veræ charitatis certius habere indicium, quàm ſi amem inimicos meos propter Deum. Si diligam illos, qui moleſtias mihi creant. Si beneficiis cumulem illos, qui mihi negant. Si amem illos, qui me odio habent. Si illos benevolo affectu proſequar, à quibus naturalem ſentio averſionem. Tunc enim verò tam certus, ſum, quàm eſſe poſſum, quòd Deum ſincerè diligam. Quòd omnia peccata mea ſint mihi remiſſa, quia propter illum diligo inimicos meos.

O mi Deus & Domine mi! volo meum erga te amorem teſtatum facere, amando propter te illos, qui nihil habent amabile, benefaciendo illis, qui mihi inferunt mala. Converſando cum illis, qui mihi adverſantur. Aſſociando me illis, quos durum eſt mihi etiam intueri. Hinc, mi Deus! cognoſces, quòd ſim filius tuus, quòd ſim diſcipulus tuus. Quòd non vivam ſecundùm genium meum. Et quòd te diligam ex toto corde meo.

Verba S. Scripturæ.

Si diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nónne & Publicani hoc faciunt. Matth. 5. 46.

Si ſalutaveritis fratres veſtros tantùm, quid ampliùs; facitis? nónne & Ethnici hoc faciunt? Matth. 5. 47.

Amen dico vobis, quamdiu non feciſtis uni de minoribus his, nec mihi feciſtis. Matth. 25. 45.

Diviſum eſt cor eorum, nunc interibunt. Oſ. 10. 2.

ME-

MEDITATIO XXXIV.

De immodicâ ſui Fiduciâ.

QUis es tu, qui arrogantiùs ſentis de te ipſo? Quis antè fuiſti? Quis modò es? Quis eris aliquando? Scis, quòd peccaveris: ſed neſcis, an peccata tua ſint tibi remiſſa. Scis, quòd Deum offenderis: ſed neſcis, utrùm veniam ab eo obtinueris. Scis, quòd perdideris gratiam: ſed neſcis, utrùm eam recuperâris.

Sed, inquis, jam fui confeſſus peccata mea. Fuitne autem bona confeſſio tua? Fuitne integra? Fuitne conjuncta cum dolore? Fuitne dolor ille ſupernaturalis? Fuitne ſincerus? Fuitne de omnibus peccatis? Fuitne ex toto corde elicitus? Fuitne pro totâ vitâ? Num viſus es mutare mores tuos? Num verus eſt dolor, qui, ubi primùm conceptus eſt, ſtatim moritur? Nullius quidem culpæ tibi conſcius es, ſed non per hoc juſtificatus es. Non oportet quidem inquietè turbari de præterito, ſed neque juſto fidentiùs ſentiendum eſt de futuro.

Quis modò es? Poſſidéſne Dei gratiam? An nihil culpæ lancinat conſcientiam tuam? Cor hominis eſt valde reconditum. Spiritus Dæmonis eſt admodùm callidus. Vitia imitantur virtutes. Cupiditates turbant cognitionem. Facilè quis ſibi perſuadet, quod amat, innocenter à ſe amari. Nullus ſibi ipſi hoſtis eſt. Omnia defendimus, quæ amamus. Reputa-

putamus quædam peccata eſſe tantùm venialia, cùm tamen quandoque ſint mortalia. Judicantur quandoque leves eſſe detractiones, quæ tamen calumniæ ſunt graviſſimæ. Bonum, quod operaris, non certò ſcis, an ſit bonum. Quocunque in ſtatu degas, certò compertum non habes, utrùm degas in ſtatu bono. Ad hoc, ut actio quævis ſit bona, neceſſe eſt, illam procedere ex bona intentione. Hanc autem quis cognoſcit? Plures deſcendunt in Egyptum, credentes ſe aſcendere Jeroſolymam. Plures obnoxii ſunt illuſionibus, credentes ſe verſari in contemplatione. O quàm doloſum eſt cor humanum! Solus Deus illud poteſt intimè perſcrutari. Non oportet ergo tibi nimiùm adulari, neque falſa tibi de teipſo perſuadere.

Quis deinceps eris? Num ſecurus es de perſeverentia? Poteriſne ſpondere conſtantiam voluntatis tuæ? Heu! quoties illa te decepit! Nunc ſecuritatem tibi præſtat voluntas Dei? Vult quidem ille efficaciter te ſalvare. Sed te oportet ejus auxiliis cooperari. Obligatúrne Deus, tibi elargiri omnis generis gratias? Debétne ille privilegiis cumulare arrogantis, & præfidentis animi homines? Peccata modica diſponunt ad grandia. Salus quandoque pendet à minimis rebus. Quamdiu vivimus ſuper terram, poſſumus ad cælum conſcendere. Sed quamdiu non verſamur in Cælo, poſſumus prolabi in infernum. Nullam invenio ſecuritatem, niſi in humilitate, & obedientia. Lapſus magnorum me reddet parvum in oculis meis. Ruina ſuperborum humilem me efficiet. O De-

Digitized by Google

O Deus meus, Spes mea! Ne, quæſo, me tradas ſpiritui arrogantiæ. Omnia tolle à me, non multùm moror; dummodo humilitatem mihi relinquas. Subtrahe mihi talenta tua, quæ non peto; dummodo poſſideam charitatem. Si me intuear, non reperio niſi cauſas timendi. Si te conſiderem, copioſa habeo argumenta ſperandi. Heu! ego decipio meipſum: Sed tu non me poteris unquam decipere. Ego ſæpè mihi malum expeto. At tu ſemper deſideras bonum meum. Salus mea tutior eſt in manibus tuis, quàm in meis. Semper itaque mihi ipſi diffidam. Ac ſemper deinceps in te confidam. Quisquis vivit ſive diffidentiâ ſui, graviter ſe decipit, ſi ſecurum de ſalute ſe eſſe credit.

Verba S. Scripturæ.

Neſcit homo, utrùm amore, an odio dignus ſit. Eccli. 9. 1.

Pravum eſt cor omnium, & inſcrutabile; quis cognoſcet illud? Jer. 17. 9.

Nihil mihi conſcius ſum, ſed non in hoc juſtificatus ſum. 1. Cor. 4. 4.

Fide ſtas? Noli altum ſapere? ſed time. Rom. 11. 20.

Humiliamini igitur ſub potenti manu Dei. 1. Pet. 5. 6.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO XXXV.

De bono uſu Temporis.

TEmpus eſt pretioſum. Tempus eſt breve. Tempus eſt irreparabile. Pretioſum eſt: quia omnia ejus momenta valent æternitatem. Breve eſt; quia non durat diutiùs, quàm vita noſtra. Irreparabile eſt; quia, quod tranſiit, nunquam redit.

Quid proderit tibi, vixiſſe in deliciis, ſi moriturus ſis in peccato? Quid proderit tibi, tranſegiſſe tempus voluptuoſè vivendo, ſi infelix ſis futurus in omnem æternitatem? Tempus conceſſum tibi eſt, ut curam geras ſalutis tuæ. Neque tibi supereſt niſi modicum temporis. Ecce mors appropinquat. Ecce æternitas accelerat gradum. Ecce vita dilabitur. Ecce ſanitas deficit. Ecce judicium tuum imminet. Stulte! hac nocte animam tuam repetent à te, & quæ paraſti, cujus erunt? Cui bonus erit, qui ſibi ipſi nequam eſt? Tu deſiderabis poſt mortem vel unicum momentum temporis, cujus magnam partem vanis oblectationibus diſſipas. Dolebis poſt mortem maximè jacturam temporis, quod modò inutiliter prodigis.

Age itaque, tempus omne utiliter tranſige. Fructuoſè impende pretioſa momenta. Redime tempus malè deperditum. Præſenti ſanctè utere. Diſpone ſapienter de futuro. Curam habe ſalutis tuæ. Salva animam tuam.

An-

Angelus juravit per viventem in ſæcula ſæculorum, quia tempus non erit ampliùs.

O mi Deus! dona mihi adhuc modicum temporis, & ego plenè tibi ſatisfaciam. Heu! mereor equidem privari tempore, quo tamdiu turpiter abuſus fui. Deinceps autem rectus temporis uſus ſummæ mihi curæ erit. De nulla re magis ero ſollicitus, quàm de ſalute mea. Reparabo tempus amiſſum, & bene impendam, quod mihi eſt reliquum.

Verba S. Scripturæ.

Sublati ſunt ante tempus. Job. 22. 16.

Nè impiè agas multum, & noli eſſe ſtultus, ut non moriaris in tempore non tuo. Eccli. 7. 18.

Tempus breve eſt. 1. Cor. 7. 29.

Redimentes tempus. Epheſ. 5. 16.

Juravit per viventem in ſæcula ſæculorum, quia tempus non erit ampliùs. Apoc. 10. 6.

Ergo, dum tempus habemus, operemur bonum. Gal. 10. 6.

MEDITATIO XXXVI.

De perſecutionibus.

NUM boni te perſequuntur? Examina te, an non cauſam dederis. Num mali te perſequuntur? Gaude, quòd moribus ab illis diſcrepes. Nemo poteſt placere Deo, & hominibus. Nemo poteſt amari à bonis, & malis.

Si

Si cupiam hominibns placere, diſplicebo JESU Chriſto. Si ab impiis odio habear, amicus ero JESU Chriſti.

Perſecutio intentata ab impiis nos promovet ad Cælum. Avellit nos à creaturis. Continet nos in officio. Impedit, ut non nimiùm nos effundamus in exteriora. Juvat internam animi collectionem. Purgat nos à vitiis. Virtutes, ſi quas habemus, roborat. Tædium affert præſentis vitæ. Accendit mortis deſiderium. An DEO adhæreres, ſi mundus te amâſſet? An Deum exquiſiviſſes ex toto corde tuo, ſi mundus te non repuliſſet? Deus eſt, qui legem ponit creaturis. Ille prohibet ipſis, ne tibi blandiantur. Ille mandat, ut te reiiciant. Ille imperat, ut te repellant.

Deus totum mundum armat contra te, ut te compellat ad auxillum ab ipſo petendum. Ille terram ſpinis operit, ne tu in terrâ quietem captes. Ille quidem non poteſt velle peccatum; vult tamen effectum peccati. Odio habet perſecutorem; ſed amat illum, qui perſecutionibus impetitur.

O mi Deus! quam admirabilis eſt ſapientia tua! quàm amabilis eſt Providentia tua! Si me nunquam vulnerâſſes, nunquam fuiſſem ſanatus. Si ſpinis me non undique circumdediſſes, longè à te fugitivus diſceſſiſſem. Non eſſem jam tuus, ſi mundus me blanditiis ſuis allexiſſet. Eſſem jam contra te, ſi mundus non fuiſſet contra me. O quantùm obſtrictus ſum odio mundi! O quantùm obligatus ſum tuo amori! O quàm fuiſti mihi ſua-

viter ſeverus! O quàm amanter me fuiſti perſecutus!

Verba S. Scripturæ.

Imple facies eorum ignominiâ & quærent Nomen tuum Domine. Pſal. 82. 17.

Domine in anguſtiâ requiſierunt te. Iſa. 26. 16.

Sepiam viam tuam ſpinis. Oſ. 2. 6.

Eritis odio omnibus gentibus propter Nomen meum. Matth. 24. 9.

Beati, qui perſecutionem patiuntur propter juſtitiam. Matth. 5. 10.

MEDITATIO XXXVII.

De neceſſitate Afflictionum & Perſecutionum.

NUlla ſalus eſt ſine cruce. Nullum meritum ſine patientia. Nulla victoria ſine certamine. Nulla virtus ſine exercitio.

Aqua ſtagnans corrumpitur. Caro ſine ſale putreſcit. Ferrum ſine uſu rubiginem contrahit. Equus ſine calcaribus ſubſiſtit immotus.

Quàm miſerabilis es, ſi nullâ affligaris miſeriâ! Quomodo martyr eris, ſi tyrannum non habeas? Quomodo Chriſtianus eris, ſi nullam perſecutionem patiaris? Quomodo ſalvus eris, ſi nullam ſuſtineas tribulationem?

JEſus odio fuit habitus ab impiis, & tu vis amari? JEſus acriter fuit exagitatus, & tu

tu vis in deliciis haberi? JEſus fuit ludibrio habitus à mundo, & tu vis honoribus cumulari? Oportet te aut Martyrem eſſe, aut tyrannum; aut perſecutorem, aut perſecutionibus impetitum.

O JESU! Tu ſolus mecum ſis, & totus mundus ſit contra me. Plùs amo odium, quàm amicitiam impiorum. Plùs amo perſecutionem, quàm blandimenta illorum. Nolo placere illis, qui tibi adverſantur. Gaudeo me diſplicere illis, quibus neque tu potes placere.

Cùm tolero perſecutiones, habeo ſignum prædeſtinationis meæ. Cùm tyranni me oppugnant, in cenſum martyrum venio. Cùm impii me perſequuntur, incipio eſſe è numero juſtorum.

Verba S. Scripturæ.

Per multas tribulationes oportet nos intrare in Regnum Dei, Act. 14. 21.

Si quid patimini propter juſtitiam, beati. 1. Pet. 3. 14.

Communicantes Chriſti paſſionibus, gaudete, ut in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exultantes. 1. Pet. 4. 13.

Omnes, qui piè volunt vivere in Chriſto JEſu, perſecutionem patientur. 2. Tim. 3. 12.

MEDITATIO XXXVIII.

De reſpectu Humano.

Diſplicere Deo, ex metu diſplicendi hominibus. Omittere bonum ex timore perverſorum. Credere in JEſum Chriſtum, & erubeſcere Evangelium ejus. Diſſimulare fidem, quando eam oportet profiteri. Eſt eſſe apoſtatam, & infidelem. Eſt eſſe Chriſtianum nomine, & opere infidelem.

Sunt quidam Apoſtatæ corde. Alii Apoſtatæ ore. Alii Apoſtatæ opere & actione. Tu non es apoſtata corde: Sed es apoſtata ore. Tu non es apoſtata verbo? ſed es apoſtata opere. Et hoc ſufficit ad tuam damnationem.

Non ſufficit ad ſalutem, fidem habere in corde. Oportet eam etiam verbis teſtari. Non ſufficit eam verbis profiteri ſed neceſſe etiam eſt, eam operibus comprobare. Diſſimulare fidem, ubi occaſio eſt eam profitendi, eſt renuntiare ſuæ Religioni.

Si confitearis JESUM coram hominibus, confitebitur te coram Patre ſuo. Si renunties illi coram hominibus, renuntiabit tibi coram Patre ſuo. Si erubeſcas eſſe illius diſcipulus, erubeſcet ille eſſe Magiſter tuus. Si eum agnoſcas, ut tuum Dominum, ille te cognoſcet, ut ſuum ſervum.

O JESU, Domine mi! Jam multo tempore Chriſtianus ſum nomine, & Paganus actione. Habeo fidem Chriſtiani, & vitam Pa-

Pagani duco. Renuntio Religioni meæ ex vano timore dicteriorum. Timeo nempe ſolenne illud: Quid homines de te ſentient, quid de te dicent? Magis times joculares cavillationes impiorum, quàm Martyres formidârint crudelitatem tyrannorum. Heu! tu me confeſſus es coram Patre tuo, & ego tibi renuntio coram hominibus. Tu non erubeſcis me in cælo, & ego frequenter te erubeſco ſuper terram.

O quantùm abominor ignavam animi mei remiſſionem! deteſtor diſſimulationem meam! Oſtendam deinceps, me eſſe Chriſtianum. Profitebor Religionem meam, corde, ore, & opere.

Verba S. Scripturæ.

Qui timet hominem, citò corruet. Prov. 29. 27.

Dico vobis amicis meis, ne terreamini ab iis, qui occidunt corpus, & poſt hæc non habent ampliùs, quid faciant. Luc. 12. 4.

Omnis, quicunque confeſſus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei: qui autem negaverit me coram hominibus, negabitur coram Angelis DEI Luc. 12. 8.

Qui me erubuerit, & meos ſermones, hunc Filius hominis erubeſcet, cùm venerit in Majeſtate ſuâ, & Patris, & ſanctorum Angelorum. Luc. 9. 26.

Digitized by Google

MEDITATIO XXXIX.

De Detractione.

VErbum detractorium facilè dicitur, ſed damnum inde illatum non ita facilè reparatur. Leviter dicitur: ſed crudeliter vulnerat. Transfigit cor Dei, qui prohibet detractionem. Transfigit cor proximi, qui patitur detractionem. Transfigit cor amici, qui audit detractionem. Transfigit cor illius, qui eſt author detractionis.

Detractio eſt vipera virulenta, quæ veneno inficit omnia corda. Eſt culter acutus, qui diſſecat membra JESU Chriſti. Detractoris lingua crudelis eſt, quæ Chriſti cor transverberat. Eſt rapina boni omnium maximi. Eſt cædes vitæ omnium nobiliſſimæ. Eſt vulnus animæ. Eſt malum ſine remedio. Sperari non poteſt venia, niſi fiat reſtitutio. Non dimittitur peccatum, niſi reſtituatur ablatum. Non facilè reparatur honor, aliquando ablatus. Vulnus detractionis èſt incurabile. Cicatrix ſemper remanet.

O mi Deus! quot commiſi latrocinia! Quot cædes patravi! Lingua mea eſt penna leviter ſcribens; & tamen conſcribit ſententiam, quæ aliquando in judicio contra me pronuntiabitur. Lingua mea me abſolvet à crimine. Lingua mea me condemnabit.

Heu! quis ergo ſalvus erit! Quis dicere poteſt Ego nunquam aliis detraxi? Quis dicere

cere verè poteſt: Reparavi malum, quod detrahendo aliis intuli?

Fuge detractores. Satan eſt in lingua eorum, quando tibi loquuntur. Satan eſt in auribus tuis, quando detrahentes libenter audis. Tolera detractiones: ſed noli illis anſam dare. Damnum, è tuis detractionibus ortum, repara meliori modo, quo potes. Veritas, quam non ſuggerit charitas, expers eſt charitatis.

Verba S. Scripturæ.

Detrahentem ſecretò proximo ſuo hunc perſequebar. Pſal. 100. 5.

Nolite detrahere alterutrum, fratres mei; qui detrahit fratri, aut qui judicat fratrem ſuum, detrahit legi, & judicat legem. Jac. 4. 11.

Qui detrahit alicui rei, ipſe ſe in futurum obligat. Prov. 13. 13.

Non rapaces, nec maledici regnum DEI poſſidebunt. 1. Cor. 6. 10.

Ex verbis tuis juſtificaberis, & ex verbis tuis contemnaberis. Matth. 12. 37.

MEDITATIO. XL.

De Triſtitia.

QUæ eſt cauſa triſtitiæ tuæ? Absque dubio, quia cor tuum eſt ægrum. Quia eſt mancipium alicujus cupiditatis. Quia ſtultè de-

Digitized by Google

deperis aliquam creaturam. Quia flagras aliquo deſiderio. Quia conſcientia tua eſt inquinata. Quia crimen aliquod perpetrâſti.

Quia apetis aliquid, quòd obtinere non potes. Quia non potes id, quod cupis. Quia non vis, quod Deus vult. Quia vis, quod Deus non vult.

Quia nihil adverſi vis tolerare. Quia nimis arctè adhæres ſenſibus tuis. Quia mundum nimiùm formidas. Quia ardentius deſideras vaniſſimas vitæ licentioris delicias. Quia plùs æquô diligis temetipſum.

O quàm beatus eſt, qui non deſiderat, niſi Deum! O quàm jucundus eſt, qui non timet niſi Deum! O quàm ſecurus eſt, qui nihil habet, quod perdat! O quàm felix eſt, qui bene & ſanctè vivit.

Nihil æſtima, niſi Deum, & nihil te affliget. Crede amiſſa omnia, quæ potes amittere. Noli diligere bonum, quod eripi tibi poteſt. Nulli rei perituræ cor affige. Quidquid perdas, conſerva pacem tuam. Vive ſemper bene, & nunquam triſtaberis. Committe te totum Deo, & ſemper gaudebis.

Verba S. Scripturæ.

Triſtitiam longè repelle à te. Eccli. 30. 24.

Lætamini in Domino, & exultate juſti. Pſal. 31. 11.

Exultate juſti in Domino, rectos decet collaudatio. Pſal. 32. 1.

Gau-

Digitized by Google

Gaudete in Domino ſemper ; iterum dico, gaudete. Philip. 4. 4.

Quaſi triſtes , ſemper autem gaudentes. 2. Cor. 6. 10.

MEDITATIO XLI.

De malis effectibus Triſtitiæ.

Homo triſtis ignominiâ Deum afficit. Palàm facit, ſe non credere ejus Providentiam. Accuſat Deum ignorantiæ. Tacitè illum arguit injuſtitiæ. Ego ſum, ait Deus, qui tibi hæc bona auffero. Ego ſum, qui hanc perſecutionem permitto. Ego ſum, qui te hoc morbo affligo. Et tu audes murmurare ? Et tu audes conqueri ? Potéſtne quis triſtari, quin murmuret ? Si non blaſphemas ore, blaſphemas tamen corde. Affirmas, quòd non ſit Deus, aut quòd is non intelligat modum gubernandi mundum.

Homo triſtis, ac tetricus offendit proximum. Virtutem illi odioſam reddit. Avertit illum ab obſequio Dei, utpote cui ſervire durum ſit, ac injucundum. Perturbat familias. Facilè excandeſcit. Oneri eſt ſuperioribus ſuis. Moleſtus eſt ſuis æqualibus. Intolerabilis eſt ſuis ſubditis. Bilem aliis movet. Converſationem amaram efficit. Tollit inde omnem ſuavitatem. Mœret, cùm alii rident. Indignatur, cùm alii plorant. Ægrè accipit, ſi quis ei appropinquet. Negligi ſe queritur, ſi quis ab eo recedat.

Non eſt ſana mens, cui dominatur triſtitia. Non eſt ratio, ubi cura, & moleſta ſolicitudo animum lancinat.

Homo triſtis ſeipſum perdit. Conſumit ſe melancholiâ. Abrumpit ſibi vitam corporis. Occidit animam ſuam. Cor ejus ſimile eſt inferno. Dæmon jus habet, in eo commorandi. Agit eum in deſperationem. Inducit eum in omnis generis vitia. Proponit illi delectationes carnis, in defectum delitiarum mentis.

O morbum expaveſcendum, qui tali remedio opus habet! O JEſu? qui nunquam fuiſti tetricus, aut moroſus, cùm tamen ſemper haberes cauſas triſtandi! Ne, obſecro, tradas me huic perturbationi. Ne me demergas in hunc infernum. Semper deinceps æquo ero animo, ſemper contentus; quia tu omnia diſponis in bonum meum. Reverebor tuam Providentiam. Proximis bono exemplo prælucebo. Inchoabo beatitudinem meam in hâc vitâ, ſemper deinceps eâdem fruiturus poſt mortem. Servus moroſus ac querulus injuriam facit Domino ſuo. Servus DEI nunquam debet triſtari.

Verba S. Scripturæ.

Non erit triſtis, neque turbulentus. Iſaiæ 42. 4.

Quare vultus tuus triſtis eſt? 2. Eſdr. 2. 2.

Quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes. 2. Cor. 6. 10.

Cor pravum dabit triſtitiam. Eccli. 36. 22.

Noli-

Nolite fieri ſicut hypocrytæ, triſtes. Matth. 6. 15.

MEDITATIO XLII.

De remediis contra Triſtiam.

CUr affligis temetipſum? Quod malum exiſtimas, non eſt malum. Miſeriæ tuæ ſunt miſericordiæ. Calamitates tuæ ſunt beneficia Dei. Avellunt te à mundo. Uniunt te Deo Domino noſtro. Revocant te intra temetipſum. Tædium vitæ hujus tibi ingenerant. Dolorem de peccatis tuis in te excitant. Sunt teſſeræ ſalutis tuæ. Sunt pignora prædeſtinationis tuæ. An non Deus amàvit Filium ſuum? Et quis hominum plùs illo fuit afflictus?

Malum tuum non eſt formidandum. Si modicum ſit, facilè poterit tolerari. Si violentum, non poterit diu durare. Grande malum non poteſt eſſe diuturnum. Si non aliunde pellatur, neceſſariò tandem ſibi ipſi ſuccumbet. Aut vitam tollit, aut ſenſum.

Non niſi in inferno malum immortale. Tempus, etiam te non cogitante, lenit ærumnas tuas. Dolor tuus, non poteſt durare diùtius, quàm vita tua. Et quid eſt vita tua, ſi comparetur æternitati?

Cogitáſne, vivere in hoc mundo ſine afflictione? Quomodo eris membrum JESU Chriſti? Quomodo poteris regnare cum ipſo, niſi affligaris cum illo?

Oſten-

Oſtende mihi hominem ſine cruce: Et ego te cruce tuâ exonerabo. Eſtne æquum, ut pro nihilo habeas, quod tanto pretio emerunt Sancti? Quem gradum obtinebis in cœlo? Quem locum ibi occupabis?

Omnes Sancti plagis ſunt onerati. Tu ſolus ibi ſine vulnere deges?

Cælum cogita, & triſtitia tua diſſipabitur. Spes magni boni producit magnum gaudium. Omnis cruciatus eſt modicus, quo æterna gaudia comparatur.

Lenis eſt dolor, qui nos liberat ab æternitate pœnarum. Corpus leviter ſentit dolorem, quando animus verſatur in cœlo. Neſcis, quòd paradiſus ſit hæreditas afflictorum? Quòd ſit regnum crucifixorum? Quòd ſit portio animorum, adverſa fortiter ſuſtinentium?

Si velis liber eſſe à triſtitia eijce peccatum ex anima tuâ. Hoc enim contriſtat damnatos. Hoc illos inferni cruciatibus torquet. Si peccato carerent, etiam triſtitiâ carerent. Quod gaudium habere poteſt, qui Deum ejecit è corde ſuo? Quâ quiete fruetur, qui venenum fovet in ſinu ſuo? Si nulli rei adhæreas, nullâ re affligeris. Tantum patimur, quantum amamus. Deſideria noſtra ſunt carnifices noſtri. Non deſeritur ſine dolore, quod cum amore poſſidetur.

Túne deſideras nunquam triſtari? pone ſpem tuam in Deo. Illi expone afflictiones tuas. Ab illo ſolatium pete. Perſevera in oratione. Submitte te decretis ejus. Permitte te totum Providentiæ ejus. Conforma te cum

vo-

Digitized by Google

voluntate ejus. Et ſtatim invenies, quod quæris.

Deſiderásne liber ab omni mœrore vivere? Rationis ductum ſequere. Corrige phantaſiam tuam. Nemo miſer eſt, niſi qui ſibi imaginatur, ſe eſſe miſerum. Dolor levis eſt, quando opinio illum non auget. Opinio eſt, quæ efficit omnia mala. Nemo infelix eſſet, ſi nemo ſibi imaginaretur, ſe infelicem eſſe. vitam tuam conforma principiis fidei. Non dictaminibus ſenſuum. Conſule rationem, & non opinionem.

Metuisne malum, quod tibi intentatur? Hoc eſt affligi ſine ratione, affligi, antequam cauſa afflictionis præſens te urgeat. Deploras malum præteritum? Lacrymæ tuæ non te inde liberabunt. Cur non facis ex neceſſitate virtutem? Cur non proficis ex jacturâ, quam paſſus es? Quid prodeſt tibi, mente revolvere ærumnam, quæ jam tranſiit? Cur te iterum reddis miſerum, poſtquam jam antè fuiſti miſer? Dedecus eſt homini ſapienti, non deſinere triſtari, niſi cùm jam plorando eſt fatigatus. Satiùs eſt, dolorem repellere, quàm expectare, donec ipſe nos deſerat. Præteritum noli ultrà reſpicere. Futurum ne ante tempus proſpicias. Præſens non eſt, niſi momentum. Cur ultrò tormentum tuum vis protrahere? Oportet ſe accomodare ærumnis ſuis, ſi quis non poſſit ſe illis liberare. Triſtitia auget jacturam, non illam reparat. Solum peccatum mœrore deſtruitur. Unde non oportet mœrere, niſi propter peccatum. O quàm

O quàm eſſemus felices, ſi corrigeremus imaginationes noſtras! O quàm lætam vitam duceremus, ſi nihil deſideraremus in terra! O quantùm ſupplicium eſt, ardens deſiderium! Homo juſtus ſemper beatus vivit, ſemper habet, quod vult, quia vult, quod habet. Rerum creatarum mutationes Juſtum non mutant, quia innititur Immobili.

Verba S. Scripturæ.

Anna, cur fles? 1. Reg. 1. 8.

Quare triſtis es anima mea, & quare conturbas me? Pſ. 41. 12.

Dixit illi: noli flere. Luc. 7. 13.

Fratres mei gaudete in Domino. Philip. 3. 1.

Lætetur cor quærentium Dominum. Pſalm 104. 3.

Triſtatur aliquis veſtrûm? orat. Jac. 5. 13.

MEDITATIO XLIII.

De Superbia.

MAgna miſericordia eſt Deus humiliatus. Magna miſeria eſt homo ſuperbus. Superbia eſt fons omnium vitiorum, ſicut humilitas eſt mater omnium virtutum. Iraſceris, quia ſuperbus es. Triſtaris, quia ſuperbus es. Impatiens es, quia ſuperbus es. Divitias concupiſcis, quia ſuperbus es. Invides proximo, quia ſuperbus es. Impudicus es, quia ſuperbus es. Deus humiliat

mentem per corpus. Tradit ſuperbos fœdis & pudendis concupiſcentiis. Beſtiarum pellibus veſtit illos, qui ad Divinitatem aſpirant.

Superbia eſt peccatum dæmonis, qui primus illam commiſit. Cælum eſt locus nativitatis ejus. Infernus eſt locus ſupplicii ejus.

Cætera peccata fugiunt à Deo. Superbia audet cum Deo congredi. Deus ſuperbos capitali odio veluti hoſtes ſuos inſectatur. Dat gratiam humilibus; ſuperbis autem reſiſtit. Deprimit illos corpore. Deprimit illos animo. Deſpicit illos in tempore. Deſpicit illos in æternitate. O grande malum, quod Deum habet inimicum!

Mi Deus! Unam à te peto gratiam, ad tuam gloriam, & meam ſalutem. Ut cognoſcam te, ut cognoſcam me. Ut cognoſcam Majeſtatem tuam. Ut cognoſcam vilitatem meam. Ut cognoſcam beneficia tua. Ut cognoſcam ingratitudines meas. Ut cognoſcam bonitatem tuam. Ut cognoſcam malitiam meam. Ut cognoſcam id, quod ex te habeo, ad laudandum te. Ut cognoſcam id, quod ex me habeo, ad deſpiciendum me.

O Nihilum pretioſum, in quo reperio omnia! O Nihilum illuſtre, in quo video omnia. O Nihilum delitioſum, in quo guſto omnia! In quiete dego, cùm in Nihilo verſor, quia ſum in loco mihi proprio. Nulla quiete fruor, quando extra Nihilum moror; quia non ſum ampliùs in centro meo. O Deus meus, & omnia! Quando tandem ero penitùs evacuatus ab omni eo, quod ego ſum, ut implear omni eo, quod tu es, fiatque cor meum Deo plenum?

Ver-

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Abominatio Domini eſt omnis arrogans. Prov. 16. 5.

Juravit Dominus Deus in animâ ſuâ, deteſtor ego ſuperbiam Jacob. Amos. 6. 8.

Qui ſe humiliat, exaltabitur, & qui ſe exaltat, humiliabitur. Luc. 14. 11.

Amen dico vobis, niſi converſi fueritis, & efficiamini ſicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum. Matth. 18. 3.

Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam. Jac. 4. 6.

MEDITATIO XLIV.

De remiſſione Injuriarum.

DEus hanc tibi imperat, & non obtemperabis? Remitteres injuriam in gratiam Regis tui, id imperantis. Quis habet plenum jus imperandi, niſi Deus? Túne ergò agere nihil vis, niſi, quod tibi lubet? Commodum ſervi debet cedere auctoritate Domini ſui.

Quod Deus tibi prohibet, prohibet toti mundo. Quod Deus tibi imperat, imperat toti mundo. Sicut tibi prohibet, ne odio perſequaris inimicum tuum, ita pariter prohibet inimico tuo, ne te odio habeat. Sicut tibi præcipit, ut ames omnes homines, ita præcipit omnibus, ut te ament. Eſtne aliquid æquius, quàm hoc mandatum?

Deus

Digitized by Google

DEUS hoc tibi præcipit tanquam Rex. Idem à te rogat tanquam Pater. Hoc te docet tanquam Magiſter, manſuetudine ſuâ, & patientiâ ſuâ; verbo & exemplo ſuo. Quid non à te Deus tolerat? Quantâ patientiâ te ſuſtinet? Tenet una manu ultionem, & alterâ patientiam. Una eſt illi neceſſaria, ſed altera eſt ei perquàm chara. Deſerit ultionem, ut conſervet patientiam. Ignoſcit cum gaudio. Punit cum dolore. Ignoſcit ex inclinatione. Punit ex neceſſitate. Si ſubditi ſumus, obediamus Regi noſtro. Si filii ſumus, facimus voluntatem Patris noſtri. Si diſcipuli ſumus, ſequamur exemplum Magiſtri noſtri.

Cur odio habes fratrem tuum? an non homo eſt, ſicut tu? An non Chriſtianus eſt, ſicut tu? ſi eum odiſti, quia peccator eſt, debes odiſſe omnes homines. Eráſne juſtus, quando JESUS te amavit? Ubi modò eſſes, ſi JESUS non amâſſet peccatores? Injuria, quæ tibi fuit illata, levis eſt, ſi comparetur cum injuriis, quas tu Deo infers.

Contemneris; ſed nunquid meruiſti contemptum? Potéſtne ſatis contemni damnatus? Auferuntur tibi bona tua? an non Deus illa tibi eſt elargitus? An non jus habet ea à te repetendi, quandocunque illi placet, & per quemcunque illi placet? Ne hoſtem appelles illum, qui tibi occaſionem præbet cælum lucrandi. Si te offendit, utique punietur. Damnatio ejus eſt inevitabilis, niſi tibi ſatisfaciat. Túne potes odium tuum protendere ultra æternitatem! Committe DEO

vindictam; jus enim ulciſcendi eſt ipſi proprium. Tu verò conſerva patientiam, malúmque tibi illatum libens accipe, ut pœnam, iniquitatibus tuis debitam.

DEUS eſt tibi norma miſericordiæ. Tu es Deo norma juſtitiæ. Si tu non exhibeas miſericordiam proximo, ſicut ipſe, vindictam de te ſumet, ſicut tu. Si ames, amabit te. Si odio habeas, te quoque odio habebit. Si proximum excuſes, te quoque excuſabit. Si condemnes, te quoque condemnabit. Si veniam indulgeas, tibi pariter veniam dabit. Si punias, & te puniet.

O JESU! quando te video morientem in Cruce, non retineo ultrà fel odii in corde meo. Quando te audio orantem pro inimicis tuis, viſcera miſericordiæ exhibeo hoſtibus meis. Pater mi! ignoſce illis, qui me offenderunt; non enim ſciebant, quid facerent: fecerúntque ea, quæ ego plurimis titulis fui promeritus.

Verba S. Scripturæ.

Dimittite, & dimittemini. Luc. 6. 37.

Diligite inimicos veſtros, benefacite his, qui oderunt vos. Luc. 6. 27.

Si autem non dimiſeritis hominibus, nec Pater veſter dimittet vobis peccata veſtra. Matth. 6. 15.

ME-

MEDITATIO XLV.

De Judiciis hominum contemnendis.

ERisne ſemper mancipium hominum? An nunquam contemnes reſpectus humanos? Cur non palàm declaras, te ſolius Dei partes tenere? Cur non renuntias vanitatibus his? Cur non frequentas Sacramenta? Cur non deſeris hos ſocios tibi noxios?

Mundos te ludibrio habebit? Tu potiores cauſas habes, mundum ludibrio habendi. Mundus eſt maximus hoſtis Dei. Eſt Tyrannus Fidei. Eſt perſecutor innocentiæ. Renuntiâſti amicitiæ ejus, quando fuiſti baptizatus. Niſi velis renuntiare mundo, oportebit te renuntiare JEſu Chriſto.

Quanta mentis ignavia, reddere ſe mancipium hominum? Quanta infidelitas, profugum deſerere ſigna JEſu Chriſti? Quanta perfidia, jungere ſe inimicis ejus? Quanta impietas, erubeſcere Evangelium ejus?

Homines tibi illudunt? Hoc eſt teſtimonium meritorum tuorum. Deſpectum te crederem, ſi æſtimareris, ac laudareris ab illis, qui non approbant, niſi vituperanda. Judicium impiorum non eſt regula bonorum.

An oportet te deſinere eſſe ſapientem, ex metu ſtultis diſplicendi? Quale jus habent impii, legem tibi præſcribendi? Quis te ſubditum eorum conſtituit? An times diffamari

ri ab infamibus? An formidas honore ſpoliari ab iis, qui ipſi ſunt ſine honore?

Impii te condemnant? Sententia nulla eſt, & ſine auctoritate, cùm ille, qui condemnat, ipſe meretur condemnari. Eſtne admiratione dignum, quòd ille malè loquatur de aliis, qui ipſe non novit bene agere? Si impii habeant unam linguam, quá te accuſent, aut tibi inſultent, tu duas manus habes, quibus ipſis reſpondeas. Deſpectio ab impiis profecta, eſt elogium virtutis. Non poteſt quis eſſe Chriſtianus, niſi contemnat, & contemnatur.

O JESU Domine mi! quàm paucos in terra ſervos habes! Video equidem tyrannos; ſed nullos invenio Martyres. Unicum hoc: Quid dicent homines? plures efficit Apoſtatas, quàm fecerint omnes Nerones. Heu! quomodo ſuſtinerent ictus flagellorum, qui pati non poſſunt aculeum linguæ? Quomodo foret Martyr Fidei, qui formidat eſſe Martyr charitatis? Ego ſanè nunquam erubeſcam Evangelium tuum. Palàm profitebor Religionem tuam. Non cupio placere illis, qui tibi diſplicent. Exhorreſco placere illis, quibus tu non places, nec placere potes.

Verba S. Scripturæ.

Noli erubeſcere teſtimonium Domini Noſtri. 2. Tim. 1. 8.

Si adhuc hominibus placerem, Chriſti ſervus non eſſem. Gal. 1. 10.

Ne

Ne pro his omnibus confundaris, & ne accipias perſonam, ut delinquas Eccli. 42. 1.

Mihi autem pro minimo eſt, ut à vobis judicer, aut ab humano die. 1. Cor. 4. 3.

MEDITATIO XLVI.

De Avaritia.

SI deſideres bona terrena, amittes bona cæleſtia. Avarus Fidem perdit. Senſus habet contrarios Evangelio. Beatos æſtimat, quos JEſus miſeros appellat. Miſeros æſtimat, quos JEſus beatos appellat. Fides oppugnat concupiſcentiam ejus, & concupiſcentia ejus fidem oppugnat. Non poteſt conſervare hanc, & illam. Si ergo velit conſervare fidem, neceſſarium eſt, ut renunciet concupiſcentiæ ſuæ.

Avarus perdit ſpem: Quis enim ſperare poteſt, quod non credit? Avarus contemnit bona æterna. Non æſtimat, niſi temporalia. Nihil agit, quo cælum lucretur. Non laborat, niſi pro terra. Nunquam Deum orat. Nullum bonum ab illo exſpectat. Nemini eleemoſynam elargitur. Deſiderium habet inſatiabile. Eſt idololatra pecuniæ. Huic ſacrificat cogitationes ſuas. Hanc ſibi præfigit pro ultimo fine. Hanc extollit ſupra Deum. Hanc adorat, tanquam principium felicitatis ſuæ. In hac omnem ſpem ſuam defigit.

Avarus perdit charitatem. Cor ejus eſt, ubi eſt theſaurus ejus. Nemo poteſt duobus dominis ſervire. Nemo poteſt Deum amare, & opes. Avaritia occupat totum cor. Non patitur diviſionem. Oportet committere grandes iniquitates, ut grande lucrum reportetur. Qui ſe ditare cupit, rapit omnia, quæ poteſt rapere. Natura paucis contenta eſt: ſed concupiſcentia non habet terminos. Rapit, & corradit ſine menſurâ, quisquis concupiſcit ſine moderatione. Lucra legitima, ſunt lenta, ſequuntur curſum naturæ. Lucra grandia ſunt furta grandia. Magnæ divitiæ plerumque ſunt magnæ injuſtitiæ.

Quomòdo ſalvari poteſt avarus? Non agnoſcit peccatum ſuum. Non agit pœnitentiam. Nunquam reſtituet bona injuſtè parta. Quod facilè rapitur, difficillimè reſtituitur. Aquæ furtivæ ſunt dulciores, quàm publico omnium uſu permiſſæ. Omnes animi motiones immoderatæ conferunt ad furtum. Omnes pugnant pro ejus defenſione.

O mi Deus! nunquam excrucier ob bona terrena! Tu ſcis, ubi ſit theſaurus meus. Heu! expeditne æternùm damnari propter opes neceſſariò deſerendas?

Nihil intulimus in hunc mundum. Certum eſt, quòd nihil etiam inde ſimus ablaturi. Beatus ille, qui Deo contentus vivit, omnémque ſuam fiduciam in ipſo figit. Aurum, & argentum ſunt Dii gentilium. Sed Deus cæli eſt Deus meus.

Ver-

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Noli laborare, ut diteris, ſed prudentiæ tuæ pone modum. Prov. 23. 4.

Nolite ſperare in iniquitate & rapinas nolite concupiſcere: divitiæ ſi affluant, nolite cor apponere. Pſal. 61. 11.

Qui feſtinat ditari, non erit innocens. Prov. 28. 2.

Avaro nibil ſceleſtius, bic enim & animam ſuam venalem babet. Eccli 10. 9 & 10.

Quàm difficilè, qui pecunias babent, in regnum Dei intrabunt: facilius eſt enim Camelum per foramen acûs tranſire, quàm divitem intrare in regnum Dei. Luc. 18. 25.

Qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum Diaboli, & deſideria multa inutilia, & nociva, quæ mergunt homines in interitum & perditionem. 1. Tim. 6. 9.

MEDITATIO XLVII.

De iteratâ Prolapſione in peccatum.

QUantò frequentiùs peccatum eſt remiſſum, tantò minùs eſt veniâ dignum. Quantùm creſcit numero, tantùm augetur malitiâ.

Iterati lapſus ſunt periculoſi. Vulnera inveterata ſunt incurabilia. Actus tranſeunt in habitus. Habitus degenerant in neceſſita-

tem. Peccata evadunt graviora. Habitus magìs invaleſcunt. Gratiæ ſunt debiliores. Cooperatio magìs remiſſa. Mens magìs cæca. Voluntas magìs infirma. Cupiditates vehementiùs inſurgentes. Remedia lentiora. Dæmones potentiores. Eorum poſſeſſio magìs tyrannica. Quanta ingratitudo, poſt tot beneficia? Quantus contemptus, poſt tot illuſtrationes? Quanta perfidia, poſt tot promiſſa? Quanta malitia, poſt tot gratias?

Itáne ludibrio habes Deum? Itáne turpiter deficis à promiſſis? Itàne ludis ejus patientiam? Itáne abuteris ejus bonitate. Itàne contemnis ejus juſtitiam? Itáne præfidis de ejus miſericordia? Itáne inſultas ejus manſuetudini? Itáne prodigis ejus gratias? Itáne extinguis ejus ſpiritum? Itáne illum expellis ex corde tuo? Itáne illi Luciferum præfers?

Abundantiam ſequitur paupertas. Gratias pœna. Patientiam furor. Contemptum vindicta.

O mi Deus! non audeo porrò comparere coram te, poſt tantum contemptum, & ingratitudinem. Poſt tantam perfidiam, & infidelitatem. Peccata mea propè immutârunt naturam. Erant priùs ex fragilitate commiſſa. Jam verò ſunt indurata fronte perpetrata. Erant errores veniâ digni. Jam ſunt crimina nullo titulo excuſanda. Numerus eorum eſt infinitus. Pondus intolerabile. Malitia irremiſſibilis. Curatio propè deſperata.

Verùm, tametſi grandia ſint peccata mea, longè major eſt miſericordia tua. Peccata

mea

mea ſunt finita. Miſericordia tua eſt infinita. Poſſum ad cælum contendere, quamdiu nondum ſum in inferno. Poſſum me ad Deum convertere, quamdiu ſpiritum traho. Omnino ſeriò cupio ſalvari: tædet me malè vivere. Mi Deus! tolle mihi vitam, ſi nolim in melius mutare vitam. Eripe me quantocyùs ex hoc mundo, ſi nolim me ſponte avellere ab amore mundi.

Verba S. Scripturæ.

Si, quæ deſtruxi, iterum hæc reædifico, prævaricatorem me conſtituo. Gal. 2. 18.

Ecce ſanus factus es, jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Joan. 5. 14.

Fiunt noviſſima hominis illius pejora prioribus Luc. 11. 26.

Impoſſibile eſt, eos, qui ſemel ſunt illuminati, guſtaverunt etiam donum cæleſte, & participes facti ſunt Spiritûs ſancti & prolapſi ſunt; rurſus renovari ad pœnitentiam, rurſum crucifigentes ſibimetipſis Filium Dei, & oſtentui habentes. Heb. 6. 4. & 6.

MEDITATIO XLVIII.

De Conſuetudine peccandi.

GRande malum eſt, aſſueſcere malo. Conſuetudo peccandi eſt catena iniquitatis Quæ captivam tenet animam, eámque reddit m incipium peccati. Imminuit cognitio-

nem. Indurat cor. Sopit conſcientiam. Tollit pudorem. Quò crebriùs quis peccat, eò minùs erubeſcit peccare. Committitur initio ſcelus cum horrore. Reiteratur cum timore. Cognoſcitur cum delectatione. Perſeveratur in eo cum contemptu.

Ecce gradus iniquitatis! Ecce quò deducat conſuetudo peccandi!

Corpus nunquam magis ægrotat, quàm cùm ægritudinem ſuam non ſentit. Peccator inveteratus, eſt propè deſperatus. Non agnoſcit ſuam miſeriam. Non poteſt illam odiſſe. Delectationem in eâ reperit. Non vult inde liberari. Deſideria ejus ſunt ſine effectu. Conatus ejus ſine perſeverantiâ. Vitia ejus tranſeunt in naturam? Et conſuetudo ejus in neceſſitatem.

Quando pondus conſuetudinis jam contractæ premit inclinationem naturæ, tunc impetus cupiditatis nihil amplius habet obſtaculi, quo retineatur.

Eſt torrens, qui abripit omnia. Eſt tyrannus, qui peſſundat omnia. Eſt lex iniquitatis, quæ deſpoticè dominatur voluntati. Eſt altera quædam concupiſcentia magis tyrannica, quàm fuerit ſub primum ejus exortum. Eſt altera natura magis corrupta, quàm prima. Gratia ſine fructu aggreditur cor, quod peccat ex conſuetudine. Hoc enim inſenſibile eſt ad gratiæ motus. Impenetrabile eſt ejus ſagittis. Faciliùs Æthiops dealbabitur, quàm emendetur malum inveteratum. Leviore conatu annoſa quercus eradicabitur,

quàm

quàm evelli poſſit peccatum, longo jam uſu veluti innatum.

In quo ſtatu verſaris modò? An peccas ex ignorantiâ? An ex vehementiâ cupiditatis? An ex fragilitate? An ex conſuetudine? An ſine remorſu? An ſine dolore? An cum delectatione? An cum contemptu? Non erubeſcis ampliùs de peccato? An committis illud cum magna protervia? An gloriaris de peccato commiſſo? An non times poſt ſcelus patratum?

Profectò es mancipium vitiorum. Peccata tua tranſiêre in naturam. Ecce duritiem cordis tui! Ecce inſenſibilitatem mentis tuæ! Ah! ſi ſentires ægritudinem tuam, ſpes vitæ etiamnum affulgeret. Pete humiliter à Deo medelam animæ tuæ. Vires exere, quibus rumpas catenas tuas, & vincula. Reſiſte minutis tentationibus, & victoriam obtinebis de grandioribus. Exequere res faciliores, & Deus perficiet difficiliores. Aſſiſte proximo tuo, & Deus aſſiſtet tibi. Exhibe illi miſericordiam, quam tibi quoque Deus præſtabit. Sine miraculo non ſanaberis. Sine charitate gratiam non obtinebis.

Verba S. Scripturæ.

Non ergo regnet peccatum in veſtro mortali corpore, ut obediatis concupiſcentiis ejus. Rom. 6. 12.

Si mutare poteſt Æthiops pellem ſuam: & vos poteritis benefacere, cùm didiceritis malum. Jer. 13. 33.

Pu-

Putruerunt, & corruptæ ſunt cicatrices meæ à facie inſipientiæ meæ Pſ. 37. 6.

Iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum; & ſicut onus grave gravatæ ſunt ſuper me. Pſ. 37. 5.

Adoleſcens juxta viam ſuam, etiam cùm ſenuerit, non recedet ab eâ. Prov. 22. 6.

MEDITATIO XLIX.

De Præparatione ad Mortem.

AN paratus es mori? An bene ordinâſti negotia tua? Majúsne habes negotium, quam ſalutis tuæ? Putásne, quòd evaſurus ſis mortem? Quod aliquando debebit evenire, an non poterit hodie accidere? Non es ſollicitus, niſi de vitâ, cùm tamen de morte potiùs te ſollicitum eſſe, oporteret. Non laboras, niſi pro tempore, cùm potiùs laborare deberes pro æternitate. Parva cura impendenda eſt parvis negotiis, maxima cura rebus maximis. Serò nimis ſollicitus es de morte, cùm tempus eſt moriendi. Sapiens nihil magni momenti aggreditur, quòd non ſeriò priùs expenderit. Omnes homines diſcunt artem, quam tractare volunt. Negotium omnium hominum eſt, ſalutem ſuam in tuto ponere. Nullo ſtudio unus eſt, ut diſcas mori. Magno ſtudio opus eſt, ut diſcas bene mori. Nunquam bene agitur, quod non niſi ſemel agitur. Ut diſcas bene mori, oportet ſæpiùs mori.

Se-

Digitized by Google

Semel tantùm moriendum eſt. Error, qui in morte committitur, irreparabilis error eſt. Actor in theatro malè agit perſonam ſuam, ſi non frequentiùs ſe ante exercuit. Advocatus malè agit cauſam, cui evincendæ ſe non priùs paravit. Difficile eſt bene mori, cùm quis non didicit, niſi vivere. An longus nimis eſt vitæ curſus, quo te diſponas ad mortem? An prolixum nimis eſt tempus, quo te præpares æternitati? Quomodo moriturus produces amoris actus, quando nunquam didiciſti amare?

Vigila, aut ex improviſo opprimêris. Præpara te ad mortem, aut imparatus morieris. Qui non vigilat, ex improviſo obruetur. Obrutus ex improviſo damnabitur. Diſce bene gerere negotium, quod ſemel neceſſariò gerendum eſt. ¡Quanti intereſt bene facere, quod ſemel tantùm faciendum eſt! Heu! quàm periculoſum eſt errare, quando error eſt ſine remedio, & pœna conſequens nullum habebit finem. Ne fidas tempori, cujus infida eſt promiſſio. Plurimos jam decepit. Si tempori fidas, certò te decipiet.

O mi Deus! gratias tibi ago, quòd tempus mihi indulſeris, me ad mortem comparandi. Ubi modò eſſem, ſi me ex improviſo vitâ privâſſes? Vigilem deinceps mei curam geram, ut bene moriar aliquando. Moriar quotidie, moriar frequenter, ut ſemel tandem bene moriar.

Verba S. Scripturæ.

Memor eſto, quia mors non tardat. Eccli. 14. 12.

Vigilate, quia neſcitis diem, neque horam. Matth. 25. 13.

Vigilate omni tempore. Luc. 21. 36.

Si non vigilaveris, veniam ad te, tanquam fur. Apoc. 3. 3.

Ideo & vos eſtote parati, quia quâ horâ non putatis, Filius hominis veniet. Matth. 24. 44.

MEDITATIO L.

De Morte promptè, & libenter acceptanda.

QUid times, anima Chriſtiana? cur mortem formidas? Num pati non potes, quod patitur infans? Num agere non potes, quod agit formica?

Omnia animalia noverunt mori, & tu ignoras hanc ſcientiam? Ad quid tibi data eſt vita, ſi nunquam velis eam Authori reddere? An non Deus vitam tibi dedit? Nunquid jus habet de eâ diſponendi? Uſum tantùm vitæ tibi donavit. Sibi autem jus proprietatis reſervavit. Vita hæc depoſitum eſt, quod ſeriùs aut citiùs Deo reſtituendum eſt, ſed virtutum ſplendore exornatum.

Quid juvat te multùm tergiverſari? Neceſſarium omnino eſt, per mortem hinc tranſire. Stultitia eſt, nimiùm timere, quod evita-

Digitized by Google

evitari non poteſt. Dubii tantùm eventus timentur, certi verò expectantur. Oportebat nunquam naſci, ſi mori recuſes.

Túne melioris conditionis es, quàm Reges? Majúsne privilegium habes, quàm JESUS Chriſtus? Ego, ſi immortalis eſſem, gratiæ loco peterem, poſſe mori, ſicut ipſe.

An non multorum criminum reus es; An non condemnatus ad mortem? Decretum mortis jam dudum fuit pronuntiatum contra Adamum, ubi primùm peccavit. O quàm favens hæc eſt ſententia! O quantum bonum nobis comparat! Mors jam non pœna eſt, ſed beneficium inæſtimabile. Gratiæ loco debemus mortem expetere, ſi Deus nos ad illam non condemnâſſet.

Judicia Dei ſunt terribilia. Sed & miſericordiæ ejus ſunt infinitæ. Bonum eſt timere, ſed meliùs eſt ſperare. Qui ſperat in Deo, non confundetur. Qui ſe totum Deo committit, nunquam derelinquetur.

Au melior erit conditio tua, ſi longiori adhuc vivas tempore. Augebis potiùs debita tua, quàm imminues. Agam, iniquis, pœnitentiam, quam tamen nondum inchoâſti. Pœnitentia maximi meriti eſt, mortem promptè acceptare in pœnam ſuorum criminum.

Nullam actionem adeò nobilem Deo offerre poſſumus, quæ æquivaleat ſacrificio propriæ vitæ.

O mi DEUS! quàm felicem me æſtimo, quòd mori poſſim propter te. Non poſſum equidem eſſe Martyr Fidei, volo tamen eſſe Martyr charitatis. Non eſt res magna, mori,

ri,

Digitized by Google

ri; ſed magna res eſt; bene mori. Mi DEUS! ex amore tibi ultro dono, quod mors violenter mihi auferet. Dono tibi ex charitate, quod non poſſum ſubtrahere neceſſitati.

Verba S. Scripturæ.

Melior eſt mors, quàm vita amara, & requies æterna, quàm languor perſeverans. Eccli. 36. 17.

O mors! bonum eſt judicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, defecto ætate. Eccli. 41. 3. & 4.

Noli metuere judicium mortis: memento, quæ ante te fuerunt, & quæ ſuperventura ſunt tibi: hoc judicium à Domino omni carni. Eccli. 41. 5.

Scimus, quoniam ſi terreſtris domus noſtra hujus habitationis diſſolvatur, quòd ædificationem à Deo habemus, domum non manu factam, ſed æternam in cælis. 2. Cor. 5. 1.

Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis hujus. Rom. 7. 24.

MEDITATIO LI.

Affectus animæ juſtæ, Morte appropinquante, utiliter prelegendi in ultimo morbo.

NUntiatum mihi eſt, quòd propediem ſim moriturus. O dulcia, & acceptiſſima nova! Vado deſerere terram, ut ad cælum properem. Vado exire ex hoc ærumnoſo car-

carcere, ut intrem in libertatem filiorum DEI. Vado liberandus ab hoc exilio, rediturus in chariſſimam mihi patriam. Vado, ut tranſeam à tempore ad æternitatem, à figurâ ad veritatem, à mutatione variabili ad immutabilitatem, à morte ad immortalitatem, à miſeria ad felicitatem.

vado, ut poſſideam Deum. Vado, ut fruar Deo. Vado, ut quieſcam in Deo. Vado, ut transformer in Deum. Vado, ut mens mea repleatur plenitudine luminis. Vado, ut voluntas mea repleatur plenitudine pacis. Vado, ut memoria mea repleatur plenitudine bonorum. Vado, ut ſenſus mei repleantur plenitudine deliciarum. Ibi reperiam omnia, quæ deſidero; & nihil reperiam, quod timeo. Ibi nullum mihi eveniet malum. Ibi nullum mihi deficiet bonum. Deus erit mihi omnia in omnibus, & erit mihi omnia in omnem æternitatem.

Nuntiatum mihi eſt, quòd propediem ſim moriturus. O dulcia, & acceptiſſima nova! Non ero deinceps cumulatus miſeriis. Non tolerabo ampliùs ulla incommoda. Non ero afflictus morbis. Non ero obnoxius peccatis. Non verſabor in periculis æternæ damnationis. Nihil erit ultrà, quod me cruciabit. Videbo Deum. Amabo Deum. Benedicam Deum.

Hæ erunt occupationes meæ, quibus æternùm beatus ero.

O quanta felicitas? Vado mori. Vado ad locum quietis meæ. Vado ad terram viventium. Vado ad regnum pacis. Vado ad pa-

palatium gloriæ. Vado ad nuptias Agni. Vado ad convivium, à Deo mihi præparatum. Vado manducare Panem Angelorum. Vado videre, quæ oculus non vidit. Vado audire, quæ auris non audivit. Vado poſſidere, quod cor non comprehendit.

Nuntiatum mihi eſt, quod propediem ſim moriturus. O dulcia & acceptiſſima nova! Eamus, anima mea! deſeramus miſeram hanc vitam. Egrediamur ex miſero hoc corpore. Quid mori times? JESUS eſt pro te mortuus. Ille ſatisfecit pro peccatis tuis? Ille ſolvit debita tua. Ille cautionem pro te præſtitit. Ille vadem ſe pro te dedit. Ille tibi paradiſum ſuum promiſit. Ille te hæredem ſuum declaravit. Ille omnia ſua meritia in te transtulit. Ille Corpus ſuum tibi in pignus dedit. Ille beneficia infinita in te contulit. Ille te ab infinitis periculis præſervavit. Si perdere te cuperet, an pro te fuiſſet mortuus? An vitam tibi tanto tempore conſervâſſet? An tantâ patientiâ te expectâſſet? An tempus pœnitentiæ tibi conceſſiſſet. An tot luminibus te illuſtrâſſet. An tam amanter te vocâſſet? An tam potenter te attraxiſſet? An tot gratiis te præveniſſet? An tot ſancta deſideria tibi inſpirâſſet. An in morbo tuo te viſitâſſet? An te Sacramentorum perceptione recreâſſet. An te ſigno prædeſtinatorum inſigniiſſet? Si ſeriò ingemiſcas, ſalvus eris. Si ex animo te convertas, remittentur tibi peccata tua. Unico ſuſpirio opus habes, quo cælum lucreris. Pœnitentia vera nunquam eſt nimis ſera. Semper maturè ſatìs

te

te convertes, quandocunque ex intimo cordis ſinu ad Deum offenſum te convertes. Ecce! JESUS te vocat. Ecce! JESUS brachia, quibus te amplectatur, expandit. Ecce! Orat pro te in cruce. Ecce! quàm potenti voce pro te perorat: Pater mi! Ignoſce illi, non enim ſciebat, quid faceret. Caput inclinat ad figendum tibi oſculum. Brachia extendit ad te amplexandum. Cor apertum habet ad te excipiendum. Vitam ſuam poſuit ad te ſalvandum.

Nuntiatum mihi eſt, quòd propediem ſim moriturus. O beata, O felicia Nova! Eamus, libens iter æternitatis ingredior. Vitæ meæ libentiſſimè renuntio, eámque reddo Deo, qui illam mihi dono dedit. Remitto Spiritum in manus ejus, ipſi commendo corpus meum, & animam meam. Doleo, quòd Deum ſummè bonum offenderim. Mortem libens accepto, in ſatisfactionem omnium meorum criminum. Credo omnia, quæ revelavit. Spero omnia, quæ promiſit. Dono illi omnia, quæ poſſideo. Mori cupio pro ejus gloria. Mori cupio ejus amore. Mori cupio in teſtimonium debiti mei obſequii. Mori cupio propter juſtitiam. Morior, quia ipſe eſt mortuus. Moriar propter illum, ſicut ille mortuus eſt propter me. Moriar, ut ipſum videam. Moriar, ut ipſum amen. Moriar, ut ipſum benedicam, & cantem ei canticum laudis in omnem æternitatem.

O Pater miſericordiarum! Ecce! filium prodigum; qui diſſipavit omnia bona tua,

G 2 qui

qui comſumpſit vitam ſuam vivendo luxurioſè; qui redit modò ad domum paternam, & humillimè veniam à te efflagitat. Heu! vixi ſine ratione, jam inde, ex quo adeptus fui uſum rationis. Non feci niſi mala, jam inde, ex quo cæpi cognoſcere bonum. Pater mi! peccavi in cælum, & coram te, jam non ſum dignus vocari filius tuus. Non ſum dignus, qui intrem in domum tuam. Sed nunquid tu Pater eſſe deſiiſti, quia ego ceſſavi eſſe filius tuus? An perdidiſti bonitatem tuam, quia ego perdidi innocentiam meam? An non es Pater miſericordiæ, quia ego factus ſum filius miſeriæ? O mi pater! O Patrum optime! miſerere miſerrimi filiorum tuorum. Perditus eram, & ecce! me inventum. Mortuus eram, & ecce! me reſuſcitatum. Longè à te receſſeram, & ecce! paratiſſimum ad comparendum coram te. O Pater mi! obviàm progredere filio tuo, da mihi oſculum pacis. Ignoſce, obſecro, peccata mea. Indue me denuò veſte nuptiali. Recipe me in domum tuam. Admitte me ad convivium tuum.

O JESU! medice pauperum ægrotorum! Conſolator pauperum afflictorum! Redemptor pauperum captivorum! Spes pauperum peccatorum! En! me coram te ſine viribus. En! me ſine motu. En! me ſine voce. Verùm cor meum interiùs tibi loquitur, quòd ardeat deſiderio videndi te, & ægrè accipiat, mortem differri. Veni, O JEſu! Veni quantocyùs! Libera animam meam ex hoc carcere! Eripe me ab hoc exilio! Deduc me in-

in patriam mihi chariſſimam! En! juſti me expectant. En! amici mei brachia mihi porrigunt. O quàm pulchra ſunt tabernacula tua! O quàm admirabile eſt palatium tuum! O quantis gaudiis abundabo in cælo! O quàm felix ero in ſocietate tua! Morior præ deſiderio moriendi. Veni Divine Salvator! Nec patere me porrò languere.

Sancta Maria Mater Dei, quæ vidiſti in Cruce morientem JESUM Filium tuum. Ecce! filius tuus infirmatur. Ne, obſecro, illum deſeras in extrema hac lucta. Veni, recipe ſpiritum meum, & defende me ab inimicis meis.

Angeli cæli, deſcendite in terram, & mihi ſuccurrite. Cingite me undique fidiſſimâ veſtrâ cuſtodiâ. Pellite hinc infernalem Leonem. Conſervate me uſque ad mortem. Poſtquam me ſalvâſtis è tam crebris naufragiis, ne quæſo permittite me perire in portu.

Progrediamur ad cælum. Properemus in Paradiſum. Paratum cor meum Deus! Paratum cor meum! Paratum morari in terra! Paratum hinc exire! Paratum vivere! Paratum mori! Fiat, Domine, ſanctiſſima voluntas tua, in omnibus & per omnia, nunc, & in æternum. In manus tuas, Domine, commendo Spiritum meum.

Verba S. Scripturæ.

Lætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi, in domum Domini ibimus. Pſal. 121. 1.

Digitized by Google

Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Apoc. 14. 13.

Beati, qui ad cœnam nuptiarum Agni vocati ſunt. Apoc. 19. 9.

In te, Domine, ſperavi, non confundar in æternum. Pſ. 30. 2.

Quid mihi eſt in cælo, & à te quid volui ſuper terram? defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. Pſ. 72. 25.

Coarctor è duobus: deſiderium habens diſſolvi, & eſſe cum Chriſto, multò magìs meliùs. Phil. 1. 23.

Unam petii à Domino, hunc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ. Pſal. 26. 4.

Quàm dilecta tabernacula tua, Domine Virtutum! concupiſcit, & deficit anima mea in atria Domini. Pſ. 83. 2. & 3.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine: in ſæcula ſæculorum laudabunt te. Pſ. 83. 5. Totus hic Pſalmus plenus eſt ſuavibus cogitationibus ad accendendum in ægro deſiderium Paradiſi.

Si iniquitates obſervaveris Domine, Domine, quis ſuſtinebit. 129. 3.

Apud Dominum miſericordia, & copioſa apud eum redemptio. 129. 7.

ME-

MEDITATIO LII.

Paraphraſis Orationis Dominicæ, in ſolatium ægrorum.

PATER NOSTER, QUI ES IN CÆLIS.

CRedo, mi Deus! quòd tu ſis Pater meus, qui dediſti mihi vitam animæ, & corporis, ut tibi ſervirem, & te amarem, quam etiam reparâſti per mortem. Filii tui, poſtquam eam peccatis meis miſerè perdideram. Tu es Pater omnium hominum, & miſerrimi hujus inter omnes homines, quem vides in hoc lecto proſtratum.

O quàm gaudeo, quòd Patrem habeam tam bonum, tam ſapientem, tam ſanctum, & tam potentem! ſpero quòd, cùm vitam mihi largitus ſis temporalem, æternam quoque liberaliter mihi ſis donaturus.

O Pater mi! reſtituo tibi vitam, quam dediſti mihi. Doleo, quòd tam malè eam impenderim, eáque in tui offenſam, impiè fuerim abuſus.

Pater mi! Peccavi in cælum, & coram te; jam non ſum dignus vocari filius tuus: ſed recipe me, obſecro, in numerum ſervorum tuorum.

Pater mi! An poſſibile eſt, ut hic calix mortis, & paſſionis tranſeat ab ore meo, eúmque necdum hauriam? Verumtamen fiat voluntas tua, & non mea.

Digitized by Google

Pater mi! glorifica filium tuum, ut filius tuus glorificet te. Et quoniam te non honoravi in terrâ, fac, ut æternùm te laudem in cælo.

Qui es in Cælis.

AH! tu es in Cælo, & ego adhuc moror in terrâ. Tu es in loco pacis, & ego ſum in loco certaminis. Tu es in cælo, ut mihi præmia retribuas. Et ego ſum in terrâ, ut honorem tibi exhibeam.

Spero, mi Deus! quòd paulò pòſt tecum futurus ſim in cælo. Spero in meritis pretioſi ſanguinis; à Filio tuo pro me effuſi.

O quando veniet dies hæc! Tædet me porrò vivere exulem à tua præſentia. Heu! quàm ſordet mihi terra, cùm Cælum aſpicio! O Paradiſus! O Paradiſus! quid non agendum eſt, ut comparis? Quid non patiendum eſt, ut obtinearis? Quid quid patior, nihil eſt in comparatione præmii, quod ſpero.

Sanctificetur Nomen Tuum.

ADorandum Nomen DEI mei! Veni in hunc mundum, ut te ſanctificarem, & tamen vix aliud egi, quàm ut te profanarem. Veni in terram, ut darem tibi gloriam; & aliud non egi, quàm ut te injuriis afficerem. Glorificavi nomen meum, cùm glorificare debuiſſem Nomen tuum. Illuſtravi nomen meum,

cum

Digitized by Google

cùm illuſtrare debuiſſem Nomen tuum. Veniam à te ſupplex efflagito, Deus Gloriæ & Majeſtatis! & quoniam te non honoravi in vitâ, cupio te vel maximè honorare in morte.

Morior propter Gloriam tuam, & ut humillimè venerer immortalitatem tuæ Eſſentiæ, per deſtructionem vitæ meæ. Cuperem per mortem meam tantum gloriæ tibi tribuere, quantum dilectus Filius tuus per ſuam mortem tibi tribuit. O utinam jam nunc poſſem efficere, ut honorareris ab omnibus mentibus, ut amareris ab omnibus cordibus, ut laudareris ab omnibus linguis! O ſanctiſſimum Nomen JESU! Tu es omnis Spes mea. Quicunque te invocaverit, ſalvus erit.

Invoco te cum amore & reverentiâ. Ne itaque permittas me damnari.

Adveniat Regnum Tuum.

Mi DEUS! Quando tandem hoc tempus adveniet? Quando plenè regnabis in corde meo? Quando ego quietè regnabo in corde tuo? Heu! non permiſi hactenus te regnare in terrâ. Conteſtatus ſum totâ vitâ meâ, quòd non haberem alium Regem niſi Cæſarem. Tranſcripſi cor meum, quod eſt regnum tuum, poteſtati dæmonis. Permiſi in eo regnare omnes hoſtes tuos.

Sed mi Deus! per tuam gratiam agnoſco errorem meum, & perfidiam meam. Fateor, quòd mortem merear. Accepto illam ex to-

to corde meo in ſatisfactionem peccatorum meorum. Spero, quòd mihi daturus ſis ingreſſum in Regnum tuum, quamvis te rejecerim ex Regno cordis mei. O quàm beati, mi Deus! ſunt, qui habitant in domo tua: in ſæcula ſæculorum laudabunt te. Beati, qui tibi ſerviunt ſuper terram, quia tecum regnabunt in cælo.

Anima mea! ſolatium cape. Ecce Regnum DEI appropinquat. Non niſi unicun momentum tribulationis tibi reſtat.

Quid non faciendum eſt, ut corona obtineatur? Quid non patiendum eſt, ut paradiſus comparetur?

FIAT VOLUNTAS TUA, SICUT IN CÆLO ET IN TERRA.

MI DEUS! ſentio immenſos dolores, corpus meum cruciatibus opprimitur. Mors undique me impertit. Non poſſum ultrà reſiſtere inſultibus ejus. Propinat mihi hauriendum calicem perquàm amarum: An nullus ſupereſt modus, removendi illum ab ore meo? Verum tamen tua voluntas fiat, non mea.

Mi DEUS! intuere animam meam in agonia. Mens mea turbatur morte appropinquante. Timet periculoſum hunc tranſitum; ægrè deſerit corpus ſuum, optaret diutiùs morari ſuper terram, ad redimendum tempus præteritum, & reparandas jacturas, quas paſſa eſt. Oportètne bibere hunc calicem? An

An non poteſt obtineri remiſſio? Mi DEUS! fiat voluntas tua, non mea. Utinam eam integrè adimpleam moriendo, quoniam ſæpè illam transgreſſus ſum vivendo.

O mi DEUS! Si poſſem non mori, mortem tamen à te peterem gratiæ loco, ut ſacrificare tibi poſſem, quod chariſſimum mihi eſt in mundo. Ut poſſem imitari Filium tuum, & gratum me ſiſtere amori ejus, ac bibere ejus calicem.

Volo equidem conſumi in hoc lecto dolorum, & in altari crucis meæ, ut victima Majeſtatis tuæ, ut victima juſtitiæ tuæ, ut victima amoris tui, ut victima Gratiæ tuæ, ut victima Gloriæ tuæ.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

BEatus ille, qui manducabit panem in Regno DEI. Gratias tibi ago, amantiſſime Pater, de omnibus bonis corporalibus, & ſpiritualibus, quæ mihi in hac vita liberaliter es elargitus, & ſuper omnia de Pane Angelorum, quem toties manducavi, ſed pro dolor! ex mea culpa, cum tam modico fructu. O Panis vitæ! non timeo ultrà mortem, quia te ſuſcepi in ultimo morbo meo. Ambulabo in fortitudine Panis hujus uſque ad montem Oreb, qui eſt clara viſio DEI.

Tu promiſiſti, & juraſti. O Veritas æterna! quòd, qui manducabit corpus tuum, & bibet tuum ſanguinem, ſit victurus æternùm

num. Ecce in quo fundetur ſpes mea! Ecce unde diſſipentur timores mei! Quoniam uniti fuimus in hâc vitâ, ſpero, neque in alterâ nos dividendos.

O JESU! dona mihi hodie panem meum, confirma me in gratiâ tuâ, ut bene peragam hoc iter æternitatis, & conſtans perſeverem uſque ad finem. Sine hoc pane deliquium patiar, & viribus deficiam, nec unquam potero ad cælum pertingere.

ET DIMITTE NOBIS DEBITA NOSTRA SICUT ET NOS DIMITTIMUS DEBITORIBUS NOSTRIS.

DOmine! numerus peccatorum meorum eſt infinitus. Si tu rationes ineas iniquitatum noſtrarum, heu! quis poterit ſubſiſtere? Exſpecto ſalutem meam à pura tua Gratia, & non à tua juſtitia.

Non poſſum ampliùs pœnitentiam agere; non enim jam ſum eo in ſtatu, in quo orare poſſum, aut jejunare. Quid igitur agam, ut mitigem juſtitiam tuam, & ſalutem meam in tuto ponam?

Tu promiſiſti, dimittere illi, qui dimittet, gratiam facere illi, qui & ipſe aliis gratiam faciet. Mi Deus! ignoſco ex toto corde meo omnibus, qui me offenderunt. Rogo te, ut veniam illis largiaris, nec illis imputes malum, quod mihi intulêre. Ah! Neſciebant! quid facerent. Veniam mihi largire, mi Deus! ſicut & ego omnibus veniam impertior. Obliviſcere malorum; quæ tibi intuli; ſicut

ſicut & ego obliviſcor eorum, quæ ab aliis mihi fuerunt illata.

ET NE NOS INDUCAS IN TENTATIONEM.

NUnc, mi Deus! vel maximè opus habeo protectione, & auxilio tuo. Ecce omnes inimici mei circumdant me undique! Ecce Leo rugiens egreſſus eſt de inferno, ut me devoret: at ſi tu mecum ſis, quid habeo, quod timeam? ſi ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. Si conſiſtant adversùm me caſtra, non timebit cor meum: Si omnes dæmones inferni me inpugnent, non timebo, quoniam tu mecum es, & ſpondes mihi auxilium tuum.

Exurge itaque, Domine, Deus Exercituum! ad adjuvandum me feſtina. Mitte S. Michaëlem Archangelum cum milita Cæleſti in auxilium meum. Nôſti infirmitatem meam, quâ major non eſt in mundo. Præſerva me itaque mi Deus! à tentatione, vel ſaltem non permitte me tentationi ſuccumbere.

SED LIBERA NOS A MALO.

A Malo corporis, quòd meritò patior. A malo animæ, quod mihi imminet, libera me à maximo malorum omnium, à malo æterno. Ecce unicum malum, quod timeo! Accepto reliqua omnia, quæcunque vo-

volueris mihi immittere. Paratus ſum luere in Purgatorio, ut ſatisfaciam juſtitiæ tuæ, ſed, ô Deus Miſericordiarum! obſecro te per pretioſum ſanguinem Filii tui JEſu Chriſti, & per amorem, quo illum complexa eſt ſancta Mater ejus Maria, ne me detrudas in infernum, ubi nemo te laudat, nemo te amat. Voca me ad Cælum, ubi te videbo, ubi te amabo, ubi te laudabo in omnem æternitatem. Amen.

Poſſunt etiam prælegi ægro meditationes de ultimis verbis JESU Chriſti in cruce, quæ habentur in tertia Parte.

SE-

Digitized by Google

SECUNDA PARS MEDITATIONUM

Pro via Illuminativa.

MEDITATIO LIII.

De Curâ propriæ Perfectionis.

PErfecti eſtote, ſicut Pater veſter cæleſtis perfectus eſt. Filius debet conſimilis eſſe Patri ſuo. Imago primæ ideæ ſuæ. Effectus cauſæ ſuæ. Diſcipulus magiſtro ſuo. Qui non proficit in ſchola JESU Chriſti, non meretur ejus eſſe diſcipulus.

Non progredi, eſt regredi, non proficere, eſt deficere. Non ſe emendare, eſt deteriorem fieri. Non lucrari, eſt perdere. Non poteſt quis firmus perſiſtere in fluvio rapaci, quin aſcendat aut deſcendat. Si moraris, deſcendis. Si quieſcis, relaberis. Si dicis: ſatis eſt, te ipſum perdis.

Multùm oportet laborare, ut perfectus evadas. Deus poſſidet felicitatem ſuam abſque

Digitized by Google

que motu. Angelus eam acquirit levi motu. Homo eam conſequitur magno motu. Omnia deſunt illi, qui credit, ſibi nihil deeſſe.

Gratia non vult eſſe ſterilis. Amor non poſteſt eſſe otioſus. Ignis eſt, qui nunquam dicit: ſufficit. Aut ardet, aut extinguitur. Aut creſcit, aut diminuitur. Talentum aufferetur ab illo, qui nihil lucri inde colligit. Arbor exſcinditur, quæ nullum fructum profert.

O mi Deus! quantum temporis ſine fructu perdidi? Quot gratias prodigè diſſipavi? Quam exiguum apparatum virtutum comparavi? Quàm nihil hactenus profeci? Totus mundus proficit. Solus ego deficio. Quivis Artifex proficit in arte ſuâ, ego non addiſco ſcientiam ſalutis. Diſcipulus evadit doctior, ego ſemper ignarus remaneo. Quilibet nititur eſſe perfectus, ſolus ego pergo eſſe imperfectus.

O Divine Magiſter! ignoſce mihi præterita; ſtudioſè enim deinceps mox emendabo. Heu! nondum ſeriò incepi. O quanta mihi reſtat via emetienda.

O quàm metuo, ne à nocte obruar! Curramus, ut feramus operæ pretium. Progrediamur, ne repentè à morte obruamur.

Verba S. Scripturæ.

Eſtote ergo vos perfecti, ſicut & Pater veſter Cæleſtis perfectus eſt. Matth. 5. 48.

Neſcitis, quod ij, qui in ſtadio currunt, omnes quidem currunt, ſed unus accipit bravium:

vium : ſic currite , ut comprehendatis. 1. Cor. 9. 24.

Ego igitur ſic curro , non quaſi in incertum : ſic pugno , non quaſi aërem verberans , ſed caſtigo corpus meum & in ſervitutem redigo : ne fortè , cùm aliis prædicaverim , ipſe reprobus efficiar. 1. Cor. 9. 26. & 27.

Dixi , nunc cœpi , hæc mutatio Dexteræ Excelſi. Pſ. 76. 11.

MEDITATIO LIV.

De Oratione & difficultatibus in eâ occurrentibus.

CUr oportet nos orare? Ut honoremus Majeſtatem Dei. Ut homagium præſtemus Magnitudini ejus. Ut grati agnoſcamus Providentiam ejus. Ut teſtemur ſubjectionem , & indigentiam noſtram. Ut Deum moveamus ad bona nobis præſtanda. Ut nos dignos reddamus ad beneficia ab eo recipienda. Ut dilatemus cor noſtrum , illúdque capax efficiamus gratiarum.

Oratio nos Deo unit , & conjungit. Admovet nos divinis ejus uberibus. Exprimit inde lac gratiæ. Ditat nos bonis ejus. Subvenit neceſſitatibus noſtris. Sublevat indigentias noſtras. Efficit nos potentes , ſicut eſt Deus. Facit , ut triumphemus de ipſo Deo. Corpus , quod non reſpirat , eſt mortuum. Anima , quæ non orat , eſt mortua.

Digitized by Google

Unde accidit, ut nihil à Deo obtineam? Quia petis res peſſimas, & tibi noxias. Quia petis animo culpis inquinato. Quia petis ineptè. Quia petis ſine attentione. Quia petis ſine devotione. Quia petis ſine humilitate. Quia petis ſine fiducia. Quia petis ſine perſeverantia.

Oratio penetrat cælos. Impetrat, quidquid petit. Deus nihil illi poteſt negare. Sicut Dei natura non eſt, niſi bonitas, ita nil magis deſiderat, quàm ſe diffundere. Eſt nutrix, quæ lacte abundat. Quærit cor vacuum, quod repleat bonis ſuis. Fidem ſuam obligavit. Filius ejus orat in nobis. Dedit nobis Spiritum ſuum. Tranſtulit in nos merita ſua.

Quid non obtinere poſſumus, ſi offeramus Deo merita Filii ejus?

Unde oriuntur diſtractiones meæ? Proveniunt à dæmone, qui orationem tibi vult odioſam reddere. Proveniunt à tua imaginatione, quæ levis eſt & inconſtans. Proveniunt à mente tua, quæ occupatur rebus vanis. Proveniunt à corde tuo, quod creaturis adhæret. Quod eò evolat, ubi eſt theſaurus ejus. Quod conſervatur cum illis, quæ amat. Quod nullam habet in Deo delectationem, quia Deum non diligit. Proveniunt frequenter à corpore, quod Spiritum gravat, & deprimit. Oriuntur ex modica cura, quam habes de tua perfectione. Oriuntur ex corpore tuo, & negligentia. Oriuntur ex infidelitate tua. Sola mortificatio accendit ignem orationis.

Un-

Unde oritur, quòd nullas ſentiam conſolationes? Quia nullam habes afflictionem. Quia delicias ſpiritûs nimis avidè concupiſcis. Quia frequenter quæris ſolatia ex creaturis. Ut deprimatur ſuperbia tua. Ut continearis in humilitate. Ut meliùs cognoſcas temetipſum. Ut experimento diſcas infirmitatem tuam. Ut excitetur deſiderium tuum. Ut puniatur negligentia tua. Ut exſtimuletur ignavia tua. Ut exerceatur patientia tua. Ut augeatur meritum tuum. Ut abſtraharis à ſenſibus. Ut vivas ſecundùm ſpiritum. Ut ſtabiliaris in fide. Ut firmetur ſpes tua. Ut purificetur amor tuus. Ut exploretur fidelitas tua; Ut efficiaris homo ſpiritualis. Ut diſcas gratiam æſtimare, deſiderare, conſervare, recuperare, ejúſque neceſſitatem agnoſcere. Ut modus imponatur fervori tuo. Ut conſulatur ſanitati tuæ. Ut promerearis bona à Deo tibi deſtinata. Ut præparetur cor tuum ad recipiendum inſignem aliquem à Deo favorem. Ut abſtraharis à meditatione, & transferaris ad unionem.

O mi Deus! veniam ſupplex à te peto, quòd ab oratione deſtiterim. Heu! credebam ego, te mihi infenſum, quando teneriorem erga me affectum teſtificaberis. Ero deinceps magis fidelis. Humiliabo me in paupertate, & indigentia mea. Viſitationem tuam exſpectabo patienter. Æquo animo perferam quascunque derelictiones meas. Tolerabo libens omnia tædia mea. Nimius mihi honor eſt, verſari in præſentia tua. An

Digitized by Google

non hoc eſt in paradiſo degere, ſemper cum Deo commorati?

Verba S. Scripturæ.

Quid oremus, ſicut oportet, neſcimus, ſed ipſe ſpiritus poſtulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. Rom. 8. 26.

Sine intermiſſione orate, in omnibus gratias agite. 1. Theſſ. 5. 16.

Petite, & dabitur vobis: quærite, & invenietis, pulſate, & aperietur vobis. Matth. 7. 7.

Spiritus eſt Deus, & eos qui adorant eum, in ſpiritu, & veritate oportet orare. Joan. 4. 24.

Petitis, & non accipitis, eò quòd malè petatis. Jacob. 4. 3.

Oratio mea in ſinu meo convertetur. Pſ. 34. 13.

Et erunt, ut complaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper. Pſ. 18. 15.

MEDITATIO LV.

De Fide.

ESſe ſine fide, eſt eſſe ſine ratione. Qui Chriſtianus non eſt, neque homo dici meretur. Fides tranſcendit rationem: ſed ratio nobis dictat, quòd homo non ſit rationalis, qui rationi ſuæ ſubijcere velit principium rationis. Quòd homo ſit ſine intel-

tellectu, qui ratione ſua vult comprehendere id, quòd multùm excedit ejus intelligentiam.

Fides non eſt evidens: ſed ratio evidenter demonſtrat, quòd habeamus veram fidem. Antiquitas Religionis noſtræ. Conſtitutio Religionis noſtræ. Prædicatio Religionis noſtræ. Diurnitas invariabilis Religionis noſtræ. Miracula Religionis noſtræ. Amplitudo Religionis noſtræ. Sanctitas Religionis noſtræ. Majeſtas Religionis noſtræ. Doctores Religionis noſtræ. Teſtes & Martyres Religionis noſtræ, certò perſuadent cuilibet intellectui ſano, quòd vel nulla Religio ſit in mundo, vel quòd noſtra ſit vera Religio.

Si Eccleſia me fallit, Deus me fallit. Si Eccleſia me in errorem ducit, Deus me in errorem ducit. Non crederem Evangelio, niſi Eccleſia mihi diceret, fidem illi adhibendam eſſe. Non reciperem vel unicum ſenſum Scripturæ, niſi Eccleſia mihi diceret, illum recipiendum eſſe. Nihil credit, qui non omnia credit.

Ut ſis Catholicus, oportet credere univerſaliter. Oportet credere humiliter. Oporret credere efficaciter.

O Veritas Deus meus! in ſole poſuiſti tabernaculum tuum. Eccleſia tua ſolis inſtar refulget. Illuminat totum mundum ſicut ſol. Vitam tribuit toti mundo, ſicut ſol.

Volo vivere, & mori Filius Eccleſiæ tuæ. Sum una de ovibus tuis. Non poſſum vivere ſine Paſtore. Renuntio propriis meis dictaminibus. Submitto me penitùs effatis Fidei. Religio mea non eſſet Divina, niſi tranſcen-

deret rationem meam. Tu non eſſes Deus meus, niſi eſſes incomprehenſibilis. Cor meum non poſſet te adorare, ſi mens mea te poſſet comprehendere. Cor meum ſubmittere ſe debet legi tuæ Mens mea ſubijcere ſe debet fidei tuæ.

Verba S. Scripturæ.

Ecce! qui incredulus eſt, non erit recta anima ejus in ſemetipſo, juſtus autem in fide ſua vivet. Hab. 2. 4.

Fides eſt ſperandarum ſubſtantia rerum, argumentum non apparentium. Hebr. 11. 1.

In captivitatem redigentes omnem intellectum in obſequium fidei. 2. Cor. 10. 5.

Si non credideritis, non permanebitis. Iſa. 7. 9. juxta 70.

Habemus firmiorem Propheticum ſermonem: cui bene facitis attendentes, quaſi lucernæ lucenti in caliginoſo loco. 2. Petr. 1. 19.

MEDITATIO LVI.

De fidei Directione.

RAtio eſt lumen hominis. Fides eſt lumen Chriſtiani. Ut ſis homo, oportet te eſſe rationalem. Ut ſis Chriſtianus, oportet te eſſe fidelem.

Deus honorari debet tam ab intellectu, quàm à voluntate mea. Honoro Deum voluntate mea, quando obedio legi ejus. Honoro

Digitized by Google

noro Deum intellectu meo, quando fidem præſto revelationi ejus. Voluntas mea integrè ſe ſubmittit, quando facit, quod ipſi non placet. Intellectus meus ſe perfectè ſubmittit, quando credit, quod non intelligit.

Fides conſecrat intellectum hominis. Efficit illum Religioſum. Subjicit illum Auctoritati Dei. Sacrificat illum gloriæ Dei. Unit illum ſapientiæ Dei. Replet illum veritate Dei. Efficit illum rectum, certum, & falli neſcium, ſicut eſt Deus.

Fides nobis manifeſtat myſteria Religionis noſtræ. Deducit nos ad finem noſtrum. Conſervat nos in unitate. Retinet nos in humilitate. Suſtinet ſpem noſtram. Animat charitatem noſtram. Diſponit nos ad gratiam. Efficit, ut promereamur gloriam.

Sine fide mens noſtra profana eſt, æquo ſolutior, & ſine Religione. Errat in cognitionibus ſuis. Hallucinatur in ratiocinationibus ſuis. Non attolit ſe ſuper terram. Nullum meretur cœleſte præmium. Non ſe ſubjicit ſuo principio. Non obedit ſupremo Domino ſuo. Nunquam intuebitur primam Veritatem.

O quàm fides eſt ingens Dei donum! O quàm cæcus eſt homo, qui fidem non habet! O quàm rationabile, eſt mentem ſuam Deo ſubjicere!

Mi Deus! Credo quod non intelligo. Operor, quod mihi non placet. Adoro te, ſubmittendo tibi cogitationes meas, Amo te ſubmittendo tibi deſideria mea. Ut obediam legi tuæ, oportet renuntiare propriæ voluntati

meæ. Ut obediam fidei tuæ, oportet me renuntiare propriis dictaminibus meis. Nemo tibi verè ſubjectus eſt, qui non vult agere, niſi quæ ipſi libent. Nemo Diſcipulus tuus eſt, qui non vult credere, niſi quæ ipſe intelligit. Ut ſim ſubditus tuus, neceſſe eſt, ut tranſcendam propenſionem meam. Ut ſim Diſcipulus tuus, neceſſe eſt, ut tranſcendam rationem meam.

Verba S. Scripturæ.

Per fidem ambulamus, & non per ſpeciem. 2. Cor. 5. 7.

Sponſabo te mihi in fide: & ſcies, quia ego Dominus. Oſ. 2. 20.

Credidit Abraham Deo, & reputatum eſt illi ad juſtitiam. Rom. 4. 3.

Exiit neſciens, quò iret. Heb. 11. 8.

In columna nubis loquebatur ad eos. Pſal. 98. 7.

Nónne Deo ſubjecta erit anima mea? Pſal. 61. 2.

MEDITATIO LVII.

De Spe, & Fiducia in Deum.

SPes eſt virtus Divina, quæ innititur dilecto ſuo. Honorat ejus bonitatem. Reddit homagium ejus magnitudini. Agnoſcit ejus Providentiam. Ex hominibus nos Deos efficit. Ex infirmis nos omnipotentes reddit. Ex pauperibus nos divites facit.

Nun.

Nunquam magis oportet ſperare, quàm cùm omnia videntur deſperata. Nunquam minùs oportet timere, quàm cùm omnia videntur eſſe metuenda. Nunquam oportet ſe Deo magis committere, quàm, cùm quis credit, ſe penitùs eſſe derelictum.

Deus communicat ſuam ſubſiſtentiam illi, qui propriâ ſe exſpoliat. Deus communicat ſuam omnipotentiam illi, qui agnoſcit infirmitatem ſuam. Deus communicat ſuos theſauros illi, qui agnoſcit indigentiam ſuam.

Abundantia quærit egeſtatem. Debilis innititur forti. Fortis ſibi complacet in infirmo. Deus ſuſtentat humanitatem, quæ non innititur, niſi ejus Divinitati.

Nulli fulcro innitere, & Deus te ſuſtentabit. Ne habeas ſubſiſtentiam humanam, & habebis Divinam. Non fidas tuis dictaminibus, & habebis ſapientiam Dei. Non fidas tuis viribus, & habebis potentiam Dei. Non fidas tuis virtutibus, & habebis ſanctitatem Dei.

Ah mi Deus! Quis ſum ego, & quis es tu? Tu es meum eſſe, & ego non ſum, niſi nihilum. Tu es meum robur, & ego non ſum, niſi infirmitas. Tu es mea ſanctitas, & ego non ſum, niſi malitia. O Deus meus, ſpes mea! Totum me tibi committo. In te quieſco. Tibi ſoli innitor. Si deviem, tu cauſa eris erroris mei. Si cadam, tu cauſa eris lapſûs mei. Si me perdam, tu eris cauſa ruinæ meæ; quia omnem ſpem & fiduciam meam in te figo. Tu non potes me perdere, & in erro-

errorem inducere. Nihil itaque timeo, quia me tibi ex integro committo.

Cognoſcere Deum, & non cognoſcere propriam miſeriam, eſt cauſa nimiæ præfidentiæ. Cognoſcere ſuam miſeriam, & non cognoſcere Deum, eſt cauſa deſperationis. JEſus non ſolùm eſt Deus, ſed Deus Mediator. JEſus non eſt ampliùs JEſus, ſi illi aufferas miſericordiam. Non eſt ampliùs Salvator, ſi non miſereatur peccatoris.

Verba S. Scripturæ.

Quæ eſt iſta, quæ aſcendit de deſerto, innixa ſuper dilectum ſuum. Cant. 8. 5.

Qui ſperant in Domino, mutabunt fortitudinem, aſſument pennas ſicut aquilæ, current, & non laborabunt, ambulabunt & non deficient. Iſa. 40. 31.

Multa flagella peccatoris, ſperantem autem in Domino, miſericordia circumdabit. Pſal. 13. 10.

Dixit Dominus ad Gedeon: multus tecum eſt populus, nec tradetur Madian in manus ejus: ne glorietur contra me Iſraël, & dicat: meis viribus liberatus ſum. Judic. 7. 2.

Divitibus hujus ſæculi præcipe, non ſublime ſapere, neque ſperare in incerto divitiarum, ſed in Deo vivo, qui præſtat nobis omnia abundè ad fruendum. 1. Tim. 6. 17.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO LVIII.

De Charitate.

CHaritas eſt theſaurus meritorum, qui nos locupletat. Eſt theſaurus gratiarum, qui nos ſanctificat. Eſt theſaurus ſanctitatis, qui nos reddit perfectos. Eſt theſaurus pacis, qui nos beatos efficit.

Charitas delet omnia peccata. Sedat omnes cupiditates. Producit omnes virtutes. Mitigat omnes ærumnas. Reddit nos ſimiles Deo. Unit nos intimè Deo. Transformat nos aliquo modo in Deum. Facit, ut Deus ſit totus noſter, & nos toti ſimus Dei.

Charitas non quærit ſemetipſam. Amat, ut amet. Amor ejus eſt delectatio ejus. Amor ejus eſt merces ejus. Charitas eſt humilis. Patiens. Benigna. Benefaciens. Non eſt aſpera. Non inflatur. Non indignatur. Nemini invidet. Credit omnia. Sperat omnia. Suſtinet omnia. Ignoſcit omnia.

O Charitas Deus meus! cur imperas mihi, ut te amem? An non prohibere potiùs id mihi deberes? Potéſtne mihi obtingere majus bonum, quàm te amare? Potéſtne evenire mihi majus malum, quàm te non amare? Potéſtne mihi minari majorem miſeriam, quàm prohibere mihi amorem tui? Quî fieri poteſt, ut non amemus Deum infinitè bonum? Deum, qui nos infinitè amat? Deum, qui nobis bona confert infinita? Deum, qui intimè nobis conjunctus eſt titulis infinitis?

In-

Interim tamen te non amo, Deus bonitatis! In corde meo non habeo, niſi phantaſma charitatis. Superbus ſum. Impatiens. Aſper. Iracundus. Operor malum. Sum invidus. Nihil ſuſtineo. Nemini ignoſco. Heu! quomodo ſalvabor, cùm nihil habeam charitatis!

O quàm ſerò te amavi, Bonitas ſemper antiqua! ſemper nova! Nunquam deinceps deſinam te benedicere, te laudare, & te amare.

Verba S. Scripturæ.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc eſt maximum & primum mandatum. Matth. 22. 37.

Finis præcepti charitas, de corde puro, de conſcientia bona, & de fide non ficta. 1. Tim. 1. 5.

Charitas operit multitudinem peccatorum. 1. Pet. 4. 8.

Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Luc. 7. 47.

Deus Charitas eſt, & qui manet in Charitate, in Deo manet, & Deus in eo. 1. Joan. 4. 16.

Hæc eſt Charitas Dei, ut mandata ejus cuſtodiamus. 1. Joan. 5. 3.

Qui habet mandata mea, & ſervat ea, ille eſt, qui diligit me. Joan. 14. 21.

MEDITATIO LIX.

De Puritate Intentionis.

TOtus es Dei. Totus es propter Deum. Omnia à Deo habes. Ergo nihil operare debes, niſi propter Deum.

Talis eſt actio tua, qualis eſt finis tuus. Si finis tuus ſit bonus, actio quoque tua bona erit. Si verò finis, quem intendis, malus ſit, actio quoque mala erit. Si eundem tibi finem præfigas, quem Deus habet, actio tua ſancta erit, ſicut actio Dei.

Deus non operatur, niſi propter ſe, & tu non operaris niſi propter te. Deus non quærit, niſi gloriam ſuam, & tu non quæris niſi gloriam tuam. Deus te cupit ſalvare, & tu ſponte ruis in interitum. Si nihil opereris propter ipſum, quid potes expectare ab ipſo? Si nequam ſis tibi ipſi, cui bonus eris?

Deus non reſpicit manum, ſed cor. Non conſiderat donum, ſed affectum donantis. Tantum operaris, quantum vis operari. Tantum donas, quantum vis donare. Tantum lucraris, quantum vis lucrari. Intentio ſola quandoque prodeſt ſine actione: ſed actio nunquam prodeſt ſine intentione. Places Deo, ſi vis illi placere. Amas Deum, ſi vis illum amare. An non meritò ſolatium hinc capies?

Ah! nolo deinceps laborare propter mundum. Omnino volo deinceps ſoli Deo ſervire. Quoniam tibi placet, mi Deus! quis-

quis

quis deſiderat tibi placere. Quoniam te amat, quisquis vult te amare. Tu melior es Dominis quibuſcunque. Nil ultrà deinceps curabo, quàm ut tibi placeam, & te amem.

Verba S. Scripturæ.

Omnes, quæ ſua ſunt, quærunt. Phil. 2. 21.

Nunquid eſt cor tuum rectum; ſicut cor meum. 4. Reg. 10. 15.

An quæro hominibus placere? Gal. 1. 10.

Si adhuc hominibus placerem, Chriſti ſervus non eſſem. Ibid.

Sive manducatis, ſive bibitis, ſive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite. 1. Cor. 10. 31.

MEDITATIO LX.

Quæ ſit Intentio nobiliſſima.

NIhil unquam amittitur, cùm Deo ſervitur. Tantò plus lucri comparatur, quantò minùs concupiſcitur. Poteſt quidem Deo præſtari obſequium, ut lucrum inde capiatur: ſed hoc obſequium non eſt magni lucri.

Verus amor ſe ipſo contentus eſt. Id quod diligit, mercedis loco habet. Suſpectus eſt amor, qui quærit aliquid cum Deo. Mercenarius eſt amor, qui exſpectat aliud bonum, quàm Deum. Infirmus eſt amor, cui aliud placet, quàm Deus. Perfectus eſt amor, qui Deo contentus eſt.

Ope-

Digitized by Google

Operari, ut aliquid lucrer, eſt obſequium ſpectans proprium commodum. Operari, ut ſim perfectus, eſt amor nondum usquequaque purus. Operari, ut Deo placeam, eſt amor naſcens. Operari, quia Deus mihi placet, eſt amor conſumatus.

Mi Deus! vires non habeo, usque adeò evolandi in altum. Cor meum terræ nimis affixum hæret. Neque ita facilè attollere ſe poteſt ſuper cælos. Serviam, antequam diligam. Oſculabor manum tuam, antequam oſculer os tuum. Amabo remunerationem tuam, ut nihil aliud obtineam, quàm amorem tuum.

O quàm dives ero, quando non operabor, niſi propter te. O quàm perfectus ero, quando non alteri deſiderabo placere, niſi tibi. O quàm beatus ero, quando nihil amabo, præter te.

Verba S. Scripturæ.

Inclinavi cor meum ad faciendas juſtificationes tuas in æternum, propter retributionem. Pſ. 118. 112.

Quid mihi eſt in cælo, & à te quid volui ſuper terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. Pſal. 72. 25. & 26.

Nemo, quod ſuum eſt, quærat. 1. Cor. 10. 24.

Tibi ſoli. Pſ. 50. 6.

Non quaſi hominibus placentes, ſed Deo, qui probat corda noſtra. 1. Theſſ. 2. 4.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO LXI.

De Signis puræ Intentionis.

SI operer ſine turbatione. Si operer, ſine ſollicitâ feſtinatione. Si operer ſine teſte. Si operer, ac ſi non niſi Deus & ego eſſemus in mundo. Si gratum mihi accidat, quòd alii operentur, ſicut ego. Si gaudeam, quando alii operantur plus, quàm ego. Si non ægrè feram, quando opus meum ab alio interrumpitur. Si æquo animo accipiam, quando opus meum felicem ſucceſſum non habet.

Si æque amem malum operis ſucceſſum ac bonum: Si æquè amem, quietem, ac occupationem. Si æquè amem nihil agere, quando Deus ita vult, ac multum agere. Si amem contemptum, ſicut gloriam. Si poſt rem bene geſtam non mihi vanè complaceam. Signum eſt, quòd habeam puram intentionem.

O mi Deus! quàm multùm hactenus laboravi, & nihil lucratus ſum! Multum ſollicitudinis impendi, nec quidquam fructûs collegi. Feſtinanter ambluavi, & nullum progreſſum feci. Laboravi pro terrâ, nihil egi pro cælo? Laboravi pro corpore, nihil egi pro animâ. Laboravi pro tempore, nihil egi pro æternitate. Laboravi pro me ipſo, nihil egi pro te.

O Domine! Quoniam non ſum creatus, niſi propter te, nolo vivere niſi propter te. Quo-

Quoniam non ſubſiſto, niſi per te, nolo operari niſi propter te. Unica deinceps obſequii mei merces erit; tibi ſerviiſſe. Merces amoris mei erit; te amâſſe. Quando non quæram niſi te, in te, & tecum inveniam omnia

Verba S. Scripturæ.

Nonne cor tuum rectum? 4. Reg. 10. 15.

Quem quæritis? Joan. 18. 4.

Mulier, quid ploras? Joan. 20. 13.

Martha, Martha ſollicita es, & turbaris erga plurima: porrò unum eſt neceſſarium. Luc. 10. 41.

Regi ſæculorum immortali, & inviſibili, ſoli Deo honor & gloria in ſæcula ſæculorum. Amen. 1. Tim. 1. 17.

Quæ placita ſunt ei, facio ſemper. Joan. 8. 29.

MEDITATIO LXII.

De Humilitate.

QUis es tu, mi Deus! & quis ſum ego? Tu es omnia, & ego nihil. Tu ſcis omnia, & ego nihil. Tu potes omnia, & ego nihil. Tu non es niſi lumen, & ego non ſum niſi tenebræ. Tu es fortitudo, & ego infirmitas. Tu es ſanctitas, & ego malitia. Tu es Sanctus Sanctorum, & ego ſum peccator peccatorum. Tu es Rex Regum, & ego mancipium mancipiorum. O quàm tecum fortis ſum! O quàm ſine te infirmus ſum.

Anima mea! humilia te, aut Deus te humiliabit. Quid habes, quod non accepiſti? Quid habes, quod ex te ipſo poſſis conſervare? Quid habes, quod non poſſis bene uti? Virtutes tuæ, ſine humilitate non te ſalvabunt. Vitia tua cum humilitate non te damnabunt. Humilitas enim expellit omnia vitia, eorúmque loco introducit charitatem. Etiamſi fuiſſes æquè impius ac Achab, ſi te humilies, Deus non te puniet. Deus enim ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam.

Poteríſne deinceps dicere, ſalutem tuam eſſe impoſſibilem? Viam ad cælum eſſe nimis arduam? Non poteſt unuſquiſque ſe extollere; ſed quis eſt, qui ſe non poſſit deprimere? Totus mundus non poteſt aſcendere, ſed quis eſt, qui non poſſit deſcendere?

Omnia poſſum facere, ſi me poſſim humiliare. Non poſſum jejunare: ſed poſſum me humiliare. Non poſſum plorare: ſed poſſum me humiliare. Non poſſum orare: ſed poſſum me humiliare. Virtus humilitatis ſupplet defectum Charitatis. Peccator ſecurus eſt intra brachia humilitatis. Cor contritum, & humiliatum Deus non deſpiciet.

O Anima mea! Toleremus contemptum. Deſpiciamus contemptum. Amemus contemptum. Deſideremus contemptum. Quæramus eontemptum.

Abſcondamus theſauros noſtros, ne quis nobis eos eripiat. Deprimamus nos, ut Deus nos extollat. Æſtimemus errores inculpabiles, qui nobis accerſunt confuſionem.

Ame-

Amemus omnia, quæ nos continent in abjectione.

Eſſe bonum, & apparere bonum, eſt res periculoſa. Apparere bonum, & non eſſe bonum, eſt hypocriſis vitioſa. Eſſe bonum, & non apparere bonum, eſt conditio beata.

Verba S. Scripturæ.

Humilia valde ſpiritum tuum, quia vindicta carnis impii ignis. Eccli. 7. 19.

Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati eſtis, & ego reficiam vos. Tollite jugum meum ſuper vos, & diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus veſtris. Matth. 11. 28. & 29.

Quicunque voluerit inter vos major fieri, ſit veſter miniſter, & qui voluerit inter vos primus eſſe, ſit veſter ſervus. Marc. 10. 43. & 44.

Qui ſe exaltat, humiliabitur, & qui ſe humiliat, exaltabitur. Luc. 14. 11.

MEDITATIO LXIII.

De Patientia.

QUidquid patior, nihil eſt, in comparatione pœnæ, quam promerui. In comparatione gloriæ, quæ mihi eſt præparata. In comparatione mali, quod commiſi. In comparatione boni, quod omiſi. In comparatione cæli, quod mihi promiſſum eſt.

Si abſque cruce vivam, non ſum Diſcipulus JEſu. Si non bajulem crucem meam, non regnabo cum JEſu. Neceſſarium eſt pati, ſive in tempore, ſive in æternitate.

Non tranſitur à deliciis ad delicias: ſed à deliciis ad ſupplicia. Non tranſitur à felicitate ad felicitatem: ſed à felicitate ad infelicitatem.

Quando adverſa patienter ſuſtineo, JEſus mecum patitur. JEſus regnat in me. Sum Victima amoris ejus. Sum Thronus gratiæ ejus. Sum Trophæum gloriæ ejus. Satisfacio omnibus debitis meis. Congrego ingentes theſauros. Exerceo omnes virtutes. Habeo ſignum prædeſtinatorum. Prævenio pœnas purgatorii. Securus ſum de Paradiſo.

O JEſu Salvator mi! Reverenter excipiam omnes ærumnas meas, quia tu eas conſecrâſti. Non ſentio ampliùs crucem meam, quando cogito crucem tuam. Omnis conſolatio mea eſt, meditari Crucem & Paſſionem tuam. Tormenta tua dulces efficiunt afflictiones meas. Morerer præ dolore, ſi viverem abſque dolore.

Verba S. Scripturæ.

Non ſunt condignæ paſſiones hujus temporis, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Rom. 8. 18.

Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. Act. 14. 21.

Patientia vobis neceſſaria eſt, ut voluntatem Dei facientes, reportetis promiſſionem. Hebr. 10. 36.

Si

Si quis vult poſt me venire, abneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequatur me. Matth. 16, 24.

MEDITATIO LXIV.

De Exercitio Patientiæ.

QUoniam patiendum eſt in hoc mundo, ne perdamus fructum tolerantiæ, patiamur propter JESUM. Patiamur cum JESU. Patiamur à JESU. Patiamur, ſicut JESUS,

Patiamur ſine quærela, & ſine murmuratione. Patiamur cum reſignatione & indifferentia. Patiamur fortiter, & conſtanter. Patiamur cum gaudio & amore.

Patiamur omnia adverſa. Patiamur à toto mundo. Patiamur in omni tempore. Patiamur omnibus modis.

Toleremus Crucem. Adoremus Crucem. Amemus Crucem. Quæramus Crucem.

O ſancta Crux! Adoro te. Amplector te, quia Chriſtianus ſum, & filius Crucis. Volo vivere, & mori in Cruce. Tu es arbor vitæ, & ſalus mundi. Tu es aſylum peccatorum, & ſolatium afflictorum. Ah! maxima deinceps crux mihi erit, vivere ſine cruce.

Verba S. Scripturæ.

Væ bis, qui perdiderunt ſuſtinentiam. Eccli. 2. 16.

Digitized by Google

Hæc eſt gratia Dei, ſi propter Dei conſcientiam ſuſtinet quis triſtitias patiens injuſtè. 1. Petr. 2. 19.

Omne, quod tibi applicitum fuerit, accipe: & in dolore ſuſtine, & in humilitate tua patientiam habe. Eccli. 2. 4.

Gloriamur in tribulationibus, ſcientes, quòd tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio verò ſpem. Rom. 5. 3. & 4.

Patientes eſtote ad omnes. 1. Theſſ. 5. 14.

Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut ſequamini veſtigia ejus. 1. Petr. 2. 21.

MEDITATIO LXV.

De Cruce, ſeu variis Motivis patiendi.

TOlle Crucem tuam, anima Chriſtiana. Non reperies aliam, quæ magìs tibi ſit propria, quàm tua. Si hanc deſeras, ut aliam arripias, plus damni, quàm lucri accipis. Crux ubique plantata eſt. Reperitur in omni loco, tam in Palatiis, quàm Clauſtris. Deus, qui vult omnes homines ſalvos fieri, omnibus proſpexit de Cruce: quia nemo ſalvari poteſt ſine cruce.

Crux fructus profert admirabiles. Avellit nos à Creaturis. Tædium affert hujus vitæ. Accendit in nobis deſiderium mortis. Satisfacit pro noſtris peccatis. Facit nos ſentire noſtrorum criminum pœnas, Incutit horrorem ſceleris. Deſtruit pravos habitus. Efficit nos ſimiles JEſu Chriſto, Porrigit nobis hauriendum ejus calicem. Ni-

Nihil glorioſius eſt, quàm pati. Nihil ſuavius eſt, quàm pati. Nihil ſalubrius eſt, quàm pati. Nihil magis neceſſarium, quàm pati.

Quantus honor eſt, crucifigi cum JEſu! Tractari, ſicut unum ex membris ejus? Conſcendere Regium ejus Thronum? Portare ſceptrum ejus, & Diadema ejus? Conſummare opus Redemptionis ejus? Adimplere ea, quæ deſunt Paſſioni ejus? Exprimere figuram JEſu patientis? Continuare ſacrificium ejus? Participem fieri dolorum ejus? Adjuvare eum in cruce portanda. Eſſe victimam amoris, ſicut ipſe! Eſſe Martyrem, ſicut ipſe? Perſecutionem pati, ſicut ipſe? Immolari, ſicut ipſe? Adoro tormenta, veluti Sacramenta. Revereor hominem afflictum, ſicut JEſum crucifixum. Malo pati cum JEſu, quàm regnare cum JEſu.

Deus caſtigat, quos amat. Non parcit virgæ filiis infligendæ. Si non caſtiger, non diligor. Si non ſim filius Dei, non ſalvabor. Nunquam Deus magìs iraſcitur; quàm cùm non iraſcitur. Nunquam magìs abundo ſolatiis, quàm, cùm me video calamitatibus cumulatum.

Qui me punit in tempore, parcet mihi in æternitate. Deus ſemper viſitat per ſuam gratiam, quos viſitat per afflictionem. Gratia eſt fructus Crucis. Oportet itaque Crucem conſcendere, ut fructum inde colligas. Nunquam eris ſine gratia, quamdiu hærebis in cruce.

Nulla eſt virtus ſine Cruce. Nullum eſt meritum ſine patientia. Tolle Crucem charitatis, non erit ampliùs tenera. Tolle Crucem

Digitized by Google

ſpei, non erit ampliùs firma. Tolle Crucem humilitati, non erit niſi vanitas. Tolle Crucem fortitudini, non erit niſi infirmitas. Moneta nullius valoris eſt, niſi impreſſam habeat effigiem Principis. Hæc autem per tunſiones, & preſſuras auro imprimitur, eiſque valorem tribuit. Si vulnera non habeas, ſi tunſionibus non premaris, nullius pretii eris. Aurum tuum non habebit valorem, niſi Crux illi ſit impreſſa, aut inſculpta.

O quàm perfectus eſt homo patiens! Omnes virtutes ejus ſunt Heroicæ. Credit ſe amari, quando affligitur. Credit ſe à Deo in deliciis haberi, quando flagellis plectitur. Sperat contra omnem ſpem. Tranquillus eſt in quibuſcunque eventibus. Immobilis eſt in ſua ruina. Indefeſſus eſt in ſuis laboribus.

Amat Deum etiam ſine ſolatiis. Oſculatur virgas, quibus caſtigatur. Indignum ſe credit omnibus bonis. Dignum ſe æſtimat omnibus malis. Totum ſe committit Divinæ Providentiæ. Obedientiæ ductum in omnibus ſequitur. Adorat omnes cruces, veluti ſacras Reliquias veræ Crucis JEſu Chriſti.

Deus ſapiens eſt, novit optimè, quid agat. Bonus eſt, non vult, niſi quæ mihi conducentia novit. Immenſus eſt & ubique præſens, videt quæcunque patior. Potens eſt, poteſt me liberare. Dives eſt, poteſt mihi aſſiſtere. Juſtus eſt, cur ergo contra ipſum querar? Eſt amans mei, cur ergo deſperem? Patiens eſt, an non ergo imitari me illum par eſt? Rex eſt, an non ergo pro ſuo arbitrio, me poteſt regere? Supremus Dominus eſt, an non ergo plenum jus habet, mihi quidlibet imperandi, & imponendi?

Digitized by Google

Quantum eſt ſolatium, hærere in Cruce cum JEſu crucifixo? Ille tecum eſt in tua Cruce. Tu cum ipſo es in Cruce ejus. Unitus eſt tibi per tolerantiam. Tu ipſi uniris per patientiam. An non beatum eſt, hac ratione illi unitum vivere; Unio in cælo ſolatiis cumulat. Unio in terra dolores infligit.

Deus mundum creavit, agendo. Sed reparavit illum, patiendo. Operatur ut Deus cum operantibus, patitur ut homo cum patientibus. O anima mea! quod majus eſt gaudium, quàm eſſe cum JEſu in Cruce? Non es Chriſtianus, niſi per crucem. Nec perſeveras eſſe Chriſtianus, ſi vivas ſine cruce. Afflictiones nimirum timere, eſt renuntiare Religioni ſuæ.

Particeps eris gaudiorum JEſu, ſi particeps ſis dolorum ejus. Socius illi eris in gloria, ſi ſocietatem illi præſtes in Paſſione. Regnabis cum illo, ſi patiaris cum illo. Certandum tibi eſt, ut coroneris. Patiendum tibi eſt, ut ſalveris. Homo perditus fuit per delectationem, unde & ſalvari non poteſt, niſi per afflictionem.

JESUS vixit in dolore, & tu vivere cupis in delectatione? Innocens fuit caſtigatus, & multorum criminum reus vult ſibi parci? Filius coronatus eſt ſpinis, & mancipium roſis vult coronari? Juſtus cruci fuit affixus, & impius vult conſcendere thronum?

Nulla Crux gravior eſt, quàm abhorrere à Cruce. Multi plus patiuntur, ut damnentur, quàm patiantur, ut ſalventur. Impius patitur ſine delectatione. Nullum habet ſolatium in ærumnis ſuis. Crux impii non habet unctio-

nem. Eſt Crux perditi Latronis. Nec ſuavitatem habet, nec meritum. Nemo illi auxilio eſt in Cruce bajulandâ. Eſt Crux deſperatorum.

Honoremus Crucem JEſu. Bajulemus Crucem JEſu. Amemus Crucem JEſu. Crux eſt myſtica ſcala Jacob. Crux eſt Thronus Sapientiæ. Crux eſt Cathedra hominis Dei. Crux eſt Trophæum ſalutis noſtræ. Crux eſt vexillum Religionis noſtræ. Crux eſt ſignum Prædeſtinationis. Crux eſt Principium gratiæ. Crux eſt fundamentum Gloriæ.

O ſancta Crux! adoro te. O chara Sponſa Filii Dei! Exoſculor te, amplector te. Ne quæſo, dedignare ſervum, quæ portâſti Dominum. Ne dedignare reum, quæ portâſti Innocentem. Ne dedignare hominem, quæ portâſti Deum. O ſancta Crux! Tu ſpeciali titulo mihi deberis. Sancti nullum in te jus habent. Tu es debita hominibus in hac lacrimarum valle exulantibus. Tu es hæreditas peccatorum. Tu es portio Chriſtianorum. Mihi itaque deſtinata es.

Veni ſancta Crux intra brachia mea. Permitte, ut requieſcam intra brachia tua. Deſponſavi te mihi in Baptiſmo. Oportet connubium hoc noſtrum eſſe indiſſolubile. O utinam nihil unquam me ſeparet à te! O utinam nihil unquam te ſeparet à me! O ſolium gratiæ & miſericordiæ! Extolle me à terrâ, ſicut exaltâſti Salvatorem meum. Si moriar intra brachia tua, Salvator ero, & ſalvus ero. Deo animas lucrabor, & meam non perdam.

Verba

Verba S. Scripturæ.

Benedictum eſt lignum, per quod fit juſtitia. Sap. 14 17.

Tunc JESUS dixit diſcipulis ſuis: ſi quis vult poſt me venire, abneget ſemetipſum, & tollat Crucem ſuam, & ſequatur me. Matth. 16. 24.

Verbum Crucis pereuntibus quidem ſtultitia eſt, iis autem, qui ſalvi fiunt, id eſt nobis, Dei virtus eſt. 1. Cor. 1. 18.

Gaudeo in Paſſionibus pro vobis, & impleo ea, quæ deſunt Paſſionum Chriſti, in carne meâ, pro corpore ejus, quod eſt Eccleſia. Col. 1. 24.

Mihi autem abſit gloriari, niſi in Cruce Domini noſtri JESU Chriſti. Gal. 6. 14.

Exacerbavit Dominum peccator, ſecundùm multitudinem iræ ſuæ non quæret. Pſ. 10. 4.

MEDITATIO LXVI.

De Conformitate Voluntatis noſtræ cum Divinâ.

JUdicare ſicut judicat Deus, eſt eſſe ſapientem ſicut Deus. Velle id, quod vult Deus, eſt eſſe Sanctum ſicut Deus. Judicium ejus eſt Regula judicii noſtri. Voluntas ejus eſt Regula voluntatis noſtræ.

Solus Deus habet jus faciendi, quod vult. Soli Deo fas eſt, propriam exequi voluntatem. Anima mea! Túne recuſas obedire Deo? Sem-

pérne

pérne illi bellum movebis? Víſne luctari cum Omnipotente? Num brachium habes ſicut Deus? Eſne ſapientior Deo? An modum illi præſcribes gubernandi mundum? Si nolis exequi voluntatem ejus, conaris illi rapere coronam ejus, paras conſcendere Thronum ejus, appetis nulli ſubjectus eſſe, ſicut ille. Æquiúſne eſt, ut Deus faciat, quod tibi libet, an ut tu impleas beneplacitum ejus?

O quàm felix eſſes; ſi non velles, niſi quod Deus vult! O quàm viveres in profundâ pace! O quàm diverſam negotia tua induerent formam! O quot curis, & inquietudinibus liber eſſes!

Deus promovet negotia illorum, qui ipſius negotia exequuntur. Curam gerit illorum, qui confidunt in ipſo. Obedit illis, qui ipſi obediunt. Amat illos, qui ipſum amant. Implet deſideria eorum, qui ipſius implent.

An non hoc eſt, in Paradiſo degere, velle omnia, quæ Deus vult? An non hoc eſt, infernum incolere, nihil velle eorum, quæ Deus vult? Homo ſemper facit ſuam voluntatem, quando nullam habet propriam voluntatem. Homo nunquam facit, quod vult, quando non facit id, quod Deus vult.

Voluntas Dei ſemper impletur, ſive hoc, ſive illo modo. Si illi repugnem, repugnabit & ille mihi. Si illum affligam, affliget me. Si illum interpellem, ipſe quoque conſilia mea perturbabit. Si illi ſerviam, & mihi ſerviet.

O mi

O mi Deus! Nulla ſanè eſt delectatio, tibi diſplicere, nullum eſt commodum, te offendere. Quando tecum non bene convenio, neque mecum ipſo ſatis convenio. Poſtquam tibi bellum movi, nunquam potui invenire pacem. Conſtitue de me, quidquid tibi placet, ſi nolim facere, quod à me fieri cupis. Fac ut ſerviam tibi, niſi velim amare te. Compelle me, ſi recuſem tibi obedire. Trahe me vel invitum, ſi non ſponte tibi velim obſequi.

Verba S. Scripturæ.

Bona & mala, vita & mors, paupertas & honeſtas à Deo ſunt. Eccli. 11. 14.

Inveni virum ſecundùm cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. Act. 13. 22.

Non contriſtabit juſtum, quidquid ei acciderit. Prov. 12. 21.

Quicunque fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. Matth. 12. 50.

Non ſicut ego, ſed ſicut tu. Matth. 26. 63.

MEDITATIO LXVII.

De Amore Proximi.

PRoximus eſt homo, ſicut ego. Eſt formatus ad imaginem Dei, ſicut ego. Eſt redemptus ejus ſanguine, ſicut ego. Eſt membrum corporis ejus, ſicut ego. Eſt filius Ec-

cleſiæ ejus, ſicut ego. Eſt nutritus iisdem Sacramentis, quibus ego. Eſt prædeſtinatus ad eandem gloriam, ad quam ego.

Deus mihi imperat, ut proximum diligam, ſicut meipſum. JESUS orat hoc à me, & mandat. Sibi ipſi præſtitum cenſet, quod proximo exhibetur, beneficium. Sui loco illum ſubſtituit. In eum tranſtulit omne ſuum jus. Vult, ut proximo præſtem, quidquid ipſi debeo.

Non ſum Chriſti Diſcipulus, niſi proximum meum amem. Non ſum Chriſtianus, niſi illi opem feram. Si ipſum contemnam, Deus me contemnet. Si ipſum odio habeam, Deus me odio habebit. Si illum affligam, Deus me affliget. Si illum excuſem, Deus me excuſabit. Si illum tolerem, Deus me tolerabit. Si ei ignoſcam, & mihi Deus ignoſcet. Deus mecum aget, ſicut ego egi cum proximo. Pro menſura charitatis Deus me judicabit.

Amabo itaque proximum, ut amer. Juvabo eum, ut juver. Tolerabo eum, ut tolerer. Salvabo eum, ut ſalver.

Amabo eum tenerè. Amabo eum univerſaliter. Amabo eum generosè. Amabo eum conſtanter.

Verba S. Scripturæ.

Diliges proximum tuum, ſicut te ipſum. Matth. 19. 19.

Diligere proximum tanquam ſeipſum, majus eſt omnibus holocauſtomatibus, & ſacrificiis. Marc. 12. 33. *Ab-*

Digitized by Google

Alter alterius onera portate, & ſic adimplebitis Legem Chriſti. Gal. 6. 2.

Ante omnia mutuam in vobis metipſis charitatem continuam habentes, quia charitas operit multitudinem peccatorum. 1. Pet. 4. 8.

In hoc cognoſcent omnes, quia diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad invicem. Joan. 13. 35.

MEDITATIO LXVIII.

De Obligatione Parentum erga liberos, & Dominorum erga ſervos.

PAter debet Liberis nutrimentum corporis & animæ. Non debet liberos generare, quos in infernum ableget. cur vis eſſe Pater, ſi non velis eſſe moderator? Quid prodeſt tibi corpus nutrire, ſi nullam animæ curam habeas?

Prima vita liberorum non eſt, niſi beſtiarum. Non agunt vitam hominum, niſi poſt aliquem temporis decurſum. Prudens inſtitutio efficit, ut ratio illuſtretur. Sancta educatio, eſt nova quædam nativitas. Eſt inſtrumentum Fidei. Eſt principium ſalutis. Eſt Fundamentum virtutis. Salus & damnatio frequenter dependet ab educatione. Infelices ſunt liberi, quibus Parentes nunquam parcunt. Sed infeliciores ſunt illi, quibus Parentes indulgent omnia.

Bo-

Bona Educatio debet eſſe ſuaviter ſevera. Parentes oportet imitari Deum, qui gerit officium Patris, & matris. Patris per ſeveritatem, matris per teneritudinem & indulgentiam. Non oportet ſemper punire; ſed nec oportet ſemper parcere. Non oportet ſemper tacere; nec oportet ſemper loqui. Nunquam caſtiga filium, quando irâ effervescis. Medicus, qui ægrotat, ſeipſum primò debet curare. Pater iracundiâ nimiùm exardeſcens, debet ipſe priùs corrigi. Pœna, & correctio eſt medicina, applicanda tempore convenienti. Pœna juſta, & moderata mentem emendat & erigit. Quando verò nimis frequenter, nec ſatis conſultò infligitur, generat contemptum.

Ut bene educes filios tuos, oportet eos æqualiter amare. Inæqualis partitio affectionum, eſt cauſa omnium diſcordiarum. Cur differentiam inter liberos ſtatuis, ubi nullam natura conſtituit? Cur violas jus, quod illa tam ſapienter ſtabilivit? Rami ejusdem arboris, nunquid debent ejusdem generis foliis veſtiri? Natura operatur ex ingenita propenſione. Qui autem amant verâ charitate, plus boni conferunt in illos, à quibus ſentiunt majorem averſionem. Imitare Deum in ſuâ gubernatione. Nónne Deus erga Prædeſtinatos majori afficitur teneritudine, quàm erga reprobos? Abſcondit tamen illam in hâc vitâ. Unde impii bonis non invident. Sæpè plus amicitiæ exhibet illis, à quibus magìs offenditur.

In-

Inſtructiones modicùm conferunt, niſi animentur exemplis. Deſtruis actionibus tuis, quod ædificas verbis tuis. Manus plus efficit, quàm lingua. Exempla plus poſſunt, quàm verba. Filius plus credit oculis ſuis, quàm credat auribus ſuis. Credit ſe habere jus faciendi, quæ videt à parentibus ſuis fieri. Gloriam ſuam conſtituit in parentum imitatione, & ſe perfectum exiſtimat, ſi Parentibus ſimilis evadat? Omnia peccata tua ſunt ſcandala, quæ inficiunt liberos tuos. Sunt hæreditas iniquitatis, quæ tranſeunt ad poſteritatem tuam.

Patres, ſi liberi vobis ſint, ſingulari curâ illos inſtruite. Corrigite illos moderatè. Amate omnes æqualiter. Non obedite inclinationibus veſtris. Non obſecundate averſionibus veſtris. Non connivete ad flagitia illorum. Ne blandiamini eorum concupiſcentiis. Non fovete eorum vitia. Non ſuſtinete eorum diſſenſiones. Parcite illis, quando parcendum eſt. Sed caſtigate illos, quando ſunt caſtigandi.

Domini, tractate ſervos veſtros, veluti ſi eſſent filii veſtri. Non ſunt quidem filii titulo generationis: ſunt autem ſpecie quâdam adoptionis. Deus vobis committit curam eos nutriendi, & educandi. Vos illis debetis, ſicut liberis veſtris, inſtructionem, correctionem, & exemplum. Filii veſtri, & ſervi veſtri in die Judicii erunt judices veſtri, adverſarii veſtri, teſtes & accuſatores veſtri.

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Filii tibi ſunt? erudi illos, & curva illos à pueritia illorum. Eccl. 7. 25.

Patres nolite ad iracundiam provocare filios veſtros, ut non puſillo animo fiant. Col. 3. 21.

Qui parcit virgæ, odit filium ſuum, qui autem diligit illum, inſtanter erudit. Prov. 13. 24.

Qui ſcandalizaverit unum ex puſillis iſtis, qui in me credunt, expedit ei, ut ſuſpendatur mola aſinaria in collo ejus & demergatur in profundum maris. Matth. 18. 6.

Si quis ſuorum, & maximè domeſticorum curam non habet, fidem negavit, & eſt infideli deterior. 1. Tim. 5. 8.

MEDITATIO LXIX.

De Manſuetudine & Irâ.

QUàm beatus eſt homo mitis! Quàm miſer eſt iracundus! Quàm ſapiens eſt homo mitis! Quàm ſtultus eſt iracundus! Quàm dignus amore eſt homo mitis! Quàm dignus odio eſt iracundus! Quàm ſactus eſt homo mitis! Quàm ſceleſtus iracundus!

Eſſe mitem, eſt eſſe hominem. Eſſe iracundum, eſt eſſe beſtiam. Eſſe mitem, eſt eſſe Regem. Eſſe iracundum, eſt eſſe mancipium. Eſſe mitem, eſt eſſe Chriſtianum: Eſſe iracundum, eſt eſſe Ethnicum. Eſſe mi-

Digitized by Google

tem, eſt ſignum prædeſtinatorum. Eſſe iracundum eſt ſignum reprobatorum.

Homo mitis eſt ſimilis Deo. Eſt abſoluta imago JEſu Chriſti. Eſt Dominus ſuarum cupiditatum. Revertitur in ſtatum innocentiæ. Gaudet profunda pace. Semper eſt ſibi ſimilis. Spiritus ſanctus requieſcit in corde ejus. Gratia in eo ſtabile ſibi figit imperium. Deus clementer cum eo agit. Veniam peccatorum ei indulget. Tolerat ejus defectus. Cumulat eum ſuis gratiis.

Homo iracundus eſt ſimilis Dæmoni. Semper eſt furioſus, ut Dæmon. Eſt mancipium ſuarum cupiditatum. Eſt proſcriptus ex commercio hominum. Nunquam eſt in quiete. Nunquam ſui ipſius eſt Dominus. Turbat regnum gratiæ. Expellit è corde ſuo Spiritum ſanctum. Pandit ingreſſum dæmoni. Nec Deo parcit, nec hominibus. Unde nec ipſi Deus parcit. Tractat eum cum rigore. Caſtigat eum cum furore. Punit eum ſine remiſſione.

O JESU mitiſſime inter omnes homines! Miſerere mei ferociſſimi inter omnes dæmones! manſuetiſſime Agne! qui permiſiſti te pelle exui, & jugulari ſine ulla contradictione: effice me mitem, & patientem inter adverſa. O bone Paſtor! qui lupos arces ab ovili tuo! quomodo me toleras in domo tuâ? Quomodo me ſuſtines inter oves tuas: Aut interime crudelem hanc beſtiam, aut converte eum in mitem oviculam.

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Ne ſis velox ad iraſcendum, quia ira in ſinu ſtulti requieſcit. Eccl. 7. 10.

Diriget manſuetos in judicio: docebit mites vias ſuas. Pſ. 24. 9.

Semper jurgia quærit malus, Angelus autem crudelis mittetur contra eum. Prov. 17. 11.

Manſueti autem hæreditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis. 36. 11.

Omnis, qui iraſcitur fratri ſuo, reus erit judicio. Matth. 5. 22.

Beati mites, quoniam ipſi poſſidebunt terram. Matth 5. 4.

MEDITATIO LXX.

De Remediis Iræ.

UT ſis manſuetus, oportet te eſſe humilem. Ira oritur ex ſuperbiâ. Ut ſis maſuetus, oportet odiſſe te ipſum. Ira oritur ex amore proprio. Ut ſis manſuetus, oportet cor eſſe liberum à cupiditate rerum terrenarum: Ira oritur ex amore bonorum creatorum. Qui ſibi ipſis nimiùm ſunt mites, plerumque ſeveriores ſunt erga alios. Qui mites ſunt erga alios, plerumque ſeveri ſunt erga ſeipſos.

Quid commodi obtines, cùm iraſceris? Deſtruis ſanitatem tuam. Tollis vitam animæ tuæ. Repellis ex ea Spiritum ſanctum. Ingreſſum dæmoni pandis. Non promoves negotia tua. Non mederis malis tuis Perturbas

turbas familiam tuam. Domum tuam inferno ſimilem efficis. An unum malum ſanatur ab altero?

O ſi te irâ ſuccenſum poſſes intueri, videres ſanè te transformatum in beſtiam. Ululas, inſtar lupi. Spumas inſtar apri. Mordes, inſtar canis. Crudelis es, inſtar tigris. Furioſus es, inſtar leonis. Dentibus ſtrides, inſtar damnati in inferno. Vultum fœdè contorques, inſtar energumeni. Hæccine eſt imago hominis? Hæccine eſt imago Chriſtiani? Hæccine eſt imago Prædeſtinati?

Quæ cauſa eſt, cur irâ exardeſcas? An Deus nihil à te tolerat? An tu non aliis quoque uberem patiendi materiam præbes? An non inferni ſuppliciis dignum te effeciſti? Nunquid flammis ejus ardere commeruiſti? Cur ergo excandeſcis, quando quis vel minimùm averſatur voluntati tuæ?

Quæ injuria tibi fuit illata? An non bona tua ad Deum pertinent? An non illa pro libitu poteſt recipere? An non illa jure à te poteſt repetere, quandocunque, & quacunque ex cauſa ipſi placet? Quis poteſt à te tollere capillum capitis tui, ſi Deus non velit? Quam miſericordiam obtinebis à Deo; ſi non miſerearis proximi tui?

O mi Deus! fateor equidem, quòd iniquè iraſcar, cùm nemo tanta mala inferre mihi poſſit, quanta fui promeritus. Meritò offendor ab aliis, cùm toties te offenderim. O quàm æquum eſt, ut alii adverſentur voluntati meæ, cum toties reſiſterim voluntati tuæ! O quàm jure mereor contemni, cùm

Digitized by Google

toties te contemptui habuerim. An conqueri poſſum de afflictione mea, cùm toties ſceleribus meis te afflixerim?

O mitiſſime JESU! largire mihi gratiam, ut poſſim imitari manſuetudinem & patientiam tuam. Propono firmiter arctum cuſtodire ſilentium, quotieſcunque ad iram me ſenſero commoveri. Nec unquam loqui, quando iracundia me inflammabit.

Verba S. Scripturæ.

Ad quem reſpiciam, dicit Dominus, niſi ad manſuetum, & contritum ſpiritu, & trementem ſermones meos? Iſ. 66. 2.

Beati mites, quoniam ipſi poſſidebunt terram. Matth. 5. 4.

Diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde. Matth 11. 29.

Quare iratus es? & cur concidit facies tua? Gen. 4. 6.

MEDITATIO LXXI.

De Actionibus bene peragendis.

DEus à me vult honorari per hanc actionem. Expectat, ut ei obſequium præſtem in hac actione. Gratiam ſuam affixit huic actioni. Agnoſcet, utrùm ipſum amem, ex hac actione.

Gloria Dei dependet ex hac actione. Sapientia Dei diſpoſuit hanc actionem. Maje-

tas Dei pretium fecit huic actioni. Sanctitas Dei conſecrat hanc actionem. Voluntas Dei imperat hanc actionem. Providentia Dei dirigit hanc actionem. Magnitudo Dei illuſtrat hanc actionem. Amor Dei expoſcit hanc actionem.

Pax mea continetur in hac actione. Meritum meum oritur ex hac actione. Perfectio mea affixa eſt huic actioni. Deus offendetur, ſi deficiam in hac actione. Non obtinebo gratias, quæ conſequentur hanc actionem. Fortè ſalus mea dependet ex hac actione.

Omni ergo curâ allaborabo, ut bene peragam hanc actionem.

Verba S. Scripturæ.

Juſtè, quod juſtum eſt, perſequeris. Deut. 16. 20.

In omnibus operibus tuis præcelles eſto. Eccl. 33. 23.

Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter. Jer. 48. 10.

Reddet unicuique juxta opera ejus. Matth. 16. 27.

Bene omnia fecit. Marc. 7. 37.

MEDITATIO LXXII.

De fidelitate in rebus minimis.

MAgna flumina naſcuntur ex parva origine: Magnæ arbores ex modico ſemine. Magna incendia ex parvâ ſcintillâ. Magni ap-

ſus ex parvo peccato. Magnæ perturbationes ex levi infidelitate. Magna dependent à parvis. Parva deducunt ad magna. Qui amat, æſtimat omnia. Qui timet, nihil negligit. Magnæ actiones ſatisfaciunt hominibus. Minimæ actiones delectant Deum. Qui infidelis eſt in minimo, nec in majoribus fidelis erit. Qui fidelis eſt in minimo, & in majoribus fidelis erit.

Nihil parvum eſt, ex quo ſalus dependet. Omne, quod æſtimatur à Deo, magnum eſt. Homines conſiderant manus; Deus autem intuetur cor. Fidelitas eſt virtus, magna faciens omnia, quæ animat. Fac, quod nôſti; & Deus te docebit quod ignoras. Fac, quod potes, & Deus te adjuvabit ad faciendum, quod non potes.

O mi Deus! quoniam non poſſum tibi præſtare obſequia grandia, minima ſaltem fideliter tibi præſtabo. Quoniam horreo aggredi ardua, exequar ſaltem omnia, quæ mihi erunt facilia.

Verba S. Scripturæ.

Qui ſpernit modica, paulatim decidet. Eccli. 19. 1.

Qui timet Deum, nihil negligit. Eccli. 7. 19.

Qui fidelis eſt in minimo, & in majori fidelis eſt, & qui in modico iniquus eſt, in majori iniquus eſt. Luc. 16. 10.

Etſi rem grandem tibi dixiſſet Propheta, certè facere debueras, quantò magis, quia nunc dixit

Digitized by Google

dixit tibi: Lavare & mundaberis. 4. Reg. 5. 13.

Virum fidelem quis inveniet? Prov. 20. 6.

MEDITATIO LXXIII.

De bonis Operibus.

CHriſtianus ſine operibus, eſt arbor ſine fructu. Lampas ſine oleo. Terra ſine meſſe. Fides ejus ſterilis eſt. Fides ejus infirma eſt. Fides ejus morituriens eſt. Fides ejus mortua eſt. Qui nihil operatur, nihil credit. Qui credit, & nihil operatur, judicabitur per fidem ſuam.

Quantò plus cognoſcis, tantò magis es culpabilis. Parum repetitur ab illo, qui parum recepit. Nihil boni agere, eſt malè agere. Sterilitas eſt ſpecies iniquitatis. Ficus fructibus carens in ignem projicitur. Talentum auffertur ab eo, qui illud ſine lucro in terra defodit.

Fides nos ſalvat, aut damnat. Pejores, aut meliores nos efficit. Credere bonum, & facere malum, eſt judicatum eſſe ante Judicium. Eſt condemnatum eſſe ante accuſationem. Qui non facit, quod credit, citò omittit credere, quod non facit. Fides non diu vivit poſt mortem charitatis.

Fac itaque bona opera. Fac illa abundanter. Fac illa in gratiâ. Fac illa ex bono fine. Fac illa ſine dilatione. Fac tot bona, quot antè feciſti mala. Fac quidquid boni

potes. Et tamen crede, te nihil agere. Operare bonum, dum tempus habes, quia paulò poſt tempus operandi non erit ampliùs.

Verba S. Scripturæ.

Filius hominis venturus eſt in gloria Patris, & tunc reddet unicuique ſecundùm opera ejus. Matth. 16. 27.

Ecce venio citò, & merces mea mecum eſt, reddere unicuique ſecundùm opera ſua. Apoc. 22. 12.

Vide, quoniam ex operibus juſtificatur homo, & non ex fide tantùm. Jac. 2. 24.

Sicut corpus ſine ſpiritu mortuum eſt, ita & fides ſine operibus mortua eſt. Jac. 2. 26.

Succide illam, ut quid etiam terram occupat? Luc. 13. 7.

Terra venientem ſuper ſe bibens imbrem, proferens autem ſpinas ac tribulos reproba eſt, & maledicto proxima. Hebr. 6. 7. & 8.

Ergo, dum tempus habemus, operemur bonum. Gal. 6. 10.

MEDITATIO LXXIV.

De Eleemoſynâ.

DIves pendet à paupere. Et pauper pendet à divite. Dives magìs indiget paupere, quàm pauper indigeat divite. Pauper vitam corporis à divite recipit. Dives à paupere recipit vitam animæ. Pauper pendet à divite pro

Digitized by Google

pro tempore. Dives pendet à paupere pro æternitate. Sine divite pauper morietur corpore. Sine paupere dives morietur animo. Dives eſt Judex pauperis in terra. Pauper, erit Judex divitis in cælo.

Gratiæ, & pœnæ ſunt in manu pauperis. Quando pauper petit miſericordiam, Deus eam indulget diviti. Quando pauper petit juſtitiam, Deus illam exercet in divitem. Actum eſt de ſalute divitis, quando non habet favorem pauperum. Nemo poteſt coram Deo defendere illum, quem fames pauperum accuſat. Diem malam experietur, quiſquis pauperes non habuerit patronos in noviſſimo die

Benefac pauperi, quia homo eſt, ſicut tu, & tu es miſer, ſicut ille. Ille indiget te, & tu indiges illo. JESUS recipiet eleemoſynam tuam. Ille eſt conſtitutus in neceſſitate. Ille eſurit in perſona pauperis. Ille reconditus eſt ſub formâ egeni. Ille ibi latet veluti in Sacramento. Pauperem ſuo loco ſubſtituit. In illum omne ſuum jus tranſtulit. Rationem accuratam exiget charitatis tuæ Gratum ſe tibi exhibebit in fine mundi. Túne JESUM ablegabis in ſtabulum? Túne illi negabis veſtem, quâ ſe contegat? Túne recuſabis ei porrigere fruſtillum panis, quo ſe nutriat?

Quamdiu opitularis pauperi, tamdiu non eſt, quòd paupertatem timeas. Nihil unquam tibi deerit, quamdiu non ſines aliquid deeſſe pauperibus. Tu aurum ſeminas, quando pecunias tuas elargiris. Manus pauperum ager eſt, qui centuplum fructum reddit.

JESUS

JESUS ſe conſtituit debitorem tuum? Ille ſpondet pro paupere. Obligat ſe per contractum. Promittit tibi bona temporalia. Pollicetur tibi bona æterna. An tu Deo non fidas? An opes tuas illi concreditas, cenſes malè elocatas? An illi deeſt modus, tibi liberaliter retribuendi?

O JESU! quàm tenerè dilis pauperes, quia eorum conditionem aſſumpſiſti. Quia pauper fuiſti in terrâ, & quia pauper eſſe vis etiam in cælo. Tu ſanè dives es in cælo: ſed pauper etiam es in terra, quia lates in perſona pauperum, & ipſe cum illis eleemoſynam rogas. Beatus dives, qui Chriſto JEſu eleemoſynam præbet. Maledictus dives, qui Chriſto JEſu eleemoſynam negat. Dives avarus eleemoſynam in morte petet à Deo, quæ ipſi non concedetur. Petet gratiam in die Judicii, quæ illi negabitur.

Verba S. Scripturæ.

Peccata tua eleemoſynis redime, & iniquitates tuas miſericordiis pauperum. Dan. 4. 24.

Qui viderit fratrem ſuum neceſſitatem habere, & clauſerit viſcera ſua ab eo, quomodo Charitas Dei manet in illo? 1. Joan. 3. 17.

Ego præcipio tibi, ut aperias manum fratri tuo egeno, & pauperi. Deut. 15. 11.

Date, & dabitur vobis. Luc. 6. 38.

Beatus, qui intelligit ſuper egenum & pauperem: in die malâ liberabit eum Dominus. Pſal. 40. 2.

Venite

Digitized by Google

Venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis Regnum à conſtitutione mundi. Eſurivi enim, & dediſtis mihi manducare, ſitivi & dediſtis mihi bibere, &c. Matth. 25. 34. 35. & 36.

MEDITATIO LXXV.

De viâ rectâ, per quam Deus Juſtum deducit.

VIæ Dei ſunt admirabiles. Sunt pulchræ. Sunt æquæ. Sunt rectæ. Sunt ſecuræ. Sunt viæ gratiæ, quas natura non novit. Sunt viæ ſapientiæ. Incomprehenſibiles à ratione. Sunt viæ pacis, quæ mentes tranquillas reddunt. Sunt viæ amoris, quæ corda gaudio complent.

Deus laborat pro nobis, quando videtur eſſe contra nos. Appropinquat nobis, quando videtur à nobis recedere. Noſtra gerit negotia, quando videtur ea evertere. Divites nos efficit, quando videtur nos exſpoliare. Vitam nobis tribuit, quando videtur eam nobis eripere.

Ad pacem nos ducit per bellum. Ad perfectionem per imperfectionem. Ad gloriam per ignominiam. Ad thronum per carceres. Ad terram promiſſionis per deſertum. Ad cælum per longum purgatorium.

O mi Deus! neſcio, quam arripiam viam, quâ ad te perveniam. Quæ mihi videtur bona, poteſt eſſe mala, Dum arbitror, me cælum

lum conſcendere, fortè deſcendo ad infernum. An per proſperitatem, an per adverſitatem? An per pacem, an per bellum? An per gloriam, an per ignominiam? An per abundantiam, an per indigentiam? An per ſanitatem, an per morbum potero ad te pervenire, & ſalutem meam conſequi?

Nemo eſt, niſi tu, qui hoc noveris. Non itaque volo, niſi quod tu vis. Totum me permitto Providentiæ tuæ. Rata habeo, quæcunque de me ſtatueris. Progrediar, quocunque me duxeris. Acceptabo libens, quidquid mihi immiſeris. Plenè conquieſcam, quocunque in loco aut ſtatu me collocaveris. Nunquam inde recedam, niſi tu me indè retraxeris.

Abſtinebo deinceps ab omni libera electione, & propriam penitùs exuam voluntatem, quia non novi, quid mihi proſit, aut obſit. Nihil deinceps ampliùs expetam. Nihil recuſabo. Deduc me, & dirige me, mi Deus! Totum me tibi permitto. Curam habe de me, quia in te unicè quieſco. Tu Paſtor meus es, & ego ſum ovis tua. Si te ſequar, nunquam perturbabor. Si me tibi committam, nunquam damnabor.

Verba S. Scripturæ.

Juſtum deduxit Dominus per vias rectas. Sap. 10. 10.

Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes ſemitæ illius pacificæ. Prov. 3. 17.

Eſt

Eſt via, quæ videtur homini juſta: noviſſima autem ejus deducunt ad mortem. Prov. 14. 12.

Dominus mortificat, & vivificat, deducit ad inferos, & reducit. 1. Reg. 2. 6.

Exiit, neſciens quò iret. Hebr. 11. 8.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem. Pſal. 142. 8.

Sicut exaltantur cæli à terra, ſic exaltatæ ſunt viæ meæ, à viis veſtris, & cogitationes meæ à cogitationibus veſtris. Iſ. 55. 9.

MEDITATIO LXXVI.

De felicitate eorum, qui ſe Dei directioni permittunt.

AUdi Deum ſine ratiocinatione. Obedi Deo ſine murmuratione. Sequere Deum ſine deviatione. Permitte Deum operari, abſque ullâ tuâ reſiſtentiâ. Quieſce in Deo, abſque perturbatione. Permitte te Deo, ſine ullius rei deſiderio.

Si eum audias, loquetur tibi. Si ei obedias, ſolatio te perfundet. Si eum ſequaris, deducet te. Si eum operari ſinas, omnia tibi proſperè ſuccedent. Si in illo confidas, conſervabit te. Si te illi ex integro committas, ſalvabit te.

O Veritas, Deus meus! Sapientia mea, & benedictio mea! ne permittas me ſenſui meo, & propriæ directioni meæ. Si te deſeram, heu! ſum perditus. Non ſum, ſecurus niſi tecum ſim. Si ambulem, dirige me. Si

aber-

aberrem, revoca me. Si in via hæream, ſtimula me. Si cadam, ſubleva me. Si laſſeſcam, robora me. Si infirmer, porta me. Si ab hoſtibus oppugner, defende me. Si perditus ſim, quære me.

Sino me plenè dirigi à ſapientia tua. Conquieſco in Bonitate tua. Innitor fortitudini tuæ. Confido in Miſericordia tua. Arctè inhæreo voluntati tuæ. Devoveo me obſequio tuo. Me totum committo Providentiæ tuæ nunc, & in æternum.

Verba S. Scripturæ.

Deduc me Domine in viâ tuâ. Pſ. 85. 11.

Sub umbra alarum tuarum protege me. Pſ. 16. 8.

Erravi ſicut ovis, quæ periit: quære ſervum tuum. Pſ. 118. 176.

Deduxit illos in via mirabili. Sap. 10. 17.

MEDITATIO LXXVII.

De infelicitate eorum, qui ſe ſubtrahunt directioni Dei.

QUi recedit à ſemitâ bonitatis, intrat ſemitam juſtitiæ. Qui ſe avertit à via manſuetudinis, ingreditur viam rigoris. Qui non habet Deum amicum, habet illum inimicum. Qui fugit voluntatem bene facientis, incidit in voluntatem punientis.

Si

Digitized by Google

Si illic ſim, ubi Deus me eſſe vult, ero in quiete, & ſecuritate. Sapientia ejus deducet me. Potentia ejus proteget me. Bonitas ejus ſolabitur me. Gratia ejus ſanctificabit me. Benedictio ejus comitabitur me. Miſericordia ejus circumdabit me.

Si non ſim, ubi Deus me eſſe vult, omnes paſſus mei errores erunt. Omnes viæ meæ præcipitia erunt. Omnia conſilia mea illuſiones erunt. Omnes labores mei vanæ occupationes erunt. Omnes deliciæ meæ miſeriæ erunt. Omnes proſperitates meæ caſtigationes erunt. Omnes adverſitates meæ, cauſæ deſperationis erunt.

Non habeo quietem in mente mea. Neque pacem in corde meo. Neque benedictionem in laboribus meis. Neque conſolationem in ærumnis meis. Præda fiam concupiſcentiis meis. Exercebor tentationibus. Deſtituar protectione tua. Percutiar maledictione tua. Vitam agam ſceleribus infamem. Mortem expectare debeo peſſimam. Vivam in perturbatione, & moriar in deſperatione.

An eo jam in loco ſim, in quo Deus me eſſe vult? An reſpondi vocationi meæ? An Deus hanc occupationem mihi injunxit? An ſponte me ingeſſi in hoc officium? An Deus vult, ut in hoc ſtatu & conditione ſim? An ita obeo munus meum, ſicut ipſe vult?

O mi Deus! quàm timeo, ne aberrem à viis tuis. Quàm volupe mihi eſt, me totum permittere Providentiæ tuæ! An non hoc eſt morari in cælo, ſemper tecum verſari?

R. P. Graſſet, S. J.

Digitized by Google

ri? An non hoc eſt infernum incolere, à te ſemper exulare. An malè cum illo agitur, qui eſt, ubi tu eum vis eſſe? An bene cum illo agitur, qui non eſt, ubi tu eum vis eſſe? Non permitte mi Deus, ut me avertam à directione tua. Reduc me in viam rectam, ſi ab ea aberravi. Compelle me redire in viam vanitatis tuæ, per rigidum mandatum juſtitiæ tuæ. Da, ut reparem per patientiam errorem actionis meæ. Da, ut recuperem innocentiam meam per rigores pœnitentiæ.

Verba S. Scripturæ.

Nunquid non iſtud factum eſt tibi, quia reliquiſti Dominum Deum tuum eo tempore, quo ducebat te per viam? Jer. 2. 17.

Quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam turbidam? Jer. 2. 18.

Arguet te malitia tua, & averſio tua increpabit te. Jer. 2. 19.

Scito, & vide, quia malum & amarum eſt, reliquiſſe te Dominum Deum tuum. Jer. 2. 19.

Vide, ſi via iniquitatis in me eſt, & deduc me in viâ æternâ. Pſ. 138. 24.

Digitized by Google

MEDITATIO LXXVIII.

De Siccitatibus & Ariditatibus.

CRedo, quod video. Spero, quod tango. Amo, quod placet. Credo in lumine. Spero in affectu ſenſibili. Amo in conſolatione. Ecce vitam ſenſuum!

Credo, quod non video. Spero, quod non attingo. Amo, quod diſplicet. Credo in tenebris. Spero in derelictione. Amo in deſolatione. Ecce vitam ſpiritûs!

O mi Deus! quàm ſenſualis eſt devotio mea. Non te hactenus adoravi in ſpiritu. O felix ſtatus! ubi anima videt Deum ſine lumine. Ubi ſperat in Deo ſine fulcro. Ubi amat Deum ſine ſolatio ſenſibili. Hoc eſt videre Deum ſine ſpecie. Hoc eſt uniri Deo ſine medio. Hoc eſt pati divina. Hoc eſt non ampliùs habere ſubſiſtentiam propriam. Hoc eſt vitam agere ſupernaturalem. Hoc eſt regnum JEſu Chriſti.

Verba S. Scripturæ.

In tenebris ſtravi lectulum meum. Job. 17. 13.

Non eſt Regnum DEI eſca & potus, ſed juſtitia & pax, & gaudium in Spiritu ſancto. Rom. 14. 17.

Ipſi diſpergentur ad manducandum: ſi verò non fuerint ſaturati, murmurabunt. Pſal. 58. 16.

Digitized by Google

Expedit vobis, ut ego vadam, ſi enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos. Joan. 16. 7.

Spiritus eſt Deus, & eos, qui adorant eum, in ſpiritu & veritate oportet adorare. Joan. 4. 24.

MEDITATIO LXXIX.

De Silentio.

PUlchra ſanè ſapientia eſt, nôſſe bene loqui. Hanc nunquam addiſces, niſi ſcias tacere. Bene loqui, & multum loqui, nunquam rectè conveniunt. Omnes diſcunt loqui, pauci diſcunt tacere. Interim tamen prima ſcientiarum eſt, nôſſe tacere.

Exiguus ſubeſt ſenſus, ubi multa ſunt verba. Homo ſapiens parùm loquitur, quia timet, ne malè loquatur. Longo tempore ſibi ipſi loquitur, antequam loquatur aliis. Stultus ſemper garrit, quia nil cogitat, niſi de confabulatione. Totum ſe ad exteriora diffundit, quia non poteſt ſecum ipſo morari. Deus ab omni æternitate ſervavit ſilentium, neque unquam hominibus locutus eſt, niſi ut illos inſtrueret, & ſalvaret.

Obſerva ſilentium, ſicut Deus. Non loquere, niſi neceſſitas urgeat. Anima Deo plena non novit ampliùs homines alloqui. Qui multum loquitur cum hominibus, apertè monſtrat, quòd Deo ſit vacuus. Ut citò perfectus evadas, diſce tacere. Qui Dominus

eſt

eſt linguæ ſuæ, Dominus eſt cupiditatum ſuarum. Solitudo & ſilentium ſunt geminæ ſcholæ virtutum. In ſolitudine & ſilentio Deus ſe cognoſcendum præbet, & loquitur nobis ad cor.

Silentium promovet orationem, & oratio promovet ſilentium. Poſtquam Moyſes locutus eſt Deo, non potuit ultrà loqui hominibus. Qui ſolatia quærit extra ſe, modicum conſolationis invenit intra ſe. Spiritus ſanctus amat ſilentium. Vox ejus eſt inſtar ſuavis zephyri, quæ nequit audiri, ſi vel levis tumulus exoriatur. Nunquam deſere ſilentium, niſi propter aliquid melius. Non potes bene loqui ſine gratia. Poteríſne autem ſperare à Deo gratiam, ſi loquaris eo tempore, quo Deus tibi prohibet loqui? Quilibet loquitur de re, quam amat. Lingua eſt interpres cordis. Qui mundum amat, libenter loquitur de mundo. Qui Deum amat, libenter loquitur de Deo. Ex lingua cognoſcitur homo. Et per linguam judicabitur homo.

Mi Deus! largire mihi amorem tuum, ut libenter de te loquar. Reple me ſpiritu tuo, ut amem ſilentium. Nunquam ero orationi deditus, quamdiu amabo confabulationes.

Loquere parùm. Loquere demiſsè. Loquere cum ratione. Loquere ſine commotione. Non loquere, niſi ex neceſſitate. Non loquere unquam contra charitatem. Loquere cum ſinceritate. Loquere cum ſimplicitate. Loquere ſine affectatione. Loquere ſine vanita-

nitate. Loquere, quando loquendum eſt. Sile, quando ſilendum eſt.

Verba S. Scripturæ.

Si quis in verbo non offendit, hic perfectus eſt vir. Jac. 3. 2.

Si quis putat, ſe Religioſum eſſe, non refrænans linguam ſuam, hujus vana eſt Religio. Jac. 1. 26.

Ex quo locutus es ad ſervum tuum, impeditioris, & tardioris linguæ ſum. Exod. 4. 10.

Ubi verba ſunt plurima, ibi frequenter egeſtas. Prov. 14. 23.

In ore fatuorum cor illorum, & in corde ſapientum os illorum. Eccli. 21. 29.

Sit omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum. Jac. 1. 19.

MEDITATIO LXXX.

De Morbis.

DEUS morbos nobis immittit, vel ut inde educat ſuam gloriam, ſicut cæco nato. Vel ut puniat noſtra peccata, ſicut Paralytico. Vel ut nos probet, ſicut Jobo. Vel ut nos contineat in humilitate, ſicut Paulo & Timotheo.

Nihil in morbo poſſum agere: ſed poſſum pati. Multum poſſum agere, ſed multum poſſim pati. Alii propter me laborant: ego autem

autem patior pro aliis. Illi Deum honorant per ſuas actiones: ego illum honoro per meam patientiam.

Bene meritus ſum, quod patior. Multum promereor patiendo. Satisfacio pro præteritis. Congrego in futurum. Deus tollit à me ſanitatem, ut det mihi ſanctitatem. Ille mecum eſt, & ego patior cum illo. Ego porto Crucem ejus, & ille portat meam.

O quàm validus eſt ſpiritus meus, quando corpus meum infirmum eſt. O quàm infirmus eſt ſpiritus meus, quando corpus meum validum eſt. Morbus vitæ hujus tædium mihi affert, unde cor meum non niſi ad cælum aſpirat. Caro mea! tibi non minùs; quàm ſpiritui pœna eſt ſubeunda, & purgatorium tolerandum. Quòd ſi purgatorium non patiaris in terra, patieris illud in inferno: nihil enim coinquinatum intrabit in cælum. Non eſt alius locus, niſi terra, & infernus, in quo corpus purgari poſſit. Gaude anima mea! hoſtis tuus depreſſus jacet, jam non eſt eo in ſtatu, in quo tibi poſſit nocere.

O mi Deus! mereor equidem morbis obrui, quia toties ſanitate mea abuſus ſum. O quantum tibi ſum obligatus, quod mihi hunc morbum immiſeris! quia ſi mihi non parces in tempore, parces mihi in æternitate. Quia me caſtigas in vita, propitius mihi eris in morte. O quàm gaudeo, quòd corpus meum tibi conſecrare poſſim in victimam amoris, & patientiæ! Nullum eſt ſacrifici-

ficium magis acceptabile oculis tuis, quàm ſacrificium amoris patientis, & patientiæ amantis.

Verba S. Scripturæ.

Infirmitas hæc non eſt ad mortem: ſed per gloriam Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam. Joan. 11. 4.

Ecce ſanus factus es: jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Joan. 5. 14.

Cùm infirmor, tunc potens ſum. 2. Cor. 12. 10.

Fili! in tua infirmitate, ne deſpicias teipſum, ſed ora Dominum, & ipſe curabit te. Eccli. 38. 9.

MEDITATIO LXXXI.

De Modeſtia.

EX vultu cognoſcitur homo. Anima cognoſcitur per corpus, quod eſt, veluti ſpeculum, animam repræſentans, in quo ipſa ad vivum exprimitur. Corpus leve indicat animam levem. Corpus modeſtum indicat animam modeſtam. Corpus non operatur niſi per animam, nec facit quidquam, niſi quod anima in ipſo operatur. Quando corpus eſt diſſolutum, judicatur, quòd mens quoque ſit diſſoluta. Quam ſpeciem habebit anima, quæ deformem adeò figuram tribuit corpori immodeſto?

Decens

Digitized by Google

Decens morum compoſitio & modeſtia exterior eſt ſignum animæ perfectæ. Animæ tendentis ad unionem cum Deo. Animæ perturbationibus liberæ. Deus habitat in mente tranquilla, quæ nunquam turbatur. Deus non moratur niſi in pace. Componit omnia per ſuam præſentiam. Imprimit ſuam modeſtiam animæ, quam amat. Quòd ſi illam non imprimat, rectè arguitur, quòd anima illi non promptè obediat.

Quando video corpus modeſtum, exclamo: Ecce hic eſt domus Dei! Ecce templum Domini; Omnia hîc ſunt in pace, & bene ordinata. Modeſtia hujus animæ reſplendet ex ejus corpore. Sanctitas interior per rectam morum compoſitionem ſe prodit exteriùs.

Modeſtia affectata non poteſt diu perdurare. Quando anima eſt bene compoſita, corpus ſemper eſt modeſtum. Geſtus corporis parùm compoſiti oriuntur ex immoderatione animæ. Ejuſmodi anima agitatur cupiditatibus. Cedit tentationibus. Succumbit ſuis ſollicitudinibus. Permittit ſe abripi ſuis deſideriis, minùs ordinatis. Qui Deum intra ſe habet, non quærit eum alibi extra ſe. Ferrum eſt in quiete, cùm magneti adhæret. Anima, quæ Deo intimè conjuncta eſt, quieta permanent abſque commotione.

O mi Deus! Quàm tranquillus eſt ſpiritus tuus, & quàm meus eſt miſerè perturbatus! Quàm gravis eſt ſpiritus tuus, quàm levis eſt meus! Quàm modeſtus eſt ſpiritus tuus, quàm effrænis eſt meus. Si tu eſſes Dominus

cordis mei, utique & corporis mei Dominus fores. Si morum curam non habeam, dæmon facilè mentem expugnabit. Volo itaque ad modeſtiæ leges oculos, aures, linguam, manus, greſſus, & omnia exteriora mea componere, ut tibi legitimo Domino integrum conſervem cordis mei imperium.

Verba S. Scripturæ.

Ex viſu cognoſcitur vir, & ab occurſu faciei cognoſcitur ſenſatus: amictus corporis, & riſus dentium, & ingreſſus hominis enuntiant de illo. Eccli. 19. 26. & 27.

Modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus. Phil. 4. 5.

Quæ deſurſum eſt, ſapientia pacifica eſt, & modeſta. Jac. 3. 17.

Qui abſconditus eſt cordis homo, in incorruptibilitate quieti, & modeſti ſpiritus, qui eſt in conſpectu Dei locuples. 1. Petr. 3. 4.

Obſecro vos per manſuetudinem & modeſtiam Chriſti. 2. Cor. 10. 1.

Induite vos, ſicut electi Dei, humilitatem, modeſtiam, patientiam. Col. 3. 12.

MEDITATIO LXXXII.

De inſpirationibus Divinis.

DEUS tacet, poſtquam fuit locutus. Contemnit, poſtquam fuit contemptus. Abſcondit ſe, poſtquam quæſivit. Recedit, poſt-

Digitized by Google

poſtquam vocavit. Punit, poſtquam diu ſuſtinuit.

Inſpiratio eſt vox Dei. Eſt ſpiritus oris ejus. Eſt radius ſapientiæ ejus. Eſt impreſſio amoris ejus. Eſt ſemen æternitatis. Eſt principium ſalutis. Eſt pretium ſanguinis JEſu. Eſt gratia, vitæ ejus diſpendio nobis comparata.

Suffocas vocem Dei, quando negligis ejus inſpirationem. Imitaris Herodem, qui decollari juſſit ſanctum Joannem. Imitaris Saulum, qui interfecit Sacerdotes. Imitaris Judæos, qui occiderunt JEſum, & Prophetas.

Reſiſtis Spiritui ſancto. Peccas ſine ignorantia. Peccas per obſtinationem. Peccas per malitiam. Defodis talenta Dei, abuteris ejus donis. Filium ejus pedibus conculcas. Spiritum ejus injuria afficis. Profanas pretioſum ejus ſanguinem. Veritatem captivam detines. Abrumpis filium, ac ſeriem gratiarum ejus. Salutem tuam periculo exponis.

Juſtitia Dei fulminat contra te. Auferetur à te talentum, tibi commiſſum. Aliò transferetur Regnum gratiæ. Deus nunquam tibi ultrà loquetur. Spiritus ſanctus nunquam te ampliùs afflabit. Verbum Dei nunquam tibi ultrà inſonabit. Conſcientia non te monebit. Spes non te animabit. Charitas te non inflammabit. Timor te non retinebit. Remedia tibi non proderunt ampliùs. Abuteris gratiis extraordinariis, quarum copiam deinceps non habebis.

O mi

O mi Deus! Confiteor, quòd ſim prodigus, quia diſſipavi omnia bona tua. Quòd ſim Herodes, quia obmuteſcere feci vocem tuam. Ah! nolo deinceps expectationem tuam fruſtrare. Nolo ultrà reſiſtere gratiæ tuæ. Nimis longo jam tempore pulſas portam cordis mei. Hodie adhuc omnem tibi aditum pandam.

Vis, ut deſeram hæc, aut illa peccata? Deſeram. Vis, ut mutem in melius vitam meam? Mutabo. Vis, ut renunciem luſui? Renunciabo. Vis, ut benignè alloquar inimicum meum? Benignè alloquar. Vis, ut frequentem Sacramenta? frequentabo. Vis, ut te unicè amem? Amabo te nunc, & in æternum: Amen.

Verba S. Scripturæ.

Væ! qui ſpernis: nónne & ipſe ſperneris? Iſ. 33. 1.

Vocavi, & renuiſtis, extendi manum meam, & non fuit, qui aſpiceret. Deſpexiſtis omne conſilium meum, & increpationes meas neglexiſtis, & ego in interitu veſtro ridebo, & ſubſanabo, cùm vobis id, quod timebatis, advenerit. Prov. 1. 24. 25. & 26.

Ego vado, & quæritis me, & in peccato veſtro moriemini. Joan. 8. 21.

Spiritum nolite extinguere. 1. Theſſ. 5. 19.

Hodie ſi vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda veſtra. Pſal. 94. 8.

MEDI-

Digitized by Google

MEDITATIO LXXXIII.

De Verbo DEI.

DEUS verbo ſuo mundum condidit. Non vult ſalvare mundum, niſi per Verbum ſuum. Redemit mundum per ſuum Verbum Incarnatum. Nec ſalvabit mundum, niſi per verbum ſuum annuntiatum. Spiritus ſanctus productus eſt in mente Dei per interius Verbum ſuum. Spiritus ſanctus non producitur in corde hominis, niſi per Verbum exterius. Non es ovis JEſu Chriſti, niſi audias vocem ejus. Cor tuum non producet niſi ſpinas, ſi non recipiat ſemen Verbi Divini.

JESUS loquitur per os Concionatoris. Ille tonat in ejus lingua. Ille procedit indutus ſono vocis ejus, ſicut prodiit indutus corpore carnis noſtræ. Verbum Dei ſcriptum in libris, eſt Sacramentum ſalutis. Litera eſt ſpecies. JEſus eſt ſenſus. Verbum Incarnatum unit ſe verbo Creato, ut ſe inſinuet in cor noſtrum, atque illud ſanctificet. Quanta impietas, contemnere hoc Sacramentum! Quantum ſcelus, conculcare pedibus Filium Dei!

Heu! quoties tantam impietatem commiſi? Permitto Dei Verbum in terram decidere. Suffoco illud in corde meo. Veſcor hoc pane cæleſti, nec ullum inde fructum capio. Audio Verbum Divinum, neque illi mores meos conformo. Niſi verbum Dei me con-

vertat,

vertat, certò me pervertet. Niſi me bonum reddat, malum me efficiet. Niſi vitam mihi tribuat, mortem mihi affert. Niſi me ſalvet, condemnabit me.

Verba S. Scripturæ.

Beatus venter, qui te portavit &c. quin imò beati, qui audiunt Verbum Dei, & cuſtodiunt illud. Luc. 11. 28.

Qui declinant aures ſuas, ne audiat legem, oratio ejus eſt execrabilis. Prov. 28. 9.

Non in ſolo pane vivit homo, ſed in omni Verbo, quod procedit de ore Dei. Matth. 4. 4.

Videte, ne recuſetis loquentem. Hebr. 12. 25.

Semen eſt Verbum DEI. Luc. 8. 11.

MEDITATIO LXXXIV.

De felicitate ſtatus Religioſi.

REligio eſt paradiſus, ubi ſemper Deus videtur. Ubi ſemper auditur ejus vox. Ubi ſemper vivitur in ejus præſentia. Ubi ſemper frui licet ejus familiari conſortio. Ubi ſemper adimpletur ejus voluntas. Ubi ſemper ejus laudes concinnuntur. Ubi rarò caditur. Leviter peccatur. Promptè reſurgitur. Merita indeſinenter cumulantur. Mors eſt ſuavior. Salus ſecurior.

O quàm grave eſt jugum mundi! O quàm moleſtæ ſunt cruces ejus! O quàm amarus

Digitized by Google

eſt calix ejus! O quàm pungentes ſunt ſpinæ ejus! O quàm peſtifera ſunt exempla. O quàm periculoſa eſt ejus converſatio! O quàm tyrannicæ ſunt leges ejus. O quàm pernicioſæ ſunt doctrinæ ejus! O quàm fœdæ ſunt delectationes ejus! O quàm falſa, & imaginaria ſunt bona ejus! O infelices Ægypti cæpæ! Vos lacrimas elicitis ex oculis illorum, qui vos manducant. Plorare facitis illos, qui vos amant.

Verba S. Scripturæ.

Abſtulit, ſicut oves populum ſuum, & perduxit eos tanquam gregem in deſerto. Pſalm. 77. 52.

Non ſunt recordati manûs ejus, die, quâ redemit eos de manu tribulantis. Pſ. 77. 42.

Quàm dilecta Tabernacula tua, Domine virtutum! concupiſcit, & deficit anima mea in atria Domini. Pſal. 83. 2. & 3.

Elegi abjectus eſſe in Domo DEI magis, quàm habitare in tabernaculis peccatorum. Pſal. 83. 11.

Melior eſt dies una in atriis ſuis ſuper millia. Ibid.

Omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut Patrem, aut Matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter Nomen meum, centuplum accipiet & vitam æternam poſſidebit. Matth. 19. 29.

Amen dico vobis: Nemo eſt, qui reliquerit domum, aut fratres, aut ſorores, aut Patrem, aut Matrem, aut filios, aut agros propter me, & pro-

& propter Evangelium, qui non accipiat centies, tantum nunc in tempore hoc cum perſecutionibus, & in ſæculo futuro vitam æternam. Marc. 10. 29. & 30.

Amen dico vobis: Nemo eſt, qui reliquerit domum, aut parentes, aut fratres, propter Regnum DEI, & non accipiat multò plura in hoc tempore, & in ſæculo venturo vitam æternam. Luc. 18. 29. & 30.

MEDITATIO LXXXV.

De Paupertate.

PAuper ſpiritu nulli rei creatæ adhæret. Pauper corde nihil deſiderat. Contentus eſt neceſſariis. Quin & neceſſariis quandoque carere appetit. Pauperi contento parùm deeſt. Diviti avaro deſunt plurima Modicum ſufficit neceſſitati, Nihil ſufficit cupiditati.

O quàm dives eſt, qui Deum poſſidet! O quàm pauper eſt, qui Deum perdidit! Quàm beatus eſt, qui non quærit, niſi Deum! Quàm avarus eſt, qui Deo contentus non eſt! Deus replet cor vacuum. Univerſum hoc ſtabilitur in nihilo. Habebis omnia, ſi nihil deſideres. Reperies omnia, ſi nihil habueris.

O mi Salvator! Quàm dives hæreditas eſt Paupertas! Quàm liberalis es in illos, qui omnia deſeruêre? Potéſtne quis naſci pauperior, quàm tu ſis natus? Potéſtne quis vi-

vere

Digitized by Google

vere pauperior, quàm tu vixeris? Potéſtne quis mori pauperior, quàm tu ſis mortuus? Tu dives eras, & omnium egenus factus es. Ego pauper ſum, & appeto ditari. Tu habes omnia, & voluiſti tibi deeſſe omnia. Ego nihil habeo, & nolo mihi quidquam deeſſe. Iniquiſſimum ſanè eſt, ut mancipium commodiùs vivat & pluribus abundet, quàm Dominus.

Verba S. Scripturæ.

Noli timere, fili mi! pauperem quidem vitam gerimus, ſed multa bona habebimus, ſi timuerimus Deum. Tob. 4. 23.

Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt Regnum cælorum. Matth. 5. 3.

Si vis perfectus eſſe, vade, vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & habebis theſaurum in cælo. Matth. 19. 21.

Nihil intulimus in hunc mundum: haud dubium, quòd nec auferre quid poſſumus. 1. Tim. 6. 7.

MEDITATIO LXXXVI.

De Caſtitate.

JESUS amat Virgines. JEſus elegit Matrem Virginem. JEſus tenerè amavit Diſcipulum Virginem. JEſum in cælo ſequuntur Virgines.

R. P. Graſſet, S. J.

Digitized by Google

Plus ſum quàm Angelus, ſi Virgo ſim. Deo conſimilis ſum, ſi Virgo ſim. Sponſa ſum JEſu Chriſti, ſi Virgo ſim. Aureolâ coronabor in cælo, ſi Virgo ſim. Potius præ aliis jus habeo reſurgendi à mortuis, ſi Virgo ſim.

Virginitas eſt pretioſus theſaurus, ſed conſervatu difficilis. Humilem te oportet eſſe, ut caſtus ſis. Deus humiliat ſuperbos. Labi eos permittit in peccata infamia. Spiritum punit per carnem. Opprobrio & confuſione operit illos, qui non habent ſanctām animi demiſſionem.

Non poteſt imperare, qui non novit obedire. Non poteſt eſſe Dominus, qui non didicit eſſe ſervus. Caro obedit ſpiritui obedienti. Caro ſe ſubmittit ſpiritui ſancto. Caro rebellat contra ſpiritum rebellem. Qui non obedit ſuo ſuperiori, perdit imperium, quod habet in ſuum ſubditum. Qui non in officio cohibet ſenſus ſuos, evadit mancipium corporis ſui. Vigila ſuper te ipſum, & ora. Fuge occaſiones, aut peribis.

O mi Deus! Quàm timeo ſuperbiam, quia demergit in cœnum luxuriæ. Quàm amo humilitatem, quia conſervat innocentiam. Humilis ero, ut ſim caſtus. Obediam ſuperioribus meis, ut & mihi obediant ſenſus mei, & appetitus ſubjiciatur rationi. Permitte me potiùs caſtiſſime JESU, præcipitari in infernum, quàm labi in obſcænitatem.

Verba

Verba S. Scripturæ.

Diſcipulus, quem diligebat JESUS. Joan. 13. 23.

Hi ſunt, qui cum mulieribus non ſunt coinquinati, Virgines enim ſunt. Hi ſequuntur Agnum, quocunque ierit. Apoc. 14. 4.

Incorruptio facit eſſe proximum Deo. Sap. 6. 20.

In reſurrectione neque nubens, neque nubentur, ſed erunt ſicut Angeli Dei in cælo. Matth. 22. 30.

Propter quod tradidit illos Deus in deſideria cordis illorum, in immunditiam, ut contumeliis afficiant corpora ſua in ſemetipſis. Rom. 1. 24.

Propterea tradidit illos Deus in paſſiones ignominiæ. Ibid. 26.

MEDITATIO LXXXVII.

De Obedientia.

QUàm beatus eſt homo obediens! Exequitur ſemper, quod Deus vult. Eſt quodammodo impeccabilis. Poſſidet omnes virtutes. Triumphat de omnibus vitiis.

Heu! quàm miſer eſt, ſubditus rebellis! Quàm impius eſt, & vitioſus. Multum laborat, & nihil lucratur. Tentatur fortiter, & tentationi ſuccumbit. Impugnat Dei voluntatem, & Deus oppugnat voluntatem ejus.

Digitized by Google

Avertit ſe à directione Bonitatis Divinæ, atque incidit in poteſtatem Juſtitiæ Divinæ. Non vult flecti, & Deus frangit ejus obſtinationem. Non vult obedire Deo, & Deus ſe opponit inclinationi ejus. Perdit imperium, quod habebat in corpus ſuum, quia recuſat Deo ſubjicere mentem ſuam. Non præſtatur illi obedientia à ſuis ſubditis, quia ipſe non obedit ſuperioribus ſuis.

O anima Chriſtiana, & religioſa! agnoſce, & adora JEſum in omnibus ſuis imaginibus, ſive ligneis, ſive teſtaceis, ſive aureis, ſive argenteis. Accipe cum reverentia mandata Dei, ſive ea intelligas ex Amos, ſive ex Iſaiâ, ſive ex ore Ruſtici, ſive ex ore Aulici. Obedi Superioribus tuis. Obedi in omnibus, ubi non eſt peccatum. Obedi ex toto corde. Obedi ex tota mente. Obedi libenter, ac celeriter. Obedi ſimpliciter. Obedi humiliter, fortiter, conſtanter, hilariter. Obedi denique cæco modo. Imitare JESUM obedientem uſque ad mortem crucis. Illius exemplo potiùs vitam perde, quàm obedientiam.

Verba S. Scripturæ.

Nunquid vult Dominus holocauſta & victimas, & non potiùs, ut obediatur ei? Melior eſt obedientia, quàm victimæ. 1. Reg. 15. 22.

Quaſi peccatum ariolandi eſt, repugnare, & quaſi ſcelus idololatriæ, nolle acquieſcere. 1. Reg. 15. 23.

Vir obediens loquetur victorias. Prov. 21. 28.

Qui

Qui reſiſtit poteſtati, Dei ordinationi reſiſtit. Rom. 13. 2.

Obedite Præpoſitis veſtris, & ſubjacete eis: ipſi enim pervigilant quaſi rationem pro animabus veſtris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes. Hebr. 13. 17.

MEDITATIO LXXXVIII.

De diſciplina Religioſa.

SI Religio eſt ædificium, Regulæ ſunt fundamentum. Si Religio eſt corpus, Regulæ ſunt nervi. Si Religio eſt arx, Regulæ ſunt muri. Si Religio eſt locus ſanctus, Regulæ ſunt clauſtra.

Neutiquam es Religioſus, niſi regulas obſerves. Quas, ſi dimidia tantùm ex parte obſerves, Religioſus tantùm dimidiatus es. Quin potiùs nullo modo Religioſus es. Sicut non poteſt eſſe verus Chriſtianus, qui non in omnibus eſt fidelis. Niſi regulas obſervas, nunquam perfectus eris. Sanguis in membra defluit per venas, & gratiæ Divinæ in nos derivantur per regulas. Quot violas regulas, tot perdis gratias. Non poſſunt canales hi ſanctioris vitæ truncari, ſine mortis periculo. Abſque regulis religionis, nemo poteſt pertingere ad perſpectionem. Obſerva leges naturæ, & eris perfectus homo. Obſerva leges gratiæ, & eris perfectus Chriſtianus. Obſerva leges tui Ordinis, & eris perfectus Religioſus. Nulla regula tam eſt minu-

ta, quæ non habeat gratias ſalutis. Quæ non habeat omnem authoritatem Dei. Quæ non habeat directionem ſapientiæ Divinæ. Quæ non habeat aſſiſtentiam potentiæ Divinæ. Quæ non habeat ſigillum bonitatis Divinæ. Quæ non habeat charitatem ſanctitatis Divinæ.

Si regulas non obſerves, virtutes tuæ ſunt illuſiones. Pietatis tuæ exercitia à regula deflectentia ſunt magni paſſus à recta ſemita deerrantes. Quibus à perfectione recedis potiùs, quàm ut illi appropinques. Spiritus ſingularitatis eſt principium hæreſum. Eſt peſtis Religionis. Eſt inimicus humilitatis. Eſt ruina communitatis. Illius pietas eſt ſchiſmatica. Diviſio eſt hæretica. Senſus illius ſunt arrogantes. Ejus exempla ſunt plena offenſionis.

Qui non vivit ex præſcripto Ordinis, malè tractatur à Principe Ordinis. Qui ſe à communitate ſejungit, perdit gratias communitatis. Si non ſis membrum corporis, neque partem habebis de vita corporis. Membra uniuntur per regulas. Si abrumpas hæc gratiarum vincula, inter mortuos es reputandus.

Niſi vitam inſtituas juxta leges Ordinis, nunquam vives in pace, regulæ tuæ ſunt munimenta & propugnacula exteriora, quæ te contegant, & defendant. Hæc propugnacula ſi deſideras, periculum incurris, te perdendi. Sine gratia vocationis nemo poteſt vivere in Religione. Hæc autem gratia eſt affixa regulis, per quas, veluti per canales ad nos deriva-

Digitized by Google

derivatur. Quiſquis tollit hoc commercium, accerſit ſibi infinitatem malorum.

Regula, quam violas, videtur modica: ſed damnum inde emergens, immenſum eſt. Leves ejuſmodi infidelitates diſponunt te ad graviores. Qui in modico infidelis eſt, nec in majori fidelis erit. Quomodo adimplebis res difficiles, ſi faciliores non exequaris? Labes, quantumvis modica, rumpit clauſuram Religioſam. Effrænatio hæc modica producet majorem. Cauſſa erit, ut naſcantur graviſſimæ tentationes. Ingreſſum aperiet dæmoni. Vulpes parvulæ demoliuntur vineam.

Regula hæc, iniquis, eſt minima. Ergo facilior eſt obſervatu. Iniquè ergo agis, ſi illam violas. Stetit illa multis lacrymis Fundatori, qui eam legem ſancivit. Magni æſtimanda eſt gratia, quæ carò ſtetit illi, qui eam largitur. Parva ſæpè ſcintilla contempta, magnum excitavit incendium. Per ruinam modicam arx expugnatur. Parva ſæpè rima cauſa eſt, ut maxima quæque navigia ſubmergantur.

In Dei obſequio omnia ſunt magna. Dei voluntas pondus addit omnibus, quæ præcipit. Deus has regulas dictavit. Deus has leges tibi præſcribit. Omnes ſunt munitæ authoritate Divina. Deus omnia dirigit ad ſuum finem. Omnes creaturas inclinat ad centrum illis præfixum. Inanimatas per innatum pondus, aut levitatem. Rationabiles per ſuas leges. Si cuſtodias Ordinem, cuſtodiet te. Si perturbes, perturbabit te. Si deſtruas, deſtruet te.

Digitized by Google

O Anima Chriſtiana, & Religioſa! Ne turbes pacem Fratrum tuorum. Ne ſuffodias fundamenta Ordinis tui. Ne deſtruas fulcimenta Religionis tuæ. Ne perdas gratiam Vocationis tuæ. Ne diſcerpas viſcera matris tuæ. Ne affligas cor Patris tui. Spiritus ejus eſt in regulis ejus, quas ſi violes, ipſum offendis. Quas ſi negligas, ipſum contemnis. Æſtimas illum, ut imprudentem, quia rejicis ejus gubernationem. Videris illum habere, ut tyrannum, quaſi imperet tibi, quæ obſervari non poſſint.

An ideo Religioni te mancipâſti, ut viveres ſine Ordine & ſine Religione? Per leges conſervantur ſtatus. Regulæ tuentur communitatem. Violare Regulam per contemptum, eſt peccatum conſequentiæ. Potéſtne quis ſæpè, ac liberè regulam transgredi quin eam contemnat? Potéſtne quis ardenter deſiderare perfectionem, qui non vult evitare etiam minimam imperfectionem?

O mi Deus! Quantopere reus ſum, qui in terra Sanctorum iniqua geſſi? circumfero habitum Religioſi, ſed ſpiritum Religionis non habeo. Verſor in loco ſacro, cum corde, & ſpiritu profano. Sum peſtis mei Ordinis. Sum opprobrium meæ Religionis. Offendiculo ſum Fratribus meis. Afflictio ſum matris meæ. Gravis ſum Fundatori meo. Transfuga ſum legum ejus. Homo ſum ſine diſciplina. Religioſus ſum ſine Religione.

O bone Paſtor! Inſequere me Reduc ovem tuam errabundam ad ovile tuum. Si lupus eam ſeorſim vagantem reperiat, heu! devora-

devorabit eam. Ah! volo deinceps ſequi te. Volo obedire legibus tuis Volo ſatisfacere omnibus obligationibus meis. Volo deinceps in Ordine, & ſecundùm Ordinem vivere. Habere regulas, & eas non obſervare, eſt apparere Religioſum, & non eſſe.

Verba S. Scripturæ.

Cuſtodi legem, atque conſilium, & erit vita animæ tuæ. Prov. 3. 21. & 22.

Si diligitis me, mandata mea ſervate. Joan. 14. 15.

Qui fidelis eſt in minimo, & in majori fidelis eſt, & qui in modico iniquus eſt, & in majori iniquus eſt. Luc. 16. 10.

Qui ſpernit modica, paulatim decidet. Eccl. 19. 1.

Afflixerunt ſpiritum Sancti ejus. Iſ. 63. 10.

Omnibus odioſus, ut refuga legum, & execrabilis, ut Patriæ, & civium hoſtis. 2. Machab. 5. 8.

Magna ſunt Judicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: Propter hoc indiſciplinatæ animæ erraverunt. Sap. 17. 1.

Digitized by Google

TERTIA PARS MEDITATIONUM.

De præcipuis Myſteriis, Vitæ ac Mortis Filii DEI & ſanctiſſimæ Matris ejus.

pro via imitativa

MEDITATIO LXXXIX.

De Imitatione JESU Chriſt.

QUod JESUS dixit oportet credere. Ergo pariter, quod JEſus fecit, oportet facere. Doctrina Chriſti eſt Regula Fidei noſtræ. Exemplum Chriſti eſt Regula vitæ noſtræ. Infallibilis eſt in verbis ſuis. Impeccabilis eſt in actionibus ſuis. Hæreticus ſum intellectu, niſi credam, quæ ipſe dixit. Hæreticus ſum voluntate, niſi faciam, quæ ipſe fecit.

Perfectus ero, ſi Chriſto evadam ſimilis. Deo in amoribus ero, ſi Chriſto evadam ſimilis.

Digitized by Google

milis. Amabo Deum, ſi Chriſto me ſimilem efficiam. Salvus ero, ſi Chriſto evadam ſimilis.

O quantus honor, eſſe ſimilem Deo. Vivere ſicut Deus. Loqui ſicut Deus. Agere, pati, & mori, ſicut Deus!

Inſpice vitam tuam & quære ex te ipſo: Itáne locutus eſt JEſus? Itáne operatus eſt JEſus? Itáne paſſus eſt JEſus?

Fratres mei! induimini Dominum noſtrum JEſum Chriſtum, qui ſit, veluti habitus, corpus & animam veſtiens.

Verba S. Scripturæ.

Inſpice, & fac ſecundùm exemplar, quod tibi in monte monſtratum eſt. Exod. 25. 40.

Quos prædeſtinavit conformes fieri imagini Filii ſui. Rom. 8. 29.

Qui dicit, ſe in ipſo manere, debet ſicut ille ambulavit, & ipſe ambulare. 1. Joan. 2. 6.

Exemplum dedi vobis, ut, quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis. Joan. 13. 15.

MEDITATIO XC.

De virtutibus JESU, comparatis cum vitiis noſtris.

JESUS pauper erat, & ego ſum dives. JEſus humilis erat, & ego ſum ſuperbus. JEſus mitis erat, & ego ſum iracundus. JE-

ſus

Digitized by Google

ſus patiens erat, & ego adverſi nihil volo ſuſtinere.

JEſus veniam dedit inimicis, & ego ultionem ſpiro. JEſus obedivit, & ego imperare volo. JEſus fuit odio habitus, & ego ab omnibus amari deſidero. JEſus fuit ludibrio habitus, & ego ab omnibus appeto honorari. JEſus fuit abſconditus, & ego amo publicos plauſus, & acclamationes. JEſus cælum conſcendit per dolores, & ego cælum conſequi volo per delicias. An æquum eſt, ut mancipium mitiùs habeatur, quàm Filius? Reus, quàm Innocens?

O quàm juſtè timeo, ne ſim inter reprobos, cùm adeò ſim diſſimilis capiti prædeſtinatorum.

Verba S. Scripturæ.

Nunquid eſt cor tuum rectum ſicut cor meum. 4. Reg. 10. 15.

Non eſt Diſcipulus ſuper Magiſtrum, nec ſervus ſuper Dominum ſuum. Matth. 10. 24.

Factus eſt nobis ſapientia à Deo, & juſtitia, & ſanctificatio, & redemptio. 1. Cor. 1. 30.

Ego ſum via, veritas, & vita. Joan. 14. 6.

MEDI-

MEDITATIO. XCI.

De Nativitate JESU Chriſti.

NUnquam Deum ſe majorem exhibuit, quàm, cùm factus eſt parvus. Nunquam potentior apparuit, quàm cùm factus eſt infirmus. Nunquam amabilior viſus eſt, quàm cùm ſe reddidit miſerabilem.

Quando Deum video factum eſſe Filium hominis, agnoſco, quòd homo poſſit evadere filius Dei. Quando Deum video abjectum in ſtabulo, agnoſco, quòd neceſſarium ſit, ſe humiliare. Quando Deum video in paleis, agnoſco, quòd omnis mundi magnificentia non ſit, niſi fimus, & lutum. Quando Deum video plorantem, agnoſco neceſſitatem mihi incumbere patiendi.

Omnis Sapientia Dei concluſa eſt in hoc Parvulo. Omnes ejus actiones ſunt regulæ ſapientiæ. Omnes ejus vagitus ſunt lectiones ſapientiæ. Omnes ejus lacrymæ ſunt declarationes ſapientiæ. Stabulum ejus eſt ſchola ſapientiæ. Præſepe ejus eſt thronus ſapientiæ. Silentium ejus eſt vox ſapientiæ. Somnus ejus eſt extaſis ſapientiæ.

Aut JEſus errat, aut mundus fallitur. An huic, an illi fidem tribues? Nativitas JESU eſt reprobatio mundi. JEſus damnavit omnia, quæ in Nativitate ſua rejecit. Niſi ſimilis evadam huic Parvulo, nunquam ſalvus ero.

Verba

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus eſt vobis hodie Salvator mundi. Luc. 2. 10.

Pannis eum involvit, & reclinavit eum in præſepio. Luc. 2. 7.

Puer natus eſt nobis, & Filius datus eſt nobis. Iſ. 9. 6.

Tranſeamus uſque Bethleem, & videamus hoc Verbum, quod factum eſt. Luc. 2. 15.

Verbum Caro factum eſt, & habitavit in nobis. Joan. 1. 14.

MEDITATIO XCII.

Affectus teneri erga Puerum JESUM.

O DEUS Sapientiæ! Qui elegiſti ſtabulum in palatium Majeſtatis tuæ. Qui elegiſti præſepe in thronum gloriæ tuæ. Ubi me abſcondam in tua præſentia? An non meritò erubeſcat ſuperbus, ſi videat Deum in fimeto? Quanta eſt inſolentia, terræ vermiculum etiamnum velle in altum extolli? An tu mi JEſu erras? An fallitur mundus? Sapientia Dei num poteſt decipi?

O Deus bonitatis! quantùm abſcondiſti Majeſtatem tuam! At quantùm feciſti eluceſcere miſericordiam tuam! Nunquam magis te reddidiſti amabilem, quàm cùm te exhibuiſti miſerabilem. Nunquam clariùs reſplenduit bonitas tua, quàm cùm annihilata videbatur

batur Majeſtas tua. Timebam te ante hac, ut Deum: jam verò cogor te amare, ut hominem. Quis enim poſſet timere hunc parvulum? Quem non amore ſuccendant calentes JEſuli lacrymæ? Ploratus tui ad compaſſionem me movent, & non timore concutiunt. Ad ſpem me animant, & non ad diffidentiam impellunt. Si potuiſti te facere filium hominis, an non me potes efficere filium Dei? Si potuiſti, te reddere miſerabilem, an non poteris me beatum efficere?

O Dive Parvule! O amor omnium ſæculorum! O deſiderium Paradiſi! quando te audio gementem ac ſuſpirantem, non poſſum non tui amore colliqueſcere. Reſtiti, heu! nimis diu potentiæ tuæ. At nunc cedo infirmitati tuæ. Contempſi Majeſtatem tuam; At nunc me ſubjicio humilitati tuæ. Oppugnavi te, ut Deum; Jam verò ut homo triumphas de corde meo. Oppoſui me furori tuo? jam verò non poſſum reſiſtere amori tuo.

O Rex maxime, & potentiſſime! quàm attonitum me reddit Majeſtas tua? Sed in quantam admirationem me rapit humilitas tua? Quàm admirabilis es, ut Deus? Sed quàm amabilis es, ut homo? Majori ſtupore abripior, cùm video te humiliatum, quàm cùm te video exaltatum. Cùm audio te plorantem, quàm cùm te audio tonantem, & fulminantem. Unica ſolùm à te profuſa lacrymula majus in corde meo accendit amoris incendium, quàm flammæ omnes montis Sinai. Poſtquam aſſumpſiſti mala mea, ſpero quòd largiturus mihi ſis bona tua. Poſtquam deſcendiſti in terram,

Digitized by Google

terram, ſpero quòd me ſis ſublevaturus in cælum.

O chariſſime Fili Mariæ! Veni intra brachia mea. Requieſce ſupra cor meum. Irriga me lacrymis tuis Inflamma me amore tuo. Benedic mihi parvulis manibus tuis. Oſculare me ſuaviſſimis labellis tuis. Obliviſcor jam mei, quia tu videris oblitus tui. Si debitam tibi reverentiam non exhibeam, adſcribes id amori tuo Redde te minùs amabilem, ſi non vis tenerè amari. Quando te videbo ſedentem in throno, ſacro horrore conſternabor. Sed quando te contemplabor in præſepi vagientem, amabo te ex toto corde meo. Appropinquabo tibi ſine ullo timore. Amabo te ſine diffidentia. Serviam tibi ſine tædio. Totum me tibi donabo ſine exceptione. Benedicam te ſine remiſſione. Laudabo te ſine intermiſſione. Gratias tibi agam nunc & in æternum, Amen.

MEDITATIO XCIII.

De Paupertate JESU Chriſti.

JESUS factus eſt pauper, ut nos ditaret. JEſus natus eſt nudus, ut nos veſtiret. JEſus deſcendit in fimetum, ut nos ſublevaret in thronum. JEſus contempſit divitias, ut nos doceret eas contemnere.

Comparate, O mundani! domus veſtras cum ejus ſtabulo. Lectos veſtros cum ejus præſepi. Plumas veſtras cum ejus ſtramine. Ve-

Digitized by Google

Veſtes veſtras cum laceris ejus panniculis. Luxum veſtrum cum ejus nuditate.

JEſus pauper eſt, & vos abundatis divitiis. JEſus moratur in ſtabulo, & vos habitatis in palatiis. JEſus recumbit in paleis, & vos ſtertitis in plumis. JEſus nudus alget præ frigore, & vos commodè, ac ſplendidè eſtis veſtiti. JEſus caret omnibus commodis, & vobis affluunt omnia.

O Divine Infans! quantùm Nativitas tua me recreat? ſed quantùm paupertas tua me affligit? quantùm Infantia tua me ſolatur? ſed quantùm præſepe tuum terrorem mihi incutit? Amabo pauperes, quoniam non poſſum amare paupertatem. Solabor pauperes, ut ſublevem neceſſitatem tuam. Veſtiam pauperes, ut contegam nuditatem tuam.

Non ſalvabor, niſi tibi evadam ſimilis. Oportet ut egenus ſim, ſicut tu, aut ut tu locuples ſis, ſicut ego. Ego recuſo egenus eſſe, ſicut tu. Oportet ergo, ut te locupletem efficiam, ſicut ſum ego.

Tibi bona præſtantur, quæ pauperibus exhibentur. Tibi ergo auxilium præſtabo in perſonâ pauperum. Te nutriam in perſona pauperum. Te veſtiam, & hoſpitio excipiam in perſona pauperum. O quàm felicem me reputo, quod reddere tibi valeam, quæ mihi donâſti. Quòd poſſim neceſſitati tuæ ſuccurrere, quòd poſſim te veſtire, nutrire, & hoſpitio excipere!

Verba S. Scripturæ.

Vulpes foveas habent, & volucres cæli nidos: Filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet. Matth. 8. 20.

In propria venit, & ſui eum non receperunt. Joan. 1. 11.

Amen dico vobis: Quamdiu feciſtis uni ex his fratribus meis minimis, mihi feciſtis. 25. 40.

Egenus factus eſt, cùm eſſet dives, ut illius inopiâ vos divites eſſetis. 2. Cor. 8. 9.

MEDITATIO XCIV.

De Humilitate Pueri JESU.

DEUS ſe annihilavit, uniendo ſe nihilo. Humiliavit omnem Magnitudinem ſuam. Tam parvum ſe effecit, quàm magnus erat. Tantùm ſe demiſit, quantùm erat exaltatus. Humiliatio ejus eſt infinita. Humiliatio ejus eſt ſubſtantialis. Humiliatio ejus erit æterna. Quamdiu conſervabit humanitatem ſuam, tamdiu conſervabit ſigna humilitatis ſuæ.

Cur homo factus eſt? Cur paſſibilem, & mortalem naturam aſſumpſit? Cur carnem noſtram induit? Cur infans jacuit in præſepio? Cur natus eſt ex muliere? Cur incoluit ſtabulum? Ut domaret noſtram ſuperbiam. Ut doceret nos humilitatem. Ut corda noſtra ſibi devinciret Ut ſimilior nobis evaderet.

O Di-

O Divine infans! Quàm magnus es in cælo, ſed quàm parvus es ſuper terram? Quàm honoratus es ab Angelis, ſed quàm contemptus ab hominibus? O quàm reverenter te adoro in formâ Dei! O quàm ardenter te amo in formâ hominis! Admiratione digniſſimum eſt, videre Deum ſe ad ima demittere. Sed multò magis eſt admirandum, videre hominem ſe in altum extollere! & quantùm confundor ob ſuperbiam meam, videndo Deum mei amore humiliatum?

Verba S. Scripturæ.

Quicunque humiliaverit ſe ſicut parvulus iſte, hic eſt major in Regno cælorum. Matth. 18. 4.

Ecce Deus, Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo. Iſ. 12. 2.

Semetipſum exinanivit, formam ſervi accipiens. Phil. 2. 7.

MEDITATIO XCV.

De Humilitate DEI in Myſterio Incarnationis.

VErbum erat DEUS, & factum eſt homo. Verbum erat beatum, & factum eſt miſerabile. Verbum erat ſanctum, & induit formam peccatoris.

Factum eſt homo, ut nobis communicaret Divinitatem ſuam. Factum eſt miſerabile,

Digitized by Google

ut nobis communicaret felicitatem ſuam. Peccatoris formam induit, ut nobis communicaret ſanctitatem ſuam.

O JEſu annihilate ſub forma hominis! O JEſu annihilate ſub formâ peccatoris! O JEſu annihilate ſub forma creaturæ miſerabilis! O Maxime & Minime! O Prime, & noviſſime! O ſublimiſſime, & abjectiſſime!

An ſuperbies deinceps anima mea, cùm Deum tuum videas annihilatum? An ſanctus videri deſiderabis, cùm Deum tuum videas ſub ſchemate peccatoris? An vivere cupies in deliciis, cùm Deum tuum videas afflictum miſeriis?

O nihilum! An non tandem te annihilabis? An nunquam te in abyſſum nihili tui dejicies? Quid boni unquam feciſti? Quid mali non perpetrâſti? Unde veniſti? Aut quô eundem tibi erit? Intoleranda ſuperbia eſt, quòd homo audeat ſe extollere, cùm videat Deum ſuum humiliatum.

Verba S. Scripturæ.

Verbum caro factum eſt. Joan. 1. 14.

Exinanivit ſemetipſum, formam ſervi accipiens. Phil. 2. 7.

Deus Filium ſuum mittens in ſimilitudinem carnis peccati. Rom. 8. 4.

Eum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficiamus Juſtitia Dei in ipſo. 2. Cor. 5. 21.

ME-

MEDITATIO XCVI.

De SS. Nomine JESU.

JESUS eſt Nomen Majeſtatis. JESUS eſt Nomen ſuavitatis. JESUS eſt Nomen poteſtatis. Eſt Nomen Majeſtatis, quòd ſignificat Deum hominum. Eſt Nomen ſuavitatis, quod ſignificat Patrem hominum. Eſt Nomen poteſtatis, quod ſignificat Salvatorem hominnm. Majeſtas ejus facit, ut adoretur in cœlo. Suavitas ejus facit, ut ametur in terrâ. Poteſtas ejus facit, ut timeatur ab inferis.

Quando pronuntio Nomen JEſu, repreſento mihi Maximum inter Reges. Amantiſſimum inter Patres. Fortiſſimum inter Bellatores. Homillimum inter homines. Fideliſſimum inter amicos. Mitiſſimum inter Dominos. Potentiſſimum ad rapienda omnium corda. Amantiſſimum inter omnes ſponſos.

Quando JEſum pronuntio, triſtitia mea diſſipatur. Animus meus erigitur. Cor meum dilatatur. Spiritus meus evigilat. Paſſiones meæ quieſcunt. Deſideria mea ſedantur Anima mea redundat gaudio. Omnes inimici mei aguntur in fugam.

SI JEſus eſt ſalvator meus, an non poteſt me ſalvare? An non debet me ſalvare? Onus ſibi impoſuit procurandæ ſalutis meæ. Sponte acceptavit eam curam, voluitque hoc unum eſſe ſuum negotium. Nulli labori par-

cet, ut ſalutem mihi procuret. Quin & vitam ſuam mei amore ponet. Quid formidare deinceps poſſim, cùm habeam Salvatorem? Quid ſperare non debeam, cùm tantum habeam Salvatorem?

O JEſu! Pater pauperum. Conſolator afflictorum. Anima mea coram te eſt ſine voce. Cor meum dicit tibi, quòd tu ſis omne bonum ſuum. Sis mihi JEſus in vitâ. Sis mihi JEſus in morte. Si quid commiſi, unde damnari poſſim, tu non perdidiſti, unde me ſalvare poſſis.

O JEſu! Pone te ut ſignaculum ſuper cor meum. Ut ſignaculum ſuper os meum? Ut ſignaculum ſuper brachium meum. Ut non cogitem, niſi de te. Ut non loquar niſi de te. Ut non laborem, niſi propter te.

O JEſu! Adoro te, ut Nomen Majeſtatis. Amo te, ut Nomen ſuavitatis. Invoco te, ut Nomen Poteſtatis. Opto ſanguinem profundere, ut ſalvus fiam; quoniam tu ſanguinem tuum dediſti, ut Salvator eſſes. Deſidero vulneribus ſauciari, ſicut tu, ut tecum fiam Salvator hominum.

Verba S. Scripturæ.

Tu autem in nobis es Domine, & Nomen ſanctum tuum invocatum eſt ſuper nos, ne derelinquas nos. Jer. 14. 9.

Omnis, qui invocaverit Nomen Domini, ſalvus erit. Joël. 2. 32.

Nec enim aliud Nomen eſt ſub Cælo datum hominibus, in quo oportеat nos ſalvos fieri. Act. 4. 12.

ME-

MEDITATIO XCVII.

De Regno DEI.

DEUS regnat in corde hominum. Homo regnat in corde Dei. DEus regnat, cùm homo voluntatem ejus exequitur. Homo regnat, cùm Deus voluntatem illius exequitur. Deus adimplet voluntatem hominis, cùm homo adimplet voluntatem Dei. DEus obedit homini, cùm homo obedit Deo. Deus regnat per ſuam Providentiam, & homo per ſuam obedientiam. Servire Deo, regnare eſt. Obedire Deo, imperare eſt.

O mi Deus! quàm juſtum eſt, ut tibi ſubjectus ſim! Sed an juſtum eſt, ut tu mihi ſis ſubditus? Quàm æquum eſt, ut ego adimpleam voluntatem tuam! Sed an æquum eſt, ut tu meam adimpleas? Interim tamen tu promittis exſequi voluntatem eorum, qui executuri ſunt tuam.

Ah mi Deus! Tu ſemper eris Theſaurus meus, quoniam cor meum æſtimas ut Theſaurum tuum. O benignum Dominum, qui exequitur voluntatem ſervorum ſuorum! O impium ſervum, qui excuſat exequi voluntatem Domini tam benigni!

Verba S. Scripturæ.

Voluntatem timentium ſe faciet. Pſal. 144. 19.

Ego in medio veſtrum ſum, ſicut qui miniſtrat. Luc. 22. 27.

Adveniat Regnum tuum. Matth. 6. 10.

Regnum Dei intra vos eſt. Luc. 17. 21.

MEDITATIO. XCVIII.

De Regno JEſu Chriſti, & ſathanæ.

NOn poteſt quis nulli ſubeſſe Domino. Nec poteſt quis ſervire, niſi uni Domino. Oportet ſervire aut Chriſto, aut ſathanæ. Illius ſervus es, cujus voluntatem exequeris.

JEſus eſt clementior omnibus Regibus. Sathan eſt crudelior omnibus tyrannis. JEſus nos amat, quantùm poteſt amare. Sathan nos odit, quantùm poteſt odiſſe. JESUS regnat in pace. Sathan regnat in perturpatione. JEſus nos deducit ad cœlum. Sathan nos præcipitat in infernum.

JEſus nequaquam Rex noſter eſt, niſi mandata ejus cuſtodiamus. JEſus regnat in mentibus noſtris per fidem. Regnat in cordibus noſtris per charitatem. Regnat in deſideriis noſtris per ſpem. Regnat in anima noſtra per pacem. Regnat in corpore noſtro per patientiam. Gubernat nos per ſuam ſapientiam. Suſtentat nos per ſuam potentiam. Sanctificat nos per ſuum amorem. Sapientia ejus nos gubernat, cùm renuntiamus propriis judiciis noſtris. Patientia ejus nos ſuſtentat, cum renuntiamus propriis viribus noſtris.

Amor

Amor ejus non ſanctificat, cùm renuntiamus propriis deſideriis noſtris.

Agere, quod Deus vult. Pati, quod ipſe immittit. Conſervare ſe in ejus gratia. Poſſidere cor ſuum in pace. Nihil operari ex indomita cupiditate. Obedire Divinæ inſpirationi. Promptum eſſe ad facienda omnia. Paratum eſſe ad omittenda omnia. Non deſiderare proſpera. Non formidare adverſa. Divinæ diſpoſitione ſemper acquieſcere. Vivere & mori in cruce. Hoc eſt Regnum JEſu Chriſti. In hoc fundatur ejus imperium.

O JESU Rex meus! Ecce ego ſervus tuus, & filius Ancillæ tuæ. Heu! quomodo ingredi potes cor meum, è quo toties te ejeci? Multo jam tempore non vivis intra me, quia perdidi gratiam tuam. Multo jam tempore non regnas in me, quia pacem violavi. Revertere Domine in Regnum tuum, neque deinceps unquam ex illo recede. Defende te intra me contra hoſtes Coronæ tuæ. Sathan ait, ſibi jus dominii in me competere. Mundus affirmat, ſuis me mancipatum eſſe obſequiis. Superbia aſſerit, ſuo me imperio eſſe ſubjectum. Senſualitas ſibi me ſervum vendicat. Et ego profiteor, me omni jure eſſe ſervum JEſu Chriſti. Me redemptum eſſe JEſu ſanguine. Me alium Regem non habere, quàm JEſum. Mori me exoptare in obſequio JEſu. Nullâ vi me ſeparandum à JEſu.

Verba S. Scripturæ.

Ecce Rex veſter. Joan 19. v. 4.

Regnum meum non eſt de hoc mundo. Joan. 18. 3*.*

Dominare noſtri tu, & filius tuus. Judic. 8. 22.

Non ergo regnet peccatum in veſtro mortali corpore. Rom. 6. 12.

Rex Regum, & Dominus Dominantium Apoc. 19. 16.

MEDITATIO XCIX.

De Paſſione JEſu Chriſti in genere.

JEſus eſt verus Filius Dei. Eſt ſapientiſſimus omnium hominum. Eſt maximus omnium Regum. Eſt optimus omnium amicorum. Qui neminem læſit unquam. Qui copioſa toti mundo beneficia contulit. Et totus mundus mala illi retribuit. Sicut paſſus eſt pro omnibus hominibus, ita paſſus eſt ab omnibus hominibus. Omnis ſexûs & conditionis homines conſpirârunt in Paſſionem ejus: Judæi, Gentiles, Sacerdotes & Reges. Omnes allaborârunt, ut ageretur in crucem.

JEſus paſſus eſt omnis generis pœnas in corpore, & anima. In mente, & in corde. In memoria, & in imaginatione. In honore & bonis. In cognatis & amicis. In omnibus ſenſibus & membris ſuis. JEſus eſt vir dolorum, & ego volo eſſe vir deliciarum?

JE-

JEſus eſt victima omnium temporum. Eſt Victima omnium hominum. Eſt victima omnium juſtorum. Eſt victima omnium impiorum. Sicut in ſe ſuſcepit omnia noſtra crimina expianda, ita effectus fuit omnibus ſuppliciis, noſtræ malitiæ debitis. Sicut nullus eſt, quem non amavit, ita nullus eſt, pro quo non ſit paſſus. Præcipuè tamen pro me paſſus eſt. Et ego nihil patiar propter ipſum?

Quis illum compulit, ut mortem ſubiret pro ingratis? Qua de cauſa miſerias noſtras induit? Mortem ſubiit, ut vitam nobis redderet. Miſerias noſtras induit, ut nos beatos efficeret. Semetipſum tradidit inimicis ſuis. A ſententiâ Pilati non provocavit ad aliud ſublimius tribunal. Nullum patravit miraculum, quo ſe liberaret à cruce. Totâ vitâ ſuâ fuit crucifixus. Cor ejus fuit crucifixum ante corpus. Moriebatur præ deſiderio moriendi. Maxima ipſi crux erat, non poſſe atrociora pati.

O dulciſſime JESU! utique adimpletum eſt deſiderium tuum. Saturatus enim es opprobriis. Non potes plura pati, quàm paſſus ſis. Non potes mortem crudeliorem ſubire, quàm ſubieris. Et ego vivere cupiam in deliciis?

Ubi inveniam exempla tantæ bonitatis tuæ? Ubi inveniam exempla tantæ malitiæ meæ? Ubi inveniam exempla tanti amoris tui? Ubi inveniam exempla tantæ ingratitudinis meæ? Quanta in ſacratiſſima Paſſione tua luculenter apparent.

Verba

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

In ipſo inhabitat omnis plenitudo Divinitatis corporaliter. Col. 2. 9.

Unxit eum Deus Spiritu Sancto, & virtute; qui pertranſiit benefaciendo, & ſanando omnes oppreſſos à diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Act. 0. 38.

Pro omnibus mortuus eſt. 2. Cor. 5. 15.

Qui dilexit me, & tradidit ſemetipſum pro me. Gal. 2. 20.

Baptiſmo habeo baptizari, & quomodo coarctor, usque dum perficiatur? Luc. 12. 15.

A plantâ pedis usque ad verticem non eſt in eo ſanitas. Iſ. 1. 6.

MEDITATIO C.

De Triſtitia Filii Dei in Horto Olivarum.

JEſus triſtis eſt usque ad mortem, ex conſideratione ſuorum tormentorum. Ex conſideratione meorum peccatorum. Ex conſideratione ingratitudinis meæ. Ex conſideratione miſeriarum mearum.

Timore concuti voluit, palàm facturus, quòd ſit homo: ſicut ego. Quòd ſit infirmus, ſicut ego. Quòd exſpoliatus ſit fortitudine ſuâ. Quòd induerit infirmitatem meam. Quòd mihi communicaverit generoſitatem ſuam. Quòd aſſumpſerit timiditatem meam. Con-

Contremiſcit, ut me ſecurum efficiat. Timet, ut me ad ardua animoſum reddat. Cadit, ut me ſublevet.

Voluptas, & dolor producunt omnia peccata hominum. Deſiderium, & timor accendunt omnes cupiditates hominum. JEſus vicit geminos hos inimicos, nobisque robur addidit, ad illos expugnandos. Abſtinuit ab omnibus voluptatibus. Suſtinuit omnes dolores. Renuntiavit omnibus deſideriis. Superavit omnes terrores. Sudavit ſanguinem, & aquam. Certavit usque ad mortem.

O Divine Salvator! Quàm crudele fuit primum certamen tuum? Quàm ſanguinolenta fuit prima pugna tua? Heu! ego eram in corde tuo, ut te affligerem. Ego eram in brachiis Judæorum, ut cruciarem te. Peccata mea erant in mundo ante me, quia illa te cruciârunt, & crucifixerunt.

O Divine Magiſter! Quàm eximia nobis præbes exempla! Sed nemo te vult imitari. Quàm doctas nobis prælegis lectiones! ſed nemo eas cupit addiſcere. Tu primus ad pugnam progrederis: ſed nemo tuis inſiſtit veſtigiis. Diſcipuli tui dereliquerunt te. Dormiunt, dum tu agonizas. Affligunt te, cùm deberent te ſolari. Perfidè produnt te, cùm deberent tibi auxilium ferre.

Heu! quanta confuſio operit faciem meam! Succumbo tentationi unius hominis, cùm ſuſtenter à fortitudine Dei. Et JEſus ſuperat omnes tentationes dæmonum, cùm induerit infirmitates omnium hominum.

Digitized by Google

O Sanguis pretioſe! Qui irrigas terram ingratam. Irriga, & inflamma cor meum. O Redemptor mi! Imitabor deinceps generoſitatem tuam. Reſiſtam usque ad ſanguinem. Triumphabo de carne. Certabo fortiter usque ad mortem. Libens bibam calicem tuum, quia tu meum exhaurire dignatus es.

Verba S. Scripturæ.

Cæpit pavere, & tædere. Marc. 14. 33.

Ait illis: Triſtis eſt anima mea usque ad mortem. Suſtinete hic & vigilate. Marc. 14. 34.

Factus eſt ſudor ejus, ſicut gutta ſanguinis decurrentis in terram. Luc. 22. 44.

Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores noſtros ipſe portavit. Iſ. 53. 4.

MEDITATIO CI.

De Oratione Chriſti in horto.

JESUS recedit à Diſcipulis ſuis, & lethali abſorptus triſtitiâ, preces ad Patrem fundit. Orat cum reverentiâ. Orat cum perſeverantiâ. Orat cum reſignatione. Orat, & non exauditur. Docet nos orare. Docet nos plenam in paternum Dei beneplacitum reſignationem.

Bonus JEſus non voluit exaudiri, ut nos exaudiremur. Non obtinuit pro ſe gratiam; quam tamen pro me obtinuit.

Si

Digitized by Google

Si affligaris, ad preces recurre. Ora ſeorſim. Ora cum humilitate. Ora cum conſtantiâ. Ora cum reſignatione. Ora cum conformitate. Nec unquam ab oratione remitte. Dic Deo inter omnes timores tuos: Pater ſanctiſſime, & amantiſſime! Ecce calicem confuſionis, quem inimici mei bibendum mihi offerunt. Tolle illum à me, ſi ita tibi placeat. Verum tamen fiat voluntas tua, non mea!

Pater miſericordiarum! Ecce calicem doloris perquam amarum! Tranſeat is ab ore meo, ſi ita tibi placeat. Verum tamen fiat voluntas tua, non mea.

Pater pauperum! Ecce bona mea, quia violenter mihi eripiuntur! Ecce calicem egeſtatis, qui mihi hauriendus offertur! An non poſſum ab eo liber evadere? Fiat voluntas tua non mea.

Pari ratione percurre cætera, quæ tibi moleſta poſſent accidere. Repræſenta ea ſuaviter Deo, tui amantiſſimo, & te penitùs cum ſanctiſſima ejus Voluntate conforma.

Verba S. Scripturæ.

Progreſſus puſillùm, procidit in faciem ſuam, orans. Matth. 26. 39.

Pater mi, ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte: veruntamen non ſicut ego volo ſed ſicut tu. Matth. 26. 39.

Pater mi, ſi non poteſt hic calix tranſire, ni bibam illum, fiat voluntas tua. Matth 26. 42.

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies. Pſ. 21. 3.

MEDITATIO CII.

De Injuriis à Chriſto JEſu toleratis in domo Annæ & Caiphæ.

ALapam infligere Deo? Faciem ejus conſpuere? Tractare, ut falſum Prophetam? Proclamare illum blaſphemum? Judicare illum dignum morte? Condemnare illum, ut ſceleratum? O impietas abominanda! O crimen deteſtandum!

Hæc ipſa perpetras, cùm Deum offendis. Hæc ipſa iteras, cùm proximum affligis. JEſum cædis, cùm cædis membra ejus. JEſum injuriâ afficis, cùm membris ejus injuriam infers.

Tolera ſicus JEſus convitia, quibus perſtringeris. Tolera cum JEſu injurias, quibus impeteris. An tu nobilior es quàm JEſus? An tu innocentior illo? Pejúsne tractaris, quàm ille? JEſus atrociſſima quæque patitur, & tu nihil vis ſuſtinere? JEſus ultionem non cogitat, & tu vindictam ſpiras?

O JEſu! mereor equidem contemni, qui toties te contempſi. Mereor recipere alapas, quas toties tibi infixi. Tu reus proclamaris, & ego innocens haberi deſidero. Tu ad mortem iniquè condemnaris, & ego horreo vitam ponere. Moriar, ah! moriar pro te, quia tu mortuus es pro me. Patiar pro te, quia tu paſſus es pro me.

Oc-

Occlude mihi os, cum voluero in querelas erumpere. Liga mihi linguam, cùm loqui voluero. iracundiæ meæ frænum laxem, non potero illam coërcere. Jam nunc ergo firmiter ſtatuo, nunquam loqui, cùm turbulenta mentis commotio me invaſerit.

Verba S. Scripturæ.

Unus aſſiſtens miniſtrorum dedit alapam JESU. Joan. 18. 22.

Blaſphemavit: quid adhuc egemus teſtibus? quid vobis videtur? At illi reſpondentes dixerunt: reus eſt mortis. Matth. 26. 65.

Expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt. Matth. 26. 67.

Faciem meam non averti ab increpantibus, & conſpuentibus in me. Iſ. 50. v. 6.

Dabit percutienti ſe maxillam, ſaturabitur opprobriis. Thren. 3. 3.

Quid me cædis? Joan. 18. 23.

Turbatus ſum, & non ſum locutus. Pſal. 76. 5.

MEDITATIO CIII.

De Herode contempto à JEſu Chriſto, & de JEſu Chriſto ſpreto ab Herode.

HErodes deſiderat videre JEſum, & JEſus eum non reſpicit. Herodes interrogat JEſum, & JEſus ei non reſpondet. Herodes miracula petit à JEſu, & JEſus nullum patrat.

Herodes ſpernit JEſum, & JEſus nihil inde movetur. Sapientia Dei ſtultitia reputatur ab omnibus mundi aſſeclis. Humilitas JEſu ludibrio eſt magnatibus, & ſapientibus hujus mundi.

JEſus non loquitur ſuperbis. Non ſe manifeſtat curioſis. Non favet impudicis. Horret adulteros. Ingratis ſubtrahit gratias ſuas. Contemnit illos, à quibus ipſe contemnitur. Tacet poſtquam locutus eſt. Silet, poſtquam vocavit. Abſcondit ſe, poſtquam quæſivit.

Tu impie Herodes! occidiſti ſanctum Joannem. Suffocâſti vocem JEſu. Contempſiſti conſilia ejus. Sacrificâſti illum cupiditati tuæ. JEſus tibi obmuteſcit. Tu ſuſtuliſti vocem ejus. Ne mirare, ſi tibi porrò non loquatur.

O mi Deus! quàm terribile eſt ſilentium tuum. Quàm timeo, ut mihi quoque deinceps non loquaris. Heu! quoties occidi Prophetas tuos? Quoties jugulavi Præcurſores tuos? Quoties extinxi inſpirationes tuas? Quoties rejeci gratias tuas? Audio verba tua; quibus tamen non obedio. Lego libros optimos, & nihil inde proficio. Volo deinceps tibi promptè obedire. Volo adhuc hodie, ubi vocem tuam audiero, me ſeriò ad te convertere.

Verba S. Scripturæ.

Herodes erat cupiens ex multo tempore videre eum, eò quòd audierat multa de eo, & ſperabat ſignum aliquod videre ab eo fieri. Luc. 23. 8.

In-

Interrogabat eum multis ſermonibus: at ipſe nihil ille reſpondebat. Luc. 23. 9.

Sprevit illum Herodes cum exercitu ſuo. Luc. 23. 11.

Quod ſtultum eſt Dei, ſapientius eſt hominibus, & quod infirmum eſt Dei fortius eſt hominibus. 1. Cor. 1. 25.

Ad te Domine clamabo: Deus, ne ſileas à me; ne quando taceas à me, & aſſimilabor deſcendentibus in lacum. Pſ. 27. 1.

Tempus tacendi, & tempus loquendi. Eccl. 3. 7.

MEDITATIO CIV.

De JESU Chriſto Barrabbæ poſtpoſito.

INnocens comparatur ſceleſto. Juſtus latroni. Rex mancipio. Deus ſanctitatis, peccatori.

Injuriam hanc minùs ſentit Chriſtus quàm illam, quæ à Chriſtiano ipſi infertur, quando illum comparat creaturæ. Quando illi præfert Luciferum. Quoties peccas, toties ejusmodi comparationem inſtituis, & turpiter JEſum contemnis.

O JEſu! Maxime, & minime. Prime & Noviſſime! Quando te video proſtratum ad pedes Judæ, non reperio ampliùs locum, quem occupem. Quando te video Barrabbæ poſtpoſitum, non video, niſi infernum, in quo me poſſim abſcondere. An æquum eſt, ut eminere velim ſupra te? En te deſpectiſſimum inter

ter homines! Si me præferam vel uni ſoli homini, neceſſe eſt, ut me etiam præferam tibi.

O Anima mea! patere contemptus, quære humiliationes. Ne invideas ſublimi aliorum dignitati. Ama potiùs abjectiones tuas. Si te humiles, Deus te exaltabit. Si te exaltes, Deus te humiliabit.

Verba S. Scripturæ.

Quem vultis dimittam vobis: Barrabam an JEſum? Matth. 27. 17.

Cui comparâſtis me, & feciſtis ſimilem? Iſ. 46. 5.

Clamaverunt omnes dicentes: non hunc, ſed Barrabam. Joan. 48. 5.

Filios enutrivi, & exaltavi: ipſi autem ſpreverunt me. Iſ. 1. 2.

MEDITATIO CV.

De Flagellatione JEſu Chriſti.

JEſus flagellis cæſus eſt inſtar mancipii. Undique perfuſus ſuo ſanguine. Corpus ejus non eſt niſi unica plaga. Oſſa ejus conſpiciuntur per vulnera. Ecce Agnum pelle ſuâ exutum, qui in cruce eſt immolandus!

Anima Chriſtiana! Manibus arripe hæc flagella. Tu teipſum plecte. Dic: ego ſum, qui peccavi. Ego mereor caſtigari. An æquum eſt, ut vivam ſine vlunere, cùm videam Regem meum plagis undique tædè conſciſſum?

Quo-

Quomodo corpus meum glorificabitur, niſi purgatum fuerit per tolerantiam? Qui puniti non fuerint cum hominibus, punientur cum dæmonibus.

O ſanctiſſime Agne! Quod crimen commiſiſti, ut tanta perferres ſupplicia, & tantam confuſionem ſubires? Heu! in carne tua plectis delectationes ſceleſtas carnis noſtræ. Ut expiares peccata corporis noſtri, corpus tuum tam atrociter fuit laceratum.

O Caro virginea! quàm crudeliter te laniârunt infames hominum voluptates! Acriter deinceps caſtigabo corpus meum, ut illud corpori tuo ſimile efficiam.

Mi Deus! confiteor ignaviam meam, non habeo animum me feriò caſtigandi. Tu ergo flagella arripe. Ne parcas debitis pænis mihi infligendis. Paratus ſum ad omnia, quæ tibi placuerint. Caſtiga me, ſi ita ſit neceſſarium. Sed caſtiga me, ut Pater non ut Judex. Caſtiga me ex amore, & non ex furore. Caſtiga me in tempore, & non in æternitate.

Verba S. Scripturæ.

Tunc apprehendit Pilatus JEſum, & flagellavit. Joan. 29. 1.

Tradidit JEſum flagellis cæſum. Marc. 15. 15.

Multa flagella peccatoris. Pſ. 31. 10.

Ego in flagella paratus ſum, & dolor meus in conſpectu meo ſemper. Pſ. 37. 18.

In labore hominum non ſunt, & cum hominibus non flagellabuntur. Pſ. 72. 5.

Digitized by Google

Quos amat Dominus, caſtigat, flagellat autem omnem filium, quem recipit. Hebr. 12. 6.

MEDITATIO. CVI.

De Chriſto JEſu ſpinis coronato.

JESUS coronatus eſt ſpinis. Coronatus eſt doloribus. Coronatus eſt ignominiis. Coronâ hac redimiri voluit, ut caput ejus cruciaretur. Ut expiaret delectationes cogitationum noſtrarum. Ut puniret ambitionem noſtram. Ut Emundaret immaginationem noſtram. Ut palàm faceret, quodnam eſſes Regnum ſuum. Ut declararet, quinam eſſent ſubditi ſui. Judæi eum ſalutant Regem ſuum, & tamen poſtulant eum crucifigi.

Chriſtiane! Ecce Rex tuus. An illum amas cum hoc diademate? Si Filius Dei es, ſicut ille, oportet te cum ipſo crucífigi. Si auro coronari cupis in cœlo, oportet te ſpinis coronari in terra. Num decet ſub capite doloribus coronato, membrum vivere delicatum? Coronæ mundi auro gemníſque fulgurant. Coronæ JEſu ſpinis ſentibusque horrent.

Filiæ Jeruſalem egredimini, & videte Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum Mater ſua. Heu! Synagoga non eſt mater; ſed crudelis noverca. Illa coronavit ſe roſis, & Deum ſuum coronavit ſpinis. Chriſtiane; quoties delectaris cogitationibus obſcænis, aut ambitioſis, toties renovas hæc Chriſti tormenta. Spinis crudelibus caput

put ejus configis. Affligis mentem ejus. Coronas illum ignominiis.

Filiæ Jeruſalem! Ecce Homo, qui vos ſalvavit! Ecce Homo, quem egiſtis in Crucem! Ecce Homo, qui vos tam ardenter amavit! Ecce Homo, quem atrociter perſequi non ceſſatis!

O pulcherrime inter homines! O maxime inter Regs! Nunquam deinceps te offendam. Nunquam à te deficiam. Judæi recuſant tibi obedire. Mundi clientes cupiunt obedire Cæſari. Divites colunt Deum divitiarum. Senſuales adorant Deum voluptatis. Ego autem eligo Regem doloris Adoro Regem pauperem, & contemptum. Nolo alium venerari Regem, quàm JEſum. Opto ſpinis coronari, ſicut JEſus.

Verba S. Scripturæ.

Milites plectentes coronam de ſpinis, impoſuerunt capiti ejus, & veſte purpurea circumdederunt eum, Joan. 19. 2.

Exivit JEſus, portans coronam ſpineam, & purpureum veſtimentum. Joan. 19. 5.

Ecce Homo. Joan. 19. 5.

Ecce Rex veſter. Joan. 19. 14.

Coronans coronabit te tribulatione. Iſ. 22. 18.

Non habemus Regem, niſi Cæſarem. Joan. 19. 15.

JEſus Nazarenus Rex Judæorum. Joan. 19. 19.

Rex meus, & Deus meus. Joan. 19. 19

MEDITATO CVII.

De Via JEſu Chriſti, Crucem bajulantis.

JEſus bajulat Crucem ſuam humeris ſuis. Succumbit ſub graviſſimo onere. Subſtituunt ei vilem hominem, qui crucem pro ipſo ferat, qui crucem poſt ipſum ferat. Cogunt ad Crucem tollendam, & ſequendum JEſum.

Quæ cauſa eſt, cur JEſus admittat hoc ſolatium? Cur non patrat miraculum, quo poſſit crucem ſuam portare? Voluit auxilio ſibi eſſe Simonem Cyrenenſem, ut doceret homines, quòd crux hæc ipſis eſſet debita. Quòd ipſorum amore illâ voluerit onerari. Quòd nos eum adjuvemus in Cruce portanda, noſtram Crucem patienter ferendo. Quòd oporteat nos tollere crucem noſtram ſi cupiamus eſſe Diſcipuli ejus. Quod ipſe JEſus Crucem noſtram nobiſcum ferat. Et quòd nos cum ipſo debeamus bajulare Crucem ejus.

O beatum Simonem, qui portavit Crucem JEſu! Penes te eſt, mi Chriſtiane, eandem cum Simone felicitatem conſequi. Omnes noſtræ cruces ſunt particulæ Crucis Chriſti, quæ attigerunt animam aut corpus ejus. Ille primus bibit calicem noſtrum. Ille ſuſtinuit omnia, quæ nos ſuſtinemus. Ille ſuſcepit omnes dolores noſtros, quorum nullus eſt, qui non intimè penetraverit cor illius.

O JEſu Domine mi! ſequar te, quocunque ieris. Et quoniam Cruce onuſtus progrederis, tecum pariter Crucem bajulabo. Hæc eſt tropha-

Digitized by Google

phæum ſalutis meæ. Hæc eſt vexillum Religionis meæ. Hæc eſt ſigillum prædeſtinationis meæ. Nolo itaque eam deſerere. Nolo eam invitus trahere, ſed alacriter eam volo portare, & te comitari, ac præeuntem ſequi.

O ſancta Crux! quæ conſecrata fuiſti ſanguine Dei, recipe me intra brachia tua. Permitte me requieſcere in ſinu tuo. Dona te totam mihi, ſicut ego me totum tibì dono. Porta me, obſecro, ut ego quoque te portem. Tam arctè me brachiis tuis conſtringe, ut nihil me poſſit à te avellare.

Verba S. Scripturæ.

Bajulans ſibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum. Joan. 19. 17.

Veni, ſequere me. Marc. 10. 21.

Tunc JESUS dixit diſcipulis ſuis: ſi quis vult poſt me venire, abneget ſemetipſum, & tollat Crucem *ſuam, & ſequatur me.* Matth. 16. 24.

Sequar te, quocunque ieris. Luc. 9. 57.

Omnes nos quaſi oves erravimus, & poſuit Dominus in eo iniquitatem omnium noſtrûm. Iſ. 53. 6.

MEDITATIO CVIII.

De JESU Crucifixo.

JEſus extenditur in Cruce, manus ejus, & pedes clavis perforantur. Affigitur cum violentia. Attollitur cum ingenti cruciatu. To-

Digitized by Google

ta corporis moles manuum pedúmque plagis innititur. Scaturiunt inde quatuor ſanguinis flumina, quæ irrigant agrum Eccleſiæ, & eluunt omnia peccata mundi.

Offerunt illi vinum amarum, quod ſopire non nihil potuiſſet dolorem ejus. Deguſtat illud ſupremis labiis, ut amaritudinem ſentiat, non tamen illud liberaliùs haurit, ne fortè tormenta ei dulceſcant. Blaſphematur, maledicitur, invitatur, ut de Cruce deſcendat, in qua tamen ille perſeverat usque ad mortem.

O JEſu! adoro te in hoc Throno doloris, & ignominiæ. O Divine Salvator! Conjicio me intra brachia tua, quæ extendiſti ad me amplexandum. O ſacra amoris Victima undequaque ardens, & conſumpta doloribus! O magne Sacerdos novæ legis! quid agis in hac Cruce? deſcende, & totus mundus credet in te.

Ah! non deſcende. Si filius Dei es, moriendum tibi eſt in cruce. Si inde deſcendas, nemo credet in te. Nemo volet ſequi te. Omnes fugient crucem ſuam. Omnes mori recuſabunt.

O Crux mihi chariſſima! exoſculor te, amplector te, mori cupio intra brachia tua. deſponſavi te mihi in Baptiſmo meo. Connubium hoc eſt indiſſolubile, quod non niſi mors poterit ſeparare. Ne mihi porrò mundus moleſtus ſit, quia ſtigmata Domini mei JEſu Chriſti in corpore meo porto. Cum ipſo ſum crucifixus. Cum illo deſidero mori.

Anima mea! reſpice Salvatorem tuum in Cruce. Peccata tua illum egerunt in Crucem. Semel crucifixus fuit in monte Calva-

variæ, at quoties tu illum crucifixiſti in corde tuo? quoties illum offendis, toties illum crucifigis. Oportet crucifigere JEſum aut crucifigere concupiſcentias tuas.

O JESUS! fac me mori, ne ſim cauſa mortis tuæ. Crucifige corpus meum, ne crucifigam Spiritum tuum.

Verba S. Scripturæ.

Crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc, & hinc medium autem JEſum. Joan. 19. 18.

Dederunt ei vinum bibere eum felle miſtum, & cum guſtâſſet, noluit bibere. Matth. 27. 34.

Totâ die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem. Rom. 10. 21.

Chriſto confixus ſum cruci. Gal. 2. 19.

Qui Chriſti ſunt, carnem ſuam crucifixerunt cum vitiis, & concupiſcentiis. Gal. 5. 24.

Mihi autem abſit gloriari, niſi in Cruce Domini noſtri JEſu Chriſti, per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. Gal. 6. 14.

Rurſum crucifigentes ſibimet ipſis Filium Dei, & oſtentui habentes. Hebr. 6. 6.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO CIX.

De primo Verbo Chriſti in Cruce.

JEſus diu pendet in cruce, ne verbulo quidem prolato. Profundum obſervat ſilentium, nec queritur de doloribus ſuis. Sanguis ejus non poſcit vindictam, ſed potiùs gratiam, pro iis, qui illum effundunt. Orat pro illis, inter acerbiſſimos cruciatus. Et dum illi inſultant ejus miſeriis, excuſat illorum peccatum. Minuit ejus malitiam. Advocatum agit illorum, quorum eſt Judex. Obliviſcitur propriorum malorum ſuorum, ut medelam afferat malis hoſtium ſuorum. Magis ipſum affligit illorum interitus, quàm mors, ab illis ei illata.

Obſerva ſilentium, anima Chriſtiana! quando Crucem feres. Noli conqueri de ærumnis tuis, ne perdas fructum calamitatum tuarum. Abſconde te in ſinu humilitatis, & requieſce in patientiâ tuâ. Ora pro inimicis tuis. Obliviſcere injuriarum, quas tibi intulêre. Excuſa ſaltem intentionem illorum, ſi non poſſis excuſare actionem. Indignus es gratiâ ſi veniam neges inimicis tuis.

O JEſu! veniam impertior inimicis meis, ignoſco illis, qui me crucifigunt. Ah! non ſciunt, quid faciant, Credunt ſe mihi malum inferre, cùm plurimum boni mihi procurent. Credunt, ſe ſibi benefacere cùm plurimùm ſibi mali accerſant. Perſequendo me

me, plus boni mihi præſtant, quàm ego ipſe mihi poſſim procurare. Sibi ipſis plus mali inferunt, quàm ego ipſis poſſim optare.

Domine! ignoſce illis, non enim ſciunt, quid faciant. Ego pecco per malitiam, ipſi peccant per ignorantiam. Si tot haberent gratias, quot ego, non eſſent ita impii, ut ego. Si adeò vehementer tentaret, ac ipſi, pejor fortè forem, quàm ipſi.

Verba S. Scripturæ.

Pater! dimitte illis, non enim ſciunt quid faciunt. Luc. 23. 34.

Relinque proximo tuo nocenti te, & tunc deprecanti tibi peccata ſolventur, Eccli 28. 2.

Diligite inimicos veſtros, orate pro perſequentibus, & calumniantibus vos. Matth. 5. 45.

Mihi vindictam, & ego retribuam, dicit Dominus. Rom. 12. 19.

MEDITATIO CX.

De Pœnitentia boni Latronis, & Impœnitentia mali.

LAtro unus confitetur JESUM Chriſtum. Altereum] execratur. Unus eum adorat. Alter eum blaſphemat. Unus per Crucem ſuam Cœlum conſcendit. Alter de Cruce ſua ad infernum deſcendit. Unus ſalvatur, lateri Chriſti proximus. Alter damnatur,

lateri Chriſti proximus. JEſus Redemptor eſt utriusque, ac non niſi unus Redemptionis fructum participat. JEſus vitam ſuam ponit pro utroque. Et alter moritur in ſua pervicacia obſtinatus.

O Judicia Dei, quàm eſtis inſcrutabilia! O Bonitas Dei, quàm es amabilis! O Juſtitia Dei, quàm es terribilis! O Providentia Dei, quàm es mirabilis! Quis non timebit, ſe periturum? Quis non ſperabit, ſe ſalvandum? Damnari quis poteſt in omni loco, cùm latronum alter lateri Dei proximus damnetur. Salvari quis poteſt in òmni tempore, cùm latronum alter in ultimo vitæ termino ſalvetur.

O verba ægris ac moribundis, dulcia, & ſolatio plena! Hodie mecum eris in Paradiſo. Domine memento mei modò, cùm ſis in Regno tuo. Bene equidem mereor crucem, quam patior: Sed tu quod crimen commiſiſti, propter quod in Crucem es actus? O Domine! Utinam! audiam te mihi acclamantem! Hodie mecum eris in Paradiſo.

Verba S. Scripturæ,

Unus de duobus latronibus blaſphemabat, dicens: ſalvum fac temetipſum, & nos. Luc. 23. 39.

Alter increpabat eum dicens: Neque tu times Deum. ibidem

Nos quidem juſtè, nam digna factis recipimus: Hic verò nihil mali geſſit. Ibidem.

De-

Domine memento mei, cùm veneris in Regnum tuum. Ibidem.

Erunt duo in lecto uno; unus aſſumetur, & alter relinquetur. Luc. 17. 34.

MEDITATIO CXI.

De Paſſione B. Virg. MARIÆ.

O Bone JESU! cur indulges Matri tuæ, ut ſequatur te ad Calvariæ montem? Quomodo ſuſtinere potes, ut te videat morientem? An non immunem eam ſervare deberes à dolore usque adeò acerbo. Quod crimen in te commiſit, in cujus pœnam aſſiſtere debeat tuo ſupplicio?

Deus vult MARIAM ſtare ad pedem Crucis, ut cooperetur noſtræ Redemptioni. Ut Offerat Deo grande hoc ſacrificium. Ut reparet errorem Evæ. Ut concipiat omnes Prædeſtinatos. Ut Electorum Mater declaretur. Ut augeat dolores Filii ſui. Ut particeps fiat Paſſionis ejus. Ut de calice ejus bibat. Ut evadat Regina Martyrum. Ut coronetur ſpinis ejus.

Martyres patiebantur pro JESU Chriſto. MARIA patiebatur cum JEſu Chriſto. Martyres patiebantur in corpore. Maria patiebatur in animâ. Martyres cruciabantur in carne ſua, peccatis inquinata. Maria cruciabatur in carne innocente Filii ſui. Martyres deſiderabant mortem. Maria non poterat deſiderare mortem Filii ſui. Cor Martyrum

re-

mortem nobis affert. Suſtine, ſicut illa, ſubtractionem omnis ſolatii. Perſevera, ſicut illa, conſtans in omnibus ærumnis tuis. Non eris Filius Mariæ, niſi cum illâ perſeveres ad pedem crucis. Mulier ecce Filius tuus! Fili ecce Mater tua!

O ſancta Virgo! O Mater dolorum! O Regina Martyrum! O Sponſa crucis! Eligo te in Matrem meam. Recipe me in numerum filiorum tuorum. Imprime cordi meo plagas Filii tui. Confige me fortiter cruci ejus. Fac me participem dolorum ejus. Si reus ſim, æquum eſt, ut patiar. Si innocens ſim, æquum eſt, ut patiar. Si innocens ſim, æquum eſt, ut te imiter. Perfode cor meum illo doloris gladio, qui cor tuum transfixit. Da mihi bibere calicem fellis, quo tu fuiſti inebriata. Denique Materna tua ope aſſiſte mihi morienti, ſicut adſtitiſti morienti Filio tuo. Recipe animam meam in manus tuas? eamque inter Paradiſo.

Verba S. Scripturæ.

Mulierem fortem quis inveniet. Prov. 31. 10.

Stabat juxta crucem JEſu Mater. Joan. 19. 25.

Dixit Matri ſuæ: Mulier ecce Filius tuus. Joan. 19. 26.

Dicit Diſcipulo: Ecce Mater tua. Joan. 19. 27.

Tuam ipſius animam pertranſibit gladius, ut revelentur, ex multis cordibus cogitationes. Luc. 2. 35.

Magna eſt velut mare contritio tua. Thren. 2. 13.

MEDITATIO CXII.

De Derelictione Chriſti: Deus meus, Deus meus! ut quid dereliquiſti me,

O Quàm terribilis eſt hæc derelictio! Quæ facit ingemiſcere Deum. Quæ fecit plorare Deum. Quæ fecit clamare Deum. Quæ eſt unica cauſa querelæ ab eo prolatæ coram inimicis ſuis, coram immenſa populi multitudine, paulò ante, quàm moreretur. Quæ audientibus conqueſtionem ejus, argumentum præbet dubitandi, utrùm ſit verus Dei Filius, cùm à Patre ſuo ſit derelictus.

JESUS nunquam fuit ſeparatus à gratia. Nunquam fuit ſeparatus à gloria. Nunquam fuit ſeparatus à Divinitate. Semper fuit ſanctus. Semper beatus. Semper Deus. Terribilis hæc derelictio non erat, niſi ſuſpenſio ſenſibilis ſuccursûs, quem Divinitas communicabat ejus Humanitati. Umbra erat illius pœnæ, quam ſentit peccator, qui in inferno eſt derelictus à Deo.

Agnoſco, mi Deus! quid ſit, eſſe damnatum, ex dolore, quem Filius tuus in cruce ſuſtinuit. Si privatio præſentiæ tuæ ſenſibilis & conſolantis cauſa fuit, ut ingemiſceret Filius

lius tuus tibi ſubſtantialiter unitus, quis unquam ferre poterit pondus furoris infiniti? Quis poterit in inferno tolerare ſeparationem æternam, privationem univerſalem gratiæ tuæ, Amoris tui, Præſentiæ tuæ, Conſolationis tuæ, Gloriæ tuæ, Felicitatis tuæ, auxilii tui protectionis tuæ, omnium, quæ deſiderari poſſunt, omnium quæ amari poſſunt, cum diluvio malorum omnium in omnem æternitatem?

O mi Deus! ne derelinquas me, quantúmvis ego te dereliquerim. Priva me, ſi neceſſe ſit, ſolatiis tuis: At non priva me gratia tua. Si me deſeras in vita, ne me deſeras in morte. Si me deſeras in tempore, ne me deſeras in æternitate.

O JESU! ego ſum, qui peccavi, & tu portaſti pœnam ſceleris mei. Ego debebam ab omnibus eſſe derelictus, & tu fuiſti derelictus pro me. O quàm me terret derelictio tua! O quàm me ſolatur derelictio tua! Tu fuiſti derelictus in morte, ne ego moriens derelinquerer. Ne quæſo Domine derelinquas me, quando totus mundus me derelinquet.

Verba S. Scripturæ.

Deus meus! Deus meus! ut quid dereliquiſti me? Matth. 27. 46.

Non derelinquas me Domine Deus meus! ne diſceſſeris à me. Pſ. 37. 22.

Ne projicias me in tempore ſenectutis: cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me. Pſal. 70. 9.

Dixerunt inimici mei: Deus dereliquit eum; perſequimini, & comprehendite eum, quia non eſt, quia eripiat. Pſ, 70. 11.

Non me derelinquas uſquequaque. Pſ. 118. 8.

Ipſe dicit: Non te deſeram, neque derelinquam. Hebr. 13. 5.

MEDITATIO CXIII.

De Siti Chriſti in Cruce.

JESUS ſitit, nec quiſquam ei potum porrigit. Pro refocillatione fel, & acetum illi offertur. Voluit ſuſtinere hoc tormentum, ut in ſe puniret ingluviem noſtram, & toleraret omnes pœnas, peccatis noſtris debitas. Fuit derelictus in anima ſua, & doloribus conſumptus in corporo ſuo.

Omnes ſenſus ejus fuerunt crucifixi. Oculi ex aſpectu crudelium inimicorum ſuorum. Aures ex illorum blaſphemiis. Odoratus ex infectione loci fætidi. Tactus ex vulneribus. Guſtus ex amaritudine fellis. Memoria ex cognitione noſtrorum criminum. Intellectus ex tenebris. Voluntas ex terroribus. Appetitus ex infirmitate, tædio, & triſtitia. Nullam habebat corporis partem, immunem à vulnere. Paſſus eſt ut purus homo, tanquam nec Deus eſſet, nec Beatus.

Victima jam pelle ſua fuerat exuta: interiùs vero ſana adhuc erat. Flagella pellem diſcerpſerant, non tamen viſcera laniârunt. Ut ergo affligeret omnia organa intemperan-

rantiæ, & ingluviei noſtræ, ſuſtinuit crudelem ſitim. Effecit, ut intra corpus ſuum penetraret amaritudo calicis ſui. Fuit nempe tunc liber Diviniſſimi hujus Agni ſcriptus intus & foris.

JEſus queritur de ſiti, probe gnarus, quòd non niſi fel, & acetum ſibi eſſet porrigendum. Cognoſci à nobis voluit dolores ſuos, & ardorem amoris, quo conſumebatur. Sitit ſalutem noſtram. Deſiderat plura tormenta, plures dolores, quia amor illum cogebat pati & mori.

O JESU Salvator mi! quid facere poſſum in tuum ſolatium? Poſſúmne ego reſtinguere ſitim tuam? Abſque dubio aliquid à me deſideras. Quænam obſecro, eſt ſitis, qua ardes? Novi equidem, quid petas. Deſideras, ut ego peccatum hoc deſeram. Ut renuntiem perverſæ huic ſocietati. Ut cruci tuæ appropinquem. Ut dolores tuos conſiderem. Ut orationi me impendam. Ut devotioni me dedam. Ut ſilentium ſervem, cùm quis me irritat, & offendit. Hæc nempe ſunt, quæ à me deſideras. Hæc ſunt, quibus ſitim tuam mihi licebit reſtinguere. Poteróne negare tibi hoc ſolatium inter dolores tuos atrociſſimos? O ſi & ego arderem tui amore, ſicut tu mei amore conflagrâſti! O ſi poſſem tanta pro te tolerare ſupplicia, quanta pro me ſuſtinuiſti! O quantùm langueſcere me facit amor! O quàm diu jam deſidero tui amore mihi & mundo mori, & ſolvi de carcere mortis hujus!

Verba S. Scripturæ.

Ut conſummaretur Scriptura dixit: ſitio. Joan. 19. 28.

O ſi quis mihi daret aquam de ciſterna Bethleem, quæ eſt in portu. 1. Par. 11, 17.

Mulier da mihi bibere. Joan. 4. 1.

Dederunt in eſcam fel, & in ſiti meâ potaverunt me aceto. Pſ. 68. 22.

Quemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te Deus: ſitivit anima mea ad te, Deus: ſitivit anima mea ad Deum fortem vivum. Pſ. 41. 1.

MEDITATIO XCIV.

De ſexto Verbo Chriſti in Cruce.

Conſummatum eſt.

Cum ergo accepiſſet JEſus accetum, dixit: *Conſummatum eſt*, quaſi diceret. Holocauſtum eſt conſummatum. Voluntas Patris expleta eſt Evangelium annunciatum. Prophetiæ confirmatæ. Pretium Redemptionis humanæ perſolutum. Ecce peccata hominibus remiſſa! Captivi liberati. Paradiſus apertus Sacramenta inſtituta. Dæmones expugnati. Mundus reparatus. Nihil jam mihi supereſt, quod dicam, quod agam, quod patiar. Nihil mihi ſupereſt, niſi ut animam red-

reddám. Ad homines porrò ſpectabit, bene vivere, & ſe ſalvare.

O felix conſummatio bonorum! O infelix conſummatio impiorum! Conſummata ſunt omnia, exclamabunt peccatores. Deliciæ noſtræ tranſierunt. Recreationes noſtræ abruptæ ſunt. Fauſti dies noſtri defecerunt. Spes noſtræ evanuêre. Tempus noſtrum eſt elapſum. Vita noſtra terminata. Malitia noſtra conſummata. Inchoanda modò nobis erit perpeſſio malorum nunquam finiendorum. Subeunda miſeria, nunquam conſummanda.

Conſummata ſunt omnia, dicent Sancti. Infauſti dies noſtri tranſierunt. Ærumnæ noſtræ terminatæ ſunt. Bella noſtra finita. Tumultus noſtri pacati. Dolores noſtri mitigati. Infirmitates noſtræ ſanatæ. Lacrymæ noſtræ exſiccatæ. Miſeriæ noſtræ conſummatæ. Nulla modò crux nobis ſupereſt portanda. Nulla adverſa toleranda. Nulla pœnitentia ſubeunda. Properamus ad Regionem Pacis, ubi gaudium noſtrum nunquam terminabitur.

Elige, anima Chriſtiana, alterutram ex duabus his conſummationibus. Neceſſe omnino eſt, dicere aliquando: *Conſummatum eſt.* Dicéſne id cum Lazaro in ſinu Abrahæ? an cum divite Epulone in inferno? Dicéſne id cum JEſu? an cum Pilato Judice iniquiſſimo? Quando tempus tuum conſummabitur, agnoſces! omnia non eſſe niſi vanitatem.

O JEſu! Author fidei noſtræ, & ſalutis noſtræ Conſummator! Utinam pro te vitam meam conſumam, ut tuam pro me conſumpſiſti! Utinam adimpleam omnes voluntates

Digitized by Google

tuas! Utinam totus conſumar ad tuam gloriam! Utinam ardeam tui amore! Utinam corpus meum tibi conſecrem in victimam! Utinam me indeſinenter abnegem! Utinam omne beneplacitum tuum exequar! Utinam muneri meo plenè ſatisfaciam! Utinam moriens verè dicere poſſim: *Conſummatum eſt.*

Verba S. Scripturæ.

Conſummatum eſt. Joan. 19. 30.

Hac una oblatione conſummavit in ſempiternum ſanctificatos. Hebr. 10. 14.

Aſpicientes in Authorem fidei & conſummatorem JEſum. Hebr. 12. 2.

Didicit ex iis, quæ paſſus eſt, obedientiam; & conſummatus, factus eſt omnibus obtemperantibus ſibi cauſa ſalutis æternæ. Hebr. 5. 8.

Si annis multis vixerit homo, & in his omnibus lætatus fuerit, meminiſſe debet tenebroſi temporis, & dierum malorum; qui, cùm venerint, vanitatis arguentur præterita. Eccl. 11. 8.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO CXV.

De ultimo Verbo Chriſti in Cruce.

Pater! in manus tuas commendo Spiritum meum.

JESUS ſe tradidit Patri, cùm ab ipſo fuit derelictus. Docet nos mori, ſicut nos docuit vivere. Docet nos fiduciam, poſtquam docuit nos patientiam.

Imitemur JEſum viventem. Imitemur JEſum morientem. Quieſcamus inter expanſa ejus brachia. Commendemus ſpiritum noſtrum in manus ejus. Ipſe Pater noſter eſt, quomodo poſſet nos deſerere? Ipſe Salvator noſter eſt, cupiétne nos damnare?

Mori jam proximus, dicam Chriſto JEſu: Pater mi! commendo tibi Spiritum meum. Egreſſus hic eſt à te veluti ex ſuo principio: ecce revertitur ad te, veluti ad finem ſuum. Eſt ſpiritus oris tui. Eſt emanatio ſpiritûs tui. Eſt pretium ſanguinis tui. Eſt Sanctuarium gratiæ tuæ. Commendo illum in manus tuas, quæ pro ipſo clavis ſunt perforatæ. Commendo illum cordi tuo, quod ejus amore conflagravit. O Domine! curam habe ſpiritûs mei, & quando is reliquerit corpus ſuum, ne quæſo illum derelinquas. Niſi recipiatur in manus tuas, heu! ſalus ejus eſt deſperata. O Domine! ne ſinas perire animam, quam tanta pretio redemiſti.

Digitized by Google

Egredere anima mea, deſere corpus tuum. Cur mortem adeò formidas? JEſus pro te mortem ſuam interponit. Ipſe te Patri ſuo commendavit, quando ipſi commendavit ſpiritum ſuum. Qui Deo adhæret, unus cum ipſo ſpiritus efficitur. Egredere è corpore tuo, anima Chriſtiana! in Nomine Patris, qui te creavit; in Nomine Filii; qui te redemit; in Nomine Spiritûs ſancti, qui te ſanctificavit. JEſus vocat te ad Paradiſum ſuum. Inclina caput tuum in ſignum Obedientiæ. Ne timeas; ſecura enim es intra manus JEſu Chriſti.

Verba S. Scripturæ.

Clamans voce magna, Pater! in manus tuas commendo Spiritum meum, & hæc dicens exſpiravit. Luc. 23. 46.

Inclinato capite tradidit Spiritum. Joan. 19. 30.

Deus, Rex noſter ante ſæcula, operatus eſt ſalutem in medio terræ. Pſ. 73. 12.

Qui adhæret Domino, unus Spiritus eſt. 1. Cor. 6. 17.

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Rom. 8. 31.

Itaque & hi, qui patiuntur ſecundùm voluntatem Dei, fideli Creatori commendent animas ſuas in benefactis. 1. Petr. 4. 19.

MEDI-

MEDITATIO CXVI.

De Morte Filii DEI.

JESUS mortuus eſt, quis mori timebit? Mortuus eſt pro nobis; quis recuſabit mori pro illo? Mortuus eſt conſumptus doloribus; quis mori optabit conſumptus deliciis? Nortuus eſt, ut nos redimeret; quis alteri volet ſervire domino, quàm ipſi? Mortuus eſt propter peccata noſtra, quis audebit, peccando denuo illum crucifigere?

O bonum Paſtorem, qui mortuus eſt pro ovibus ſuis. O magnum Sacerdotem, qui immolatus eſt pro hominibus: O fidelem Amicum, qui dilexit nos uſque ad mortem. O divinum magiſtrum, qui Cathedram ſuam erexit in Calvariæ monte!

O JEſu! cùm tu mortuus ſis pro me, æquum eſt, ut & ego moriar pro te. Quoniam exemplum mihi dediſti ſanctæ mortis, æquum eſt, ut moriar ſicut tu. Veniam itaque indulgeo omnibus inimicis meis. Spero Paradiſum à te mihi donandum. Commenda me, quæſo te, benigniſſimæ Matri tuæ. Dic illi, ut ſedulam mei curam gerat. Ah! noli me derelinquere mi Deus! cùm totus mundus me deſeret. Robora me gratia tua, cùm perdidero omnes vires corporis mei. Sitio, deſidero videre te. Sitio, deſidero ſanctè mori. Quando tandem adveniet finis vi-

vitæ meæ? Quando conſummabo ſacrificium meum?

O Pater mi in manus tuas commendo Spiritum meum. Unio ac conjungo mortem meam cum morte Filii tui. Memento quæſo, quod me redemerit pretioſo ſanguine ſuo. Ne perdas, obſecro, animam meam, quæ tanto pretio eſt redempta.

Verba S. Scripturæ.

Inclinato capite tradidit Spiritum. Joan. 18. 30.

Juſtus perit, & non eſt, qui recogitet in corde ſuo. Iſ. 57. 1.

Recogitate eum, qui talem ſuſtinuit à peccatoribus adversùs ſemetipſum contradictionem, ut ne fatigemini, animis veſtris deficientes. Hebr. 12. 3.

Pro impiis mortuus eſt. Rom. 5. 6.

Chriſtus pro nobis mortuus eſt. ibid. 9.

In hoc Chriſtus mortuus eſt, & reſurrexit, ut & mortuorum, & vivorum dominetur. Rom. 14. 9.

Mortui eſtis, & vita veſtra abſcondita eſt cum Chriſto in Deo. Ibid. 3. 3.

MEDI-

Digitized by Google

MEDITATIO CXVII.

Oratio circa ſeptem Stationes Filii Dei Patientis.

STATIO I.

O JESU, Salvator mi! qui ſudâſti ſanguinem & aquam in monte Olivarum, ex conſideratione tormentorum, & peccatorum meorum; qui expoliâſti te fortitudine tua, ut indueres infirmitates meas. Adoro te, undique perfuſum ſanguine tuo. Gratias ago ſacratiſſimo cordi tuo, quod pro me fuerit tam acerbè afflictum. Deteſtor omnia peccata, quæ cauſa fuêre tanti mœroris tui. Statuo firmiter, mori potiùs, quàm unquam deinceps te affligere. Largire mihi gratiam, ut poſſim ſicut tu, concipere dolorem intenſiſſimum de iniquitatibus meis, ut reſiſtam uſque ad ſanguinem tentationibus dæmonis & carnis, atque ut tuo exemplo animatus, me in rebus omnibus voluntati Patris tui plenè conformem.

STATIO II.

O JESU, Domine mi! qui fuiſti alapis percuſſus, illuſus, & peſſimè exceptus in domo Annæ & Caiphæ: Gratias tibi ago, quod mei amore tot injurias & opprobria ſis perpeſſus. Heu! quoties alapis te percuſſi, &

& opprobriis affeci in perſona proximi mei? quia tibi ipſi illatum æſtimas omne malum, quod aliis infertur. Rogo humillimè veniam, & firmiter ſtatuo, deinceps tui amore tolerare omnes injurias mihi inferendas, & nunquam ampliùs te offendere in perſona fratrum meorum, nec opere, nec verbis, nec judicio, nec vuluntate.

STATIO III.

O JESU, mi Rex, qui fuiſti ludibrio habitus ab Herode, & Judæis, quando tibi prætulerunt latronem ſeditioſum, & homicidam; veniam à te peto, quòd toties tibi prætulerim dæmonem, ac viliſſimas creaturas. Promitto, nunquam deinceps ampliùs te deſpicere. Tu ſemper eris Rex cordis mei. Moriar potiùs, quàm ut, quod hactenus, prô dolor! ſæpiùs egi, te abjiciam infra pedes luciferi, Latronis ſeditioſi, & homicidæ omnium hominum.

STATIO IV.

O JESU puriſſime, & caſtiſſime inter omnes homines! cujus caro innocens lacerata fuit ictibus flagellorum in domo Pilati, ut expiares delectationes ſceleſtas, quas indulſimus carni noſtræ. Agnoſco, quòd mei amore ſuſtinueris tormenta uſque adeò crudelia: doleo, quòd te tot vulneribus conſciderim, & toties ea renovarim per delectationes illicitas,

Digitized by Google

citas, quas ſenſibus meis indulſi. Obſecro te per dolores tuos, ut ſanctifices corpus meum, & animam meam, eámque laves pretioſo tuo ſanguine ab omnibus iniquitatibus ſuis, neque unquam permittas, ut caro mea ſanguine tuo emundata, ullo deinceps peccato maculetur.

STATIO V.

O JESU Regum Maxime! qui fuiſti ſpinis coronatus: & humeris tuis portâſti ſignum Regula Principatûs tui; agnoſco, & veneror te, ut Regem meum, quantumcunque ſis deſpectus, & deformatus, Et quoniam in toto corpore tuo non eſt inventa ſanitas, nolo deinceps ullam voluptatem indulgere corpori meo: ſed vivere cupio in dolore, ut ſim fidelis ſervus tuus, & dignum membrum capitis, mei amore ſpinis coronati.

STATIO VI.

O JESU Redemptor mi! quì pro me fuiſti crucifixus, & omnem ſanguinem tuum profudiſti, ut me eriperes de poteſtate dæmonis, cui mancipatus eram; gratias tibi ago de incomparabili hoc amore, quo me dilexiſti; de tantis tormentis, quæ pro me ſuſtinuiſti: Exoſculor cum reverentiâ ſacros pedes tuos, & ſacras manus tuas pro me clavis perforatas. Adoro ſacrum tuum cor, quod

quod mei amore lanceâ fuit apertum, & promitto potiùs mori, quàm deinceps unquam te intra cor meum crucifigere.

STATIO VII.

O JESU! vita mea! qui mortuus es pro me, atque à Patre tuo fuiſti derelictus, ne ego in morte derelinquerer. O mitiſſime Agne, pro ſalute hominum immolate! Victima amoris, & patientiæ, qui fuiſti conſumptus atrocitate dolorum! O Sancte Sanctorum! O Rex Regum! Quid agere poſſum, ut gratum me ſiſtam tantæ bonitati? Utinam mori poſſem pro te, ſicut tu mortuus es pro me!

Credo, te eſſe Salvatorem meum: & niſi hoc crederem, penitùs deſperarem. Spero, benignè à te mihi condonanda omnia peccata mea, & præmia æterna largienda, quoniam vitam tuam mihi donâſti. Deteſtor ex animo immania crimina mea, quæ ſunt cauſa mortis tuæ. Vitam potiùs ponere paratus, quàm ut te unquam interficiam in corde meo, quia mors hæc infinities acerbior tibi eſt, & ignominioſa, quàm fuerit mors crucis. Veniam à te ſupplex rogo pro omnibus, qui me offenderunt. Totum me conſecro ſanctiſſimæ Matri tuæ, quam & in meam Matrem eligo, ac mori deſidero intra brachia ejus. In manus tuas commendo ſpiritum meum, & obteſtor te per extremam derelictionem tuam, ne me derelinquas in horâ mortis meæ; ſed, ut me recipias in Paradiſum tuum, ut ibi te

Vi-

Digitized by Google

videam, amem, laudem, & benedicam in æternum. Amen.

Oratio hæc recitari poteſt tempore Miſſæ, ante Confeſſionem & Communionem; præcipuè verò cùm quis æger decumbit, & quovis per annum die Veneris coram imagine Chriſti crucifixi. Oportet nonnihil inhærere cuilibet Stationi, & ex intimo cordis elicere actus, qui ore pronuntiantur.

MEDITATIO CXVIII.

De Sepultura JEſu Chriſti.

JESUS ex cruce depoſitus eſt in ſepulchrum. Ecce finem laborum ejus. Ecce locum quietis ejus. Ecce terminum viarum ejus! Diſcipuli ejus fidem ferè perdidêre quia amiſerunt ejus præſentiam. Timidi ſunt, & terrore perculſi, quia illum non vident, nec audiunt ampliùs.

Beatus ille, qui recipit intra cor ſuum JEſum è cruce depoſitum! Granum frumenti, ut fructum afferat, debet mori, & in terram abſcondi. Brachia Sacerdotis in altari, ſunt brachia crucis. Cor tuum eſt ſepulchrum, in quo Chriſtns optat quieſcere.

Beatus ille, qui crucifixus eſt, qui mortuus, & ſepultus eſt. Qui jacet in terra abſconditus. Qui pedibus conculcatur. Qui latet hominibus ignotus. Qui quieſcit in Deo. Reſurget paulò pòſt cum JEſu Immortalis, & impaſſibilis, ſicut ipſe.

R. P. Graſſet, S J. Q Bea-

Beatus ille, qui conſervat fidem in morte, & caligine ſenſuum. Qui non perdit ſpem, tametſi amiſerit præſidium ſuum. Qui non ceſſat diligere, tametſi careat omni ſolatio.

O JEſu! Abſconde me in ſepulchro tuo. Involve me ſacro ſudario tuo. Utinam deinceps latere poſſim ignotus omnibus hominibus! Utinam moriar omnibus ſenſibus meis! Paratus ſum tecum deſcendere uſque ad carceres inferni. Si enim tecum ſim, nihil habeo, quod timeam. Infernus te præſente mihi foret Paradiſus. Paradiſus, te non præſente, mihi foret infernus.

Verba S. Scripturæ.

Accepto corpore, Joſeph involvit illum in ſindone munda: & poſuit illum in monumento ſuo novo, quod exciderat in petra. Matth. 27. 59. & 68.

Mulier, quid ploras? Tulerunt Dominum meum, & neſcio, ubi poſuerunt eum. Joan. 20. 13.

Repleta eſt malis anima mea, & vita mea inferno appropinquavit. Pſ. 87. 4.

Æſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum: factus ſum, ſicut homo ſine adjutorio, inter mortuos liber. Pſ. 87. 5.

Poſuerunt in lacu inferiori in tenebroſis, & in umbra mortis. Pſ. 87. 7.

Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris. Pſ. 87. 6.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO CXIX.

De Reſurrectione JESU Chriſti Domini noſtri.

JESUS ſurrexit à mortuis. Vita fruitur glorioſa. Prodiit redivivus è ſepulchro. Mortem devicit. De Sathana triumphum egit. Confregit portas inferni. Spolia inde abſtulit. Perterrefecit ſepulchri cuſtodes. Confudit Judæos. De omnibus hoſtibus ſuis triumphavit.

Anima mea! noli ultrà plorare. JEſus recepit novam vitam. Non morietur deinceps in corde tuo, niſi peccatis tuis illum rurſus crucifigas.

JEſus reſurrexit in animabus noſtris. Reverſus eſt in Regnum ſuum. Dæmones inde ejecit. Triumphavit de peccato. Cupiditates noſtras captivas detinet. Moratur intra nos per gratiam ſuam. Vivit per ſpiritum ſuum. Regnat per amorem ſuum. Quieſcit per pacem ſuam. Tota Eccleſia eſt reſuſcitata. Totum ejus corpus eſt extra ſepulchrum. Omnia ejus membra rurſus ſunt animata. Nullum ſupereſt mortuum, nullum ægrum.

Anima mea! noli ultrà plorare. JEſus recepit novam vitam. Non morietur deinceps in corde tuo, niſi peccatis tuis illum rurſus crucifigas.

Digitized by Google

Mane nobiſcum, amantiſſime JEſu! Ecce nox appropinquat. Ecce dies declinat ad occaſum. Ecce dæmones adversùs me conjurant. Ecce leones rugiunt. Ecce paſſiones, & indomiti affectus rebellionem concitant. Ecce mali habitus reſuſcitantur. Ecce mundus arma contra me ſtringit. Ecce caro rurſus invaleſcit. Vita tua, mi JEſu! in tuto non eſt. Infernus contra te conſpiravit. Impii conjurarunt in necem tuam. Renovare moliuntur Paſſionem tuam.

Anima mea! noli ultrà plorare JEſus recepit novam vitam. Non morietur deinceps in corde tuo, niſi peccatis tuis illum rurſus crucifigas.

O inſenſati Galatæ! Quid machinamini? An non cognoſcitis ampliùs JEſum Redemptorem veſtrum? Ante biduum ploráſtis mortem ejus. Et modo rurſus illi necem paratis? Jam flagra arripitis, quibus eum diſcerpatis? Spinas jam colligitis, quibus eum coronetis? Præparatis crucem, cui illum denuo affigatis?

Quid, obſecro, mali tibi intulit, ut illum rurſus velis crucifigere? An reus eſt mortis, quia te amavit uſque ad mortem? An mortem fuit promeritus, quia te ſalvavit?

Anima mea! noli ultrà plorare. JEſus recepit novam vitam. Non morietur deinceps in corde tuo, niſi peccatis tuis illum rurſus crucifigas.

Ver-

Verba S. Scripturæ.

Surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni. Luc. 24. 34.

Chriſtus reſurgens ex mortuis jam non moritur, mors illi ultrà non duminabitur. Rom. 6. 9.

Rurſus crucifigentes ſibimetipſis Filium Dei, & oſtentui habentes. Hebr. 6. 6.

Igitur, ſi conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt, quærite, ubi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens: quæ ſurſum ſunt ſapite, non quæ ſuper terram. Col. 3. 1. & 2.

MEDITATIO CXX.

De vulneribus JESU Chriſti.

JESUS retinet vulnera, etiam cùm à mortuis reſurrexit. Ne te extereant vulnera, quæ tibi remanent poſt reſurrectionem tuam. Nihil mali eſt, ea ſentire. Magni meriti eſt, ea tolerare. Eſto impaſſibilis, ne ulli cupiditati indulgeas. Eſto immobilis, ne ulli tentationi conſentias.

Vulnera JEſu illuminant fidem noſtram. Firmant ſpem noſtram. Inflammant charitatem noſtram. Non poſſumus deinceps dubitare de ejus erga nos amore. Vidimus cor ejus per vulnera. Non debemus ampliùs diffidentia dejici. JEſus eſt advocatus noſter in cælo. Orat pro nobis per tot ora, quot vulnera exhibet in ſuo corpore. Clavi ſunt claves,

quibus aperta eſt hæc arca Redemptionis noſtræ. Omnes theſauri in ea reconditi, modò ſunt in noſtra diſpoſitione.

O JESU Salvator mi! Quàm ſolantur me vulnera tua? Quàm ſecurum me reddunt vulnera tua? Quantùm me inflammant vulnera tua? Promanat inde balſamum, quod ſanat omnia vulnera mea. Quis audebit me accuſare, qui noverit, te eſſe Advocatum meum? Quis audebit me condemnare, qui noverit, te eſſe Judicem meum? Quis audebit mihi adverſari, qui noverit, te aſſe Salvatorem meum?

O Divine Salvator! Imprime mihi ſacra tua ſtigmata. Imprime illa animæ meæ, & corpori meo. Quis vivere poſſit ſine vulnere, videndo te undique vulneribus coopertum? Non poſſum amare cor meum, niſi vulneratum ſit, ſicut tuum. Heu! Quod ſolatio perfundet prædeſtinatos, immane tormentum erit damnatis.

Verba S. Scripturæ.

Oſtendit eis manus & pedes. Luc. 24. 40.

Oſtendit eis manus & latus. Joan. 20. 20.

Quid ſunt plagæ iſtæ in medio manuum tuarum? Zach. 13. 6.

His plagatus ſum in Domo eorum, qui diligebant me. ibid.

Ecce in manibuus meis deſcripſi te. Iſ. 49. 16.

Quem tu percuſſiſti, perſecuti ſunt, & ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt. Pſal. 8. 27.

ME-

MEDITATIO CXXI.

DE JESU bono Paſtore.

JESUS eſt Paſtor bonus. Cognoſcit omnes oves ſuas. Cognoſcit illas, ſicut ille cognitus eſt à Patre ſuo. Vitam illis donat, ſicut ipſe recipit à Patre ſuo. Omnes vocat nominatim. Deducit illas per vias rectas. Peculiari providentia illas gubernat. Semper ante illas vadit, pedum crucis in manu gerens. Reſtituit illas in viam rectam, ſi fortè inde aberrent. In aſpera dumeta lætus ſe conjicit, ut perditam oviculam inde eripiat. Inventam ſuſtollit in humeros, èamque ad ovile reportat. Magnum inde teſtatur gaudium, nec quidquam moleſti infert ovi perditæ & recuperatæ.

JEſus eſt Paſtor bonus. Bene nutrit oves ſibi chariſſimas. Ducit illas in paſcua pinguia. Nutrit illas Verbo ſuo. Saginat illas carne ſua. Inebriat eas ſanguine ſuo. Roborat eas gratiâ ſuâ. Animat eas ſpiritu ſuo. Ditat eas meritis ſuis. Quis Paſtor nutrit oves ſuas carne ſua, & ſanguine ſuo, ſicut Chriſtus?

JEſus eſt Paſtor bonus. Vitam ſuam ponit pro ovibus ſuis. Non ſe nutrit carnibus ovium. Non ſe veſtit lanis, & pellibus ovium. Seipſum exſpoliavit, ut eas veſtiret. Jejunavit, ut eas nutriret: Non laborat, niſi pro illis. Tuetur illas contra lupos, quos arcet,

Digitized by Google

ne gregi appropinguent. Adjuvat oves, ut lupos repellant. Sublevat eas, cùm lapſæ ſunt. Portat eas, cùm triſtes ſunt. Solatur eas, cùm triſtes ſunt. Sanat eas, cùm ægræ ſunt. Reſuſcitat illas, cùm mortuæ ſunt.

O JEſu quàm verè es Paſtor bonus! ſed quàm perverſas habes oves! Subducùnt ſe directioni tuæ. Contemnunt paſcua tua. Nolunt cibum capere de menſa tua. Ultro lupos undique inquirunt. Ululant, & currunt cum lupis, ac cum illis oves devorant.

O Paſtor mi Divine! ſequar te, quocunque ieris. Nunquam me avertam à ſemitis tuis. Tecum montes conſcendam. Tecum deſcendam in valles. Nunquam te conquerar. Semper directioni tuæ acquieſcam.

Verba S. Scripturæ.

Ego ſum Paſtor bonus. Joan. 10. 11.

Cognoſco oves meas, & cognoſcunt me meæ. Joan. 19. 14.

Ante eas vadit, & oves illum ſequuntur. Joan. 10. 4.

Et ego non ſum turbatus, te Paſtorem ſequens. Jerem. 17. 16.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco paſcuæ ibi me collocavit. Pſal. 22. 1.

Erravi ſicut ovis, quæ periit, quære ſervum tuum. Pſ. 118. 176.

ME-

MEDITATIO CXXII.

De ovibus JESU Chriſti.

QUi amat Paſtorem ſuum, ſequitur in omnibus directionem ejus. Audit, & agnoſcit vocem ejus. Cum ipſo ſecura degit. Perit, cùm ab ipſo deviat. Bene progreditur, cùm ipſum ſequitur.

JEſus commiſit ſancto Petro curam gregis ſui. Vox ejus auditur in Eccleſia. Extra Eccleſiam non auditur. Virtutes ſine obedientia ſunt magni paſſus extra rectum tramitem. Errat potiùs quàm progreditur, qui ſine Superiorum directione vult progredi.

Ovis non ratiocinatur. Vadit, quò ducitur. Nunquam rectiùs progreditur, quàm cùm ſequitur Paſtorem ſuum. Ipſius ductui ſe totam committit. In ejus ſocietate nihil timet. Sine judicio eſt, qui nimiùm fidit ſuo judicio. Caret directione, qui ſe non ſinit in omnibus dirigi.

Ovis non murmurat. Non erumpit in impatientiam. Non offendit Paſtorem ſuum. Non quæritur de ejus directione. Facilè tonderi ſe patitur. Libens ad mortem vadit Jugulari ſe ſinit. Moritur, & obmuteſcit. Summa patientia opus eſt, ut tolerentur homines impatientes. Volunt hi, ut Deus patiatur ab ipſis: ipſi autem nihil volunt pati à Deo.

Ovis non eſt armata dentibus. Non mordet alias oves. Eſt mitiſſimum animalium. Nihil habet ferociæ, nihil ſævitiæ. Odit ſingularitatem Servat unitatem. Quærit ſocietatem. Complacet ſibi in communitate. Signa ovium JEſu Chriſti, ſunt manſuetudo, & charitas.

An tu es ovis JEſu Chriſti? An amas Paſtorem Eccleſiæ? An ſequeris ductum Dei? An te totum permittis ejus providentiæ? An obedis ſuperioribus tuis? An renuncias propriis dictaminibus tuis? An non quereris, ſi quam patiaris jacturam? An non murmuras in afflictionibus tuis? An diligis proximum tuum? An nullo verbulo illum offendis? An ejus miſeriis compateris? An non illi iraſceris?

Verba S. Scripturæ.

Qui regis Iſraël, intende. Qui deducis, velut ovem Joſeph. Pſ. 79. 2.

Veſtigia ejus ſecutus eſt pes meus, Job. 23. 11.

Sicut ovis ad occiſionem ducetur, & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet, & non aperiet os ſuum. Iſ. 53. 7.

Obmutui, & non aperui os meum. quoniam tu feciſti. Pſ. 38. 10.

In hoc cognoſcent omnes, quia diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis ad invicem. Joan. 13. 35.

Si invicem mordetis, & comeditis, videte ne ab invicem conſumamini. Gal. 5. 15.

ME-

MEDITATIO CXXIII.

De Aſcenſione JEſu Chriſti.

QUò progrederis Divine Paſtor? Itáne deſeris oves tuas? Quò progrederis amantiſſime Pater? Itáne deſeris filios tuos? Quò progrederis inviĉtiſſime Imperator? Itáne deſeris milites tuos? Quid facient miſeræ oviculæ in medio luporum? Quid facient filii in medio platearum? Quid facient milites in medio ſuorum hoſtium?

Abi Dilecte mi! Deſere terram hanc ingratam, quæ tam crudeliter te excepit. Corpus tuum immortale, non debet morari in regione mortis. Corpus tuum incorruptibile, non debet morari in loco corruptionis. Corpus tuum impaſſibile, non debet morari in loco afflictionis.

Vade Imperator invicte, mundi Domitor. Cælum conſcende, quod ſanguine tuo comparâſti. Accipe poſſeſſionem Regni, tibi ab omni æternitate debiti. Deduc tecum, ad honorandum triumphum tuum, victrices turmas. Noli curſum ſiſtere, donec ſummum Cæli culmen attigeris. Aſcende, ut conſidas in Throno Dei. Æquum eſt, ut poſt tantos labores quietem capias. Æquum eſt, ut poſt tantam humiliationem gloriâ & honore coroneris.

Progredere Arca Domini, poſtquam tormentorum procellis diu fuiſti agitata. Progre-

Digitized by Google

gredere, ut quieſcas in ſummo culmine montium Armeniæ. Exurge, Domine, in Requiem tuam, tu, & Arca ſanctificationis tuæ. Confregiſti portas inferni. Pande nobis oſtia cæli. Intra in palatium gloriæ tuæ. Vade parare nobis locum. Vade, ut præſentes nos Patri tuo Vade, ut illi exhibeas vulnera tua. Vade, ut ſis mediator noſter. Vade, ut mittas nobis Spiritum ſanctum tuum.

O JEſu! Quoniam in cœlo jam regnas glorioſus, nullam reperio conſolationem in terra. Ubi eſt theſaurus meus, ibi eſt & cor meum. Anima mea ſolvi deſiderat vinculis corporis, ut poſſit frui præſentia tua. Quando tandem liber evadam ex hoc exilio? Quando revertar ad Patriam, mihi optatiſſimam?

O JEſu! Spes animarum derelictarum. Conſolatio animarum afflictarum. Tu promiſiſti, quod velles attrahere omnia ad teipſum, ſi exaltatus fueris à terra. Ecce! elevatus jam es ſuper omnes cælos, adimple modò promiſſa tua. Eripe me ex hoc mundo maligno. Avelle me à creaturis. Trahe me fortiter, quia nimis arctè terræ adhæreo. Trahe me celeriter, quia tædet me porrò vivere, Heu! qualis vita! Heu! qualis mors!

O chara vita mea! Da mihi, obſecro, optatam mortem, qua mihi ipſi moriar, tibique æternùm vivam.

Verba

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Et Dominus quidem JEſus, poſtquam locutus eſt, aſſumptus eſt in cælum, & ſedet à dextris Dei. Marc. 16. 19.

Aſcendens in altum captivam duxit captivitatem: dedit dona hominibus. Epheſ. 4. 8.

Non turbetur cor veſtrum, vado parare vobis locum, accipiam vos ad meipſum, ut, ubi ſum ego, & vos ſitis. Joan. 14. 1. 2. & 3.

Ego, ſi exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipſum. Joan. 12. 32.

Trahe me poſt te. Cant. 1. 3.

MEDITATIO CXXIV.

De adventu Spiritûs ſancti.

NOn ſumus membra JEſu Chriſti, niſi vivamus ſpiritu ejus. Spiritus JEſu eſt ſpiritus vitæ, qui nos animat. Eſt Spiritus Gratiæ, qui nos ſanctificat. Eſt Spiritus ſapientiæ, qui nos edocet. Eſt Spiritus amoris, qui nos arcta charitatis unione conglutinat. Eſt Spiritus pacis, qui nos pacificat. Eſt Spiritus puritatis, qui nos emundat. Eſt ſpiritus libertatis, qui nos è cupiditatum laqueis eximit. Eſt Spiritus gaudii, qui nos ſolatur. Eſt Spiritus humilitatis, qui nos humiliat. Eſt Spiritus obedientiæ, qui nos efficit obſequentes.

Spiri-

Digitized by Google

Spiritus JESU, nos ex hominibus effecit Deos. Ex peccatoribus juſtos. Ex infirmis fortes. Ex triſtibus lætos. Ex frigidis ferventes. Ex iracundis manſuetos. Ex ignorantibus ſapientes. Ex timidis animoſos.

Spiritus JEſu, non deſcendit in ſuperbos. Non quieſcit in cordibus turbulentis. Deteſtatur animas inquinatas. Averſatur mentes, vanitati deditas. Non conſentit cum carne, cui bellum movet internecinum. Non poterat deſcendere ſuper Apoſtolos, quamdiu fruebantur ſenſibili præſentia JEſu Chriſti.

Spiritus JEſu vivit in nobis per gratiam. Moratur per charitatem. Regnat per amorem. Quieſcit per pacem. Affligitur per peccatum veniale. Extinguitur per mortale. Amittitur per amorem mundi. Depellitur per amorem carnis.

O mi Deus! Quàm ſuavis eſt ſpiritus tuus! Quàm auſterus eſt meus! Quàm ſanctus eſt tuus! quàm profanus eſt meus! quàm humilis eſt tuus! Quàm ſuperbus eſt meus!

O ſancte Spiritus! Pater pauperum, Conſolator afflictorum. Veni & deſcende ſuper nos. Veni & conſolare nos. Illuſtra nos lumine tuo. Dirige nos ſapientiâ tuâ. Anima nos gratiâ tuâ. Sanctifica nos amore tuo. Confirma nos fortitudine tua. Penetra nos unctione tua. Adopta nos Charitate tua. Pacifica nos præſentia tua. Salva nos miſericordia tua.

Verba

Verba S. Scripturæ.

Spiritus eſt, qui vivificat. Joan. 6. 64.
Repleti ſunt omnes Spiritu ſancto. Act. 2. 4.
Charitas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris per Spiritum ſanctum, qui datus eſt nobis. Rom. 5. 5.
Si quis Spiritum Christi non habet, hic non eſt ejus. Rom. 8. 9.
Quicunque Spiritu Dei aguntur, ii ſunt Filii Dei. Rom. 8. 14.
Si Spiritu vivimus, Spiritu & ambulemus. Gal. 5. 25.

MEDITATIO CXXV.

De Sanctiſſima Trinitate.

TOt credit homo Deos, quot diligit creaturas. Adorat Trinitatem terræ, & contemnit Trinitatem Cœli. Non æſtimat, niſi ſplendidos mundi honores. Non quærit, niſi terræ divitias. Non deſiderat, niſi delectationes ſenſuum. Spernit potentiam Patris. Contemnit ſapientiam Filii. Deſpicit bonitatem Spiritus ſancti.

Eſtne hoc credere Deum ſapientem, ſi murmures contra ejus providentiam? Eſtne hoc credere Deum omnipotentem, ſi iram ejus non timeas? Eſtne hoc credere Deum ſanctum, ſi tot ſceleribus eum offendas? Eſtne hoc credere Deum intaminatum, ſi voluptatibus ſenſuum

ſuum totus inhæreas? Eſtne hoc, credere Deum bonum, ſi illum non diligas? Eſtne hoc credere Deum infinitæ Majeſtatis, ſi eum non reverenter adores? Eſtne hoc credere Deum beneficum, ſi nullas ei gratias referas:

O ſanctiſſima Trinitas! Benedico te, Adoro te. Amabo te in tempore & æternitate. Gloria ſit Patri, qui me creavit. Gloria ſit Filio, qui me redemit. Gloria ſit Spiritui ſancto, qui me ſanctificavit. Gloria ſit Patri, qui me ſuſtentat per ſuam potentiam. Gloria ſit Filio, qui me gubernat per ſuam ſapientiam. Gloria ſit Spiritui ſancto, qui me ſanctificat per ſuum amorem. Gloria ſit Patri, qui conſervat meam eſſentiam. Gloria ſit Filio, qui intellectum meum illuminat. Gloria ſit Spiritui ſancto, qui conſecrat voluntatem meam. O utinam ſanctiſſima Trinitas ſemper ſit benedicta ab omnibus Angelis, & hominibus nunc, & in æternum! Amen.

Verba S. Scripturæ.

Euntes ergo docete omnes gentet baptizantes eos in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti. Matth. 28, 19.

Tres ſunt, qui teſtimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus, & hi tres unum ſunt. 1. Joan. 5. v. 7.

Sanctus, Sanctus, *Sanctus, Dominus Deus exercituum, plena eſt omnis terra gloria ejus.* Iſ. 6. 3.

Om

Omne, quod eſt in mundo, concupiſcentia carnis eſt, & concupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ. 1. Joan. 2. 16.

MEDITATIO CXXVI.

In Forma Dialogi.

De Inſtitutione Sanctiſſimi Sacramenti Eucharistiæ.

Diſcipulus.

LOquar ad Dominum meum, cum ſim pulvis, & cinis. O mi Deus, quàm admiranda eſt ſapientia tua! Quàm profunda ſunt myſteria tua! Quàm profunda ſunt myſteria tua. Cur nobiſcum moraris in terra, cùm corpus tuum ſit glorioſum? Nobiliſſimum omnium corporum, nunquid habitare debet in ſummo cœli ſolio? Thronus tuus eſt Firmamentum. Terra eſt ſcabellum pedum tuorum. Cur non ſedem figis in Palatio Gloriæ tuæ? Cur inhabitas lutoſam hanc terram?

Magiſter.

Terram incolo, ut ſatisfaciam amori meo. Converſor cum hominibus, ut ſatisfaciam deſiderio eorum. Verſor cum Diſcipulis meis, ut conſoler eos mea præſentia. Habito inter oves meas, ut eas defendam à lupis. Relinquo me Eccleſiæ meæ, ut ei ſim loco Victi-

mæ. Immolo me ſuper Altare, ut homagium præſtem Patri meo. Non haberetis Religionem, niſi haberetis Sacrificium. Antiqua jam ſunt abrogata. Solus ego ſum, qui poſſum immolari. Corpus meum eſt in cœlo, ſicut in loco ſuo naturali. Corpus meum eſt in terra, ſicut in loco Sacramentali. Cùm deſcendi in terram, cælum non reliqui. Et cùm rurſus aſcendi in cælum, terram non deſerui.

Diſcipulus.

Loquar adhuc ſemel ad Dominum meum, cùm ſim pulvis & cinis. Cur in terra nobiſcum manens, non te oculis noſtris ſpectabilem exhibes? Cur te abſcondis ſub ſpeciebus Sacramentalibus, cùm amari à nobis deſideres? Omnium corda ſanctâ amoris violentiâ ad te raperes, ſi te oculis noſtris manifeſtares.

Magiſter.

Ego ſum Deus abſconditus, mori te oportet, ut me videas. Abſcondi Divinitatem meam ſub formâ hominis. Et humanitatem meam texi velamine Panis.

Vita tua eſt ſtatus fidei, in quo Corpus meum debet eſſe obvelatum. Vita tua eſt ſtatus meriti, in quo mens tua debet humiliari. Adam non credidit verbo meo, ſed credidit verbo ſerpentis. Cæca fides reparare debet curioſitatem ejus. Fides conſecrat mentem tuam. Humiliat arrogantiam tuam. Attollit cognitiones tuas. Subjicit te DEO.

Cre-

Credere oportet, ut videas. Fides præcedit gloriam. Et quomodo fidem habebis, ſi, quod credis, non ſit abſconditum?

Diſcipulus.

Loquar adhuc ſemel ad Dominum meum, cum ſim pulvis, & cinis. Absque dubio humanitas tua, ut ſit objectum fidei noſtræ, æquè debet eſſe abſcondita, ac divinitas tua? ſed cur ſub forma panis? Num conveniens eſt ſtatus hic Majeſtati tuæ? Quantus tibi debetur honor? Quis autem condignè honorare te poteſt, hâc ſub figura reconditum?

Magiſter.

Sapientia mea non eſſet infinita, niſi eſſet incomprehenſibilis. Non eſſet admiranda, niſi creatæ intelligentiæ vim longè tranſcenderet. Sapientia fugit meridianam diei lucem, & ſe abdit in tenebris. Bonitas fugit tenebras, & vult palam ſplendeſcere, Sapientia ſe abſcondit, quia vult ſuſcipi. Bonitas ſe prodit, quia vult amari. Deus ſub forma hominis, eſt mutatio magis obſtupeſcenda, quàm homo ſub ſpecie panis, quàm corpus ſub forma alimenti. Nunquid manducabatur Agnus Paſchalis? Nunquid manducabatur Manna? Nunquid manducabantur ſacri Panes Propoſitionis? Si manducabantur figuræ, an non etiam veritas debebit manducari? Sacramento tibi opus erat ad nutrimentum animæ tuæ. Cum vita tua ſit Divina, opus habe-

Digitized by Google

bas epulo Divino. Cùm conſtes anima, & corpore, opus habebas anima mea, & corpore meo: Niſi manduces carnem meam, non habebis vitam. Omnes homines illa veſci debent. Neceſſarium ergo erat ejusmodi alimentum, quo omnes homines frui poſſent. Guſtus hominum multùm inter ſe differunt; panis tamen omnibus bene ſapit. Aſſumpſi ſpeciem panis omnibus amabilem. Ut ſine horrore manducarer. Ut penetrarem intima cordis tui. Ut communicarem tibi ſpiritum meum. Ut emundarem corpus tuum. Ut mitigarem concupiſcentiam tuam. Ut ſanarem morbos tuos. Ut communicarem tibi puritatem meam, & dotes meas virgineas. Panis eſt alimentum, quod declarat effectus hujus Sacramenti. Volo, ut omnes uniti ſitis inter vos, & habeatis cor unum, & animam unam, ſicut multá tritici grana unum panem conſtituunt. Cupio vos in me tranſformare. Ego vivo propter Patrem, & qui manducat me, & ipſe vivet propter me.

Diſcipulus.

O Divine Magiſter! quàm admirabilis eſt ſapientia tua? O quàm verè es Deus abſconditus. O quis Panis! O quale Convivium! O quæ Menſa! O quantum tibi ſum obligatus, quod mecum morari digneris! Quod hanc figuram aſſumpſeris, ut te nobis communicares! Credo, neque cupio intueri, quod credo. Fidelis appellor, & non Philoſophus, rationes ſubtiliter diſcutiens.

Quid

Digitized by Google

Quid retribuam tibi pro omnibus, quæ retribuiſti mihi? Quoniam mecum verſaris, commorabor & ego tecum. Quoniam mei amore te humilias, humiliabo me propter te. Quoniam quotidie moreris propter me, moriar & ego quotidie propter te. Quoniam vivere deſideras in me, ego quoque ſemper in te vivam.

MEDITATIO CXXVII.

De Amore JEſu Chriſti in SS. Euchariſtiæ Sacramento.

SAcramentum hoc procedit ex amore. Sacramentum hoc oblectat amorem. Sacramentum hoc generat amorem.

Filius Dei inſtituit Sacramentum hoc ex amore. Aſcendit in cœlum ex Juſtitia, ſed in terra commoratus eſt ex amore. An homines promeriti fuerant tantam gratiam? Quin imò ſe penitùs illa reddiderant indignos. An commodum aliquod Chriſto in hoc Sacramento accedit? heu! graviſſimos in illo patitur contemptus. Amor triumphavit de Deo. Coëgit eum in terras deſcendere. Obligat illum ad commorandum nobiſcum. Detinet illum, quaſi captivum. Sacramentum hoc procedit ex amore. Eſt itaque Sacramentum amoris.

Amor tendit ad unitatem. Hæc eſt finis omnium deſideriorum ejus. In ſacra Communione obtinet, quidquid exoptat. In hac enim JEſus ſe unit nobiſcum. In hac nos viciſſim

ciſſim illi unimur. In hac illo ſe transformat in nos, & nos transformamur in ipſum. In hac fit ille idem nobiſcum, & nos efficimur idem cum illo. Ex alimento, & eo, qui alitur, non fit niſi una perſona. Atque hæc eſt unio intima, quæ amorem mirè oblectat. Hæc eſt, quæ Euchariſtiam efficit Sacramentum amoris.

Cognitio generat amorem. Præſentia nutrit amorem. Affectio inflammat amorem. Beneficia excitant amorem. Anima in ſacra Communione conſpicit Dilectum ſuum. Gaudet de ejus præſentia. Agnoſcit ejus affectionem. Cumulatur ejus gratiis. Cor poteſt reſiſtere odio; ſed non poteſt reſiſtere amori. Ibi reperit dilectum ſuum. Ibi repetit delicias ſuas. Ibi reperit amorem ſuum. Eſt itaque Sacramentum amoris.

Quæ igitur cauſa eſt, quòd glaciei inſtar rigeſcam? Unde oritur, quod tam exiguus ſit amor meus? Cujus complexionis eſt cor meum? Quomodo ſe poteſt defendere contra ſacra amoris incendia? Undique circumcingitur amore, & neſcit, quid ſit amor.

Amor conſpiciendum ſe objicit oculis meis. Amor percipiendum ſe præbet auribus meis. Amor guſtandum ſe exhibet ori meo. Amor ſentiendum ſe indulget cordi meo. Amor me vocat. Amor me allicit. Amor me accendit. Amor me oppugnat. Amor mihi blanditur. Amor me obligat. Amor tentat omnia, ut me ſibi devincat. Et ego neſcio, quid ſit amare.

Un-

Unde oritur tanta cordis mei durities, & ſtupor? Aut quòd amem creaturas. Aut quòd ab illis non ſim avulſus. Aut quòd cor habeam diviſum. Aut quòd non ſatis edomuerim noxias cupiditates.

Anima mea! Erisne ſemper ingrata? Nec unquam Dilecto tuo cedes cor tuum? Deus, qui ſemper tecum eſt. Deus, qui ſe totum tibi donat. Deus, qui ſe propter te exinanivit. Deus, qui ope tua non indiget. Deus, qui beatus eſt absque te. Deus, qui tam ardenter te diligit. Deus, qui ſummo amore dignus eſt. Deus, qui tanta in te contulit beneficia, non poterit ſibi devincire cor tuum? Non poterit obtinere affectionem tuam? Ah! non poſſum ultrà reſiſtere tanto amori! Non poſſum ultrà eludere ſanctos conatus ejus. Nolo ampliùs ex timore à ſacra Communione me ſubtrahere. Quin potius amore impulſus fidenter appropinquabo. Volo, ah! volo me generosè pervincere, quia vivere non poſſum absque amore. Volo frequenter communicare, quia vivere non poſſum abſque nutrimento.

Verba S. Scripturæ.

Filii Iſraël dixerunt ad invicem Manhu. Quod ſignificat, quid eſt hoc? Ignorabant enim, quid eſſet. Quibus ait Moyſes: Iſte eſt Panis, quem Dominus dedit vobis ad veſcendum. Exod. 16. 16.

Hic eſt Panis, qui de Cœlo deſcendit, non ſicut manducaverunt Patres veſtri manna, & mortui ſunt. Qui manducat hunc Panem, vivet in æternum. Joan. 6. 59.

Quis det de Carnibus ejus, ut ſaturentur? Job. 31. 31.

Caro mea verè eſt cibus, & ſanguis meus verè eſt potus. Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in illo. Joan. 6. v. 57.

Cum dilexiſſet ſuos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Joan. 13. 13. v. 2.

MEDITATIO CXXVIII.

De Sacra Communione.

FIliæ Jeruſalem, nunciate dilectæ meæ, quia diu noctúque illam expecto, ejúsque amore langueo.

Cælum deſerui ut venirem in terram, & cor ejus lucrifacerem. Formam panis aſſumpſi, ut faciliùs amarer, & ſine horrore manducarer. Alimentum factus fui, ut me arctiſſimè unirem ingratæ huic animæ. Cupio eam nutrire. Cupio eam ditare theſauris gratiarum mearum. Cur illa me contemnit? Cur me fugit?

Filiæ Jeruſalem, nunciate dilectæ meæ, quia diu noctúque illam expecto, ejúsque amore langueo.

Ego

Ego ſum Panis, & non venenum. Vitam illi cupio elargiri, & non mortem inferre. Ut amarer, hanc formam aſſumpſi, non ut timerer. Ut manducarer, ſub panis forma me recondidi, non ut admirationi eſſem. Ut ſanctificarem corpus ejus, carnem meam illi donavi. Ut vivificarem animam ejus, Spiritum meum illi donavi. Ut eam unirem Divinitati meæ, humanitatem meam illi donavi.

Sapientiſſimus cùm ſim, non ſcio, quid præſtantius, illi poſſim donare. Opulentiſſimus cum ſim, non habeo, quod excellentius illi poſſim donare. Potentiſſimus cum ſim, non poſſum illi nobilius quid donare. Cur ergo me fugit? Cur ergo me timet?

Filiæ Jeruſalem, nunciate Dilectæ meæ, quia diu noctúque illam exſpecto, ejúsque amore langueo.

Ut convivium hoc illi pararem, ſumptus profudi infinitos. Nullis impenſis peperci, ut deſideria illius plenè ſatiarem. Corpus meum illi propono manducandum. Sanguinem meum illi offero bibendum. Cumulo illam gratiis meis. Dito illam meritis meis. Repleo illam virtutibus meis.

Omnes homines invito ad Convivium meum. Ægros, ut ſanentur. Debiles, ut roborentur. Cæcos, ut illuminentur. Triſtes, ut ſolatiis recreentur. Peccatores, ut ſanctificentur. Quæ ergo eſt cauſa timendi? Non expoſco finem hujus Sacramenti, velut medium neceſſarium ad hoc Sacramentum.

R 5 Filiæ

Digitized by Google

Filiæ Jeruſalem, nunciate Dilectæ meæ, quia diu noctúque illam exſpecto, ejusque amore langueo.

Nunciate illi, quòd fame ſit peritura, niſi Panem hunc manducaverit. Quòd gratiarum donis ſit deſtituenda, niſi Convivio meo accubuerit. Quòd non ſit habitura robur. Quòd non ſit habitura ſanitatem. Quòd non ſit habitura vitam. Quod non ſit habitura ſolatium. Quod vehementer ſit tentanda. Quod tentationi ſit ſuccubitura. Quod, ſi recuſaverit venire, epulas meas non ſit deguſtatura, nec in vita, nec in morte. Nec in cœlo, nec in terra. Quod in illius locum advocaturus ſim cæcos, & claudos. Quod contemnat me, cùm venerari me deberet. Quod affligat me, cùm ſolari me deberet. Quod offendat me, cùm deberet me oblectare.

O Panis Angelorum, qui de cœlo deſcendiſti! Audebóne ſuſcipere te intra cor meum? Poſſúmne te recipere, probè intelligens, quis ſim ego? Poſſúmne te rejicere, probè intelligens, quis ſis tu? Poſlúmne huic Convivio appropinquare, conſcius ſanctitatis tuæ? poſſúmne inde recedere, conſcius neceſſitatis meæ?

O divine Amator! qui nos invitas ad nuptias tuas, & qui nos tam amanter invites. Indue veſte nuptiali me prodigum pœnitentem. Non equidem mereor hunc honorem. Indignus ſum hâc gratiâ: at agnitio humilitatis meæ ſupplebit defectum ſanctitatis meæ. Tu ita vis. Tu ita deſideras. Tu hoc imperas. Tu hoc præcipis. Comminaris mihi

iram

Digitized by Google

iram tuam, ſi nolim te recipere, Satiùs eſt, amori obſequi, quàm timori. Præſtat obedire invitanti, quàm ſibi plùs æquo diffidere.

Accedam ergo cum reverentia. Recipiam te cum fiducia. Amplectar te cum amore. Manducabo te cum lætitia. Gratias tibi agam cum temeritudine. Loquar tibi cum libertate. Serviam tibi cum fidelitate. Benedicam te in tempore, & æternitate. Amen.

Verba S. Scripturæ.

Deſiderio deſideravi hoc Paſcha manducare vobiſcum, antequam patiar. Luc. 22. 15.

Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet, & ego in illo. Joan. 6. 57.

Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos, & cœperunt ſimul omnes excuſare. Luc. 14. 16.

Dico vobis, quòd nemo virorum illorum, qui vocati ſunt, guſtabit cœnam meam. Luc. 14. 24.

Pauperes ac debiles, & cæcos & claudos introduc huc. Compelle intrare. Luc. 14. 21.

MEDI

MEDITATIO CXXIX.

Oratio ad Dominum noſtrum JEſum Chriſtum.

Quæ poteſt uſui eſſe pro Gratiarum Actione poſt ſacram Communionem.

ANima JEſu ſanctifica me. Sanguis JEſu lava me. Paſſio JEſu conforta me. Vulnera JEſu ſanate me. Cor JEſu recipe me. Spiritus JEſu anima me. Bonitas JEſu reconcilia me. Pulchritudo JEſu attrahe me. Humilitas JEſu deprime me. Manſuetudo JEſu mitiga me. Pax JEſu pacifica me. Amor JEſu inflamina me. Regnum JEſu veni in me. Gratia JEſu reple me. Miſericordia JEſu ſalva me. Sanctitas JEſu conſecra me, Puritas JEſu emunda me. Crux JEſu ſuſtenta me. Clavi JEſu configite me. Spinæ JEſu coronate me. Fel JEſu inebria me. Os JEſu benedic me, in vita & in morte, in tempore, & in æternitate, Amen.

Oportet cuilibet Verſui inhærere, & ſuaviùs expendere illum, quo magis animus ad pios affectus commovetur.

Digitized by Google

MEDITATIO CXXX.

De Devotione erga S. Virg. Mariam.

UT ſis filius Dei, oportet te eſſe filium Mariæ. Hæc eſt Mater omnium juſtorum. Hæc eſt Advocata omnium peccatorum. Hæc eſt Regina omnium Prædeſtinatorum. Hæc illos genuit in monte Calvariæ. Dati ſunt ipſi in filios ad pedem crucis. Ipſa vitam dedit omnibus hominibus, dando vitam Deo homini. Ipſa cooperata eſt in ſalutem omnium, conſecrando illum Patri ſuo.

Nemo poteſt accedere ad Patrem, niſi per Filium. Nemo poteſt accedere ad Filium, niſi pet Matrem. Pater nihil denegat Filio ſuo. Filius nihil denegat Matri ſuæ. Non ſalvabor, niſi per merita Filii. Non ſalvabor, niſi per interceſſionem Matris. Filius eſt Mediator noſter apud Patrem. Mater eſt Mediatrix noſtra apud Filium.

JEſus eſt Caput Eccleſiæ, Maria eſt Collum. JEſus eſt fons gratiarum, Maria eſt concha. JEſus eſt ſol mundi. Maria eſt luna. Nihil producitur in operibus naturæ, niſi per Solem, & Lunam. Nihil producitur in operibus gratiæ, niſi per JEſum & Mariam. Luna recipit omnia à Sole, & concurrit ad generationem rerum. Maria recipit omnia à JEſu, & confert ad ſanctificationem animarum.

O ſancta

O ſancta Mater Dei! Nunc demum incipio reſpirare; quoniam à te dependet ſalus mea. Filius tuus eſt Salvator meus; ſed idem pariter eſt Judex meus. Bonitas ejus animat me? ſed Juſtitia ejus terret me. Sum equidem multoru criminum reus, nec audeo coram ipſo comparere. At tu, chariſſima Mater mea, nil habes, quod timorem mihi incutiat. Tu es Mater Gratiæ, & non Juſtitiæ. Ideo effecta es Mater, ut gigneres nobis Salvatorem. Mater Dei non eſſes, ſi nulli fuiſſent peccatores. O Mater! volo eſſe filius tuus, ut ſim filius Dei. Volo eſſe ſervus tuus, ut ſim ſervus Dei.

Verba S. Scripturæ.

Dicit Matri ſuæ: Mulier ecce Filius tuus: deinde dicit Diſcipulo: Ecce Mater tua. Joan. 19. 26. & 27.

Ex illa hora accepit eam Diſcipulus in ſua. Joan. 19. 27.

In Jacob inhabita, & in Iſraël hæreditare, & in electis meis mitte radices. Eccli. 24. 13.

Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet ſalutem à Domino. Prov. 8. 35.

MEDITATIO CXXXI.

De Conceptione Immaculata B. V. MARIÆ.

FElix eſt Maria, quòd concepta fuerit ſine peccato. Felicior eſt Maria, quòd nullum unquam peccatum commiſerit. Magna no-

ſtra

ſtra eſt infelicitas, quod contraxerimus culpam originalem. Sed longè major eſt noſtra infelicitas, quod commiſerimus peccata actualia.

Maria licèt nunquam peccaverit, multa tamen adverſa ſuſtinuit. Ego indeſinenter pecco, & tamen vel minimum quid pati recuſo. Maria erat inſons, & tamen tractata fuit, ut rea. Ego ſum multorum criminum reus, & cupio tractari ut inſons.

Prima gratia Mariæ eſt fundamentum felicitatis ejus. Cooperata fuit gratiæ fidelitate inviolabili toto vitæ ſuæ curſu. Sunt quædam gratiæ in hac vita à Deo nobis communicatæ, quæ ſunt principium omnis felicitatis noſtræ. Sunt quædam peccata in hac vita, quæ ſunt principium omnis infelicitatis noſtræ.

Cooperare omnibus gratiis. Evita omnia peccata. Magnopere cave illa, quæ aliis eſſe poſſunt offendiculo. Hæc ſunt peccata peſtifera, quæ ſe diffundunt in alios. Hæc ſunt peccata contagioſa, quæ corrumpunt naturam.

O ſancta Mater Dei! quàm pulchra es, quàm pura es! Et macula non eſt in te. Conceptio mea, cùm non ſit Immaculata, effice, ut vita mea ſit immaculata. Si contraxi peccatum originale, fac, ut evitem peccatum actuale. O utinam Filius tuus in morte mea intuens animam meam, dicere poſſet. Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te!

Verba

Verba S. Scripturæ.

Generationem ejus, qui enarrabit? Iſ. 53. 8.

Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te. Cant. 4. 7.

Dominus poſſedit me in initio viarum ſuarum. Prov. 8. 22.

Opus grande eſt: neque enim homini præparatur habitatio, ſed Deo. 2. Paral. 29. 1.

Domum tuam decet ſanctitudo, Domine in longitudinem dierum. Pſalm. 92. 5.

MEDITATIO CXXXII.

De Purificatione B. V. Mariæ.

MAria eſt Mater Dei, & tamen videri vult eſſe tantùm Mater hominis. Quanta humilitas! Maria eſt ſplendida inſtar ſolis, & tamen ut purificaretur, venit in templum. Quanta puritas! Maria non eſt ſubjecta legi, & tamen ſponte ſe illi ſubmittit. Quanta obedientia! Maria non habet niſi unicum Filium, eûmque ſibi chariſſimum, & hunc ſacrificat Deo in templo. Quanta charitas!

Imitare has Mariæ virtutes. Eſto humilis corde, ſicut illa. Eſto purus corpore, & anima, ſicut illa. Eſto promptè obediens ſicut illa. Eſto liberalis, ſicut illa. Offer Deo, quidquid habes chariſſimum. Sacrifica illi partus tuos, cogitationes tuas, deſideria tua, om-

Digitized by Google

omnia opera tua. Dona illi cor tuum, cor unicum, cor primogenitum.

Vade in templum, ſicut Simeon. Recipe JEſum non intra brachia tua, ſed intra cor tuum ex manibus Sacerdotis. Cane cum illo hoc amoris Canticum: Nunc dimittis ſervum tuum Domine, ſecundùm verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei ſalutare tuum, quod paraſti ante faciem omnium populorum, lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Iſraël.

In pace vives, ſi non deſideres, niſi JEſum. In pace morieris, ſi non ames, niſi JEſum. Ora Mariam, ut te ſuſcipiat intra brachia ſua, & te offerat Filio ſuo in fine vitæ tuæ.

Præſtabit illa tibi maternum hoc obſequium. Si contendas eſſe Filius ejus. Si ſis humilis, ſicut illa. Si ſis caſtus, ſicut illa. Si ardeas charitate, ſicut illa.

O Mater Dei! ne dedignare eſſe Mater miſeri peccatoris. In manus tuas commendo animam meam. Eſt illa pretium ſanguinis Filii tui, poteriſne eam deſpicere? Poteriſne illam reſpuere? Quoniam Deo præſentaſti Caput, debes illi etiam præſentare membra, quæ nos ſumus. Deus non poteſt recuſare donum, quod tu illi offers. Salus mea in tuto eſt, ſi concredita ſit manibus tuis.

O JEſu! Commendo tibi Spiritum meum. Salutem meam manibus tuis committo. Dimitte me ex hoc mundo in pace. Vidi enim omnia, quæ mihi erant videnda. Peccata mea perturbant me. Sed bonitas tua animat me. O Domine! Ecce ego ſervus tuus, & filius

ancillæ tuæ? Poteriſne damnare filium Matris tuæ? Poteriſne odio perſequi illum, quem ipſa amavit?

Verba S. Scripturæ.

Tulerunt illum in Jeruſalem, ut ſiſterent eum Domino. Luc. 2. 22.

Tolle Filium tuum unigenitum, quem diligis Iſaac, atque ibi offeres eum in holocauſtum. Gen. 22. 2.

In ſimplicitate cordis mei lætus obtuli univerſa. 1. Paral. 29. 17.

Nunc dimittis ſervum tuum Domine. Luc. 2. 29.

O Domine! quia ego ſervus tuus, & filius Ancillæ tuæ. Pſ. 115. 16.

MEDITATIO CXXXIII.

De Annuntiatione B. V. MARIÆ.

MAgna ſanè virtus eſt, parvum eſſe in Majeſtate. Rara omnino virtus eſt, humilem eſſe inter honores. Maria eſt Mater Dei, quia fuit ejus Ancilla. Maria Ancillam Domini ſe vocat, cùm ab Angelo Mater Dei ſalutatur.

Quàm beata eſt, quòd conceperit. Verbum Divinum in Corpore ſuo! ſed multò beatior eſt, quòd Verbum conceperit in mente ſua. Ipſa per Gratiam concepit Divinum Verbum, antequam illud conciperet per Natu-

turam. Concepit illud in corde ſuo, antequam illud conciperet in utero ſuo. Conceptio Dei ſpiritualis magis honorifica illi fuit, quàm corporalis. Hac enim effecit Matrem Dei, illa effecit dignam Matrem Dei.

Eſto Mater Domini noſtri, faciendo voluntatem Patris ejus. Concipe illum per fidem. Genera illum per charitatem. Eſto frater ejus, credendo in illum. Eſto Mater illius, prædicando illum. Renova in ſacra Communione Myſterium Incarnationis. Sis humilis, & obediens, ſicut fuit MARIA; & Spiritus ſanctus in te deſcendet. Eſto ancilla Domini, & efficeris Mater ejus.

O digniſſima Mater Dei! Ne, quæſo, dedignare in filium adoptare, quem Filius tuus dignatus eſt in fratrem adoptare. Quoniam Dei Mater es, oportet, ut pariter ſis Mater hominum. Ut eſſes Mater hominum, facta es Mater Dei. Duo ubera habes lacte plena. Unum præbe filio tuo; ſed alterum mihi reſerva. Unum porrige juſtis; ſed alterum peccatoribus reſerva.

Verba S. Scripturæ.

Ecce Ancilla Domini, fiat mihi ſecundum Vercum tuum. Luc. 1. 38.

Quicunque fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. Matth. 12. 50.

Non confunditur, fratres eos vocare. Hebr. 2. 11.

Digitized by Google

Spiritus ſanctus ſuperveniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi. Luc. 1. v. 35.

MEDITATIO CXXXIV.

De Humiliatione Filii Dei & Exaltatione MARIÆ, in Myſterio Incarnationis.

JEſus ex Deo factus eſt homo. Ex Domino factus eſt ſervus. Ex omnipotente factus eſt infirmus. Ex divite factus eſt pauper. JEſus homo factus, fecit Mariam Matrem DEI. JEſus formam ſervi accipiens, fecit Mariam Dominam DEI. JEſus infirmitatem noſtram aſſumens, dedit Mariæ potentiam DEI. JEſus egeſtatem paſſus, commiſit Mariæ Theſauros DEI. JESUS profundiùs ſe demittere non potuit, quàm ſe demiſerit. Maria altiùs aſcendere non potuit, quàm aſcenderit. Nihil eſt, quod ſit ſupra JEſum. Nihil eſt, niſi DEUS, quod ſit ſupra Mariam. Quidquid DEUS non eſt, eſt infra JEſum. Quidquid DEUS non eſt, eſt infra Mariam.

Gratulare illi de tantis excellentiis. Elige illam in Matrem tuam. Revertere ad illam, ut Reginam tuam. Invoca illam, ut Advocatam tuam. Obedi illi, cui Deus obedivit. Honora illam, quam Deus honoravit. Famulare illi, cui DEus eſt famulatus. Ama illam, quam DEus amavit. Saluta illam, quam Angelus ſalutavit. Dic illi frequenter corde & ore.

Ave

Ave Gratia plena, participes nos effice plenitudinis tuæ.

Dominus tecum, ut Pater, ut Filius, ut Sponſus.

Benedicta tu in Mulieribus, Benedictionibus infinitis. Tu ſola es Virgo & Mater. Tu ſola concepta es ſine crimine. Tu ſola vixiſti ſine peccato. Tu ſola mortua es ſine dolore. Nemo eſt, niſi tu, quæ habeat Deum pro filio & ſubdito. Nemo eſt, niſi tu, quæ ſit filia Dei, Mater Dei, & Sponſa Dei. Tu es Reparatrix mundi. Tu es Regina Univerſi. Tu es Porta Paradiſi. Tu es diſpenſatrix gratiarum.

Maria ſanctiſſima & digniſſima Mater Dei! Ora pro Juſtis & peccatoribus, nunc, cùm eos vides tantis oppugnatos tentationibus, mancipatos tot vitiis, tantis oppreſſos miſeriis. Sed præcipuè in hora mortis, ubi ſalus illorum verſabitur in majori periculo, & maternum tuum auxilium ſummè illis erit neceſſarium.

Verba S. Scripturæ.

Verbum Caro factum eſt. Joan. 1. 14.

Scitis gratiam Domini noſtri JEſu Chriſti, quoniam propter nos egenus factus eſt, cum eſſet dives, ut illius inopia vos divites eſſetis. 2. Cor. 8. 9.

Exinanivit ſemetipſum formam ſervi accipiens, in ſimilitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo. Phil. 2. 7.

Erat ſubditus illis. Luc. 2. 51.

Digitized by Google

Beatam me dicent omnes Generationes. Luc. 1. 48.

MEDITATIO CXXXV.

De Viſitatione B. V. Mariæ.

JESUS viſitat ſanctum Joannem. Maria viſitat ſanctam Eliſabetham. JEſus ſanctificat Matrem & Filium; ſed per os Mariæ. Quæ ubi primùm locuta eſt, Joannes Baptiſta fuit ſanctificatus. Vox Mariæ fuit canalis gratiæ. Quæ illuminat cæcum. Liberat captivum. Reſuſcitat mortuum. Juſtificat peccatorem.

Maria Majori inter filios hominum, applicat primum fructum noſtræ Redemptionis. Concipit ſpiritualiter hominem, poſtquam Deum concepit corporaliter. Facta eſt Mater hominum, poſtquam facta eſt Mater Dei. Ipſa eſt Mater Gratiæ. Ipſa eſt Mater Miſericordiæ. Gratiæ pro Juſtis. Miſericordiæ pro peccatoribus.

O Maria Mater gratiæ! O Mater miſericordiæ! Viſita nos frequenter cum Filio tuo. Non deeſt tibi gratia, quia fuiſti gratiâ plena. Non deeſt tibi miſericordia, quæ novem menſibus intra viſcera tua fuit commorata. Exerce illam erga pauperem cæcum. Erga pauperem captivum. Erga peccatorem, mancipium ſuarum cupiditatum. Erga defunctum vitâ gratiæ. Veni, ut me illumines. Ut me libares. Ut me reſuſcites. Ut me ſanctifices.

Sonet

Digitized by Google

Sonet vox tua in auribus cordis mei. Vox enim tua dulcis, & pulchritudo tua incomparabilis. Loquere Mater, & exultabit præ gaudio cor meum. Dic Verbum, & ſanabitur anima mea. Tu enim habes intra te Verbum Dei, quod dat vitam mundo.

Maria Mater Gratiæ, Mater Miſericordiæ, Tu nos ab hoſte protege, & hora mortis ſuſcipe.

Ut honores Virginem, oportet imitari virtutes ejus. Ama ſolitudinem, ſicut illa. Non prodi in publicum: niſi ut beneficia elargiaris. Viſita carcere concluſos. Aſſiſte miſeris. Libera captivos. Sanctifica peccatores. Eſto Mater Gratiæ animabus afflictis. Eſto Mater Miſericordiæ corporibus afflictis.

Verba S. Scripturæ.

Benedictus Dominus Deus Iſraël, quia viſitavit. Luc. 1. 68.

Per viſcera Miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitavit nos Oriens ex alto. Luc. 1. 78.

Viſita nos in ſalutari tuo. Pſal. 105. 4.

Viſitatio tua cuſtodivit ſpiritum meum. Job. 10. 12.

Ut audivit ſalutationem Mariæ Eliſabeth, repleta eſt Spiritu ſancto. Luc. 1. 41.

Surge, propera amica mea, ſonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Cant. 2. 10. & 14.

Digitized by Google

MEDTATIO CXXXVI.

De Morte B. V. MARIÆ.

QUid eſt, quod amarum efficit calicem mortis? Amiſſio mundi. Separatio à corpore. Ratio ſupremo Judici reddenda. Sentitur triſtitia, cùm mundus eſt deſerendus. Sentitur dolor, cùm corpus eſt relinquendum. Sentitur timor, cùm comparendum eſt coram Deo Judice.

Maria mortua eſt ſine timore. Mortua eſt ſine triſtitia. Mortua eſt ſine dolore. Mortua eſt ſine timore, quia vixit ſine peccato. Mortua eſt ſine triſtitia, qui vixit ſine adhæſione ad creaturas. Mortua eſt ſine dolore, quia vixit ſine delectatione.

O utinam moriatur anima mea morte Sanctorum! O utinam mors mea ſit ſimilis morti Mariæ! Vive vitâ Sanctorum, & morieris morte Sanctorum. Vive ſicut Maria, & morieris ſicut Maria. Vive ſine peccato, & morieris ſine timore. Vive ſine adhæſione ad creaturas, & morieris ſine triſtitia. Vive ſine delectatione, & morieris ſine dolore.

Si vivas vitâ peccatorum, morieris morte peccatorum. Si vivas in perturbatione, morieris in confuſione. Si vivas in peccato, morieris cum timore. Si vivas in deliciis, morieris cum dolore. Quod voluptatem tibi affert in vita, ſupplicium tibi erit in morte. Quod dolorem tibi infert in vita, ſolatio tibi erit in morte.

O Vir-

O Virgo ſancta! non ſum ſolicitus, qua morte moriar, dummodo moriar in bono ſtatu. Moriar ſine timore, ſi moriar intra brachia tua. Moriar in gratia, ſi moriar in tuo obſequio. Tu enim ſalves omnes tuis obſequiis mancipatos. Non ſinis unquam perire filios tuos. Aſſiſto quæſo, mihi morienti, ſicut adſtitiſti Chriſto Filio tuo in cruce morienti. Neceſſe eſt, ut omnes prædeſtinati moriantur intra brachia tua, quoniam tu vidiſti morientem Primipilum prædeſtinatorum.

Volo mentem à mundo avellere, ut moriar ſine triſtitia. Volo affligere corpus meum, ut moriar ſine dolore. Volo abſtinere à peccato, ut moriar ſine timore. Volo vivere in dolore, ut moriar cum delectatione. Volo vivere in pœnitentia, ut moriar cum ſecuritate. Volo vivere in charitate, ut moriar in ſanctitate. Volo vivere Filius Virginis, ut moriar prædeſtinatus. Volo vivere in gratia, ut moriar in gratia. Volo vivere in amore, ut moriar ex amore.

Verba S. Scripturæ.

Adjuro vos Filiæ Jeruſalem, ſi inveneritis Dilectum meum, ut nuncietis ei, quia amore langueo. Cant. 5. 8.

Fortis eſt, ut mors, dilectio. Cant. 8. 6.

Moriatur anima mea morte Juſtorum. Num. 23. 10.

Mors peccatorum peſſima. Pſalm, 33. 22.

Ridebit in die noviſſimo. Prov. 31. 25.

In manus tuas commendo Spiritum meum. Luc. 23. 46.

Google

MEDITATIO CXXXVII.

De B. V. MARIA à Morte reſuſcitata.

MARIA reſuſcitata eſt à morte, corpus ejus non jacet ampliùs in ſepulchro. Caro tam munda, debebat eximi à corruptione. Templum tam ſanctum non debebat profanari.

MARIA eſt caſtiſſima Virginum. Debebat ergo eſſe incorruptibilis. Maria eſt excellentiſſima inter Matres. Debebat ergo vivere cum Filio ſuo. Si corpus JEſu per ſacram Communionem ſuſceptum jus tribuit ad reſurrectionem, an non reſuſcitari debebat illa, quæ Chriſto dedit carnem ſuam? Si ſervi ſunt cum Domino ſuo, an non Matrem decet eſſe cum Filio ſuo? Si gratia hæc conceſſa eſt ſervis, quis eam Reginæ audebit negare? Si corpus ejus non fuit reſuſcitatum, cur illud latet mundo abſconditum? Cur non palàm honoratur? Quisque metet, quod ſeminavit Qui ſeminant in carne, metent corruptionem. Qui ſeminant in ſpiritu, metent incorruptionem.

MARIA terræ fuit mandata, in qua tamen non potuit diu morari. Caro ejus concluſerat intra ſe germen vitæ, quod facit eam reviviſcere, & reſuſcitari, Fuit ſepulta, ut imitaretur Filium ſuum. Ut inviſerat Purgatorium. Ut ſanctificaret terram noſtram. Ut certò conſtaret de morte ejus. Ad vitam ve-

verò redire debuit, ut teſtatam faceret reſurrectinnem noſtram. Cælum inſigni careret ornamento, ſi Corpus Mariæ non fuiſſet eò translatum.

O glorioſa Domina mea! Abſit à me ut cogitem, quòd Corpus tuum ſanctiſſimum fuerit putredine corruptum, aut vermibus in pabulum ceſſerit. Quòd Caro tua immaculata non fuerit reſuſcitata. Quòd fueris mortis mancipium, quæ deſtruxiſti mortis imperium. Oportebat reſuſcitari virum, ad confirmandam reſurrectionem Virorum. Oportebat ergo pariter reſuſcitari Mulierem, ad confirmandam reſurrectionem Mulierum.

O quàm amabilis eſt illibata vitæ integritas! O quàm deteſtabilis eſt inquinata morum corruptio. Cur tam exquiſitè ſaginando corpus tuum, vermibus pinguius nutrimentum præparas? Cur amoras carnem, paulò pòſt à ſerpentibus devorandam?

Niſi victima ſit ſale conſperſa, computreſcet. Niſi caro affligatur voluntaria caſtigatione, corrumpetur.

Verba S. Scripturæ.

Non derelinques animam meam in inferno: nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. Pſal. 15. 10.

Ego dormivi, & ſoporatus ſum: & exſurrexi, quia Dominus ſuſcepit me. Pſal. 3. 6.

Pater, quos dediſti mihi, volo, ut ubi ego ſum, & illi ſint mecum. Joan. 17. 24.

Qui

Qui ſeminat in carne ſua, de carne & metet corruptionem: qui autem ſeminat in ſpiritu: de ſpiritu metet vitam æternam. Gal. 6. v. 8.

Veni de Libano Sponſa mea, veni coronaberis. Cant. 4. 8.

MEDITATIO CXXXVIII.

De Aſſumptione B. V. Mariæ.

QUæ eſt iſta, quæ aſcendit in cœlum, innixa ſuper dilectum ſuum? Hæc eſt Maria Mater DEI. Quæ ſicut purior eſt omnibus creaturis, ita exaltari debuit ſuper omnes cœlos. Sicut profundiſſimè ſe demiſerat, ita debuit in thronum ſublimiſſimum elevari. Sicut præ aliis plures receperat gratias, ita debuit plus gloriæ recipere. Sicut proximè Deum attigerat in terris, ita proximè debuit illi conjungi in cœlis. Sicut paſſa fuerat ſine menſura, ita deliciis cumulari debuit ſine menſura.

Divinus Salomon Matrem ſuam locavit in throno ſuo. Sociam eam ſibi adlegit Imperii ſui. Conſtituit eam Reginam univerſi. Subjecit illi omnes creaturas. Pater coronavit eam potentiâ. Filius coronavit eam ſapientiâ. Spiritus ſanctus eam coronavit ſanctitate.

JEſus eſt Mediator noſter apud Patrem. Maria eſt Mediatrix noſtra apud Filium. JEſus mitigat iram Patris ſui. Maria mitigat iram

Digitized by Google

iram Filii ſui. JEſus Patri ſuo exhibet vulnera ſua. Maria Filio ſuo exhibet ubera ſua. Quis jam deſperet de ſalute ſua, cùm tam potentes habeat apud Deum Interceſſores?

Maria diligit peccatores, quia Filius ejus illos diligit. Maria diligit peccatores, quos ut redimeret Dei Filius, in mundum venit, factus Filius Mariæ. Maria diligit peccatores, quia ſunt miſerabiles. Maria diligit peccatores, quia ſine his non eſſet Mater DEI. Maria diligit peccatores, quia propter illos facta eſt Mater DEI.

Aſcende, ſanctiſſima Mater mea! Aſcende, ut colligas fructus laborum tuorum. Aſcende arca Domini, ut requieſcas in templo gloriæ. Ibi paratus tibi jam thronus eſt. Ibi coronaberis à ſanctiſſima Trinitate. O quanto defigor ſtupore! cùm te video in cœlum extolli, tanta cum pompa, tanta cum magnificentia. Angeli Paradiſi aperite portas Matri DEI. Occurrite Reginæ veſtræ. Omni veneratione eam colite. Atque ad Thronum uſque Filii ejus læti illam deducite.

O Regina Cœli & terræ! O Mater Gratiæ, & Miſericordiæ! vita mea, & ſpes mea poſt DEum! Saluto te, & veneror te in throno Gloriæ, ad quem Deus te extulit. Video te jam in portu, dum nos etiamnum jactamur procellis. Video te jam in patria, dum nos adhuc gemimus in hoc exilio. Video te jam in ſecuritate, dum nos etiamnum variis agitamur periculis, O chara Mater noſtra! O potentiſſima Advocata noſtra! illos tuos miſericordes oculos ad nos converte miſeros filio

lios tuos, qui plorant, & gemunt in hac lachrymarum valle. Curam habe ſalutis noſtræ, & gratiam nobis impetra, intuendi poſt hoc exilium dilectum Filium tuum in cœlo, Amen.

Verba S. Scripturæ.

Veni de Libano, veni coronaberis. Cant. 4. 8.

Quæ eſt iſta, quæ aſcendit de deſerto deliciis affluens, innixa ſuper Dilectum ſuum? Cant. 8. 5.

Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta Sole, & Luna ſub pedibus ejus, & in capite ejus corona ſtellarum duodecim. Apoc. 12. 1.

Ingreſſa eſt Regina Saba Jeruſalem cum divitiis, aromatibus, & auro infinito nimis. 3. Reg. 10. & 2. Par. 9.

Poſitus eſt thronus Matri Regis, quæ ſedit ad dextram ejus, & dixit ei Rex: Pete Mater mea: neque enim fas eſt, ut avertam faciem meam. 3. Reg. 2. 19. & 20.

MEDITATIO CXXXIX.

De Nativitate B. Virginis, & Nomine MARIÆ.

NAtivitas Mariæ eſt opus ſupra naturam, ſed in maximum bonum naturæ. Ob nobilitatem eſt honoranda. Ob beneficia eſt deſi-

Digitized by Google

deſideranda. Ob pulchritudinem eſt amanda.

Nomen Mariæ, quod illi datum eſt, recreat Angelos, conſolatur homines, exterret dæmones. Poſt Nomen JEſu nullum dulcius eſt quàm Nomen Mariæ. Nullum potentius quàm Nomen Mariæ.

Qui Mariam nominat, Dominam potentem dicit, & Mare amaritudinis. Domina eſt, quia fuit ancilla. Mare conſolationis eſt, quia fuit Mare amaritudinis. Si imperare deſideres, obedire te oportet. Si ſolatia expectas, pati te oportet.

O ſanctiſſima Virgo! Exopto bibere calicem afflictionis tuæ, ut merear frui calice conſolationis tuæ. Obedire ſicut tu, ut merear aliquando tecum regnare.

O Regina ter maxima! Gaudeo de Nativitate tua, veluti de principio vitæ & ſalutis meæ. Saluto te in cunis tuis, velut in throno gratiæ, & innocentiæ. Tu non ingreſſa es hunc mundum peccati vinculis conſtat, ſicut nos. Sol te conſpexit coronatam, ubi primùm es nata. Nos autem vidit omnes damnatos, etiam antequam eſſemus nati.

O Regina Cæli, & terræ! eligo te in Dominam meam, in Matrem meam, & in Advocatam meam. Serviam tibi, ut Dominæ meæ. Amabo te, ut Matrem meam. Invocabo te, ut Advocatam meam. O ſancta Domina mea! Suſcipe me in protectionem tuam. O ſancta Mater mea! Da mihi benedictionem tuam. O ſancta Advocata mea! Adjuva me interceſſione tua.

Verba

Verba S. Scripturæ.

Tu Gloria Jeruſalem, tu lætitia Iſraël, tu honorificentia populi noſtri. Judith. 15. 10.

Quæ eſt iſta, quæ progreditur, quaſi Aurora conſurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis, ut caſtrorum acies ordinata? Cant. 6. 9.

Dominare noſtri tu, & Filius tuus. Judic. 8. 22.

Iſte conſolabitur nos ab operibus & laboribus manuum noſtrarum in terra, cui maledixit Dominus. Gen. 5. 29.

MEDITATIO CXL.

De Præſentatione B. V. MARIÆ in Templo.

MARIA obtulit DEO, quidquid habuit. Obtulit ſe DEO, quamprimùm potuit. Obtulit ſe Deo plena voluntate. Obtulit ſe Deo in perpetuum. Obtulit ſe Deo promiſſione irrevocabili.

Nos Deo non donamus, niſi dimidium cordis noſtri. Nos cor noſtrum Deo tradimus, quàm tardiſſimè. Nos Deo cor tradimus inviti. Nos Deo cor donamus pro aliquo ſolùm tempore.

Dona te totum, & omnia tua. Dona quàm citiſſimè. Dona hilariter. Dona in perpetuum.

O

Digitized by Google

O ſancta Virgo! Dono me totum tibi abſque ulla imitatione. Dono me tibi ex toto corde meo. Doleo, quòd tam ſerò me tibi donaverim. Dono me tibi in perpetuum, donatione irrevocabili.

Offer, obſecro, cor meum Filio tuo. Dono id illi ex integro. Dono id illi ſine ullâ morâ. Dono id illi ſine repugnantia. Dono id illi abſque omni revocatione. Dono id illi in perpetuum, donatione æternâ.

Verba S. Scripturæ.

Bonum eſt viro, cùm portaverit jugum ab adoleſcentiâ ſuâ. Sedebit Solitarius & tacebit: quia levavit ſuper ſe. Thren. 3. 28. & 29.

Cùm non inveniſſet, ubi requieſceret pes ejus, reverſa eſt ad eum in arcem. Gen 8 9.

In ſimplicitate cordis mei lætus obtuli univerſa. 1. Paral. 29. 17.

Ananias cum Saphira uxore ſua vendidit agrum, & afferens partem quandam ad pedes Apoſtolorum poſuit. Act. 5. 12.

Anania! cur tentavit Satanas cor tuum, mentiri te ſpiritui ſancto, & fraudare de pretio agri? Act. 5. 3.

Diviſum eſt cor eorum, nunc interibunt. Oſeæ. 10. 2.

Profeſſio Obſequii noſtri erga Beatiſſimam Virginem Mariam.

SAnctiſſima Virgo digniſſima Mater DEI ego, licet undecunque indigniſſimus, ut accenſear numero ſervorum, ac filiorum tuorum, fretus tamen bonitate, & miſericordiâ tua, & impulſus tibi ſerviendi deſiderio, profiteor in præſentia DEI, & curiæ Cœleſtis univerſæ, quòd te hodie eligam in Reginam meam, Matrem meam, & Advocatam meam. Firmitérque ſtatuo ac propono, me nunquam te derelicturum, neque facturum aut dicturum quidquam contra tuum honorem, neque permiſſurum, ut à meis ſubditis aliquid contra tuum honorem unquam agatur. Obſecro te igitur, ſuſcipe me in numerum ſervorum, & filiorum tuorum. Adſis mihi, quæſo, in omnibus actionibus, & neceſſitatibus meis, nec me deſeras in horâ mortis meæ, Amen.

Digitized by Google

QUARTA PARS MEDITATIONUM.

PRO VIA UNITIVA.

MEDITATIO CXLI.

De Amore JESU.

JESUS eſt pulcherrimus inter omnes homines. Maximus inter omnes Reges. Amantiſſimus inter omnes Patres. Fideliſſimus inter omnes amicos. Mitiſſimus inter omnes Dominos. Perfectiſſimus inter omnes Sponſos.

JESUS factus eſt homo propter me, & ſicut ego. Factus eſt pauper proter me, & ſicut ego. Factus eſt miſerabilis propter me, & ſicut ego. Suſtinuit mortem propter me, & ſicut ego.

JESUS eſt Pater meus, & Rex meus. Eſt Frater meus, & Sponſus meus. Eſt Dominus meus & Paſtor meus. Eſt Caput meum, & Medicus meus. Eſt Salus mea, & Redemptio mea. Eſt ſpes mea, & Conſolatio mea.

JEſus amat me ex toto corde ſuo. Semper ſtat, & pulſat ad oſtium cordis mei. Rogat à me ſibi donari cor meum. Vitam ſuam mihi donavit, ut obtineret cor meum. Ingratus ſum, ſi denegem ei cor meum. Væ illi, qui cor ſuum cum alio dividit! Maledictus, qui JESUM non amat ex toto corde ſuo!

O Amor omnium Amorum! O Cor omnium cordium! Utinam te amem, ſicut tu me amas! Utinam te amem, ſicut mereris amari! Nihil ſupra JEſum. Nihil comparabile JEſu. Nihil cum JEſu. Nihil poſt JEſum.

Verba S. Scripturæ.

Specioſus forma præ Filiis hominum. Pſal. 44. 3.

Omnia, & in omnibus Chriſtus. Col. 3. 11.

Simon Joannis, diligis me plus his? Joan. 21. 15.

Qui habet mandata mea, & ſervat ea, ille eſt, qui diligit me. Joan. 14. 21.

Si quis non amat Dominum noſtrum JEſum Chriſtum, ſit anathema. 1. Cor. 16. 22.

MEDITATIO CXLII.

De unitate Amoris.

AMor ortum trahit ab unitate. Amor tendit ad unitatem. Amor quieſcit in unitate. Amor ſe conſervat per unitatem.

Cor

Cor rectum non poteſt curvari. Cor mundum non poteſt maculari. Cor liberum non poteſt in ſervitutem redigi. Cor ſimplex non poteſt dividi. Væ illis, qui ſunt duplici corde! Cor Dei illos non poſſet amare.

Nemo frui poteſt gemino Paradiſo. Nemo poteſt duobus Dominis ſervire. Nemo poteſt conjungi duobus ſponſis. Non poteſt ſimul amari Deus, & mundus. Non convenit niſi una anima, uni corpori. Unus Sol univerſo. Unus Rex uni Provinciæ. Unus Gubernator uni Civitati. Unus Paſtor uni gregi. Unus Navarchus uni navigio. Unus amor uni cordi. Unus Deus uni creaturæ.

Dono, inquis, Deo dimidium cordis mei. Ergóne Deus creavit tantùm dimidium cordis tui? Ergóne Deus redemit tantùm dimidium cordis tui? Ergóne Deus ſalvabit tantùm dimidum cordis tui? Ergóne Deus tibi donavit tantùm dimidium cordis ſui? Cur ergo tu illi donabis tantùm dimidium cordis tui? Ergóne Deus dignus non ſit tantillo munere, quale eſt cor integrum hominis?

O DEus cordis mei! Tu ſemper fuiſti meus. Et ego nunquam tuus. Tot adoravi idola, quot amavi creaturas. Diviſi fidem meam, cùm diviſi charitatem meam. Perdidi & fidem, & charitatem, cùm illas diviſi. Heu! meipſum perdidi, quando te non amavi!

Amabo te deinceps, mi Deus, ex toto corde meo. Non dividam deinceps unquam affectiones meas. Totum toti. Unum uni. Solum ſoli. Ecce epigraphen cordis mei. O

Digitized by Google

Deus meus, & omnia! Quoniam donâſti mihi cor tuum, quod eſt tam immenſum, æquiſſimum ſanè eſt, ut meum quoque cor totum tibi conſecrem, quod eſt tam parvum.

Verba S. Scripturæ.

Nemo poteſt duobus Dominis ſervire. Matth. 6. 24.

Dilige Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Matth. 22. 37.

Uſquequo claudicatis in duas partes? Si Dominus eſt Deus, ſequimini illum: ſi autem Baal, ſequimini illum. 3. Reg. 18. 21.

Væ duplici corde! Eccli. 2. 14.

Diviſum eſt cor illorum, nunc interibunt. Oſeæ. 10. 2.

MEDITATIO CXLIII.

De Præſentia DEI.

DEUS eſt coram me: Deus eſt mecum. Deus eſt in me. Eſt coram me, ut me conſideret. Eſt mecum, ut me gebernet. Eſt in me, ut me animet. Oportet itaque, & me verſari coram Deo, non cogitando, niſi de ipſo. Cum Deo, non operando, niſi propter ipſum. In Deo, non amando, niſi ipſum.

Nunquam ſolus ſum. Deus ſemper mecum eſt. Nunquam ſolus operor. Deus ſemper me-

mecum operatur. Nunquam ſolus patior. Deus ſemper mecum patitur. An non hoc eſt in Paradiſo degere, ſemper intueri Deum? An hoc eſt infernum incolere, nunquam intueri Deum?

O mi Deus! Tu ſemper cogitas de me. Et ego nunquam cogito de te. Tu ſemper mecum es, & ego nunquam tecum ſum. Tu ſemper laboras propter me, & ego nunquam laboro propter te. Tu in me es veluti in inferno, ut videas ſcelera, & audias blaſphemias. Deinceps verò in me eris, veluti in Paradiſo, ut videas opera mea bona, & audias laudes tuas.

Verba S. Scripturæ.

Domine probâſti me, & cognoviſti me, tu cognoviſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam. Pſal. 131. 1. & 2.

Quò ibo à Spiritu tuo? & quò à facie tua fugiam? ſi aſcendero in Cælum, tu illic es, ſi deſcendero in infernum, ades. Si ſumpſero pennas meas diluculo, & habitavero in extremis maris: etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua. Pſ. 128. 7. 8. 9. & 10.

Tu autem in nobis es, Domine. Jerem. 14. 9.

Dominus exercituum, in cujus conſpectu ſto. 3. Reg. 3. 14.

MEDITATIO CXLIV.

De Solitudine.

Difficile eſt converſari ſimul cum Deo, & cum hominibus. Oportet fugere conſortia hominum, ſi frui velis dilecto tuo. Mundus nimium tumultuatur circa cor tuum, unde non facilè poſſunt audiri verba dilecti tui. Non videtur Deus niſi in deſerto. Et in ſopore ſenſuum, Et in ſilentio cupiditatum.

Eſto ſolitarius corpore. Eſto ſolitarius mente. Eſto ſolitarius corde. Deus te viſitat, quando es ſolitarius corpore. Deus tibi loquitur, quando es ſolitarius mente. Deus te totum implet, quando es ſolitarius corde.

Niſi longe recedas à creaturis, Deus te non viſitabit. Niſi imperes ſilentium creaturis, Deus tibi non loquetur. Niſi te penitùs avellas à creaturis, Deus te non amabit. O ſolitudo corporis! O ſolitudo mentis! O ſolitudo cordis! Has qui tolit, videt, audit, & guſtat Deum. Eamus in ſolitudinem, dilecte mi! ibi enim mihi loquêris ad cor.

Verba S. Scripturæ.

Ducam eam in ſolitudinem, & loquar ad cor ejus. Oſ. 2. 14.

Non in commotione Dominus. 3. Reg. 19. 44.

Mulier fugit in ſolitudinem. Apoc. 12. 6.

Elon-

Digitized by Google

Elongavi fugiens; & manſi in ſolitudine. Pſ. 54. 8.

Sedebit ſolitarius, & tacebit. Thren. 3. 28.

Cùm oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauſo oſtio ora Patrem tuum in abſcondito. Matth. 6. 6.

Per vias, & plateas quæram, quem diligit anima mea: quæſivi illum, & non inveni. Cant. 3. 2.

MEDITATIO CXLV.

De Derelictione ſui ipſius.

BEatus homo, qui confidit in Deo. Qui ſe totum permittit Providentiæ ejus. Qui ſe dirigi ſinit à ſapientia ejus. Qui plenè quieſcit in bonitate ejus.

Nihil perturbat animam, quæ ſe totam Deo commiſit. Nihil adverſatur deſideriis ejus. Omnia ei eveniunt, ſicut vult. Omnia ſicut deſiderat, quia nihil deſiderat, niſi quod vult Deus.

Dormit illa inter ſævientes procellas. Tranquilla eſt inter perſecutiones. Laborat ſine anxietate. Omnia agit ſine inquetudine. Deus illi eſt Navis, & Navarchus, Currus & Auriga. Pater, & Protector. Tutor, & defenſor.

Anima, quæ ſe totam Deo tradidit, quieſcit intra brachia ejus. Ponit cor ſuum in ſinu ejus. Nihil curat niſi ipſi placere. Nihil cogitat, niſi illi ſatisfacere. Illi commendat

Spiritum ſuum, cùm ſit mortua omnibus timoribus & deſideriis ſuis.

Sed Deus vigilat, cùm illa dormit. Laborat, cùm illa quieſcit. Dirigit eam in itineribus ejus. Portat etiam in infirmitatibus ejus. Exaudit preces ejus. Prævenit omnia deſideria ejus. Unicè curat omnia negotia ejus. Bene precatur omnibus conſiliis ejus. Providet omnibus neceſſitatibus ejus. Sanat omnes ægritudines ejus. Suaves efficit omnes amaritudines ejus. Mitigat omnes dolores ejus.

Filia mea, ait Dominus, cogita de me, & ego cogitabo de te. Exequere voluntatem meam, & ego exequar tuam. Negotia mea cura, veluti ſi tua eſſent: & ego tua perficiam, veluti ſi mea eſſent. Perſevera inquiete, & nihil deſidera. Dona mihi cor tuum, & ego tibi meum, donabo.

Verba S. Scripturæ.

Beatus vir, qui ſperat in eo. Pſal. 33. 9.

Non contriſtabit juſtum, quidquid ei acciderit. Prov. 12. 21.

In doloribus dormietis. Iſa. 50. 11.

Qui timet Dominum, nihil trepidabit: & non parebit: quoniam ipſe eſt ſpes ejus. Eccli. 34. 54. 16.

Tibi derelictus eſt pauper, orphano tu eris Adjutor. Pſal. 9. 14.

Scio, cui credidi, & certus ſum, quia potens eſt, depoſitum meum ſervare in illum diem. 2. Tim. 1. 12.

ME-

MEDITATIO CXLVI.

Quomodo oporteat ſe penitùs derelinquere.

NEſcio, an ſim damnandus. Neſcio, an ſim ſalvandus. Neſcio, an bene operer. Neſcio, an malè operer. Neſcio, an proficiam. Neſcio, an deficiam. Neſcio, quid dicam, Neſcio, quid cogitem. In tanta confuſione cogitationum mearum, absque ulla perturbatione dico tibi. Mi DEus! totum me tibi trado, & Providentiæ tuæ dirigendum committo.

Amici mei perfide me produnt. Inimici mei perſequuntur me. Conſumor doloribus. Redactus ſum ad extremam neceſſitatem. Spoliatus ſum bonis meis. Denigratus ſum calumniis. Nemo eſt, qui me conſoletur. Nullum guſtum ſentio in exercitiis pietatis. Tentationes meæ augentur. Vires meæ imminuuntur. Lumina mea deficiunt. Neſcio, quid de me ſit futurum. Dereliquit me cor meum. Deſtitutus ſum omni præſidio. Omnis conſolatio mea inter ærumnas meas eſt, me ipſum penitùs derelinquere, & dicere tibi: Mi Deus! me totum tibi trado, & Providentiæ tuæ dirigendum committo.

An ſum in gratia? An ſum in peccato? An ſum dignus odio? An ſum dignus amore? An moriar bene? An male? An ſalvus ero? An damnandus? An ad cœlum ibo? An ad infernum? Omnia hæc mihi ſunt incomperta. Sed nihil horum omnium me perturbat. In

Deo

Digitized by Google

Deo pono fiduciam meam. Quieſco in miſericordia ejus. Innitor meritis Filii ejus. Commendo illi Spiritum meum. Tranquillus ſum, cùm illi dico: mi Deus! totum me tibi trado, & Providentiæ tuæ dirigendum committo.

Sive moriar, ſive vivam, ſive citò moriar, ſive diu vivam. Sive ſim ſanus, ſive ſim æger. Sive ſim dives, ſive ſim pauper. Sive ſolatiis abundem, ſive afflictionibus premar. Sive pace fruar, ſive bello urgear. Perinde mihi eſt. Tuum beneplacitum, eſt etiam meum. Voluntas tua me recreat. Nil deſidero, nil tibi placere, & te amare. Tu es ſpes mea, & omnia mea. Mi Deus! totum me tibi trado, & Providentiæ tuæ dirigendum committo.

Verba S. Scripturæ.

In manus tuas commendo Spiritum meum: redemiſti me Domine, Deus veritatis. Pſal. 30. 6.

In pace in idipſum dormiam, & requieſcam. Pſalm. 4. 9.

Ego mendicus ſum & pauper: Dominus ſolicitus eſt mei. Pſal. 39. 8.

Factus ſum tanquam vas perditum. Pſalm. 30 4

Ipſe dixit: non te deſeram, neque derelinquam. Hebr. 13. 5.

ME-

Digitized by Google

MEDITATIO CLXVII.

De Annihilatione.

ESſe, fecit nos exire à Deo. Non eſſe, facit nos redire ad Deum. Donec anima repererit nihilum ſuum, non poterit reperire Deum. Latet is ſub creaturis, tanquam ſub velamentis, & ſpeciebus. Cùm quis interiora penetrat, Deum apertè videt.

Ut ſcias omnia, oportet nihil ſcire. Ut guſtes omnia, oportet nihil guſtare. Ut habeas omnia, oportet nihil habera. Ut ſis omnia, oportet eſſe nihil.

O mi Deus! Tu es mihi omnia, & ego nihil ſum. Tu es lux mea, ego nihil ſcio. Tu es fortitudo mea, ego nihil poſſum. Tu es virtus mea, ego nihil operor. Loquere Domine, quia audit ſervus tuus. Os meum coram te eſt ſine voce: ſed tu nôſti, quid loquatur tibi cor meum.

O felix anima, quæ audit Deum in ſilentio omnium meditationum ſuarum! Tacete cogitationes humanæ & carnales. Sileat omnis caro in Dei præſentiâ.

Verba S. Scripturæ.

Sileat omnis caro à facie Domini. Zach. 2. 13.

Redactus ſum in nihilum: abſtuliſti quaſi ventus deſiderium meum. Job. 30. 15.

Sub-

Digitized by Google

Subſtantia mea tanquam nihilum ante te. Pſ. 38. 8.

Paululum cùm pertranſiſſem eos, inveni, quem diligit anima mea. Cant. 3. 4.

Affer mihi adhuc vas. 4. Reg. 4. 6.

MEDITATIO CXLVIII.

De quinque Gradibus Perfectionis.

OPortet te, ut Viatorem, peregrinari ſuper terram. Oportet te crucifigi. Oportet te mori in cruce. Oportet te ſepeliri. Oportet te deſcendere uſque ad inferos.

Viator nulli rei adhæret. Crucifixus nihil operatur. Mortuus nihil ſentit. Corpus in terra tumulatum pedibus calcatur. Nulla conſolatio eſt in inferno.

O ſacrum nihilum! Ubi anima perdit ſuum eſſe, ut transformetur in Deum. O ſepulchra viventia! Ubi ſapientes ædificant ſibi ſolitudines! O Ager Evangelicus! Ubi theſaurus gratiæ latet abſconditus. O terra viventium! ubi granum frumenti moritur, ut reſuſcitetur.

O DEus ſolus! quàm es amabilis! Præoptarem tecum eſſe in inferno, quàm ſine te eſſe in Paradiſo. O utinam ſim ex his mortuis viventibus, qui ſunt vulnerati charitate! O utinam dormiam cum illis in ſepulchro ſenſuum & cupiditatum!

O mi Deus! Utinam moriar ut tu vivas in me! Utinam deinceps mihi nihil ſim, ut totus

tus tuus ſim. Ut tu ſis totus in me, totus meus, & ſi auſim dicere, totus ego.

Verba S. Scripturæ.

Chariſſimi, obſecro vos, tanquam advenas, & peregrinos, abſtinere vos à carnalibus deſideriis, 1. Petr. 2. 11.

Chriſto confixus ſum cruci, vivo autem jam non ego, vivit verò in me Chriſtus. Gal. 2. 19.

Mortui eſtis, & vita veſtra eſt abſcondita cum Chriſto in Deo. Col. 3. 3.

Conſepulti ſumus cum illo per Baptiſmum in mortem. Rom. 6. 4.

Dolores inferni circumdederunt me. Pſalm. 17. 6.

Eduxiſti ab inferno animam meam. Pſalm. 29. 4.

MEDITATIO CXLIX.

De Perfectionibus Divinis.

QUid eſt Deus? Neſcio. Deus eſſem, ſi id poſſem declarare. Deus eſſes, ſi id poſſes comprehendere.

Quid eſt Deus! Eſt ille, qui eſt. Eſt ille, à quo ſunt omnia. Eſt ille, propter quem ſunt omnia. Eſt ille, in quo ſunt omnia. Eſt ille, ſine quo nihil eſſe poteſt. Eſt principium, finis, centrum, & fundamentum omnis eſſe.

Quid

Digitized by Google

Quid eſt Deus? Eſt voluntas omnipotens. Eſt Bonitas amabilis ſuper omnia. Eſt felicitas ſuprema. Eſt lumen æternum. Eſt Ratio falli neſcia. Eſt Potentia inſuperabilis. Eſt Juſtitia. inviolabilis. Eſt omne id, quod video. Nihil eſt eorum, quæ video. Eſt pulchrum, per quod ſunt omnia pulchra. Eſt bonum, per quod ſunt omnia bona. Eſt ille, qui me illuminat in ſole. Qui me calefacit in igne. Qui me refrigerat in aquâ. Qui me nutrit in pane. Qui me recreat in floribus. Qui me ſuſtentat in terrâ.

Quid eſt Deus? Vidiſtíſne illum oculi mei? Non, quia non habet colorem. Audiſtíſne illum aures meæ? Non, quia non habet ſonum. Guſtaſtíne illum lingua mea? Non, quia non habet ſaporem. Attigiſtíſne illum manus meæ? Non, quia non habet corpus.

Quid igitur eſt Deus? Eſt eſſentia coloris. Eſt fragor ſoni. Eſt principium ſaporis Eſt fundamentum omnis ſubſtantiæ. Eſt lumen ſuper omne lumen, quod oculus non videt. Eſt vox ſuper omnem vocem, quam auris non audit. Eſt odor ſuper omnem odorem, quem odoratus non ſentit. Eſt dulcedo ſuper omnem dulcedinem, quam guſtus non percipit. Eſt ſubſtantia ſuper omnem ſubſtantiam, quam manus non tangit. Eſt eſſe incomprehenſibile, quod comprehendit omnia. Inviſibile, quod videt omnia. Indiviſibile, quod unit omnia. Inacceſſibile, quod eſt in omnibus. Æternum, quod producit omnia. Immobile, quod movet omnia. Immutabile, quod mutat omnia.

Quid

Digitized by Google

Quid eſt Deus? Eſt Spiritus, qui habitat in ſemetipſo. Qui felix eſt per ſeipſum. Qui ſufficiens eſt ſibimetipſi. Qui continet omnia in ſemetipſo. Qui magnus eſt ſine quantitate. Qui bonus eſt ſine qualitate. Qui infinitus eſt ſine numero. Qui immenſus eſt ſine extenſione. Qui æternus eſt ſine duratione. Qui pulcher eſt ſine figurâ.

Quid eſt Deus? Eſt Spiritus, qui eſt per omnia, & non eſt diviſus. Qui eſt in omnibus, & non eſt incluſus. Qui eſt extra omnia, & non eſt excluſus. Qui eſt ſuper omnia, & non eſt elevatus. Qui eſt infra omnia, & non eſt depreſſus.

Quid eſt Deus? Eſt Spiritus, cujus natura non eſt, niſi bonitas. Cujus magnitudo non eſt, niſi Majeſtas. Cujus vita non eſt, niſi Fœcunditas. Cujus intellectus non eſt, niſi Sapientia. Cujus voluntas non eſt, niſi Sanctitas. Cujus cogitatio non eſt, niſi Lumen. Cujus virtus non eſt, niſi Potentia. Cujus inclinatio non eſt, niſi Amor. Cujus actiones non ſunt, niſi Miracula. Cujus motus non eſt, niſi Quies. Cujus duratio non eſt, niſi Æternitas. Cujus locus non eſt, niſi im̃enſitas.

Quid eſt Deus? Eſt Spiritus ſemper præſens, & ſemper abſconditus. Semper agens, & ſemper quietus. Semper colligens, & nihil lucrifaciens. Semper effundens, & nunquam exhauſtus. Semper amans, & nunquam inquietus. Semper conquirens, & nunquam exiens è centro beatitudinis ſuæ.

O magne Deus! O magne Spiritus! quàm terribilis es cogitationibus noſtris; ſed quàm

amabilis es voluntatibus noſtris. O Sancte Sanctorum! Omnia oſſa mea, quantumvis ſint inſenſibilla, ſenſibilia tamen ſunt ad tuam præſentiam. Clamant nocte & die: Domine! quis ſimilis tibi?

O Anima mea! Quid quæris ſemper terram? Bonitatem? Hæc eſt in Deo ſine malitia. Pulchritudinem? Hæc eſt in Deo ſine macula. Perfectionem? Hæc eſt in Deo ſine defectu. Scientiam? Hæc eſt in Deo ſine errore. Fortitudinem? Hæc eſt in DEO ſine infirmitate. Pacem? Hæc eſt in DEO ſine perturbatione. Delectationem? Hæc eſt in Deo ſine dolore. Abundantiam! Hæc eſt in Deo ſine indigentia. Felicitatem? Hæc eſt in Deo ſine miſeriâ.

O mi Deus! amabo te ex toto corde meo, quoniam tu es gaudium meum, & ſumma felicitas mea. Nihil deinceps quæram extra te, quia omne, quod quæro, invenio in te. O quàm gaudeo, dum cogito, quòd te plùs poſſim amare, quàm te poſſim cognoſcere! Non poſſum te comprehendere mente mea. At poſſum te continere corde meo. Et quare cor meum non eſt totum tuum, cùm tu ſis totus illius?

O Pulchritudo admiranda! O Bonitas infinita! Quando tandem te videbo? Quando tandem te amabo? Quia mori neceſſe eſt, ut videam, æquum eſt, ut amore tanti Boni infinities moriar.

Verba

Digitized by Google

Verba S. Scripturæ.

Ego ſum, qui ſum. Exod. 3. 14.

Ego ſum α & ω Principium, & Finis, dicit Dominus Deus, qui eſt, qui erat, & qui venturus eſt Omnipotens. Apoc. 1. v. 8.

Quis ſimilis tui in fortibus, Domine? Quis ſimilis tui? Magnificus in ſanctitate, terribilis, atque laudabilis, faciens mirabilia. Exod. 15. 11.

Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt omnia, ipſi Gloria in ſæcula, Amen. Rom. 15. 35.

MEDITATIO CL.

De Amabilitate DEI.

QUàm immenſus eſt DEus, qui creavit tam grandia! Quàm pulcher eſt DEus, qui creavit tam pulchra! Quam bonus eſt Deus, qui creavit tam bona? Quanta mihi Deus præſtitit beneficia! A quantis me defendit periculis? A quantis me liberavit malis? Quanta mihi promittit bona?

Quis potiori jure meretur cor meum, quàm ipſe? Quis pro corde meo obtinendo majus mihi pretium offert, quàm ille? Cui id donabo, niſi illi, qui ſuum mihi cor donavit? Cui id vendam, niſi illi, qui pretio ſanguinis ſui illud emit? Itàne cor impium æqui-

valeat Sanguini Dei? Æquivaleat vitæ Dei? Æquivaleat cordi Dei? Æquivaleat Regno DEI?

O mi DEus! Non mereor vivere, ſi vivere velim propter aliud, quàm propter te. Non mereor habere cor, ſi quid aliud velim amare, præter te. O quàm ſerò, nimis te amavi. Pulchritudo ſemper nova, & ſemper antiqua! Heu! quàm præmaturè te offendi, Bonitas ſemper amanda, & ſemper adoranda. Agnoſco tenebras meas. Horreo ingratitudines meas. Semper te amabo, Deus Bonitatis! Nunquam te offendam, Deus Majeſtatis!

Verba S. Scripturæ.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tuâ, & ex omnibus viribus tuis. Luc. 10. 27.

In hoc apparuit Charitas Dei, quoniam Filium ſuum unigenitum miſit Deus in mundum, ut vivamus per eum. 1. Joan. 4. 9.

Nos ergo diligamus Deum, quoniam ipſe prior dilexit nos. 1. Joan. 4. 19.

Diligam te Domine, fortitudo mea; Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus. Deus meus adjutor meus &c. Pſ. 17. 2. & 3.

ME-

MEDITATIO CLI.

De Amore DEI erga homines, & hominum erga Deum.

AMemus DEUM, quia ipſe nos amat. Amemus Deum, ſicut ipſe nos amat.

Amor Dei antiquiſſimus eſt. Amavit nos ab omni æternitate. Semper fuimus præſentes in mente ejus. Semper fuimus præſentes in corde ejus. Amor illius tam antiquus eſt, quàm ipſe Deus. Nunquam fuit, quin nos amaret. Sicut ergo ſemper fuit, ita ſemper nos amavit. Vult nos etiam deinceps amare in æternum.

Amor Dei eſt purus, & nullius lucri cupidus. Amat nos, opis noſtræ non indigus. Amat nos, nec quidquam commodi à nobis expectat. Amat nos absque ullo noſtro merito. Amat nos absque ulla ſua obligatione. Amat nos, ut viciſſim à nobis ametur, & per ſui amorem beatos nos efficiat.

Amor Dei eſt tener. Eſt amor ſuavitatis. Eſt ſuavitas amoris. Eſt amor patris. Eſt amor Matris. Eſt amor Nutricis.

Amor Dei eſt fortis, Triumphat de omnibus obſtaculis. Beneficia confert ingratis. Beneficia confert rebellibus. Beneficia confert inimicis ſuis.

Amor Dei eſt infinitus. Amat nos eo amore, quo ſemetipſum amat. Bona nobis contulit infinita. Mala pro nobis ſuſtinuit infini-

nita. Sanguinem ſuum nobis dedit, qui eſt pretii infiniti. Gratiam ſuam nobis communicat, quæ eſt theſaurus infinitus. Gloriam ſuam nobis præparat, quæ eſt bonum infinitum.

Amor Dei eſt univerſalis. Complectitur omnes homines. Nemo eſt, quem non amet. Nemo eſt, quem non viſitet. Nemo eſt, cui non ferat auxilium. Nemo eſt, cui non tribuerit Cuſtodem Angelum. Nemo eſt, quem non redemerit. Nemo eſt, quem non velit ſalvari.

O Amator incomparabilis! Ubi reperiam amicum tam fidelem, tam antiquum, quàm te? O anima mea! potésne non amare illum, qui tantopere te amavit? Potésne denegare cor tuum illi, qui cor ſuum tibi donavit? Compara unum cum altero. Metire magnitudinem unius, & alterius.

O Deus meus, Amor meus! Fuitne unquam ingratitudo æquiparabilis meæ? Tu me amas, ex quo es, & ego te offendo, ex quo ſum. Tu me amas ab omni æternitate, & ego non velim te amare in tempore?

Amabo te deinceps, mi Deus! ſicut tu me amâſti. Amabo conſtanter. Amabo purè. Amabo tenerè. Amabo fortiter. Amabo æternùm. Amabo univerſaliter. In omni loco. In omni tempore. In omni ſtatu & conditione. In omni genere perſonarum, & in exactiſſimâ adimpletione omnis beneplaciti tui.

Ver-

Verba S. Scripturæ.

In Charitate perpetuâ dilexi te. Jerem. 31. 3.

Ipſe Pater amat vos. Joan. 16. 27.

Sicut mater unicum amat filium ſuum, ita ego te diligebam, 2. Reg. 1. 26.

Omnes homines vult ſalvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. 1. Tim. 2. 4.

Cùm dilexiſſet ſuos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Joan. 13. 1.

Nunquid voluntatis meæ eſt mors impii, dicit Dominus Deus, & non ut convertatur à viis ſuis, & vivat? Ezech. 18. 23.

MEDITATIO XLVII.

De Incomprehenſibilitate Dei.

OMnia tempora non poſſunt metiri Divinam Eſſentiam. Omnia locorum ſpatia non poſſunt eam includere. Omnes intellectus non poſſunt eam comprehendere. Omnia corda non poſſunt eam ſatis amare.

Deus nihil eſt eorum, quæ video. Nihil eſt eorum, quæ tango. Nihil eſt eorum, quæ ſentio. Nihil eſt eorum, quæ intelligo. Nihil eſt eorum, quæ cognoſco. Nihil eſt eorum, quæ mihi imaginor. Eſt Eſſentia inviſibilis, ſpiritualis, & incomprehenſibilis.

O mi Deus! Quàm dives ſum, ſi nihil habeam, niſi te? Quàm illuminatus ſum, ſi nihil

hil videam niſi te? Quàm intelligens ſum, ſi nihil cognoſcam niſi te? Quàm beatus ſum, ſi nihil guſtem, niſi te.

Video omnia, quando nihil ampliùs video. Guſto omnia, cùm nihil ampliùs guſto. Intelligo omnia, cùm nihil ampliùs intelligo. Poſſideo omnia, cùm nihil ampliùs poſſideo. Sum omnia, cùm nihil ſum ampliùs.

Veneror omnipotentiam Dei, per Sacrificium mearum virium. Veneror Majeſtatem Dei, per Sacrificium meæ gloriæ. Veneror Bonitatem Dei, per Sacrificium deſideriorum meorum. Veneror Incomprehenſibilitatem Dei per ſacrificium mearum cogitationum.

Evacua memoriam tuam imaginibus ſuis, & Deus eam replebit Eſſentiâ ſuâ. Evacua cor tuum affectionibus ſuis, & Deus illud replebit bonis ſuis. Evacua mentem tuam conceptibus ſuis, & Deus illam replebit lumine Sapientiæ ſuæ.

Verba S. Scripturæ.

Magnus conſilio, & incomprehenſibilis cogitatu. Jerem. 32. 19.

Cui comparâſtis me, & feciſtis ſimilem? Iſ. 46. 4.

Renuit conſolari anima mea: memor fui Dei, & delectatus ſum. Pſ. 76. 4.

Omnia oſſa mea dicent: Domine *quis ſimilis tibi.* Pſal. 34. 10:

Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in ea. Pſalm. 136. 7.

ME-

MEDITATIO CLIII.

De Simplicitate.

ESto ſimplex mente. Eſto ſimplex corde. Mens ſimplex non habet niſi unicam cogitationem. Cor ſimplex non habet, niſi unicum deſiderium. Sine gemina hac ſimplicitate nunquam pervenies ad unitatem.

Deus eſt purus actus. Nihil eſt ſimplicius, quàm ejus eſſentia. Non poteſt ſe multiplicare. Non poteſt pati duplicitatem. Ab æterno non habet, niſi unam cogitationem, & unum amorem. Omnia dicit uno Verbo; & hoc verbum non eſt niſi veritas. Si cupias uniri Deo, oportet te imitari hanc ſimplicitatem.

Cui bono ſunt tot cogitationes? Ad quid ſerviunt tot ratiocinationes? An non convictus es à veritate? Cur quæris, quod jam peperiſti? Fac, quod ſcis, & guſta, quod vides. Deus eſt magnum Verbum. Eſt magnum argumentum orationis. Proijce te in hunc Oceanum. Merge te in hanc abyſſum. In Deo reperies omnia. Extra Deum nihil reperies.

Martha nimis ſolicita es, & turbaris erga plurima. Curæ tuæ ſunt inutiles. Nimis multa paras alimenta Verbo, quod vis paſcere. Ad quid conducunt tot curæ? Unum tantùm eſt neceſſarium. Imitare Magdalenam ſororem tuam. Meliorem illa partem elegit.

Digitized by Google

Auſcultat, & non loquitur. Quieſcit abſque ulla ſolicitudine. Summo abundat ſolatio, quod morari poſſit in præſentia Dilecti ſui. Fuge multiplicitatem. Ama unitatem. Ecce unicum neceſſarium, nec eſt, niſi unicum, quod te poſſit plenè ſatiare.

Ut habeas unicam tantùm cogitationem, oportet non habere, niſi unicum deſiderium. Ut liber evadas à cogitationibus tuis, cura, ut liber ſis à deſideriis tuis. Sine cordis ſimplicitate nunquam habebis ſimplicitatem mentis. Millenas res diligis, & tamen de nullâ cogitationem vis admittere? Morem geris cupiditatibus tuis, & quereris contra mentis evagationes? Querelæ tuæ non ſunt rationi conformes. Duplicitas occupat cor tuum. Evolat cor ad theſaurum ſuum. Delectatur in illo, quod diligit. Quoniam ergo non delectatur in Deo, Deum non unice diligit.

Non es Dominus mentis tuæ. An autem non es Dominus cordis tui? Non potes carere omni cogitatione. Sed an non potes liber eſſe ab omnibus deſideriis? Non habebis cogitationes malas, ſi non habueris mala deſideria. Include te intra cor tuum, ibi enim reperies, quod ames. Quidquid obſtrepat mens tua, cave ne portam illi aperias. Fræna ejus levitatem. Comprime ejus curioſitatem. Quòd ſi eam coërcere non poſſis, permitte curſum menti vagabundæ. At cave, ne illam ſequaris. Permane conſtans in quiete tua. Contentus eſto inopiâ tuâ. Quid quæris, ſi Deum præſentem habeas? An fides non magis certa eſt, quàm ſenſus? Me-

liùs

liùs eſt amare, quàm cogitare. Satiùs eſt frui, quàm deſiderare. Frueris dilecto tuo, quando eum amabis, nihil ultrà deſiderando.

O Anima mea! quàm felix eſſes, ſi Deo contenta viveres, ſi non quæreres, niſi illi placere, ſi nil velles, niſi, quod ipſe vult! Cor tuum in Oratione eſſet, ſicut lapis in ſuo centro. Sicut flamma in ſua ſphæra. Sicut fluvius in ſuo oceano. Sicut acus magnetica directè reſpiciens polum ſuum. Sicut ferrum magneti ſuo conjunctum.

O mi Deus! Quid eſt, quod cupio, & quid eſt, quod quæro? Quid eſt quod deſidero, quid eſt, quod exſpecto? Ah! quietem inquiro, & ſemper in motu ſum. Cuperem in pace vivere, & ſemper bellum voveo. Fatigatus tandem ſum labore, volo deinceps quieſcere. Nimiis abundo cogitationibus. Incipiam modò ardenter amare. Guſtemus anima mea! & videamus, quàm ſuavis ſit Dominus.

O Deus vitæ meæ! O pax animæ meæ! Lætus obtuli tibi univerſa in ſimplicitate cordis mei. Tu nôſti, quid quæram. Tu ſcis, quid deſiderem. Cor meum rectum & ſimplex eſt, mi Deus! caret omni duplicitate. Fac ergo illud ingredi in requiem Sanctorum, illúdque attrahe ad centrum unitatis.

Verba S. Scripturæ.

Cum ſimplicibus ſermocinatio ejus. Proverb. 3. 32.

Simplicitas juſtorum diriget eos. Proverb. 11. 3.

Si oculus tuus ſimplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit. Matth. 6. 22.

Turbaris erga plurima, porrò unum eſt neceſſarium. Luc. 10. 41.

In ſimplicitate cordis quærite illum. Sap. 1. 1.

MEDITATIO CLIV.

De Plenitudine Divitiarum Dei.

DEus ſufficit ſibi ipſi. Non indiget operâ noſtrâ. Sufficiens eſt creaturis ſuis, quæ non indigent, niſi ipſo.

Deus eſt omnia omnibus hominibus. Eſt lumen cæcis. Eſt ſanitas ægris. Eſt conſolatio afflictis. Eſt robur infirmis. Eſt ſanctitas peccatoribus. Eſt vita mortuis. Eſt pax vivis.

O dulcia verba! Deus meus & omnia! Quàm ſuavia ſunt animæ, cui Deus eſt omnia, & cui omnia cætera, præter Deum, nihil ſunt.

O Deus meus, & omnia! Deſino ego cogitare, inquirere, & ratiocinari. Omnia reperio in duobus his verbis: Deus meus, & omnia. Omnia, quæ lego, omnia, quæ intelligo, occupant mentem meam. Sed non replent cor meum. Ubique reperio vacuitatem & indigentiam. In te ſolo invenio ſummam votorum meorum. O Deus meus & omnia!

omnia! Duo hæc verba ſunt mel ori meo. Sunt fons aquæ vivæ cordi meo, quæ extinguit ſitim ejus, & plenè ſatiat omnia deſideria ejus.

Quid deſiderare poſſum præter te? quid me ſatiare poteſt præter te? O Deus meus, & creaturæ omnes mihi nihil erunt.

Verba S. Scripturæ.

Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. Pſal. 15. 1.

Oſtendam omne bonum tibi. Exod. 33. 19.

Qui replet in bonis deſiderium tuum, Pſal. 102. 5.

Quid mihi eſt in Cælo, & à te quid volui ſuper terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum! Pſal. 72. 25. & 26.

MEDITATIO CLV.

De Paradiſo.

PAradiſus eſt Domus DEI. Eſt terra viventium. Eſt centrum quietis. Eſt Oceanus bonorum omnium. Eſt abſentia malorum omnium. Eſt meta omnium deſideriorum. Eſt fons omnium delectationum. Eſt theſaurus omnium divitiarum. Eſt thronus omnium Excellentiarum. Eſt finis omnium curarum. Eſt cumulus omnium conſolationum.

Ibi

Ibi videbis, & amabis. Poſſidebis, & gaudebis. Habebis omnia, quæ deſideras. Nihil habebis eorum, quæ times. Ibi erit bonum ſine malo. Delectatio ſine dolore. Abundantia ſine indigentia. Sanitas ſine morbo. Vita ſine morte. Quies ſine inquietudine.

O quantum gaudium! videre omnia, quæ ſunt pulchra. Amare omnia, quæ ſunt bona. Poſſidere omnia, quæ ſunt magnifica. Guſtare omnia, quæ ſunt dulcia. Videre primam Veritatem. Amare primam Pulchritudinem. Poſſidere ſupremum Bonum. Guſtare ſummam ſuavitatem.

Quàm dilecta Tabernacula tua, Domine virtutum! Concupiſcit & deficit anima mea in atria Domini. O quàm miſer ſum in hoc exilio! O quàm beatus ero in illa Patriâ! Anima mea, ſi diligas bona hujus ſæculi, perdas bona æternitatis. Si terræ deliciis te oblectes, carebis ſuaviſſimis Cœli deliciis. Heu! quàm ſordet mihi terra, dum Cœlum aſpicio!

Mi Deus! Utinam moriar quàm citiſſimè, ut te videam! quia nemo videre te poteſt, niſi moriatur.

Verba S. Scripturæ.

Oſtendam omne bonum tibi. Exod 33. 19.

Replebimur in bonis Domûs tuæ. Pſal. 64. 5.

Satiabor, cùm apparuerit gloria tua. Pſal. 16. 15.

Inebriabuntur ab ubertate Domûs tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos. Pſal. 35. 9.

Ab-

Abſterget Deus omnem lacbrymam ab oculis eorum: & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà. Apoc. 21. 4.

Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis aſcendit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt illum. 1. Corinth. 2. 9.

MEDITATIO. CLVI.

De Unione Divinâ.

UT perveniatur ad unionem, opus eſt magna mortificatione. Opus eſt magna animi collectione. Oportet ſe totum permittere divinæ Providentiæ. Oportet ſe ſinere plenè dirigi ab obedientia. Oportet renunciare judicio ſuo. Oportet abnegare voluntatem ſuam. Oportet expugnare cupiditates ſuas. Oportet obſequi divinis inſpirationibus.

Non potes ſimul agere cum Deo, & cum hominibus. Non potes abeſſe à te ipſo, & præſens eſſe tibi ipſi. Converſari cum aliis & manere collectus. Cor habere ligatum, & mentem liberam. Amare omnia, & nulla de re cogitare. Mori ſpiritualiter, & vivere ſenſualiter.

Actio præcedit contemplationem. Labor ducit ad quietem. Timor ſuſtentat amorem. Pœnitentia diſponit ad gaudium. Ratio adjuvat fidem. Humanitas JESU ducit ad ejus Divinitatem.

Digitized by Google

Homo ſapiens, & diſcretus diſponit gradus in corde ſuo. Primus eſt versùs cor. Secundus eſt in corde. Tertius eſt cordi. Quartus eſt ſupra cor. In primo timemus Dominum. In ſecundo audimus Magiſtrum. In tertio deſideramus Sponſum. In quarto fruimur Deo. Timemus ad radicem montis Sinai. Videmus prodigia in medio. Excæcamur in vertice montis. Invenimus Deum in tenebris. Moyſes, antequam vocaretur à Deo, non auſus eſt ingredi illam caliginem.

Gratia viſitationis non fundat ſtatum. Gratiæ quædam ſunt excitantes. Aliæ ſunt gratiæ remunerantes. Excitantes præcedunt meritum. Remunerantes coronant meritum. Excitantes ſunt pro tempore. Remunerantes ſunt pro æternitate. Non potes tibi ſecuritatem ſpondere, quòd ſemel JESUM videris transfiguratum. Non debes te Sponſam credere, quòd ſemel præſens fueris nuptiis. Novitius poteſt frui Deo, ut tamen non ſit in ſtatu poſſeſſionis. Inſolens præfidentia eſt, velle Sponſam eſſe, antequam fueris Ancilla.

Pœnitens poteſt quidem interdum cantare: ſed propria ejus occupatio eſt plorare. Anima vulneribus ſaucia, non indiget Sponſo, ſed Medico. Debet quærere medelam vulnerum, & non petere amoris oſcula. Cùm oſculatus fueris pedes Dilecti tui, manus quoque ejus poteris exoſculari. Cùm feceris bona opera, poteris etiam ori ejus oſcula figere. O Domine, quis auſit petere hanc gratiam; ſed quis poſſit illam non deſiderare?

Ani-

Anima per meditationem inſtruitur. Per affectionem avellitur. Facit erumpere ſua ſuſpiria. Deinde moritur omnibus ſuis deſideriis. Perdit uſum vocis. Non ſcit ampliùs, quid loquatur Deo. Fit ſilentium in corde ejus, quo in admirationem rapitur, & ſtupore opprimitùr. Terribilis caligo omnia lumina illi eripit. Imaginatio ejus eſt ſine imagine. Appetitus ejus ſine motu. Mens ejus ſine ratiocinatione. Memoria ejus ſine ſpecie. Cupiditates ejus ſine tumultu. Omnia nocturnis tenebris ſunt involuta.

Quando Deus ex fundo caliginis, quâ mons Sinai eſt coopertus, animam vocat ad ſuum palatium, debet ipſa ſine mora illud ingredi. Ignis, & tonitrua, fulgura, & præcipitia terrore illam complebunt. At ubi ingreſſa fuerit, Deus inſcribet cordi ejus legem amoris, & gratiæ, teneritudinis & ſuavitatis. Coronabit illam claritate, & faciet reſplendeſcere faciem ejus radiis Divinitatis.

Mediâ nocte clauſis portis Sponſus ingreditur cor. Ibi celebrantur nuptiæ Agni. Non audiuntur, niſi cantica gaudiorum. Ipſi etiam ſenſus in partem lætitiæ veniunt. Mens ſola moratur attonita, cùm ſe videt excluſam ab his nuptiis, & neſcit, quâ viâ Sponſus ingreſſus ſit. Solum cor experientia id didicit, ſed effari non poteſt.

Beati, qui vocati ſunt ad Nuptias Agni hujus Divini! Beati mortui in JESU Chriſto! Mortui ratiocinationibus naturæ. Mortui ſuis curis, & ſolicitudinibus. Mortui ſuis mœroribus, & delectationibus. Mortui ſuis ti-

moribus, & deſideriis. Tranſibuut à pœnitentia ad ſtatum gaudii, & plenæ poſſeſſionis Dei. Videbunt labores ſuos coronatos pace, ſuavitate, quiete, deliciis infinitis.

Verba S. Scripturæ.

Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Apoc. 14. 13.

Amodo dicit Spiritus, ut requieſcant à laboribus ſuis, opera enim illorum ſequuntur illos. Apoc. 14. 13.

Poſuit tenebras latibulum ſuum: in circuitu ejus Tabernaculum ejus, tenebroſa aqua in nubibus aëris. Pſ. 17. 12.

Cùm aſcendiſſet Moyſes, operuit nubes montem, & habitavit gloria Domini ſuper Sinai, tegens illum nube, ſex diebus, ſeptimo autem die vocavit eum de medio caliginis. Exod. 24. 11. & 16.

Ecce Sponſus venit. Matth. 25. 6.

Quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, & clauſa eſt janua. Matth. 25. 10.

Oratio ad SS. Trinitatem, pro impetrandâ Gratiâ Unionis.

SApientia DEI mei guberna me. Potentia Dei mei ſuſtenta me. Bonitas Dei mei ſalva me. Spiritus Dei mei vivifica me. Amor Dei mei inflamma me. Voluntas Dei mei diſpone de me.

San-

Sanctitas Dei mei ſanctifica me. Charitas Dei ſolare me. Majeſtas Dei mei regna in me. Immenſitas Dei mei reple me. Lux Dei mei illumina me. Miſericordia Dei mei complectere me.

Pulchritudo Dei mei attraha me. Dulcedo Dei mei penetra me. Magnitudo Dei mei annihila me. Pax Dei mei pacifiea me. Juſtitia Dei mei dirige me. Sanctiſſima Trinitas, benedic me nunc & in æternum, Amen.

Inhærendum erit cuilibet Verſui, & ille præ cæteris deguſtandus, qui animum ſuaviùs commovebit.

O mi Deus! quid eſt in Cœlo, & in Terra, quod ſit amabile, ſicut tu? Quid eſt in toto Univerſo, quod tibi poſſit comparari?

CANTICUM III.

OMnis deſiderium meum eſt, nihil deſiderare. Omnis Voluntas mea eſt, nihil velle. Omnis cura mea eſt; de re nulla eſſe ſolicitum. Omne bonum meum eſt, nihil poſſidere.

Inveni, quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam. Quærebam eum extra me, & inveni eum intra me. Quærebam eum in tumultu, & reperi eum in pace. Quærebam eum in turba, & reperi eum in ſolitudine. Quærebam eum in mente meâ, & inveni eum in corde meo. Quærebam eum de die, & inveni eum in nocte.

Non vidi eum; ſed cognovi eum. Cor meum percepit eum modo inſenſibili. Satiavit me præſentiâ ſuâ. Implevit omnia deſideria mea. Suſtulit omnes anxietates meas. Cumulavit me deliciis. Beati, qui hâc quiete fruuntur. Et qui invitati ſunt ad nuptias Agni.

CANTICUM IV.

DIc mihi, obſecro, Dilecte me, ubi paſcas, ubi cubes in meridie?

Digitized by Google

In corde puro, & ab omnibus creaturis avulſo. Cor mundum eſt locus quietis meæ. Eſt paradiſus deliciarum mearum.

Nullus clamor in Domo Dei. Silentium in Paradiſo. Domine! non poſſum ultrà loqui, poſtquam tu mihi locutus es. Plenus ſum cogitationibus, nec occurrunt ampliùs verba, quæ eloquar.

O cor meum: Cuſtodi diligenter theſaurum, quem poſſides. Sponſus ingreditur portis clauſis. Egreditur, cùm ſunt apertæ. Occlude ante omnia portas ſenſuum tuorum. Pax, amor, ſecretum, ſilentium. Ecce hæc animam in tuto ponunt.

CANTICUM V.

OMnia perdidi, nil ultrà habeo, quod perdam. Omnia inveni, nihil eſt, quod ultrà quæram. Contentus vivo, nil ampliùs deſidero. Totus Dei ſum, nil ultrà timeo.

Omnia reliqui propter Deum. Omnia in Deo reperi Deſideria mea inciderunt in illum, ſicut flumina in mare, ſine tumultu, ſine diſtinctione, ſine motu, ſine violentia, ſine arctis aggeribus, quibus intra terræ alveum conſtringebantur.

Poſtquam evanuit ex oculis meis, ingreſſus ſum Oceanum, demerſi me in hanc abyſſum. Perdidi me feliciter. Confudi meum eſſe cum eſſe Divino. Eram in tempore, & cre-

Digitized by Google

credebam me eſſe in æternitate. Eram creatura, & ſentiebam me unitam Divinitati.

O nox myſtica, & fortunata! ubi Verbum ſe univit menti noſtræ, in ſilentio deſideriorum, & cogitationum ejus. O quàm ſuavis eſt hæc hora! ſed heu! quàm brevis! ſileat omnis caro in præſentia Domini.

CANTICUM VI.

MOrs mihi minatur. Circumdatus ſum tenebris. Agitatus ſum procellis. Proximus ſum portis inferni. Sed hæc omnia non me exterrent. Amor eſt fortior morte. In tenebris ſternit lectum ſuum. Dormit ſecurè in medio procellarum. Cœlum invenit in inferno. Paradiſum ſuum ſecum circumfert, quia intra ſe habet, quidquid deſiderat. Vult omnia, & nihil vult. Poſſidet omnia, & nihil poſſidet. Deus eſt theſaurus ejus, & felicitas. Cui Deus eſt omnia, totus mundus nihil eſt.

CANTICUM VII.

JESUS cogitat de me, & ego cogito de JESU. JESUS operatur propter me, & ego operor propter JEſum. Cor meum illi ſufficit, & ille ſufficit cordi meo. Ille ſibi complacet in me, & ego mihi complaceo in illo. Ecce amoris Canticum! quod ipſi conci-

cinn diu noctúque. Curam aliam non habeo, quàm ut nullam curam habeam. Unum bonum, quod deſidero, eſt nihil deſiderare. Vivere ſine cura, & ſine deſiderio, eſt omnis mea delectatio.

CANTICUM VIII.

QUid eſt, quod ſentio in imo animæ meæ? Quid eſt, quod agitur in imo cordis mei? Nuptiæ fiunt in Cana. JEſus illic parravit miraculum. Aquam mutavit in vinum. Ingreſſus eſt mediâ nocte clauſis portis ſenſuum.

Vidi eum, cùm non viderem. Cognovi eum, cùm non cognoſcerem. Oculus meus non vidit eum tranſeuntem. Auris mea non audivit ingredientem. Senſi odorem unguentorum ejus. Guſtavi mel dulcedinis ejus.

O mi Deus! In quam Regionem me deducis? An verſor in Cœlo, an in terra? An vivo in tempore, an in æternitate? Video te ſine imagine. Tange te ſine corpore. Sentio te ſine organo. Procul dubio jam verſo in Paradiſo. Si diutiùs ita frui dilecto meo conceſſum fuerit, oportebit me mori.

CAN-

Digitized by Google

CANTICVM IX.

REcede à me Dilecte mi. Sed non diu me deſere. Subtrahe mihi tuam præſentiam, ſed non ſubtrahe mihi tuum amorem. Subtrahe tuas delicias, ſed relinque mihi dolores tuos. Exime Paradiſum tuum ex animâ meâ, aut rape animam meam in Paradiſum tuum. Non poſſum gaudere, niſi in cruce. Niſi occaſiones aſpera patiendi mihi ſuppedites, mortem mihi acceleras. Liberalis nimis es in ſolatiis, at parcus nimis es in doloribus.

O Deus meus! amor meus! Omnis delectatio mea eſt pati. Omne deſiderium meum eſt mori. Anima mea, cane ſemper pulchrum hoc amoris Canticum,

Fixum mihi eſt in omnibus exequi beneplacitum Dei. Complacebo mihi in Deo. Complacebit ſibi Deus in me, cùm mihi complacebo in illo. Conteſtabor, me in Deo ſolo plenè conquieſcere, cùm inter ærumnas meas tranquillus degam. Non quieſco in Deo, ſi murmurem contra Deum.

CANTICUM X.

SUmmæ mihi gloriæ duco, propter te contemni. Omnes divitias meas æſtimo, nihil poſſidere præter te. Omnis delectatio mea eſt, multa aſpera pati propter te.

X 5 Vivo

Digitized by Google

Vivo ego, jam non ego. Sum ego, & non ſum idem ego. Tu & ego unum ſumus. Omnes voluntates meæ defecerunt. Omnes ſpes meæ everſæ ſunt. Omnia deſideria mea extincta ſunt. Totum eſſe meum annihilatum eſt. Non laboro amplius, niſi propter te. Non reſpiro, niſi per te. Non ſubſiſto, niſi in te. Tu in me, ego in te. Tu pro me, ego pro te.

Eſſe, ubi vis. Velle, quod vis. Agere, quod vis. Pati, quod vis, efficit hominem beatum, & perfectum.

Finis Canticorum Spiritualium.

VER-

Digitized by Google

VERBA SACRÆ SCRIPTURÆ.

Caſtis animabus, Chriſto JEſu Dei Filio deſponſatis, frequentiùs expendenda.

1. DIlectus meus mihi, & ego illi. *Cant.* 2. 17.
2. Inveni, quem diligit anima mea: tenui eum, nec dimittam *Cant.* 3. 4.
3. Adjuro vos Filiæ Jeruſalem, ne ſuſcitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipſa velit. *Cant.* 2. 7.
4. Ego dormio, & cor meum vigilat. *Cant.* 5. 2.
5. Pone me ut ſignaculum ſuper cor tuum, ut ſignaculum ſuper brachium tuum: quia fortis eſt ut mors dilectio. *Cant.* 8. 6.
6. Oſculetur me oſculo oris ſui. *Cant.* 1. 1.
7. Sub umbra illius, quem deſideraveram, ſedi. *Cant.* 2. 3.
8. Anima mea liquefacta eſt, ut dilectus locutus eſt. *Cant.* 5. 6.

9.

Digitized by Google

9. Quæſivi, & non inveni illum: vocavi, & non reſpondit mihi. *Cant. 5. 6.*

10. Quid mihi eſt in Cœlo? & à te quid volui ſuper terram? *Pſal. 72. 25.*

11. Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Pſal. 72. 26.*

12. Quæ eſt expectatio mea, nónne Dominus? *Pſal. 38. 8.*

13. Dixi Domino; Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. *Pſal. 15. 1.*

14. Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei, tu es, qui reſtitues hæreditatem meam mihi. *Pſal. 15. 5.*

15. Tibi dixit cor meum, requiſivit te facies mea: faciem tuam Domine requiram. Ne avertas faciem tuam à me: ne declines in ira à ſervo tuo. *Pſal. 26. 8. & 9.*

16. Domine, ante te omne deſiderium meum. *Pſal. 37. 10.*

17. Fluminis impetus lætificat civitatem Dei, ſanctificavit tabernaculum ſuum Altiſſimus. Deus in medio ejus, non commovebitur, adjuvabit eam Deus manè diluculo. *Pſal. 45. 5. & 6.*

18. Dominus virtutum nobiſcum; ſuſceptor noſter Deus Jacob. *Pſal. 45. 8.*

19. In pace in idipſum dormiam, & requieſcam. Quoniam tu Domine ſingulariter in ſpe conſtituiſti me. *Pſal. 4. 9.*

20.

20. Hæc requies mea in ſæculum ſæculi: hîc habitabo, quoniam elegi eam. *Pſal. 131. 14.*

21. Poſuit tenebras latibulum ſuum, in circuitu ejus tabernaculum ejus. *Pſal. 17. 22.*

22. Cùm dederit dilectis ſuis ſomnum, ecce hæreditas Domini. *Pſal. 126. 3.*

23. Tuus ſum ego, ſalvum me fac. *Pſalm. 118. 94.*

24. Pax multa diligentibus legem tuam. *Pſ. 118. 165.*

25. Dominus benedicet populo ſuo in pace. *Pſal. 28. 11.*

26. Converte anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi. *Pſalm. 114. 7.*

27. Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardeſcet ignis. *Pſalm. 83. 4.*

28. Expectans expectavi Dominum, & intendit mihi. *Pſalm. 39. 1.*

29. Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam. *Pſalm. 84. 9.*

39. Niſi Dominus cuſtodit eam. *Pſalm. 126. 1.*

31. Oratio mea in ſinu meo convertetur. *Pſal. 34. 13.*

32. Mihi autem adhærere Deo bonum eſt, & ponere in Domino Deo ſpem meam. *Pſal. 7. 11.*

33. Ad

33. Ad levavi oculos meos, qui habitas in cœlis. Ecce ſicut oculi ſervorum in manibus Dominæ ſuæ, ita oculi mei ad Dominum meum, donec miſereatur noſtri. *Pſ.* *112. 1. & 2.*

34. Servus tuns ſum ego, da mihi intellectum *Pſal. 118. 125.*

35. Si ambulavero in medio umbræ mortis, non timeo mala, quoniam tu mecum es. *Pſal. 22. 4.*

36. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Pſal. 72. 26.*

37. In tenebris ſtravi lectulum meum. *Job.* *17. 13.*

38. Nec aſpiciet me viſus hominis. *Job. 7.* *8.*

39. Non in commotione Dominus. *3. Reg.* *19. 11.*

40. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo: quia fortitudo mea & laus mea Dominus, & factus eſt mihi in ſalutem. *Iſa. 12. 2.*

41. Tu autem in nobis es Domine,, & nomen tuum invocatum eſt ſuper nos, ne derelinquas nos. *Jer. 14. 9.*

42. Sileat omnis caro à facie Domini. *Zach.* *2. 13.*

43. Modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem. *Eccli. 51. 36.*

44. In omnibus requiem quæſivi, & in hæreditate Domini morabor. *Eccli. 24. 11,*

45. Qui perdiderit animam ſuam propter me, inveniet eam. *Matth. 16. 25.*

46. Spiritus ſanctus ſuperveniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi. *Luc.* 1. 35.
47. Dominus meus, & Deus meus. *Joan.* 20. 28.
48. Pax vobis: ego ſum, nolite timere. *Luc.* 24. 36.
49. Pacem meam do vobis. *Joan.* 14. 27.
50. Ecce Sponſus venit. *Matth.* 25. 6.
51. Quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, & clauſa eſt janua. *Matth.* 25. 10.
52. Dominus eſt. *Joan.* 21. 7.
53. Quid timidi eſtis, modicæ fidei! Tunc ſurgens imperavit ventis & mari, & facta eſt tranquillitas magna. *Matth.* 8. 26.
54. Manete in me, & ego in vobis. *Joan.* 15. 4.
55. Vos ſimiles hominibus expectantibus Dominum ſuum, quando revertatur à nuptiis, ut cùm venerit, & pulſaverit, confeſtim aperiant ei. *Luc.* 12. 36.
56. Pax Dei, quæ exſuperat omnem ſenſum, cuſtodiat corda veſtra & intelligentias veſtras, in Chriſto JEſu. *Phil.* 4. 7.
57. Ad eum veniemus, & manſionem apud eum faciemus. *Joan.* 14. 23.
58. Diſcipulus, quem diligebat JEſus, qui recubuit in cœna ſuper pectus ejus. *Joan.* 21. 20.

50. Mortui eſtis, & vita veſtra & abſcondita cum Chriſto in Deo. *Coloſſ.* 3. 3.

60. Ipſe eſt pax noſtra. *Epheſ.* 2. 14.

61. In ipſo vivimus, & movemur, & ſumus. *Actor.* 17. 28.

62. Beati mortui, qui in Domino moriuntur. Amodo jam dicit Spiritus, ut requieſcant à laboribus ſuis: opera enim illorum ſequuntur illos. *Apoc.* 14. 13.

VER-

Digitized by Google

VERBA AMORIS,

Excerpta ex Libello de Imitatione JESU Chriſti, in uſum Animarum aſpirantium ad unionem.

1. FElix, quem veritas per ſe docet, & non per figuras, & voces tranſeuntes. *Lib. 1. c. 3.*

2. Ex uno verbo omnia, & unum loquuntur omnia. *Lib. 1. c. 3.*

3. Cui omnia unum ſunt, & omnia ad unum trahit, & omnia in uno videt, poteſt ſtabilis corde eſſe & in Deo pacificus permanere. *Lib. 1. c. 3.*

4. O veritas, Deus meus! fac me unum tecum. *Lib. 1. c. 3.*

5. Tædet me ſæpè multa legere, & audire: in te eſt totum, quod volo, & deſidero. *Lib. 1. c 3.*

6. Taceant omnes Doctores, ſileant univerſæ creaturæ in conſpectu tuo, tu mihi loquere ſolus. *Lib. 1. c. 3.*

7. Regnum Dei intra vos eſt. Regnum Dei eſt pax & gaudium in Spiritu ſancto. *Lib.* 2. *c.* 1.
8. Cùm Chriſtum habueris, dives es, & ſufficit tibi. *Lib.* 2. *c.* 1.
9. O JEſu ſplendor æternæ gloriæ, ſolamen peregrinantis animæ; apud te eſt os meum ſine voce, & ſilentium meum loquitur tibi. *Lib.* 2. *c.* 1.

Totum hoc Caput prorſus Divinum eſt, & peridoneum adſolatium animæ, quæ eſt in ſtatu deſolationis.

10. Audiam, quid loquatur in me Dominus meus. Beata anima, quæ Dominum in ſe loquentem audit, & de ore ejus conſolationis verbum accipit. *Lib.* 3. *c.* 1.
11. Loquere Domine, quia audit ſervus tuus. Servus tuus ſum ego, da mihi intellectum, ut ſciam teſtimonia tua. *Lib.* 3. *c.* 3.
12. Hæc dicit dilectus tuus: ſalus tua ego ſum, pax tua, & vita tua. *Lib.* 3. *c.* 1.
13. Domine Deus meus, omnia bona mea es tu. Memento Domine, quia nihil ſum, nihil habeo, nihilque valeo *Lib.* 3. *c.* 3.
14. Tu ſolus bonus, juſtus & ſanctus; tu omnia potes, omnia præſtas, omnia imples, ſolum peccatorem inanem relinquens. *Lib.* 3. *c.* 3.

Digitized by Google

15\. Eja Domine Deus amator ſancte meus, cùm tu veneris in cor meum, exultabunt omnia interiora. *Lib. 3. c. 5.*

16\. Tu es gloria, & exultatio cordis mei. Tu ſpes mea, & refugium meum. *Lib. 3. c. 5.*

17\. Da mihi hoc ſemper deſiderare & velle, quod tibi magìs acceptum eſt, & charius placet. *Lib. 3. c. 15.*

18\. Tu vera pax cordis, tu ſola requies, extra te dura ſunt omnia, & inquieta. In hac pace in idipſum, hoc eſt, in te uno ſummo æterno bono dormiam & requieſcam. *Lib. 3. c. 15.*

19\. Hæc mihi ſit conſolatio, libenter velle carere omni humano ſolatio. *Lib. 3. c. 16.*

20\. Super omnia, & in omnibus, requieſcas anima mea in Domino ſemper, quia ipſe Sanctorum æterna requies. *Lib. 3. c. 21.*

21\. O quando ad plenum dabitur mihi vacare & videre quàm ſuavis es Domine Deus meus! Quando ad plenum me recolligam in te, ut præ amore tuo non ſentiam me, ſed te ſolum, ſuper omnem ſenſum & modum, in modo non omnibus noto? *Lib. 3. c. 21.*

Digitized by Google

Lege Caput 48. lib. 3. quod eſt ſuaviſſimum, & Conſolatione abundantiſſimum.

22. Fili, quantùm à te vales exire, tantùm in me poteris tranſire. Sicut nihil foris concupiſcere, internam pacem facit, ſic ſe interiùs relinquere, Deo conjungit, ſequere me: Ego ſum via, veritas & vita. *Lib. 3. c. 56.*

23. Domine, quæ eſt fiducia mea, quam in hac vita habeo? aut quod majus ſolatium meum, quàm tu Domine Deus meus. Ubi mihi bene fuit, ſine te? Aut quando malè eſſe potuit, præſente te? *Lib. 3. c. 59*

24. Malo pauper eſſe propter te, quàm dives ſine te. Eligo potiùs tecum in terra peregrinari, quam ſine te cœlum poſſidere. Ubi tu, ibi cœlum: atque ibi mors & infernus, ubi tu non es. *Lib. 3. c. 59.*

Lege totum hoc Caput, quod eſt ultimum Libri tertii, & multum inde ſolatii capies.

25. Quis mihi det Domine, & inveniam te ſolum, & aperiam tibi cor meum, & fruar te, ſicut deſiderat anima mea; nec ulla creatura me moveat, vel reſpiciat; ſed tu ſolus mihi loquaris, & ego tibi, ſicut ſolet dilectus ad dilectum loqui? *Lib. 4. c. 13.*

Digitized by Google

26. Ah! Domine Deus, quando ero tecum totius unitus, & abſorptus, meique totaliter oblitus? *Lib. 4. c. 13.*

27. Tu in me, & ego in te; & ſic nos pariter in unum manere concede. Verè tu es dilectus meus, electus ex millibus, in quo complacuit animæ meæ, habitare omnibus diebus vitæ ſuæ. *Lib. 4. c. 13.*

28. Verè tu pacificus meus, in quo pax ſumma & requies vera, extra quem labor & dolor, & infinita miſeria. *Lib. 4. c. 13.*

29. Verè tu es Deus abſconditus, & conſilium tuum non eſt cum impiis, ſed cum humilibus & ſimplicibus ſermo tuus. *Lib. 4. c. 13.*

30. O quàm ſuavis eſt Domine Spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonſtrares, pane ſuaviſſimo de cælo deſcendente, illos reficere dignaris. *Lib. 4. c. 13.*

31. Verè non eſt Natio tam grandis, quæ habeat Deo appropinquantes ſibi, ſicut tu Deus noſter ades univerſis fidelibus tuis. *Lib. 4. c. 13.*

32. Magnus clamor in auribus DEI eſt, ipſe ardens affectus animæ, quæ dicit: DEUS meus, amor meus: tu totus meus, & ego totus tuus. *Lib. 3. c. 5.*

Digitized by Google

Verba hæc excerpta ex Libro de Imitatione JESU Chriſti, poſſunt animam ſuaviter ac utiliter occupare in Oratione, & poſt ſacram Communionem.

SCI-

Digitized by Google

SCIENTIA
SANCTORUM
NOSSE MORI

I.
NECESSARIA OMNIBUS.

Nemo

ITa vivit ſcelcratè, quin optet Mori bene,
Deſperatiſſimæ Vitæ eſt,
qui Mortis bonæ caret Voto.
Roga, quem voles improbum;
Taliſne mori velit, qualis vivere audet?
Oſtendes Neminem,
Ita parùm ſolicitum ſui, cautum futuri:
Niſi, qui aut Deum neget, aut Inferos neſciat.
aut rideat æternitatem:
Quod itaque adeò eſt in votis, cur non præſtatur factis?
Quod ſperant omnes: cur pauci curant?
ita multis vivitur,
Ut ſperari, niſi miraculo, mors bona non poſſit.

 Cur

Digitized by Google

Cur rejicitur
In tempus alienum, quod habet ſuum?
Quod, dum negligitur, nunquam tempori præſtatur.
Cur aliquando facturum ſtatuis,
quod aliàs, aut non poteris, aut non voles?
Et jam dum potes, negligis?
Vis dicam, quò *Vivere* differas?
Dum *Mori* cogeris.
Voles ſcilicet, cùm erit deſinendum, incipere,
At, quæſo te,
Unde iſta bonæ *Mortis* fiducia,
Cùm nulla præcedat bonæ *Vitæ* cura?
Nunquid mereberis Vivendo malè, *Mori* benè? nunquid,
Qui *Viventem* miſericorditer tolerat,
Mortuum juſtè non judicabit?
Diſce ergo *Mori.*
Id non diſcere, id neſcire, ac ne ſcire quidem velle, peſſima eſt inertia:
Quæ te, ne occupet, omni induſtria tua provide.
De te agitur: age non ſegniter.
Negotium iſtud, negotiorum ſummum eſt;
Lucra in eo damnàque vertuntur æterna.

II.

EXPERIENDA SEMEL,

Momentum eſt,

Quo experienda hæc ſcientia eſt:
Adeò quippe *Noſſe Mori*, arduum eſt,
Ut, cùm illud annis centum didiceris,
Me-

Momento ſolùm unico experiaris.
Ad Momentum ergo iſtud,
per omnem te vitam exerce.
Nulla ſatis diuturna ad id diſciplina eſt,
Nulla ſera, niſi cùm jam proximum eſt:
Omnes eodem Spes tuæ ac Timores,
Curæ omnes, Solicitudines,
omnes Cogitationes, & affectus ſpectent;
Ad illud, confluent omnia mala tua;
quæ cùm plurima ſint, & ſpontanea,
unde fiducia reo?
Sapies, ſi tempori expies;
Ad illud concurrent omnia bona tua,
quæ ſi modica ſunt, ſi imperfecta inſuper,
unde ſolatium judicando?
auge, dum dotes, & perfice.
Ad illud comitabùntur te omnes pravæ
conſuetudines tuæ,
Vitiorum tuorum nutriculæ;
quas tu, qua ratione cohibebis tunc,
cùm natura erit infirmior, impetus vehementior,
Gratia, quia neglecta, minor?
Exſcindes, ſi melioribus corrigas.
Ad illud ſequentur te omnes affectiones tuæ,
Timores, ante alias, & angores:
quod tu, qua ratione frænabis infirmus,
cùm vincaris, ſanus;
oppugna, ut vincas:
Ad illud ſiſtent ſe omnes tuæ obligationes,
quibus Deo teneris, & Proximo,
non receſſuræ, quoad te expediveris.
Id tu poteriſne tunc,
cùm aut nihil, aut parùm poteris?

 a ge

age ergo, ut nihil cuiquam debeas,
niſi ut diligas:
Ad illud adrepent omnes pœnæ tuæ,
tam, quæ ex culpis dimiſſis ſunt relictæ,
quàm quæ ex novis commiſſis ſunt additæ;
quando verò, & ubi expiabis?
diluas in tempore, ne luas in æternitate.
Ad illud properabunt omnes adverſarii tui,
extremùm te, & vires tuas experturi:
qui cùm te ſæpiùs victo, animoſi ſint,
ac tum, te infirmo potentes,
quæ ſpes Victoriæ?
Reſiſte, dum firmus es, & infirmus non timebis.
Ad illud præſtò erit Angelus tuus,
tot ſuis, per annos plures, obſequiis,
de te optimè meritus, à te peſſimè habitus;
quod expectabis ab illo
Vitæ tuæ Teſtimonium? quod Salutis Patrocinium?
audi momentem Vivus, & ſenties juvantem Moriens.
Ad illud convenient Patroni tui,
ſi tamen
aut elegiſti aliquos, aut aliquando coluiſti:
Quod ſi neglectum eſt, quis patrocinabitur?
Elige, quos libet, cole, ut decet.
Ad illud denique aderit Judex tuus,
qualis, heu! ſi offenſus?
Et quomodo ſuſtinebis offenſum,
Cujus, ipſis intolerabilior inferis, offenſa eſt:
Quò evades Immenſum?
Quomodo reſiſtes Omnipotenti?
Qua ratione falles Sapientiſſimum?

Ne

Ne Judicem timeas, ut Patrem dilige.
Heu! *momentum*!
Omni *tempore* potiùs,
Si felix eſt, deprædicandum,
Si infelix, deplorandum
æternitate.
Quod ut terrori non ſit, utere Tempore;
Uſura Temporis,
Fœnerare *momentum* unicum;
momento unico,
æternitatem.

III.

DISCENDA SEMPER.

Unde verò,

Cùm *Mori*, niſi ſemel, nulli contingat:
At *Mortis* nihilominus Diſciplina eſt,
Et diſcitur *Mori*, & docetur.

DISCE A VITA.

1. Quæ quantumvis à *Morte* abeſt longè,
Mortis præludium eſt;
Quòque prorogatur diutius, hoc minuitur amplius:
Et quos annos numerat tranſactos,
Totidem invenit ſibi detractos,
Morti adjectos.
2. Quæ die vix toto peracto, in ſuam ſenſim quietem deſinit,
Somnóque, *Mortis* Fratri, reficienda traditur.

3. Quæ

3. Quæ infirmitatibus ſuis morbíſque obnoxia;
Cùm conſiſtere ſe credit, diditur,
Et cùm annos impoſterum plures computat,
Mortalitatis ſuæ à *Mortis* prodromis admonetur,
4. Quæ neceſſitatibus ſuis obligata,
Niſi paret, cùm jubetur,
Imperio *Mortis* ſubjicitur:
Adeò à cibo, & potu,
Quibus *Vita* alitur, *Mori* diſcitur.
5. Quæ periculis ex omni aditu objecta,
Mortem frequenter, ubi non timet, oppetit.

DISCE IN VITA.

Nulla *Mortalibus* ſcientia convenientior,
Quàm *moriendi*:
Quam qui fuiſſent olim conſecuti, Sapientes ſunt habiti;
Quando Sapientia nulla fuit credita ſublimior,
Quàm *Nôſſe Mori*.
Quòd ſi jam *Mori*, eſt deſinere *Vivere*,
Mori bene novit,
Qui in *Vita* bene novit deſinere.
Ut bene deſinas, bene incipe,
Semper profice, conſtanter perfice.

Id ut diſcas,

ASSUESCE BONIS.

Vivénſque tibi redde familiare,
quidquid exercere moriens voles.

non

Digitized by Google

non aliter infirmitati tuæ proſpexeris meliùs,
magna illa in Vita eſt,
in morte, multò maxima:
quando, quidquid uſus non reddidit facile,
uſurpatu erit difficile.

I. COGITANDIS.

Occurret citò, quidquid cogitaveris crebrò:
ac 1. Ideam tibi aliquam divinæ amabilitatis
ex infinita bonorum ejus copia,
Et inexhauſta Beneficiorum tibi præſtitorum
ubertate forma.
Vide Sapientiam ejus, novos identidem tibi
benefaciendi modos adinvenientem;
Omnipotentiam, meris tui beneficiis occupatam: ut leviſſimo in te ſuſcitetur monitu,
ut in Spem erigat,
ad amorem inflammet.
2. Pertracta frequenter tecum
Terrenorum vilitatem; ut deſerenda non
crucient?
Cœleſtium dignitatem; ut acquirenda animent, aſpice præſentis vitæ calamitatem:
proſpice infellicitatem alterius.
Cogita
Hoſpitii brevitatem; Patriæ Æternitatem;
Illius moras, hujus ſolatiis demulce.
3. Prævide, quæ Morituro ſint eventura?
ut cogitandi uſu familiaria,
Expectentur animoſiùs, ſuſtineantur conſtantiùs, ac totam illam
decumbentis tui, ac morientis
ſeriem evoeve.

&

& quibus tum voles indulgere cogitationibus,
uſurpa ſanus;
quos experiri affectus,
ad eos te exerce,
Eáque, quibus noles tum angi, jam amolire.

II. AFFECTIBUS ORDINANDIS.

1. Timori imprimis:
Ne ita culpam aſpiciat,
ut veniam non ſperet.
neque ita pœnam horreat,
ut Chriſti meritis derogat.
Time ut Filius, non ut Servus.
Time ante Mortem, ne timeas in Morte.
Time ad Pœnitentiam, non ad Deſperationem.
2. * Spei etiam:
ut firmis nitatur fundamentis,
unde nullus deturbet impetus.
quæque ſperas æternùm, provideas tempori:
itáque ſperes,
ut, neque tu ſpei, nec ſpes tibi deſit;
Sperare enim velle, & Spei nolle cooperari,
non ſperare, ſed præſumere eſt.
3. *Amori* deinde,
Ne ita adhæreſcat ad creaturam,
Ut offendat Creatorem,
Neque ita delectetur uſurâ, ut crucietur jacturâ:
Ama,
Sed illum, qui amantem redamat,
& amando felicem efficit,
quem amare non potes, & miſer eſſe,
4. *Odio* item:
Ut culpam oderis, non perſonam.

Et

Et illam quidem ita, ut expiare ſtudeas,
non vindicare.
Odieris, licet, ſed non, quod Deus, amat,
ne in divinum ſis amorem injurius;
ſed neque quod tu ipſe beatè æternùm
amabis.
Oderis, quod amari nunquam meretur, peccatum:
quod non odiſſe, eſt exitium ſuum amare.
Peccatorem adeò non oderis, ut amare,
etiam invitam cogas naturam;
ne aſſuetus odiſſe, deſinas in odio,
Filius iræ æternus.

5. *Gaudio* inſuper,

Ut ſit, non fucatum, ſed ſincerum;
non de bono, quod mali cauſa eſt;
Multò minimè de malo, quod bono inimicum:
infeliciter gaudet, qui in luctu deſinit.
Gaude, quòd nomen tuum ſit ſcriptum in
libro vitæ.

6. *Triſtitiæ* denique

ut nihil doleat, niſi
aut conſcientia mali, aut jactura boni:
Cætera, ſi affligant, non dejiciant;
menſura doloris, Dei offenſa ſit,
cui placando dolere Volo; non angi,
quidquid juſto addis dolori,
Tuâ, non Dei cauſâ dolore, convinceris.

III: BONIS AGENDIS.

Bene agis, quidquid cum Virtute agis,
Virtus eſt,

quid

quidquid actionis bonæ in bonum finem dirigitur
nihil ergo mali in bonum finem age,
nihil boni ab finem malum.
Sed nec quod bene ſuſcepiſti, male proſequere,
quicquid autem cœperis malè, fini bene.
Non potes non, quoad vivis, agere aliquid,
debes autem nihil agere malè:
ut bene agas omnia, attende ſingulis,
Et quod voles, vitam bene claudere,
Bene, in vita exerce,
Virtutes maximè
Sine quibus vivere, uti hominis non eſt,
cujus vitam à pecude Virtutes ſecernunt,
ita mori ſine iisdem; non eſt Chriſtiani;
utrumque infeliciſſimum.
Virtutes ut habeas familiares, frequenter
exerce illo, qui infrà ponetur, aut alio,
quo libuerit, modo.

IV. MALIS TOLERANDIS.

1. Animæ nihil malum eſt præter peccatum,
moleſtum eſt, quicquid contrarium eſt,
Illud in te non feres ne momento quidem.
Hîc ſolùm laudis eſt, impatientem eſſe.
In aliis feres, quod corrigas, aut ſi id non
potes, condoleas.
Hoc ferre, Virtutis eſt; vincere, Felicitatis;
moderari, cùm vitio tuo accidit, Æquitatis:
providere, ne accidat, non Naturæ, ſed Gratiæ.
2. Corpori quicquid moleſtum eſt,
malum eſſe putatur.

utrum-

Digitized by Google

utrumque unde eveniat, ferendum eſt,
tantò futurum gravius, quantò fertur iniquiùs;
tantò levius, quantò toleratur faciliùs
Diſce ferre, quod dolet Vivo, ut feras,
dolores *mortis*.
patiendo *mori* diſcitur:
Unde eveniat, quod pateris, parùm labora:
eveniſſe, conſcio Deo, ſatìs eſt
Ille ſi quid adverſi immiſerit? feres æquiùs,
quia paterna à manu eſt;
Si quid permiſerit, patere inferentem,
Suſpice permittentem:
Dei tui Vicarius eſt,
quisquis pœnas illi debitas, à te expoſcit
Inimicus certè tuus non eſt; ad virtutem,
rem optimam, te exercet:
quam tu diſciplinam ſi recuſas, peſſimus
es diſcipulus:
Tu ipſe ſi tibi moleſtus es, ſuſtine,
ſi culpâ tuâ, quia pœna eſt.
Sin minùs, ultro ſuſcipe, quia meritum eſt.

DESUESCE MALIS
I. COGITANDIS.

Coge ad Examen Cogitationes tuas,
diſcerne vitioſas,
Vide, quæ ultro ſe ingerant, quæ accerſantur,
quæ citiùs præſtò ſint, quæ frequentiùs redeant,
quæ familiariùs, quaſi domeſticæ ſequantur,
quæ blandiùs, velut amicæ, ſe inſinuent.
Obſerva, quæ foris occaſione, quæ intus
motu ſuſcitentur,

Cui maximè Virtuti ſint contrariæ,
an contra Fidem dubiæ, contta Spem infirmæ,
contra Charitatem malignæ.
an contra Deum blaſphemæ, aut impiæ,
contra Proximum iniquiæ, de Proximo ſiniſtræ,
circa teipſum illicitæ.
Et ſi quas offenderis in conſuetudinem ductas,
contra eas potiſſimùm te muni.
Salutares primò, iiſque contrarias ſubſtitue,
occaſiones deinde præclude.
habe in promptu, quo te occupes;
prævide, quo declines.
Recipe te
modò ad Montem Oliveti, aliàs ad Calvariæ;
ibi Sanguinem ſudantem, hic fundentem,
vide Deum tuum:
nunc in Vulnera ejus ſanctiſſima te abde,
mox in ſinum caſtiſſimæ ejus Matris.
aſcende nonnunquam ad gaudia Beatorum;
aliquando deſcende ad tormenta damnatorum.
vide iterum, quàm breve ſit gaudium
Cogitationis, quàm longum ſupplicium.

II. APPETENDIS.

Scrutare Appetitiones tuas:
alteram illud eſt in te malorum ſeminarium:
nullum cuiquam earum vitium indulge,
ſed nec diſſimula,
quidquid ſenſeris
aut inordinatà appeti, aut immodicè declinari,
ad mediocritatem voca;
vide

qui-

Digitized by Google

quibus agiteris amoribus, quibus traharis
deſideriis.
quæ te odia ſtimulent, quæ iræ inflamment,
quos alas timores, quas ſpes nutrias:
produnt ipſæ ſe,
aut fine, in quem feruntur, aut modo,
quo feruntur:
Et bene ferri poſſunt, & malè,
ſi malè,

DESUESCE.

Dum in naturam vitium nondum tranſiit.
neque adhuc cupiditas, facta eſt neceſſitas.
Noveris,
quidquid extra virtutem apetis, vitium eſſe,
in Virtute quicquid fugis, Errorem eſſe,
ut bene appetas, rectè judica, juſtè pondera:
quod parvi facis, parùm deſideras.

III. AGENDIS.

Cita ad Tribunal Conſcientiæ,
Omnes tuas actiones.
à prima, manè, Vigiliâ incipe, in ſomno
deſine.
Omnia tua ſtudia, omnes percurre occupationes.
Vide, quid Dei, quid tuâ, quid proximi
gratiâ agas.
qua ratione te impendas devotioni, labori,
Converſationi,
quid Corpori tribuas, quid animæ.
Obſerva, quid cuique deſit; quid redundet.
Actionis anima, honeſtas eſt. & bonitas,

Google

Ornamenta ſunt, ſolertia, celeritas, aſſiduitas,
vigilantia, attenti, Conatus;
Sine honeſtate, vitam non habet actio,
manétque cadaver, quamcunque ornes.
ſine Ornamentis, ſi vitam quidem habet,
Vigorem non habet, nec decorem,
Quidquid porrò, aut mali agis, aut malè,
quicquid ita agere aſſueviſti;
dediſcendum eſt.
Quod ſi Conſuetudo te aut ignarum trahit,
aut facilem ducit;
habe, quo impetum ſequentis tui frangas,
objice ſcopulos, ad quos allidas;
Inſpice facti turpitudinem, pœnam proſpice,
paratam impoſterum, à tergo ſequacem,
Poſtquam verò ſtiteris, urgentem,
pedum deinde refer, & in contrarium enitere,
quò ut facilem trahas animum,
convince rationibus, promiſſis allice,
præmiis demulce.
Conſuetudinis porro
aut obolendæ, aut confirmandæ, ut aliqua ſit,
quam ſequaris, via,
ſic procede.
1. Agendum aliquid, aut prætermittendum,
firmiſſimè tecum ſtatue:
2. Momenta utriusque, & argumenta in
promptu habe-
jubet ſcilicet Lex ſuprema,
confirmant Sapientûm Teſtimonia;
Monſtrant Bonorum Exempla;
Suadet ſalus; Ratio dictat;
urget periculum;

ne,

ne, cùm velis agere bene, non poſſis,
cùm nolis agere malè, agas tamen;
idque tum,
Cùm ultimum, aut bene, aut malè ages,
3. Ex his æſtima, agendi & prætermittendi,
parem neceſſitatem:
illius utilitatem, hujus perniciem,
illius dignitatem, hujus turpitudinem.
4. Quod ut frequenter occurrat animo,
Memoriale aliquod tibi ſtatue,
aut monitorem etiam aliquem conſtitue.
5. Adverte ad agendi, aut omittendi difficultatem
eámque non actionis eſſe, aut omiſſionis noveris, ſed voluntatis:
quæ ſi prompta eſt,
æquè facilè, aut ſiſtet actio, aut ſequetur:
promptam ratione efficiet & meditatio.
6. Implora & de cœlo Gratiæ ſubſidium,
quo naturæ malè propenſæ flectas duritiem.
7. Profitere Deo tuo, te hoc agere, aut pati,
illud fugere paratum.
quicquid minùs prompte fiat,
non arbitrii eſſe, ſed pravæ inclinationis.
8. Admove piam aliquam ipſi tibi violentiam,
& ad pœnam aliquam te Deo tuo obliga;
ſi ad numerum, quem tibi ſtatues,
aliquid, aut non agas, aut non omittas.
9. Admitte denique à conſcientiæ tuæ moderatore.
aliquam ad id obligationem,
quam tibi in expiationem peccatorum
imponat.

10. Deſigna tibi tempus aliquod, quo hoc tuum
propoſitum excutias: & explora, quantùm
aut profeceris, aut defeceris.

DISCE A MORTE MORI

1. *Mors ſeparat animam à Corpore.*
Separa & tu à Corpore animam, non morte
ſed *Mortificatione.*
non contineat ſe anguſtis Corporis limitibus
animus tuus.
non adhæreat illi vitioſo affectu, cui conjunctus
eſt neceſſario naturæ nexu.
ſepara ab illo Cogitationes, abſtrahe affectiones,
noli, quæ corporis ſunt, amare nimis impenſè;
noli deſiderare nimis cupidè,
noli anxiè nimis curare.

2. *Mors à Charis omnibus avellit.*
Præveni & tu mortem mortificatione,
ut non rapiatur inordinatè,
non adhæreſcat vitiosè:
Ama non tuâ, ſed Dei tua gratiâ;
non quia placet tibi forma Corporis,
ſed quia in anima reſplendet Imago Dei.

3. *Mors adimit omnia Fortunæ bona.*
id ne ſine queſtu tuo accidat,
mortem tempori præoccupa, eáq; præmitte eò
ubi perpetuâ eorum uſurâ es fruiturus.
Divide eum indigentibus;
Expende in uſum ſalutis tuæ, & cultum Dei
néve id cum dolore tuo eveniat,
abſtrahe affectum ab illis, quæ habes;

aut

Digitized by Google

aut, ſi non habes, appetitum cohibe.

4. *Mors doloribus diſcruciat,*
ut feras dolores mortis, aſſueſce moleſtiis vitæ
nec contentus ferre oblatas, accerſe ultro.
morere Corpori, per ſpontaneas afflictiones.
morere ſenſibus, per eorum abnegationes.
Laboribus te exerce, para doloribus.
Mors ferit mitiùs, quô minus habet, quod
lædat.

5. *Mors delicias omnes & delectationis*
ſubtrahit.
non ſenties earum jacturam moriens.
ſi vivus iis carere didiceris;
ſed & facilè repudiabis Carnis,
ſi guſtaveris oblectationes ſpiritûs;
non æſtimabis caducas,
ſi reſpexeris æternas.

4. *Mors angit* futurorum ignoratione,
præteritorum recordatione, præſentium
horrore.
Diſce mori, ſpem compara, ut non angant
Futura:
pœnitentiam uſurpa, ut non crucient
præterita;
Culpas in te dilue, pœnas â te exige.
Præſentibus te para: acquire amicos,
qui non deſtituant: delige Patronos,
qui ſuccurrant.

5. *Mors* vitæ & Gratiæ tempus claudit:
tu certa cum velociſſimo;
& quod ſiſtere non potes, in curſu intercipe;
uſurpa de illo, quidquid conceſſum eſt,
nec ſecuturum aliquid tibi promitte.
Diem omnem tranſige, ut ultimum,

Digitized by Google

Horam omnem, ut ſupremam,
nec, ut ſperes, quod incertum eſt,
certi aliquid dimitte.

I. *Mars* ſupremo ſiſtet Judici
Mortem, præveni; ſiſte illi te quotidie,
quem ſemel Judicem habiturus es:
prælude etiam judicio illi in vita,
Erige Tribunal in corde tuo,
Teſtem accerſe conſcientiam,
cogitata, dicta, facta eodem cita:
Tu ipſe Reus, Judex, Vindex eſto,
neque, quod nolis ſuſtinere poſt mortem,
in Vita diſſimula.

9. *Mors* aufert è Tempore & tranſcribit,
Æternitati:
Imitare & tu Mortem vivus,
ac degens in tempore, conſidera æternitatem.
ſed & aufer tempus cogitationibus vanis,
verbis otioſis, cogitationibus inanibus,
ac melioribus conſecra;
iis ſcilicet, quæ egiſſe in tempore, gaudebis
in æternitate.

10. *Mors* denique, quod in te Vivo non poteſt,
in proximo Mortuo tibi exhibet.
Diſce mori, ſi non in te, qui vivus es,
ſaltem in altero,
quem è vivo tui ſimili mortuum vides,
& quod in illo vides certum
in te dubium non puta.

DISCE QUOTIDIE MORI.

Dirige ad mortem dies ſingulos,
& manè incipe, procede per diem, tanquam
veſperi moriturus.

Digitized by Google

ac 1. ſimul atque experrectus à ſomno fueris,
mortalem te cogita,
adeóque certo moriturm, quàm certum eſt,
non fallere Veritatem, non errare Fidem.
Mortuos non vivere
plures ea nocte mortuos, plures eo die
morituros,
te ad meliorem diei iſtius frugem ſuperſtite.

2. Pete à Deo, vitæ & mortis Domino,
ita diem iſtum tranſigere, ut ſi ultimus eſſet,
atque ut tranſactum fuiſſe, in morte voles.

O Supreme vitæ Mortíſque Domine! ſcio me Mortalem, credo me moriturum: Tu dona gratiam, ita vivendi, ut mori non timeam; ita moriendi, ut æternùm vivam.

3. Miſſæ ſacrificium, cogita mortui pro te
Chriſti monumentum.
quem dum mortuum credis, moriturum
te non dubitabis,
ac per illius mortem,
Salutarem moriendi horam rogabis;
eóque ante mortem, Corpore refici, quod
pro te nôſti in ara immolari.

4. Venerare peculiariter Patronos,
quos vitæ mortíſque ſingulares tibi,
in omnes diei horas elegiſti:
& ut morituro aſſiſtant, roga.
nominatim illos, qui & morienti in Cruce
JESU,
& in lectulo, Matris ejus Mariæ adſtiterunt.

5. Ad horas omnes, renova mortis memoriam,
& cogita, tantò te illi eſſe propinquiorem;

Digitized by Google

poteris illud ad clauſulam ſalutationis Angelicæ.

6. Si quid moleſti accidat, aut operoſi, præludium mortis cogita; & diſce mori à mortificatione.

7. Morituris, ſi ita res tulerit, aſſiſte; Et in eis mortalitatem tuam contemplare.

8. Dum corpori vacas curando, Eſcam te vermibus puta ſaginare: hòc lautiorem, quò curas impenſiùs,

9. Vivus quandoque ſepulchrum per cogitationem ingredere, & qualis illic futurus ſis, obſerva: ac intra cutem tuam oſſa, mortalium ſimillima intuere,

10. A die tranſacto, cæterorum cape argumentum, annosque, quos vixiſti, ad calculos revoca; quære, quot ſis deinceps victurus; & audi, illud: Stulte! hac nocte, &c. Et qua hora, non putas &c.

11. Conſcientiam tuam ante ſomnum inſpice, & penſa, eámne offerre morti audeas? ac cum rationes ejus ita compone, ut ſi non eſſes ſupervicturus:

22. Cùm cubitum ſecedis, & ad lectum te comparas, aliquem, eo in opere mortis proceſſum cogita, nec aliter te loculo atque lectulo imponendum, ſolo ex omnibus facultatibus tuis linteo coopertum ac tum, veluti craſtinum non habiturus, Teſtamentum tuum conde: Hæredésque tuos JEſum ſcribe & Mariam, ut verò dormias ſuaviùs, moriturus ſecuriùs inter

inter JEſum & Mariam, Angelum tuum
& Joſephum te colloca:
quos inter mori optabis.

VIRTUTES.

Frequenter per vitam uſurpandæ,
ut morituro ſint familiares.
Quando, quidquid in conſuetudinem vitæ
non tranſiverit, operoſum erit, exercere,
Has te aut harum ſimiles, ſi non vacat
quotidie,
ſingulis minimùm hebdomadis ſemel
uſurpa.

FIDES.

O Deus veritas! quanto tuo beneficio inter tot errantes in tenebris Gentium myriades, ego illuſtratus Fidei Lumine, video & credo!

O veritas! reverbero in te lumen illud, & Credo, quicqnid unquam revelâſti, & per Eccleſiam ſponſam tuam, Matrem meam, credendum propoſuiſti.

Submitto tibi captivum intellectum meum, & quicquid de te non capio, per te credo: quicquid non intelligo, humiliter amplector, firmiſſiméque teneo;

Te trinum, eſſe & Unum; Deum & Hominem: Creatorem, & Conſervatorem; Redemptorem & Juſtificatorem; Teſtem & Judicem; Vindicem & Remuneratorem.

In-

Infinitè ſapientem, ut nihil ignores,
Omnipotentem, ut omnia poſſis.
Optimum, ut omnia communices,
Miſericordem, ut parcas pœnitenti.
Juſtum, ut damnes reum:

Veracem, ut non fallas; Simplicem, ut non mutes; authorem boni omnis, quicquid in præſens habeo, & ſpero impoſterum, ac quicquid breviſſimo tempore ago boni, æternis te præmiis compenſaturum: quicquid momento unico ago mali, æternis te ſuppliciis vindicaturum.

Et in hac fide per gratiam tuam opto vivere, ſpero mori.

Ac contra errores omnes, ab ea alienos proteſtor.

Tu, O Veritas, Lumen hoc in me auge, in aliis Te ignorantibus accende:

Et da, ut in eo, per ſemitas Juſtitiæ unanimiter omnes, ad felicem ambulemus Æternitatem.

SPES.

O Deus Fidelitas! quam iterum tuo beneficio, tot inter deſperatos, ego promiſſis tuis fretus, ſperare non deſino.

Jacto in te, quam habeo à te, ſpem meam: promiſiſti mihi pœnitenti veniam, Supplicanti Gratiam, perſeveranti Gloriam, Conſilium in dubiis, ſolatium in adverſis, ſubſidium in periculis.

Ecce amplector toto ſinu ſpei meæ promiſſa tua, & certus ſum, ſi ſperare non deſiero promiſſis te non defuturum.

Ta-

Tametſi ergo tentet Diabolus, ſtimulet cupiditas, blandiatur Mundus, mors minetur, & omnia in me conjurent Elementa, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Quid enim timeam, quando tu me protegis, qui es omnipotens, qui me infinities ampliùs ſtudes ſervare, quàm omnes mei adverſarii perdere?

Quid contriſter? quantumvis deſtituar viribus Corporis per infirmitates, animi Solatiis per afflictiones, vitæ ſubſidiis per egeſtatem, Hominum adjumentis, per orbitatem quoad tu me non deſtituis, in quo ſolo invenio omnia?

Quid non ſperem ab omnipotentia, cui nihil eſt difficile; à Sapientia, cui nihil incognitum: à Bonitate, cui nihil moleſtum? quæ quicquid vult, poteſt; quicquid promittit, præſtat: & liberaliùs etiam, quàm ego ſperem; cupidiùs, quàm ego deſiderem?

Quid non expectem ab eo, qui dedit non rogatus, illum, quo nihil habuit charius, Filium ſuum,

Qui, ne vacillet ſpes mea; obligavit mihi ſuam divinam Fidelitatem: promiſſa firmavit Sanguine, Corpus ſuum oppigneravit?

O Deus ſpei meæ! quid non ſperet amicus tuus, qui etiam inimicis tuis promittis omnia?

Quem rejicias ad te converſum, qui etiam à te averſum invitas, ſolicitas, & paſſis brachiis expectas?

Spero

Spero veniam, pro quo interpellat innocens ſanguis Filii tui.

Spero vitam, pro quo in mortem author vitæ Filius tuus dedit animam ſuam.

Spero ſalutem, pro quo video laborare omnipotentem Filium tuum usque ad mortem.

O JEſu ſpes mea! tanta eſt Bonitas tua, ut in ea, etiam peſſimus ſperem.

Tanta eſt Beneficentia tua, ut meritò in eam, etiam ingratus ſperem:

Tanta eſt miſericordia tua; ut, quò ego ſum miſerior, hoc ampliùs à te ſperem:

Eſto ergo, Peccator ego ſim; Tu meus Fidejuſſor es.

Ingratus ego ſim: Gratia tua omnem meam excedit Ingratitudinem.

Indignus ego ſim; Excellentia tua omnem meam ſuperat Indignitatem:

Miſer ego ſim; major eſt miſericordia tua.

Merita mea nulla ſunt: tua infinita ſunt. Age ergo anima mea! ſpera in Deo tuo: Erige te de terrenis, exurge ad cœleſtia; Deſere caduca, ſpera æterna: Renuncia hoſpitio, ad patriam anhela. Tibi conditum eſt pulcherrimum illud Cœli Palatium: Conſortes tui erunt Angeli. Amici tui Beati. Beatitudo tua Deus: Tu beatus æternum.

CHARITAS DEI.

O Deus Bonitas! quanto amore meo dignus es, qui, cùm te tot damnati oderint, non ament tot reprobi, amari à me velis, & amore meo me facere beatum!

Amo itaque te ex toto Corde meo.

In te, amabiliſſimum, quia Deus es: Cujus natura Bonitas eſt: Cujus intellectus Sapientia eſt: Cujus voluntas, Amor eſt? Cujus Forma Pulchritudo eſt: Cujus Poteſtas Omnipotentia eſt: Cujus Vita Beatitudo eſt: Cujus locus, Immenſitas eſt: Cujus Tempus Æternitas eſt.

Amo te ex toto Corde meo.

Extra te, amabiliſſimum, quia Deus meus es, ubique tui erga me amoris imprimens veſtigia: quocunque enim me verto, amorem video: quicquid de te cogito, amantem invenio.

Æternitatem conſidero? inde usque è tot reprobis ſeligis me. Tempus cogito? è nihilo condis me, & in tempore quidem, quot modis amabilis eſt?

Quàm amabilis Creator es, qui ſolius ductu amoris ad Imaginem tuam creas me; & totum mundum propter me!

Quàm amabilis Conſervator es, qui non minore amore me conſervas, & mecum ac propter me cætera omnia!

Quàm amabilis Redemptor es, qui tam admirabili amoris prodigio, perditum me ſanguine tuo reparas!

Quàm amabilis Sanctificator es, qui tam gratuito amoris beneficio, vitâ gratiæ me donas!

Quàm amabilis Protector es, cujus Amor è tot periculis, toties me eripuit!

Quàm amabilis Rex es, qui amoris tui divinâ munificentiâ in partem Regni tui me admittis!

Quàm

Quàm amabilis Dominus es, qui amore ſervi captus ad ſolium Gloriæ tuæ me evehis!

Quàm amabilis Pater es, qui degenerem Filium, victus amore, in gratiam toties recipis!

Quàm amabilis Sponſus es, qui amore tuo poſt tam fœda, toties iterata divortia, me dignaris?

Quàm amabilis Judex es! qui Amore tuo mitigatus, tot annis ſententiam differens, ad pœnitentiam me expectas.

Toties amabilem, tot modis amantem me, amo ex Corde, ô Deus! illúdque per amorem tuum, cui negarè nihil potes: ex amore rogo, ut quæcunque ex amore mei creáſti, ſint amoris mei adjumenta; quæcunque in carne pro me aſſumptâ ex amore feciſti, aut ſuſtinuiſti, ſint amoris mei fomenta: quæcunque in Cœlis promiſiſti, ſint amoris mei nutrimenta: donéſque me amare te ſuper omnia, denique in amore vivere, & ex Amore mori.

CHARITAS PROXIMI.

O Deus! non in te ſolùm, ſed in tuis omnibus amabiliſſime, amare te non poſſum, & proximum meum, imaginem tuam, odiſſe; Sed nec amare perfectè, & proximum etiam inimicum non amare.

Amo itaque ex corde, omnes, communi conditionis vinculo mihi copulatos: Amicos pariter & inimicos propter te amo, cujus gerunt

runt imaginem per naturam, ſimilitudinem per gratiam; in quo ſolo ſunt amabiles; extra quem ſi amantur, vitiosè amantur.

Amo eos, quia & mandato tuo amare præcipis, & exemplo tuo amare doces: amáſti verò ita ab æterno, ut in tempore creâris ex nihilo: amare etiam æternùm paratus es, modò ne amore tuo ſe præſtent indignos.

Amo illos, & quicquid in illis tuum eſt: deteſtor vero, quicquid illis non tuum, ſed alienum eſt, quale ſolum & unicum peccatum eſt: quod etſi tuo illos amore indignos reddit, nihilominus reddit obnoxios: quia uti amare culpam non poſſum, ita odiſſe perſonam non debeo.

Amo illos & ſemel amatos æternùm amare deſidero; quo amore ut digni ſint, optare ego poſſum, tu ſolus præſtare.

Ut verò etiam amare me probem impoſterum, amorem illum conceptum Corde, teſtabor Ore! Conciliabo mihi offenſos, & offenſam, ſi quæ ab iis venit, excuſabo: vitii quicquid notâro, ſi licet, emendabo; verbulo certè nullo exaſperabo: Opere etiam probabo, amoliârque ab iis, quicquid verè malum videro. Conabor verò, quicquid ſalutare Corpori, animæque cognôro omni ope, induſtriáque mea procurare. Vertam in partem meliorem, quicquid ſiniſtrum occurrerit, non reddam certè, ſiniſtrè judicando deterius.

Cui quidem amori meo, quicquid mihi aut ab illis contrarium fuerit illatum, aut ab affectu meo mihi ſuggeſtum, jam nunc deteſtor. Et hunc amoris mei erga omnes, promiſcuè,

Digitized by Google

ſenſum, uti te teſte profiteor, ita te adjutore, retinebo, ſperoque, in iſto Amore & vitam agere & mortem obire.

CONTRITIO.

Ecce mi Deus! & advolvor ad thronum Miſericordiæ tuæ reus & ſupplex, rogóque te per omnes tuas miſerationes:

Per æternum tuum erga me Amorem, per ſuſceptos in carne noſtra pro me Labores.

Per internos, graviſſimóſque pro peccatis meis animi tui Angores & Dolores.

Per omnes Corporis tui cruciatus, in Paſſione, cruce Morte, toleratos.

Per accepta pro me vulnera, & fuſum copioſiſſimè Sanguinem.

Per omnes irrogatas Nomini tuo ignominias.

Per omnia Vitæ, & mortis tuæ merita.

Per merita item Virginis Matris tuæ, Angeli mei Tutelaris, Patronorum meorum, & Sanctorum omnium, eorúmque & Electorum omnium ſuffragia.

Reſpice illis me oculis, quibus Petrum te negantem, Paulum perſequentem, Matthæum in telonio ſedentem, Magdalenam ad pedes tuos jacentem, Latronem in cruce pendentem reſpexiſti: & præſta veniam, quam non merui; Gratiam, quam perdidi; miſericordiam, quam neglexi.

Doleo de te offenſo, tam amabili Deo meo, quem amo ex intimo corde, & amare æternùm deſidero, ac

Dete-

Deteſtor omnia peccata mea, negligentias, ingratitudines, & imperfectiones & quicquid unquam contra infinitam tuam Majeſtatem, cogitatione, verbo, opere omiſſione deliqui.

Eja mi Salvator! memento nomen tuum, & ſalva me perditum.

Si magna ſunt, quæ commiſi; major eſt Bonitas tua, cui ſupplico.

Si magna ſunt mea debita; majora ſunt tua merita.

Quomodo non recipies ad te converſum, qui à te averſum, invitâſti ex Amore, quæſiviſti cum Dolore?

Quomodo rejicies Miſerum, qui es Filius Patris Miſericordiarum?

Quomodo deſtitues deſolatum, qui es Deus totius conſolationis?

Quomodo non parces ſupplici, qui pro Reo mortuus es?

Eja Pater, reſpice Filium, memento illum non pro te, ſed pro me, non pro ſuis, ſed pro meis peccatis eſſe mortuum.

Potuine ego plùs te offendere, quàm ille te placare.

Quòd ſi inire rationes mecum velit Juſtitia tua, ecce offero Theſauros Filii tui, infinities debitis meis majores.

Si minus ille pro me præſtitit, quàm ego contra te peccavi, utere in me jure tuo.

At minùs ego poſſum offendere, quàm ille placare; minùs ego mereri, quàm ille ſuſtinuit.

Ecce Pater! in Filio lytrum meum! Ecce è vulneribus ejus, è manibus, pedibus, latere ſtillat, quod offero!

Reſpice Pater Filium unigenitum, & recipe adoptivum.

RESIGNATIO.

O Supreme rerum omnium Domine! Non mea, ſed tua voluntas, in me & per me fiat, in tempore & æternitate.

Satìs meus fui, qui tuus eſſe debui: ſatìs diu in te injurius, quia in me benignus.

Uſurpavi me mihi, qui ſum obligatus tibi; abuſus me ipſo ſum Mancipio tuo: anima mea, tui imagine; Intellectu meo veritatis tuæ ſpeculo: Voluntate, amoris rea; Memoria, Beneficentiæ tuæ teſte; ſenſibus denique, obſequii tui Miniſtris.

Deteſtor tandem iniquam hanc meam proprietatem, ac ne momento quidem deinceps ullo quidquam, ut meum, retinere ſtatuo:

Sed totus, qui ſum, in Jus tuum tranſeo, meque & omnia mea tibi reſigno; ac divino tuo beneplacito omnino permitto, offeróque.

Corpus in victimam, cor in templum, vitam in holocauſtum, vires omnes & Facultates in beneplaciti tui obſequium.

Statue de me, quicquid tibi placuerit, cui placere non poteſt, niſi ſalus mea.

Utere me, velut re tua, meis omnibus, Fama, vita, fortunis: Corpore, anima! ad arbitrium tuum.

Nun-

Digitized by Google

Nunquam tua circa me voluntas, ab æterno, niſi optima fuit; nunquam deinceps erit alia.

Nunquam mea hactenus bona fuit, nec eſſe poteſt, niſi tuæ conformis.

Quicquid ergo de me decreviſti æternitate, in tempore exequere.

Sanum vis? Sanitatem tibi impendam: Vis Ægrum! Ægritudinem: vis Pauperem? Paupertatem: vis Opulentum: Opulentiam; vis Felicem? Felicitatem. Vis Miſerum? Miſeriam.

Id unicum modò, tuis in me adde beneficiis, ut nihil mihi placeat, quod tibi diſplicet, nihil mihi diſpliceat, quod placet tibi.

GRATITUDO.

Heu! ingratitudo mea peſſima, Optime & Benigniſſime Deus! æternis tibi Beneficiis ſum obligatus: & nullo momento temporis, ubi debui, gratus fui, Tota vita mea, puriſſimum eſt donum tuum, omniáque vitæ meæ momenta meritiſſima beneficia tua; & plena ſunt omnia Ingratitudinis meæ.

Benefactorem te agnovi, & non colui: Beneficia non æſtimavi, ut debui: non uſurpavi: ut potui; non retuli gratias, quas exſpectabas; non reddidi uſuras, quas exigebas.

Utinam! O benefactor meus liceret ad hoc punctum, totam vitam meam revocare; & quicquid neglectum eſt, compenſare!

Utinam liceret Beneficia tua æſtimare ſuo pretio! Gratias referre pro merito: meipſum reddere pro obſequio:

Digitized by Google

O DEUS! agnoſco Beneficentiam tuam & obligationem meam: Te Benefactorem, & me debitorem. Te Liberaliſſimum in dando, Me parciſſimum in compenſando, ingratiſſimum in uſurpando.

Agnoſco Te conditorem meum, me figmentum tuum. Te Salvatorem, me perditum: te Juſtificatorem, me injuſtum: te Protectorem, me infirmum.

Creâſti me ad imaginem & ſimilitudinem tuam, ad Gloriam tuam, & ſalutem meam.

Conſervâſti me hactenus, tantis univerſi impenſis & propter me omnia.

Redemiſti me à morte æternâ, ad vitam æternam, Vita & Morte Unigeniti tui.

Illuminâſti me Fide tuâ, ne à te Fine meo aberrarem.

Juſtificâſti me toties, gratia tua indignum, & in amicitiam tuam me reſtituiſti.

Pepercíſti mihi toties, damnationis reo, & in ſpem ſalutis me vocaſti,

Subduxiſti me tot peccandi occaſionibus, & in ſecuritatem è tot periculis me aſſeruiſti.

Liberâſti me à tot malis, quæ evenire mihi poterant. Suppeditâſti mihi plurima ad ſalutem media: pro quibus omnibus cùm non habeam, quod rependam, niſi unicum Amorem:

Amo te benefactorem meum ex toto corde meo, & in compenſationem beneficiorum tuorum, offero tibi omnia Filii tui merita; unúmque illud per eadem humillimè rogo, uti, cui vivo optimè voluiſti & feciſti, mo-

riturum divinâ tua beneficentia non dedigneris.

ABNEGATIO SUI, &c.

O Deus! unicum & ſummum bonum meum, totus ac ſolus theſaurus meus! in quo omne meum quieſcit deſiderium, à quo omne votum meum expletur.

Utinam fiat verum in me, illud veritatis tuæ oraculum! *Ubi eſt theſaurus tuus, ibi & cor tuum:*

Utinam Affectus meus, per creatas Bonitatis tuæ umbras vagè diffuſus, tibi aliquando adhæreſcat!

Utinam nihil extra te, niſi propter te concupiſcat! Ecce mi Deus! abnego meipſum, ut te retineam: renuncio omnibus, ut in te omnia inveniam.

Trado me tibi, ad quem omni jure pertineo: & quidquid à te ad uſum habeo, ſponte reddo; non uſurus, niſi ad placitum tuum.

Proteſtor etiam contra omnes rerum delectabilium fallaces illecebras, contráque omnes Cupiditatum ſtimulos, & vitioſas ad creata Inclinationes.

Quæque amare non poſſum ſine cœleſtium faſtidio: neque uſurpare ſine offenſa tua, te teſte repudio.

Et quæ tranſiturum me ad æternitatem relictura ſunt, ultro relinquo.

Infirmitatis tamen meæ conſcius, peto à te per merita Filii tui, gratiam tuam, ut me eorum uſus, quibus carere non poſſum, non ſe-

ducat, neque eorum affectus Cor meum à te abſtrahat, tum maximè, cùm morti vicinus tibi ſiſtat, terrenis omnibus æternùm ſeparandus.

PATIENTIA.

Patientiſſime Deus! erubeſco meritò impatientiam meam: dum cogito Patientiam tuam, pudet me ignaviæ meæ, qui tot annorum diſciplina te Magiſtro ad Patientiam non erudior: qui pati cogor & pati non diſco: pati enim jubeor, dum vitam ingredior; pati mereor, dum peccare non deſino: vivere non poſſum, quin pati debeam: ſalvus non ero, niſi per patientiam.

Quando tandem, tot obligatus ad patiendum debitis, tantis ad illud ipſum invitatus præmiis, tot inſtructus exemplis, patiar, quæ pati me, non odio, ſed amore jubes?

Quando patiar jubens cum uſura, quæ nolens, cum damno meo patior? Heu infelicem me patientem, qui ita patior, ut patiendo ampliùs pati merear; dum, quæ juſtè patior, injuſte deteſtor.

Pati ego tot titulis mereor, quot peccatorum me à prima ætate reum, conſcientia mea arguit: pati mereor, non modò quidquid evenire moleſti, adverſi, iniqui poteſt in terris; ſed ipſos inſuper inferos, idque toties, quoties te graviter offendi, quoties autem (heu!) non offendi(

Et talia quidem promeritus, leviſſimam manus paternæ dedignor correptionem, querórque!

rórque! Heu! Famem pati æternam dignus ſum: & indignor, ſi quid minùs ad appetitum meum temperatum apponitur!

Calumnias mortalium omnium, damnatorum æternas ſannas; rerum à Deo conditarum omnium exprobrationes ſum meritus: & verbolum amici jocantis, admonitionem Prælati arguentis non fero.

Egeſtatem extremam, ac rerum omnium penuriam promerui; & ſtomachor, dum re minima carendum eſt.

Societatem damnatorum æternam ſum meritus: & moleſtè fero mores fratrum: defectus naturæ inculpabiles.

Pœnas inter Damnatos ſempiternas jam pridem ſuſtinere me oportebat, & tam iniquè patior, brevem aliquam corporis afflíctionem, aut animi moleſtiam.

Et quid mihi, æternos dolores promerito, diuturnum in tempore, quantúmvis moleſtum videri poſſit?

Tu inſuper, Benigniſſime Deus, ad hæc debita mea addis præmia tua: & liberaliſſimis patientiam meam promiſſis ſuſtentas; lactáſque eam ac mulces æternis cœli gaudiis. Polliceris bona tua omnia, atque adeò te ipſum illi in præmium, eâ ſolum lege, ut paululum tolerem? Et hoc moleſtum ſit?

Heu! quanta & quoties, paſſus non ſum, ut vacarem vitiis, indulgerem concupiſcentiis, placerem hominibus, potirer deſideratis!

Digitized by Google

Heu! quid non patiuntur improbi, ut ſupplicia mereantur æterna! & ego pio zelo non feram, quæ mihi Deus meus immiſerit!

Ut verò etiam Exempla non deſinit, quæ ad patiendum me ſollicitent; tu ipſe tot annis toleras me, heu qualem; quot peccatis, cupiditatibus, vitiis imperfectionibus plenum, toleras tamen & exſpectas, dum reſipiſcam!

Tu Deus meus, in me, & à me ſuſtines, quæ nullus unquam homo, ab homine ſuſtinuit. Et me quidem, quem tantis beneficiis afficis, quem è ſordibus extractum, ad tantam dignitatem evehis, quem inter Cœli Hæredes, & Regni tui Conſortes admittis.

Et quaſi parùm illud eſſet, Hominem induis, & humana in carne hominum omnium portas dolores. Eáque pateris, quæ cogitare malignitas, quæ infligere inhumanitas potuit; quæque pati, niſi Deus Homo, non poſſet.

Suſtinet me Angelus meus, & tanta in me támque indigna: Angelus tanto me nobilior, tam bene de me meritus; & perſeverat tamen mihi benefacere.

Suſtinet me Mater mea, & tanta Mater, cujus primogenitus Deus eſt: ſuſtinent me Beati omnes.

Suſtinent quotquot nôrunt, aut vident me, & tanta in me ſterilia ſint Exempla?

Video inſuper, amoris tui teſſeram eſſe patientiam; & quo quisque tibi carior eſt, hòc ampliùs pati.

Novi

Novi denique uſuram patientiæ Gratiam eſſe, dotem ejus, pacem, cœlum hæreditatem. Et pati adhuc recuſem, imò verò pati, patienda omnia non deſiderem?

Ecce mi Deus! paratum me jam tandem aliquando ad plagas tuas: cæde, punge, tunde, crucia, feram per gratiam tuam: meo merito, tuis promiſſis, tuo, omniúmque exemplo doctus. Tu, ô Deus! hic cæde, ut parcas æternùm.

PETITIO.

Benigniſſimè Deus! animat me veritas tua, ut audeam à te petere, quod non mereor à te impetrare.

Novi enim, teneri te ſponſione tua, nihilque negaturum, quidquid petiero.

Experior, urgeri me neceſſitate mea, cui aliunde, niſi per te ſatisfieri non poteſt.

Novi, velle te rogari, quod dare deſideras? nec tam impensè, ac crebro poſſe me rogare, quin tu cupidiùs ac frequentiùs exſpectes dare.

Novi, perſpectas tibi eſſe omnes meas neceſſitates, & infirmitates, miſerias omnes, & moleſtias.

Novi, parata te habere ſubſidia, id ſolum deeſſe, ut rogem.

Eja ergo rogo te per omnes tuas miſerationes, da mihi, quod Filius tuus pretio ſanguinis ſui mihi comparavit: quod dare, tibi facile eſt, & honoriſſimum; quod impetrare, mihi neceſſarium & ſalutare.

Da,

Da, ut verum concipiam de peccatis meis dolorem, agam pœnitentiam, pœnas expiem.

Da, ut in Fide conſtans, in Spe firmus, in charitate fervens perſeverem.

Da, ut tuum in me adimpleatur beneplacitum; tua in me beneficia non ſint fruſtranea.

Da, ut patienter feram, quidquid mihi adverſi, aut moleſti evenit: dignum me omni moleſtia, humiliter ſentiam.

Da denique, ut in te vivam per gratiam; de te, per Sacramentum; tecum, per gloriam: Moriárque Filius Gratiæ, viatico Corporis tui munitus, hæres ſalutis, Amen.

AFFECTUS S. COMMUNIONIS.

Dulciſſime JEſu! patris viventium, viaticum in Domino morientium, quem in S. Sacramento præſentem confiteor, & Deum meum veneror, ſine quo vivere non poſſum, mori non ſpero:

Ecce pando tibi ſinum cordis mei, & paratum offero totum animi mei habitaculum; dignare ad me venire, & mecum ad finem uſque vitæ manere.

Et qui te non roganti offers, ad te anhelantem non deſpice. Obſecro te, mi JEſu! per illum ipſum amorem, quo te mihi in Cibum communicas, & per iſtud amoris Sacramentum, iſtam mihi ex hoc gratiarum Fonte præſta Gratiam, ut illo Corporis tui Sacratiſſimo

cibo,

Digitized by Google

cibo, dignè reficiar in vita, pie in morte: eóque refectus, faſtidiam omnes terræ delicias, & carnis voluptates, tecúmque vivam in tempore, quoad in te vivam æternùm.

Ut eodem confortatus, viam ingrediar univerſæ carnis, ſiſtárque judicio tuo, non damnandus ad mortem, ſed ſalvandus ad vitam, in qua te ſummo bono meo, beatè fruar æternùm.

O mi JEſu! tu luiſti in Corpore tuo, quidquid ego peccavi in me: tu abluiſti Sanguine tuo, quidquid ego deliqui in corde meo, Per illud ipſum Corpus, per Sanguinem iſtum ſupplico, abſterge à me, quidquid reperies in me, qnando viatico iſto Corporis tui reficies me, tranſiturum in æternitatem.

Et quod tunc fortaſſis non potero, jam rogo, per divinum tuum erga me amorem, & per hoc amoris Sacramentum; ut ultimum meum ſit ſuſpirium.

Deus abſcondite, & Salvator, ſalva me,ut ultimum meum ſit deſiderium, in viaticum mortis ſumere te: ut ultimum meum ſit ſolatium. Tecum per Sacramentum Corporis tui uniri: ut ultimum meum ſit votum:

In manus tuas tradere ſpiritum meum, ut ultimum vitæ meæ punctum terminetur amore, Amen.

DE-

DEVOTIO

In varias ſupplicationes digeſta.

I. AD DEUM PATREM.

O Pater Miſericordiarum, & Deus totius Conſolationis! indignus quidem ego ſum iſto te nomine appellare, qui Miſericordiam non merui, ſed juſtitiam; non conſolationem, ſed caſtigationem; dignus tamen es, iſto à me nomine honorari. At quæ tua Miſericordia, ſi mea deſit miſeria? quomodo tu Conſolator, ſi ego non ſim afflictus?

Eja ergo, mi Pater! miſeria mea eſt, quæ te facit Miſericordem; afflictio mea te Conſolatorem; agnoſco me miſerum, oſtende te Miſericordem; afflictum me fateor, Conſolatorem te teſtare. Ego quidem ut miſer ſim à me habeo? ut ſim afflictus, mihimet imputo; tu verò ut miſerearis, ut conſoleris, non mea te miſeria, aut afflictio, ſed tua te movet miſeratio & dignatio.

Miſerere ergo mei, tum, quando in me cum morte, miſeriæ ſimul omnes incumbent; ac tum ſolare, cùm deſolatio me ſuprema occupabit.

Quo in agone oſtende te Patrem, & ſuccurre Filio.

II. AD

II. AD FILIUM.

O JEſu Miſericordiſſime! quia Filius Patris Miſericordiarum; qui ut miſereri poſſes promptiùs, miſer factus es; miſeriásque noſtras, naſcendo ſuſcepiſti, vivendo expertus es, moriendo expiâſti.

Ego te poſt Patrem, miſeriarum omnium pleniſſimus, humiliter apello, & demiſſe ſupplico per omnes tuas, pro me toleratas miſerias, & uſurpatas in me miſerationes; ut miſerias omnes, peccatorum meorum juſtiſſimum debitum, admittas in miſeriarum tuarum ſanctiſſimum commercium.

Faciásque, quæ in pœnam irrogas, in meritum tranſire, & ad præmium computari:

Mortem verò, miſeriarum mearum in vita præſente ultimam, quam obire communis jubet neceſſitas, obire feliciter, tua præſtet benignitas; eámque, mihi eſſe miſeriarum omnium terminum, & bonorum omnium principum:

Idque ut ſperem, facit infinitum, per quod ſpero, Mortis tuæ pretium; quæ uti mortem ſempiternam ſuſtulit, ita vitam æternam conferat.

III. AD EUNDEM CRUCIFIXUM.

O JEſu Crucifige! quàm ſupplimis in ſinu Patris, tam humilis in brachiis Matris, brachiis crucis, Matris Synagogæ.

Quàm

Quàm glorioſus in cœlis, tam abjectus in terris.

Quàm à te beatus, tam à me miſer.

Quàm ſplendidus in paludamento Majeſtatis tuæ, tam ſordidus in lacerna Vilitatis noſtræ.

Credo te Deum in humanitate, & hominem in Deitate, etiam ſub ſpinis ſaucium, à vulneribus cruentum.

Spero in te, ſupra me exaltatum per Deitatem, ad me uſque exinanitum per humanitatem.

Et ſpero à te, quidquid pretio Sanguinis tui comparâſti pro me.

Amo te amabilem mihi, quia Creatione imago tua ſum: amabiliorem, quia dignatione imago mea es.

Rogo te in iſta Fide, per ſpem illam, ex eo amore, adde iſtud tuis in me beneficiis.

Ut, quem in Communionem Calicis tui, in crucis tuæ conſortium, in dolorum partem jubes venire, dones etiam venire in partem, & ſocietatem Meritorum: per eâque, ita me pati, ut non ſuccumbam; ita me ſequi, ut non deficiam; ita certare, ut non cadam; ita vivere, ut mori non timeam; ita denique mori, ut mors mea ſit initium vitæ illius, in quo æternos crucis fructus, tecum beatè deguſtem, & laudes tuas, cum beatis omnibus æternùm decantem.

IV. AD

IV. AD EUNDEM AFFECTUS. S. COMMUNIONIS.

Suprà

Dulciſſime JEſu Panis Viventium, &c.

V. AD SPIRITUM SANCTUM.

O ſancte Spiritus, O Bonitatis Principium! O Deus amoris, in quo ſpiro, per quem ſpero, ad quem ſuſpiro; cujus eſt amare proprium & conſolari.

Ad te, amore licet & conſolatione æquè indignus, ſupplex advolvor, nihil quidem afferens, quod mereatur amorem, plurimùm tamen, quod deſideret conſolationem.

Et per amorem tuum, quo nihil habes charius, obteſtor, ut & tu miſeriis meis ſuccurras;

Iliis, quas & alienum primi Parentis vitium intulit, & proprium deinde adauxit.

Atque imprimis ſordes animæ meæ, amoris tui obſtacula, Fonte gratiæ tuæ abluas:

Mentis meæ cæcitatem, & ignorantiam lumine fidei, & ſapientiæ diſpellas:

Cordis mei teporem, igne amoris tui inflammes:

Ariditatem Spiritûs mei, vigore virtutis tuæ fœcundes.

Quod quidem cùm à te obtinuero, & Conſolatorem laudabo & amatorem ſperabo:

Quale te utrùm habeam, quando cum mortis neceſſitate luctandum; tantò confido certiùs, quantò te amavero ſinceriùs:

Ut verò etiam confidam, amo te ex corde, & amare æternùm deſidero.

VI. AD VIRGINEM MATREM.

O Maria, mea tot titulis, quot ego tibi obligor beneficiis; tantò mihi benevolentior affectu, quantò propinquior partu; Mater mea es, non conditione Naturæ, ſed gratiæ jure, ſub cruce conſtituta; quando me genuiſti, non ex utero naturalem, ſed ex corde Filium ſpiritualem; non quidem doloribus parturientis, certè tamen doloribus morientis; non tui, ſed in te morientis Filii tui, unicè dilecti:

Ecce! jam Mater mea, venit ad te Filius tuus, Primogenito tuo longè diſſimilis. Et inter adoptivos tuos, infimus; Filius tamen tuus, ad te Matrem ſuam, & ſupplicat pro ſalute ſua, Sanguine Filii tui partâ, lacrymis tuis impetratâ, Patrocinio tuo obtinendâ.

Monſtra ergo te Matrem, & reſpice Filium.

Quo nomine ſi ille indignus eſt, tu certè materno digniſſima: reſpice ut ſuccurras; recipe, ut ſalves: ſuccurras Auxilio, ſalves Patrocinio:

Reſpice, & non deſpiciet Filius; recipe: & non ſeducet inimicus.

Et ſi quid in me offendis, unde diſpliceam; in te reperis, unde placeam; per te ſcilicet reconciliato Filio.

Quod

Digitized by Google

Quod ut à te impetrem vivus, & obtineam mortuus, per illud tibi chariſſimam, & mihi dulciſſimum Nomen Matris ſupplico.

VII. AD ANGELUM CUSTODEM.

O Cuſtos Angele, à primo vitæ momento mihi fideliſſime, ſalutis meæ nunquam non ſtudioſiſſime! agnoſco benevolentiam tuam in Officio, liberalitatem tuam in Beneficio, humilitatem in obſequio.

Cœpiſti mihi bene velle, cùm cœpi vivere; benefacere, cùm cœpi mala pati, (pateris enim, & mala pateris, cùm me ſuſtines malum, quem cuperes bonum) per iſtum tuum tam conſtantem in me animum, cui toties vitem, incolumitatem, & ſalutem debeo. Quoties ea non perdidi peccando, aut tu perniciem meam avertiſti deprecando? Per illum, inquam, tuum in me affectum rogo, dirige porrò vitæ meæ curſum, ut à ſalutis, virtutis & perfectionis tramite, nec emollitus carnis illecebris, nec ineſcatus mundi pompis, nec captus Diaboli inſidiis, unquam deflectat, ſed ad metam uſque, unde incipit æternitas, decurrat.

Quam tantò ampliùs tibi ſpero cordi futuram; quantò pluribus illa periculis eſt obnoxia:

Quæ ut in vita & morte evadam, tu conſilium tempori ſuggere, & manum in neceſſitate porrige.

VIII. AD SANCTOS PATRONOS.

O Sancti, Vitæ, ſalutísque meæ Patroni, N. N. communi omnium, & mea imprimis veneratione digniſſimi! Vos ego amoris ductu ſingularis, præcipuè colendos & invocandos mihi delegi; vobiſque me ac mea, ſpei veſtræ nixus fiduciâ commiſi.

Agnoſco veſtros in me favores, & meam erga vos ingratitudinem, qui tot veſtris occupatus beneficiis, non reſpondi obſequiis; toties ſenſi in neceſſitatibus amoris veſtri opem, & non retuli honoris mei vicem.

Agnoſco interceſſionis veſtræ patrocinium, & obligationis meæ vinculum; iſtud ut deinceps mihi à vobis ſecurè pollicear, hanc explere ſedulò conabor.

Et veſtras ubique laudes diffundere, cultum veſtrum propagare, exemplum denique veſtrum ſectari:

Quod ut præſtem, veſtra iterum faciet benevolentia, cui & vitam meam univerſam offero, ductu veſtro tranſigendam, & mortem commendo, veſtro in conſpectu, & ſub tutela veſtrâ obeundam.

Vos ô Sancti N. N. de veſtra jam ſalute ſecuri, de me eſtote ſoliciti: Et quos in vita Patronos elegi, in morte patrocinantes experiar: victurus deinceps vobiſcum beatè, Patrocinii veſtri memor æternùm.

PRO-

Digitized by Google

PROTESTATIO

Contra omnes inimici inſidias.

SUmme DEUS, quem immenſum, credo, & ubique præſentem confiteor! Mater Virgo, Michaël Archangele, Cuſtos Angele, S. Joſeph, Patroni mei reliqui N. N. Sancti omnes, quos in Verbo agnoſcere non dubito, quæcunque ego de me conſtare vobis, ad Gloriam veſtram, & ſalutem meam deſidero!

Siſio me coram vobis, & conſciis vobis proteſtor.

1. Deteſtari me ex animo omne peccatum meum, & quidquid oculis veſtris in me diſplicet:

Nec deinceps admiſſurum aliquid, quod novero diſplicere.

2. Proteſtor, credere me: quidquid Eccleſia Romana, cujus membrum ſum, credendum proponis; erroréſque omnes ab ejus ſenſu alienos execrari.

3. Sperare item me peccatorum meorum veniam; per fuſum pro me JEſu Chriſti ſanguinem, & æternam meritorum meorum retributionem:

4. Amare me ex animo, unicè amabilem Deum meum, & amaturum, quidquid etiam adverſi immiſerit; ac præter mentem, arbitriumque meum futurum, ſi quid natura dolendi impatiens, reluctetur.

5. Inviſas mihi eſſe, & ut confido, deinceps fore, omnes rerum caducarum illecebras,

Digitized by Google

bras, nec iis captum, detrectare me, aut detrectaturum divinæ tuæ providentiæ circa me, vitámque ac mortem meam placitum.

6. Nolle me, ullum rei cujuspiam à me bene geſtæ plauſum ac omnino, velle vivere, ac mori, quomodo me tu, Deus meus, volueris.

7. Et hanc voluntatem meam, firmiſſimè mihi modò decretam cupere me, in vita & in morte eſſe incommutabilem.

Quod ut conſequar à te imprimis, Deus optime, maxime, à te deinde virgo Mater, Archangele Michaël, Cuſtos Angele, ſancte Joſeph, cæteri Patroni N.N. Sancti omnes, ex animo obteſtor.

Brevis Superiorum affectuum Synopſis ad uſum frequentiorem contracta.

CRedo in te, O Deus veritas, & quidquid te revelante Fides docet, & Eccleſia proponit: adauge in me Fidem, & da, ut in illa ſincerè vivam & conſtanter moriar.

Spero in te, O infinita Fidelitas, unicum ac ſummum bonum meum; & ſpero à te, quam promiſiſti, veniam, gratiam, gloriam; & precor, ut hæc ſpes me non deſerat in vita, non confundat in morte.

Amo te, O immenſa bonitas, & quidquid tecum, ac propter te eſt amabile, idque ex toto corde meo. Et hoc amore opto anima-

ri

ri totam vitam meam, & vitæ meæ exitum terminari.

Deteſtor ex animo, O æterna Majeſtas, omne peccatum meum, non quia ſummum meum malum eſt, ſed quia ſumma tua offenſa eſt. Et nollem illud unquam à me commiſſum: ac ſtatuo te adjuvante, nunquam illud committere, petóque, ut, quem nôſti ſine peccato non vivere, donec ſine pœnitentia non mori.

Reſigno me tibî, O ſupreme rerum omnium Domine; tuoque beneplacito vitam meam univerſam ſubdo, firmitérque decerno, ab illo nec in proſperis, nec in adverſis, nec in vita, nec in morte recedere.

Agnoſce beneficentiſſime Deus, divinam tuam in me liberalitatem, tot beneficiis teſtatam, quot vixi momentis; tot meis obſequiis dignam, quot habeo mentis, cogitationis, animi affectus, corporis membra, reſpirandi vires: gratiáſque ego ex animo, méque in compenſationem integrè reddo, quoad totus per mortem tranſeam in Gratitudinis holocauſtum, æternis à me gratiis tibi offerendum.

O Deus meus & omne bonum meum! pudet me, quòd te non contentus, bono infinito, bonitatis exiguæ umbras ſim ſectatus: deteſtor præpoſterum illud ſtudium meum, & renuntio omni bono, quod te minus eſt, illudque peto, ut tu ſolus deinceps expleas omne meum deſiderium.

Mitiſſime Deus, qui non minùs te patiendo miſericordem, quàm agendo Potentem oſtendis! Offero me tibi ad ferendum, quidquid immiſeris, aut permiſeris, ideo ſolùm, quia tu me ferre jubes: petóque iſtam à te gratiam, ut non ſinas patientiam meam, aut vitæ moleſtiis, aut malevolorum injuriis, aut morborum, mortiſque doloribus convelli.

Benigniſſime Deus! qui ut me ad petendum allicias, petenti omni promittis: Ecce fretus promiſſis tuis petam veniam reo, ſolatium afflicto, ſubſidium egeno, ignaro ductum, infirmo robur, vivo gratiam, morituro perſeverantiam: pérque ipſa illa promiſſa tua, quibus divinam tuam obligâſti fidem, rogo, petenti annuas, petita dones, donata, conſerves. O Deus, Pater miſericordiarum! O Fili Dei! miſeriarum Conſors! O Spiritus ſancte, Miſerorum Conſolator, per iſta mihi dulciſſima nomina obteſtor; ut, quem Patrem appello, Patrem habere merear: quem Fratrem, & conſortem agnoſco, Fratrem experiar: quem Conſolatorem veneror, Conſolatorem ſentiam, tum maximè, quando cum morte luctandum erit pro æternitate; utque refectus Pane vitæ, Crucis virtute adjutus, patrocinante Matre Virgine, tutante Archangelo Michaële, aſſiſtente Angelo cuſtode, Patronis meis ſuccurrentibus, Beatis omnibus auxiliantibus, felicem conſequar devicta morte æternitatem, Amen.

CO-

Digitized by Google

CORONA PRECATORIA
de Sanctiſſimis & Suaviſſimis

JESU Chriſti Plagis, ab iis recitanda, qui bonæ mortis cupidi, ſe crucifixo JEſu & Mariæ, prope crucem collacrimanti, mancipaverunt.

AUrea hæc de quinque JEſu Chriſti plagis Corona, quinque continet peculiarium Orbium ſeries, in quorum ſingulis quinque Orationes Dominicæ, & una Oratio Angelica recitantur. In Orationibus Dominicis conſiderantur acerbiſſimi cruciatus JEſu Chriſti: in Oratione Angelica Mariæ dolor contemplatur. E ſingulis verò plagis, dulciſſimis tanquam è fontibus, donum aliquod eſt hauriendum: è plaga ſiniſtri pedis omnium peccatorum remiſſio expetitur; è plaga pedis dexteri adeptio virtutum, & præſertim fortitudo contra tentationes, & conatus mali Dæmonis expoſcitur; è plaga ſiniſtræ ab inferorum ſuppliciis libertas poſtulatur; è plaga dexteræ cœleſtis regni poſſeſſio efflagitatur: è plaga lateris, ſuaviſſimo vel ex alveo, melleus, & ſincerus JEſu, ac Mariæ amor exoratur: unicuique demum Coronæ hujus ſeriei his cantiunculis finem impones.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui ſancto, ſicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum, Amen.

Sancta Mater iſtud agas,
Crucifixi fige Plagas
Cordi meo validè.

Qui tamen coronam hanc recitare nequibit, quinque Orationes Dominicas, & quinque Angelicas, cum quinque Gloria Patri recitabit, ad dulciſſimarum plagarum decus, & ornamentum, quinque illa dona nuper relata, & eo, quo dictum eſt, ordine poſtulanda.

Methodus meditandi hanc eandem Coronam.

QUinque plagarum precatoriam Coronam meditari unusquisque poterit, varios tum intelligentiæ, tum voluntatis actus eliciendo. In ſingulis plagis tres ab intelligentia actus eliciendi ſunt, amorem modò, modò dolorem, modò plagæ illius, quam meditatur, pretium perpendendum; voluntas quoque tres actus eliciat, gratias agendo, veniam precando, & quinque illa dona modo nuper dicto, exorando; in quinque verò precariis globulis alii etiam actus eliciantur hoc modo.

Primò in globulis precariis primæ ſeriei quinque actibus ſiniſtri pedis plagam veneraberis. 1. Recognoſcendo re hominem nequam, imbecillem, & peccantem; hujusmodi enim es, in iniquitatibus, & peccatis conceptus.

ceptus. 2. Talem te hominem eſſe, pro certo habeas. 3. Talem ab omnibus haberi cupias. 4. Omnibus te creatis rebus poſtponas, in illarum ſingulis Dei immortalis dona contemplans, in te verò, quod à te habes, conſiderans. 5. Æquo animo adverſas res omnes patiaris, cum bono illo fure conclamans, *Nos quidem juſtè: nam digna factis recipimus*, quinimo, *inferiora meritis*, cùm inferiorum pœnas promerearis.

Secundò, in globulis precariis ſecundæ ſeriei, quinque etiam actibus, dexteri pedis plagam obſervabis, expreſſa Chriſti veſtigia ſequendo. 1. Chriſtum imiteris in ſtudio propriæ perfectionis. 2. In ſtudio ſalutis, & perfectionis hominum. 3. In ſtudio divinæ gloriæ. 4. In cruce tuam vitam degere cupias, in quam tuus JESUS eſt adactus, ut cum Divo Paulo dicas: *Chriſto confixus ſum cruci*; 5. Pro Chriſto mori deſideres, qui pro te mortuus eſt, atque his verbis tuum deſiderium excites, & pro te mortuum JEſum alloquaris: *Amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori.*

Tertiò, in globulis precariis tertiæ ſeriei, quinque actibus, ſiniſtræ plagam vereberis, quinque erga homines amoris ſigna præbendo; 1. Illos tanquam Dei Filios, Chriſti Fratres, ipſius ſanguine redemptos, & divini Spiritûs templum contempleris; 2. Omnia illis bona cupias; 3. Verbo, & re illis auxilieris, Chriſti verbis intentus; *Quod uni*

Digitized by Google

ex minimis meis feciſtis; 4. Illorum ſalutem, & incolumitatem procures; 5. Pro ipſorum ſalute tuam offeras vitam.

Quartò in globulis precariis quartæ ſeriei, quinque actibus, dexteræ plagam meditaberis, quinquies erga immortalem Deum tuum amorem exercendo; 1. Deo ſuam naturam, ſuáſque perfectiones innumerabiles gratuleris; 2. Illis gaudeas, oblecteris; 3. Omne illi creatarum rerum obſequium deſideres; 4. Te ad divinam voluntatem conformes; 5. Auguſtiſſimam Dei naturam videre ex animo cupias.

Quintò, in globulis precariis quintæ ſeriei, quinque actibus, in ſuaviſſima divini lateris plaga immoraberis, quinquies ad æternam beatitatem inhiando? 1. Caducas, & fluxas hujus vitæ res aſperneris; 2. Maximi ducas æterna, & firma futuræ beatitudinis bona; 3. Hæc bona ab immortali Deo pro viribus poſtules: 4. Pro tot tantorúmque bonorum adeptione Deo quinque plagarum pretium offeras; 5. Omnes tuas cogitationes, verba, & opera. *Ad majorem Dei gloriam, & ad vitam æternam dirigas.*

Fructus denique, quem ex hujus precatoriæ Coronæ contemplatione, aureâ velut ex arbore, decerpere poteris, hic erit, nimirum perfectiſſima obſervantia horum trium verborum *Inſpice, Abſtine, Suſtine*, habitabis ſiquidem cogitatione, & amore in dulciſſimis JEſu Chriſti plagis, in quibus quinque tibi facies tabernacula: in iis enim te eſſe bonum

eſt.

Digitized by Google

eſt. Abſtinebis ab omni humanarum rerum jucunditate, unâ ſacrorum quinque Chriſti vulnerum ſuavitate expletus. Suſtinebis denique lubenti animo calamitatum omnium impetum, omniâque tuorum hoſtium tela tutus excipies, fortiſſimo quinque JEſu Chriſti Ducis noſtri Plagarum clypeo protectus.

In ſanguine Chriſti, & gratia Mariæ: Amen.

ASPIRATIONES.

PRO FELICI OBITU

AD CHRISTUM.

NOn intres in judicum cum ſervo tuo dulciſſime JESU! quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Ne memineris, bone JESU, iniquitatum mearum: citò anticipent me miſericordiæ tuæ, quia pauper factus ſum nim s.

Illumina, manſuetiſſime JESU! oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, nequando dicat inimicus meus, prævalui adverſus eum.

Domine JESU Chriſte Fili Dei vivi! pone Paſſionem, crucem & mortem tuam inter judicium tuum & animam meam.

Bone JEſu! per extremas illas in cruce voces, quibus Patri Spiritum commendâſti,

te

te rogo! ſuſcipe Spiritum meum in fine vitæ meæ.

O mi amantiſſime Domine JEſu Chriſte! ob honorem & virtutem tuæ benedictæ Paſſionis, jube me adſcribi in numerum electorum tuorum.

Salvum fac ſervum tuum, Domine Deus meus, ſperantem in te.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac. Ne perdas cum impiis Deus animam meam.

JEſu! eſto mihi JEſus & ſalva me. Domine JEſu accipe ſpiritum meum.

In te Domine JEſu ſperavi, non confundar in æternum.

Ad Beatiſſimam Virginem.

MAter Dei memento mei, nunc & in horâ mortis.

Adſis mihi, Domina, in omnibus actionibus meis, nec me deſeras in hora mortis.

Adeſto mihi, Domina, cum tota æternitate depugnanti.

Maria Mater gratiæ,
Mater miſericordiæ.
Tu nos ab hoſte protege,
Et in horâ mortis ſuſcipe.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum.
Semper collætemur.

Ad

Digitized by Google

Ad Sanctos Angelos.

SUccurite, ſubvenite O vos omnes beatiſſimi Spiritus, ſancti Angeli Dei: & cùm in extremis veſtram opem non ampliùs implorare potero, ne me deſerite.

Sancte Angele Cuſtos, defende mein hoc prælio, ut non peream in tremendo judicio

Ad omnes Sanctos.

SAncti Dei omnes intercedere dignemini animæ meæ.

Moriatur anima mea morte juſtorum, ſed vivat priùs vita Juſtorum, Amen.

HO-

Digitized by Google

HOMAGIA

In Vita & Morte DEO præſtanda.

Reddite, quæ ſunt Dei, Deo. Matth. 22

HOMAGIUM I.

Summæ Excellentiæ, Primo Fonti omnis eſſe, Domino vitæ & mortis.

Actus adorationis,

Dominum Deum tuum adorabis. Luc. 4.

AGnoſco te, ô mi Deus! ut ſupremum Dominum meum, primum Principium, & ultimum Finem meum, Authorem Naturæ, Gratiæ, & Gloriæ profundiſſima cum humilitate te adoro Dominum vitæ & mortis. tibique ſponte ſacrifico vitam meam, in unione Sacrificii Filii tui Domini noſtri JEſu Chriſti in cruce, & adorationis, quâ B. V. Maria, & omnes Sancti te adorârunt in terra æternùm te adorabunt in cœlo.

HO

HOMAGIUM II.

Primo Veritati.

Actus Fidei.

Sine Fide impoſſibile eſt, placere Deo. Hebr. 11.

O Mi Deus! Suprema & Eſſentialis Veritas! Credo te unum in Eſſentia, & Trinum in Perſonis, Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum. Credo, teneo, ac profiteor Fidem illam, quam Chriſtus docuit, quam prædicaverunt Apoſtoli, quam Sancta Romana Dei Eccleſia docet ac profitetur, & ſingulos Catholicæ Fidei articulos paratus ſum ſanguine meo ſubſignare, & morte mea confirmare.

HOMAGIUM III.

Omnipotentiæ & Miſericordiæ Dei.

Actus Spei.

Nolite amittere Confidentiam veſtram, quæ magnam habet remunerationem. Hebr. 10.

O Mnipotens & Miſericors Deus! cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere! ſpero per Sanguinem & merita JEſu Chriſti Redemptoris mei ab infinita Bonitate tua, ac Clementia remiſſionem peccatorum, quibus te ſummum bonum meum graviſſimè offen-

di. Spero in te, ô æterna Felicitas mea! qui es meta omnium deſideriorum, & humanæ mentis plena ſatietas. Spero firmiſſimè, me à paterna liberalitate tua obtenturum omnia, ad ſalutem obtinendam mihi neceſſaria, gratiam copioſam, & gloriam ſempiternam.

HOMAGIUM IV.

Summæ bonitati Dei.

Actus Amoris.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Luc. 10.

AMo te, ô amabiliſſime Deus! ex toto corde meo ſuper omnia, propter infinitam bonitatem tuam. Vellem, ſi poſſem, amare te illo amore, quo te amant omnes Sancti, & JEſus Chriſtus Filius tuus; quo te ipſum infinitè amas: & ex ſinceriſſimo tui amore intenſiſſimè doleo, quòd te ſummum bonum meum peccatis meis toties offenderim. Quidquid unquam perpeſſus ſum, & quidquid patior patiárve, omne illud ex motivo ſanctiſſimi amoris tui offero gloriæ tuæ. Amor tuus perficiat dolores meos, efficiátque, ut quantùm me cruciant, tantùm te delectent. Patiar, quia tu præcipis, quem ardentiſſimè amo ſuper omnia, Tibi me totum in holocauſtum conſecro, ô Deus cordis mei, & Pars mea Deus in æternum.

HO-

HOMAGIUM V.

Divinæ Providentiæ.

Actio Gratiarum pro omnibus Mediis ad Salutem.

In omnibus gratias agite. 1 Theſſ. 5.

GRatias tibi ago infinitas, liberaliſſime Deus! pro innumeris beneficiis mihi & toti mundo à Paterna & Benigniſſima Providentia tua indeſinenter collatis, pro mediis ad ſalutem aptiſſimis ab æterno mihi præparatis, pro copioſis naturæ & gratiæ donis, quibus me miſerrimam & ingratiſſimam, tuóque amore indigniſſimam creaturam cumulare non deſinis. O utinam tantis beneficiis tuis nunquam contra te abutar, ſed omnia puriſſima intentione referam in te ſolum, fontem inexhauſtum bonorum omnium! in gratiarum actionem offero tibi, ô Pater amantiſſime, me totum, & omnia mea, atque ex animo gaudeo, hæc omnia infinitis titulis tibi jam dudum fuiſſe debita, quæ tibi novo amoris & gratitudinis affectu integerrimè conſecro.

HOMAGIUM VI.

Divinæ Juſtitiæ.

Actus Pœnitentiæ & humilitatis.

Cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies. Pſal. 50.

O Juſtiſſime Deus! ego abominandus peccator; coram infinita Majeſtate ac bonitate tua proſtratus, corde contrito & humiliato confiteor me reum læſæ ſupremæ Majeſtatis tuæ, veniámque meorum criminum ſupplex rogo. Deteſtor ex animo omnia peccata, quibus te amabiliſſimum Deum meum frequentiſſime offendi; & cum gratia tua propono firmiſſimè, nunquam deinceps offendere infinitam bonitatem tuam. O utinam omnes halitus mei ſint gemitus dolentis ac pœnitentis cordis mei! O Juſtiſſime ſcelerum Vindex, & miſericordiſſime Pater! hîc ure, hîc ſeca, dummodo in æternum parcas.

HOMAGIUM VII.

Sacroſanctæ Trinitati.

Actus Glorificationis.

Laudate Dominum omnes gentes. Pſal. 116.

BEnedico te, laudo te, Glorifico te; ô Sacroſancta Trinitas, unus DEUS! Tibi ſoli laus

laus honor, & gloria ab omni creaturâ nunc & ſemper. Gloria Patri, qui creavit me. Gloria Filio, qui redemit me. Gloria Spiritui Sancto, qui ſanctificavit me. Gloria Patri, qui me ſuſtentat per ſuam potentiam. Gloria Filio, qui me gubernat per ſuam Sapientiam. Gloria Spiritui Sancto, qui me ſanctificat per ſuum amorem. Benedicta ſit Sancta & individua Trinitas ab omnibus Angelis & Sanctis & ab omnibus creaturis, nunc & ſemper, & in ſæcula ſæculorum, Amen.

Vide ſoliloquia S. Auguſtini. cap. 37.

HOMAGIUM VIII.

Divinæ Sapientiæ, Omnipotentiæ & Bonitati.

Actus Conformitatis.

Fiat Voluntas tua ſicut in Cœlo & in terra. Matth. 6.

O Mi Deus infinitæ Sapientiæ, & potentiæ, & bonitatis! O utinam ſemper integrè exequar ſanctiſſimum Beneplacitum tuum nec unquam contradicam ſermonibus ſanctis! Tu, Domine nôſti, quid mihi ad ſalutem ſit magis proficuum. Tu potes & vis me, & à me ſemper perfectiſſimè

adimpleri. O Pater amantiſſimè! quidquid vis, quantum vis, quomodo vis, & ego volo. Fiat, Domine, in me, de me, per me, circa me, & circa mea omnia ſanctiſſima Voluntas tua in omnibus, nunc & in æternum, Amen.

F I N I S.

IN-

Digitized by Google

INDEX MEDITATIONUM.

Prima Pars Meditationum.
Pro via purgativa.

Medit. Fol.

1. De fine hominis. 1
2. De Dominio Dei in creaturas. 2
3. De cura propriæ ſalutis. 5
4. De avulſione à Creaturis. 7
5. De voluntate Dei. 8
6. De obligationibus, Deum amandi, eique ſerviendi. 9
7. Cogitationes utiles ad mentem à mundo avellendam. 10
8. De morte. 11
9. De morte Juſtorum. 13
10. De morte peccatorum. 15
11. De Judicio. 17
12. De inferno. 19
13. De duplici Æternitate. 21
14. De peccato mortali. 22
15. De peccato veniali. 24
16. De pœnitentia. 25
17. De converſione non differenda. 26
18. De conditionibus veræ pœnitentiæ. 29
19. De Fuga occaſionum, & malarum ſocietatum. 32

20. De bona & mala conſcientia. 35
21. De pace animæ. 36
22. De vanis deſideriis. 38
23. De Tepiditate. 39
24. De odio mundi. 40
25. De parvo numero Electorum. 43
26. De ſcandalo & malo exemplo. 54
27. De pœnitentia exteriore, & mortificatione. 47
28. De excellentia mortificationis. 49
29. De utilitate & neceſſitate tentationum. 50
30. De cauſis noſtrarum teutationum. 52
31. De perturbationibus animi, & anxietatibus mentis. 54
32. De inclinationibus naturalibus. 55
33. De animo ab aliis averſo. 57
34. De immodica ſui fiducia. 60
35. De bono uſu temporis. 63
36. De perſecutionibus. 64
37. De neceſſitate afflictionis & perſecutionis. 66
38. De reſpectu humano. 68
39. De Detractione. 70
40. De Triſtitia. 71
41 De malis effectibus triſtitiæ. 73
42. De remediis triſtitiæ. 75
43. De ſuperbia. 78
44. De remiſſione injuriarum. 80
45. De judiciis hominum contemnendis. 83
46. De avaritia. 85
47. De iterata prolapſione in peccatum. 87
48. De conſuetudine peccandi. 89
49. De præparatione ad mortem. 92
50. De morte promptè acceptanda. 94

51.

51. Affectus animæ juſtæ, morte appropinquante. 96
52. Paraphraſis Orationis Dominicæ, in ſolatium ægrorum. 103

Secunda pars Meditationum.
Pro via illuminativa.

53 De cura propriæ perfectionis. 111
54 De oratione & difficultatibus in ea occurentibus. 113
55. De fide. 116
56. De fidei directione. 118
57. De ſpe & fiducia in Deum. 120
58. De charitate. 123
59 De pura intentione. 125
60. Quæ ſit intentio nobiliſſima. 126
61. De ſignis puræ intentionis. 128
62. De humilitate. 129
63 De patientia. 131
64. De exercitio patientiæ. 133
65. De cruce, ſeu variis motivis patiendi. 134
66. De conformitate voluntatis noſtræ cum Divina. 139
67. De amore proximi. 141
68. De obligatione parentum erga liberos, & Dominorum erga ſervos. 143
69. De manſuetudine & ira. 146
70. De remediis iræ. 148
71. De actionibus bene peragendis. 150
72. De fidelitate in rebus minimis. 151
73. De bonis operibus. 153
74. De eleemoſyna. 154

75. De via recta, per quam DEUS juſtum ducit. 157
76. De felicitate eorum, qui ſe Dei directioni permittunt. 159
77. De infelicitate eorum, qui ſe ſubtrahunt directioni Dei. 160
78. De ſiccitatibus & ariditatibus. 163
79. De ſilentio. 164
80. De morbis. 166
81. De modeſtia. 168
82. De inſpirationibus divinis. 170
83. De verbo Dei. 173
84. De felicitate ſtatûs Religioſi. 174
85. De paupertate. 176
86. De caſtitate. 177
87. De obedientia. 179
88. De diſciplina Religioſa. 181

Tertia Pars Meditationum.

De præcipuis Myſteriis, vitæ & mortis Filii Dei & ſanctiſſimæ Matris ejus.

89. De imitatione JEſu Chriſti. 186
90. De virtutibus JEſu Chriſti, comparatis cum noſtris vitiis. 187
91. De Nativitate JEſu Chriſti. 189
92. Affectus teneri erga parvulum JEſum. 190
93. De paupertate Pueri JEſu. 192
94. De humilitate Pueri JEſu. 194
95. De humilitata Divina in Myſterio Incarnationis. 195
96. De ſanctiſſimo Nomine JEſu. 197
97. De regno Dei. 199
98. De regno JEſu Chriſti & Sathanæ. 200

89. De

99. De Paſſione JEſu Chriſti in genere. 202
100. De triſtitia Filii Dei in horto Olivarum. 204
101. De oratione Chriſti in horto. 206
102. De injuriis à Chriſto JEſu toleratis in domo Annæ & Caiphæ. 208
103. De Herode contempto à JEſu Chriſto, & de JEſu Chriſto ſpreto ab Herode. 209
104. De JEſu Chriſto Barrabæ poſtpoſito. 211
105. De flagellatione JEſu Chriſti. 212
106. De Chriſto JEſu ſpinis coronato. 214
107. De via JEſu Chriſti crucem balulantis. 216
108. De JEſu crucifixo. 217
109. De primo verbo Chriſti in cruce. 220
110. De Pœnitentia boni latronis, & impœnitentia mali. 221
111. De Paſſione B. V. Mariæ. 223
112. De derelictione Chriſti. 226
113. De ſiti Chriſti in cruce. 228
114. De ſexto verbo Chriſti in cruce: Conſummatum eſt. 230
115. De ultimo Verbo Chriſti in cruce: Pater in manus tuas &c. 233
116. De morte Filii Dei. 235
117. Oratio circa 7. Stationes Filii Dei patientis. 237
118. De ſepultura JEſu Chriſti. 241
119. De Reſurrectione JEſu Chriſti. 243
120. De vulneribus JEſu Chriſti. 245
121. De JEſu bono paſtore. 247
122. De ovibus JEſu Chriſti. 249
123. De aſcenſione JEſu Chriſti. 251
124. De Adventu Spiritûs ſancti. 253
125. De SS. Trinitate. 255

126.

Digitized by Google

126. De inſtitutione SS. Euchariſtiæ, Dialogus. 257
127. De amore JEſu Chriſti in SS. Euchariſtiæ Sacramento. 261
128. De Sacra Communione. 264
129. Oratio ad Chriſtum JEſum. 268
130. De devotione erga B. V. Mariam. 269
131. De conceptione immaculata B. V. Mariæ. 270
132. De Purificatione B. V. Mariæ. 272
133. De annunciatione B. V. Mariæ. 274
134. De humiliatione Filii Dei, & exaltatione Mariæ in myſterio Incarnationis. 276
135. De Viſitatione B. V. Mariæ. 278
136. De morte B. V. Mariæ. 280
137. De B. V. Maria à morte reſuſcitata. 282
138. De aſſumptione B. V. Mariæ. 284
139. De Nativitate B. V. & Nomine Mariæ. 286
140. De præſentatione B. V. Mariæ in templo. 288
Profeſſio obſequii noſtri erga B. V. Mariam. 290

Quarta Pars Meditationum.
Pro via unitiva.

141. De amore JEſu. 291
142. De unitate amoris. 292
143. De præſentia Dei. 294
144. De ſolitudine. 296
145. De derelictione ſui ipſius. 297
146. Quomodo oporteat ſe penitùs relinquere. 299
147. De Annihilatione. 301
148. De quinque gradibus perfectionis. 302

Digitized by Google

149. De perfectionibus Divinis. 303
150. De amabilitate Dei. 307
151. De amore Dei erga homines, & hominum erga Deum. 309
152. De incomprehenſibilitate DEI. 311
153. De ſimplicitate. 313
154. De plenitudine Divitiarum DEI. 316
155. De Paradiſo. 317
156. De unione Divina. 319

Oratio ad SS. Trinitatem pro impetranda gratia unionis.

Cantica Spiritualia pro animabus ſanctis.

1.	*Canticum.*	*324*	6.	*Canticum.*	*327*
2.	*Canticum.*	*324*	7.	*Canticum.*	*327*
3.	*Canticum.*	*325*	8.	*Canticum.*	*328*
4.	*Canticum.*	*325*	9.	*Canticum.*	*329*
5.	*Canticum.*	*326*	10.	*Canticum.*	*329*

INDEX MEDITATIONUM.

In ſingulos Anni dies.

Dominica 1. Adventus.

Evangelium S. Lucæ cap. 21. à v. 25. usque ad v. 24. *Medit.*

Domin. De Judicio. 11
Fer. 2. De morte. 8
Fer. 3. De fine hominis. 1
Fer. 4. De eodem argumento.
Fer. 5. De bonis operibus. 73
Fer. 6. De pœnitentia. 16
Sabb. De eodem argumento.

Dominica II. Adventûs.

Evangel. S. Matth. c. 11. à v. 2. usque ad v. 11.

Domin. De reſpectu humano. 38
Fer. 2. | *Fer. 3.* | De perſecutionibus. 36
Fer. 4. De paupertate. 85
Fer. 5. De ſcandalo. 26
Fer. 6. | *Sabb.* | De bona & mala conſcientia. 20

Dominica III. Adventûs.

Evang. S. Joan. cap. 1. à v. 19. usque ad v. 29.
Domin. De humilitate. 62
Fer. 2. De eodem argumento.
Fer. 3. De judiciis hominum contemnendis. 45
Fer. 4. | *Fer. 5.* | De vanis deſideriis. 22
Fer. 6. | *Sabb.* | Cogitationes utiles ad mentem à mundo abſtrahendam aut de devotione erga B. V. Mariam. 130

Dominica IV. Adventûs.

Evangelium S. Lucæ cap. 3. à v. 1. usque ad v. 7.
Dom. De converſione non differenda. 17
Fer. 2. | *Fer. 3.* | De conditionibus veræ pœnitent. 18
Fer. 4. De peccato mortali. 14
Fer. 5. | *Fer. 6.* | De pace animæ. 21
Sabbat. De tepiditate. 23
25. Dec. Nativitas D. N. JEſu Chriſti. Medit. de Nativit. JEſu Chriſti. 91
Evang. primæ Miſſæ S. Lucæ c. 2. à v. 1. usque ad v. 15.

Evang. ſecund. Miſſæ S. *Lucæ cap. 2. à v. 15. usque ad v. 21.*
Evang. tertiæ Miſſæ S. Joan. cap. 1. à v. 1. usque ad 15.
26. *Dec.* S. Stephan. de Remiſſione Injuriarum. 44
Evang. S. Matth. cap. 23. à v. 34. usque ad v. 40.
27. *Dec.* S. Joan. De amore proximi. 67
Evang. S. Joan. cap. 21. à v. 19. usque ad v. 28.
28. *Dec.* SS. Innocentes. De neceſſitate perſecutionis. 37
Evang. S. Matth. cap. 2. à v. 13. usque ad v. 19.
29. *Dec.* Affectus teneri erga parvulum JEſum. 92
30. *Dec.* De paupertate pueri JEſu. 93
31. *Dec.* De humilitate pueri JEſu. 94

Præparatio ad morrem.

Quatuor Meditationes ſequentes inſtitui poſſunt ultimis quatuor diebus cujusque menſis, ut diſcas bene mori.

1. De præparatione ad mortem. 49
2. De morte promptè acceptanda. 50
3. Affectus animæ juſtæ, morte appropinquante. 51
4. Paraphraſis orationis Dominicæ in ſolatium ægrorum. 52
1. *Januarii* De Sanctiſſimo Nomine JEſu. 96
Evang. S. S. Lucæ cap. 2 à v. 21. usque ad v. 22.
2. *Januarii.* } De bono uſu temporis. 35
3. *Januarii.* }
4. *Jan.* De humilitate Divina in myſterio Incarnationis. 95
5. *Jan.* De virtutibus JEſu Chriſti. 90

6. Jan. Feſt. Epiphaniæ. De regno JEſu Chriſti. 98

Evang. Matth. cap. 2. à v. 1. usque ad v. 13.

7. Jan. De eodem argumento.

8. Jan. De regno Dei. 97

Dominica I. poſt Epiphaniam.

Evang. Luc. cap. 2. à v. 42 usque ad v. 53.

Dom. De obligatione parentum erga liberos. 68

Fer. 2. | *Fer. 3.* De cura propriæ ſalutis. 3

Fer. 4. | *Fer. 5.* De derelictione ſui ipſius. 145

Fer. 6. | *Sabb.* Quomodo oporteat ſe penitus relinquere. 146

Dominica II. poſt Epiphaniam.

Evang. S. Joannis cap. 2. à v. 3. usque ad 12.

Dom. De felicitate ſtatus Religioſi: 84

aut de unione Divina. 156

Fer. 2. De eodem argumento.

Fer. 3. De caſtitate. 86

Fer. 4. | *Fer. 5.* Cogitationes utiles ad mentem à mundo abſtrahendam. 7

Fer. 6. | *Sabb.* De patientia. 63

Dominica III. poſt Epiphaniam.

Evang. Matth. cap. 8. à v. 1. usque ad v. 14.

Dom. De morbis: 80

aut: de S. Communione. 128

Fer. 2. De Fide. 55

Fer. 3. De peccato veniali. 15

Fer. 4. De præparatione ad mortem. 49

Fer. 5

Digitized by Google

Fer. 5. De morte promptè acceptanda. 50
Fer. 6. Affectus animæ juſtæ, morte appropinquante. 51
Sabb. Paraphraſis Orationis Dominicæ in ſolatium ægrorum. 52

Dominica IV. poſt Epiphaniam

Evang. Matth. cap. 18. à v. 23. usque ad v. 28.

Dom. / *Fer. 2.* De utilitate tentationum. 29
Fer. 3. / *Fer. 4.* De Dominio Dei in creaturas. 2
Fer. 5. De Spe & fiducia in Deum. 57
Fer. 6. / *Sabb.* De motivis patientiæ. 65

Dominica V. poſt Epiphaniam.

Evang. Matth. cap. 13. à v. 24. usque ad v. 31.

Dom. / *Fer. 2.* De fuga Occaſionum. 19
Fer. 3. De pura intentione. 59
Fer. 4. De inferno. 12
Fer. 5. / *Fer. 6.* De odio mundi. 42
Sabb. De duplici Æternitate 13

Dominica VI. poſt Epiphaniam

Evang. S. Matth. cap. 13. à v. 31. usque 36.

Dom. De fidelitate in rebus minimis. 72

Fer. 2. / *Fer. 3.* De immodica ſui fiducia. 34
Fer. 4. De fidei directione. 56
Fer. 5. De perturbationibus animi 31
Fer. 6. / *Sabb.* De inclinationibus naturalibus. 32

Dominica Septuageſimæ.

Evang. Matth. cap. 20. à v. 1. usque ad v. 17.

Dom. De parvo numero Electorum. 25
Fer. 2. De detractione. 39
Fer. 3. De actionibus benè peragendis 71
Fer. 4. De præparatione ad mortem: 49
Fer. 5. De morte promptè acceptanda. 50
Fer. 6. Affectus animæ juſtæ morte appropinquante 51
Sabb. Paraphraſis Orationis Dominicæ in ſolatium ægrorum 52

Dominica Sexageſimæ.

Evang. Luc. cap. 8. à v. 4. usque ad v. 16.

Dom. De verbo Dei. 83
Fer. 2. De ſiccitatibus & ariditatibus. 78
Fer. 3. / *Fer. 4.* De eleemoſyna. 74
Fer. 5. / *Fer. 6.* De inſpirationibus Divinis 82
Sabb. De avaritia. 46. aut: De devotione erga B. V. M 130

Domi-

Dominica Quinquageſimæ.

Evang. Luc. c. 18. à v. 31. usque ad v. 44.

Dom. } De obligationibus amandi Deum, ei-
Fer. 2. } que ſerviendi. 6
Fer. 3. De modeſtia. 81
Fer. 4. *Cinerum* } De pœnitentia exterio-
Fer. 5. } ri. 27
Fer. 6. De excellentia mortificationis. 28
Sabb. De conſuetudine peccandi. 48

Dominica I. Quadrageſimæ.

Evang. Matth. cap. 4. à v. 1. usque ad v. 12.

Dom. De cauſis noſtrarum tentationum. 30
Fer. 2. } De Paſſione JEſu Chriſti in gene-
Fer. 3. } re. 99
Fer. 4. } De triſtitia Filii Dei. 100
Fer. 5. }
Fer. 6. } De oratione Chriſti in horto. 101
Sabb. } Aut: Septem Stationes. 117

Dominica II. Quadrageſimæ.

Evang. Matth. cap. 17. à v. 1. usque ad v. 10.

Dom. De Paradiſo. 155. Aut: de ſolitudi-
ne. 144
Fer. 2. } De injuriis à Chriſto JEſu toleratis in
Fer. 3. } domo Annæ &c. 102
Fer. 4 } De Herode contempto à JEſu Chri-
Fer. 5. } ſto, & de JEſu Chriſto ſpreto ab He-
} rode. 103

Fer.6. De JEſu Chriſto Barrabæ poſtpoſito. 104
Sabb. Aut: quatuor Meditationes de præpar. mortis. 49. 51. 52.

Dominica III. Quadrageſimæ.

Evang. Matth. cap. 11. à v. 24. usque ad v. 27.

Dom. De iterata prolapſione in peccatum. 47
aut: De detractione. 39
Fer. 2. *Fer. 3.* De flagellatione JEſu Chriſti. 105
Fer. 4. *Fer. 5.* De JEſu Chriſto ſpinis coronato 106
Fer. 6. De Via JEſu Chriſti, crucem Bajulantis. 107
Sabb. Aut: Septem Stationes. 117

Dominica IV. Quadrageſimæ.

Evang. S. Joan. cap. 6. à v. 1. usque ad v. 16.

Dom. De eleemoſyna 74. Aut: de Spe. 57
Fer. 2. *Fer. 3.* De JEſu crucifixo. 108
Fer. 4. *Fer. 5.* De primo verbo Chriſti in Cruce. 109
Fer. 6. De pœnitentia boni latronis &c. 110
Sabb. Aut: Septem Stationes 117

Dominica Paſſionis

Evang. S. Joan. cap. 8. à v. 46. usque ad v. 60.

Dom. De animo ab aliis averſo. 33. Aut: de peccato veniali. 15

Fer. 2.

Fer. 2. *Fer. 3.* De Paſſione B. V. M. 111
Fer. 4. *Fer. 5.* De derelictione Chriſti. 112
Fer. 6. De ſiti Chriſti in cruce. 113
Sabb. Aut: ſeptem Stationes 117

Dominica Palmarum.

Evang. S. Matth. cap. 21. v. 1. usque ad v. 10.
Paſſio Chriſti. Matth. 26.

Dom. De regno JEſu Chriſti &c. 98
Aut: de conform. volunt. noſtræ cum divina. 66
Fer. 2. *Fer. 3.* De ſexto verbo Chriſti in cruce. 114
Fer. 4. *Fer. 5.* De ultimo verbo Chriſti in cruce. 115
Fer. 6. De morte Filii Dei. 116
Sabb. De ſepultura JEſu Chriſti. 118
Aut.: ſeptem Stationes. 117

Dominica Reſurrectionis

Evang. S. Matth. cap. 16. à v. 1. usque 8.

Dom. De Reſurrectione JEſu Chriſti. 119
Fer. 2. Aut: de malis effectibus triſtitiæ. 41
Fer. 3. *Fer. 4.* De pace animæ. 21
Fer. 5. Tertium Canticum ſpirituale.
Fer. 6. *Sabb.* De quinque gradibus perfectionis 148

Dominica I. poſt Paſcha.

Evang. S. Joan. cap. 20. à v. 19. usque ad v. 32.

Dom. / *Fer. 2.* De Vulneribus JEſu Chriſti. 120
Fer. 3. / *Fer. 4.* De Charitate. 58
Fer. 5. De perturbationibus animi. 31
Fer. 6. / *Sabb.* De ſuperbia. 43

Dominica II. poſt Paſcha.

Evang. S. Joan. cap. 10. à v. 16. usque ad v. 17.

Dom. / *Fer. 2.* De bono Paſtore. 121
Fer. 3. / *Fer. 4.* De ovibus JEſu Chriſti. 122
Fer. 5. De via recta, per quam Deus juſtum deducit. 75
Fer. 6. De felicitate eorum, qui ſe Dei directioni permittunt. 76
Sabb. De infelicitate eorum, qui ſe ſubtrahunt directioni Dei. 77

Dominica III. poſt Paſcha.

Evang. S. Joan. cap. 10. à v. 11. usque ad v. 23.

Dom. De Triſtitia. 40

Digitized by Google

Fer. 2. *Fer. 3.* De remediis triſtitiæ. 42
Fer. 4. De perſecutionibus. 36. Aut: quatuor Meditationes de morte. 49. 50. 51. 52.
Fer. 5. De neceſſitate Perſecutionis 37
Fer. 6. *Sabb.* De inordinato Creaturarum amore extirpando. 4

Dominica IV. poſt Paſcha.

Evang. S. Joan. cap. 16. à v. 5. usque 15.

Dom. De malis effectibus triſtitiæ. 41
Fer. 2. Cogitationes utiles ad mentem à mundo abſtrahendam. 7
Fer. 3. *Fer. 4.* De odio mundi 24
Fer. 5. Quæ ſit intentio nobiliſſima. 60
Fer. 6. *Sabb.* De ſignis puræ intentionis 61

Dominica V. poſt Paſcha,

Evang. S. Joan. cap. 16. v. 23. usque 31.

Dom. *Fer. 2.* De oratione &c. 54
Fer. 3. *Fee. 4.* De amore Dei erga homines & hominum erga Deum. 151
Fer. 5. De Aſcenſione JEſu Chriſti. 123

Evang. S. Marci. cap. 16. à v. 14. usque 21.

Fer. 6. De Paradiſo. 155
Sabb. De Amore JEſu. 141

Dominica VI. poſt Paſcha.

Evang. S. Joan. cap. 15. à v. 26. usque ad v. 5. Capitis ſequentis.

Dom. De motivis patientiæ. 64.
Fer. 2. De Reſpectu humano. 38
Fer. 3. De ſilentio. 79
Fer. 4. *Fer. 5.* De ſolitudine. 144
Fer. 6. *Sabb.* De fuga occaſionum. 19

Dominica Pentecoſtes.

Evang. S. Joan. cap. 14. à. v. 23. usque 32.

Dom. *Fer. 2* De adventu Spiritûs S. 124
Fer. 3. De præſentia Dei. 143
Fer. 4. Aut: quatuor Medit. de morte. 49. 50. 51. 52.
Fer. 5. *Fer. 6.* De unione divina. 156
Sabb. Prim. & ſecund. Canticum.

Dominica SS. Trinitatis.

Evang. Matth. cap. 28. à v. 13. usque ad v. 21.

Dom. De SS. Trinitate. 125
Fer. 2 *Fer. 3* De perfectionibus Divinis. 149
Fer. 4 De Amabilitate Dei. 150
Fer. 5. Feſtum Corporis Chriſti.

Evang.

Evang. S. Joan. c. 6. à v. 56. usque 60.

Fer. 6.] De inſtitutione SS. Sacramenti Eu-
Sabb.] chariſtiæ. 126

Dominica II. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Luc. cap. 14. à v. 16. usque ad v. 25.

Dom.]
Fer. 2.] De ſacra Communione. 128
Fer. 3.] De amore JEſu Domini in SS. Eucha-
Fer. 4.] riſtia Sacramento 127
Fer. 5. Oratio ad Chriſtum JEſum. 129
Fer 6.] De ſimplicitate. 153
Sabb.] Aut: 5tum & 6tum Canticum.

Dominica III. poſt Pentecoſten

Evang. S. Lucæ cap. 15. à v. 1. usque 11.

Dom. De amore JEſu. 141
Fer. 2. De virtutibus JEſu Chriſti. 90
Fer. 3. De amabilitate Dei. 150
Fer. 4. De amore Dei erga hominem, & hominum erga Deum 151
Fer. 5. De pœnitentia. 16
Fer. 6. De converſione non differenda. 17
Sabb. De conditionibus veræ pœnitentiæ. 18

Dominica IV. poſt Pentecoſtes.

Evang. S. Lucæ cap. 5. à v. 1. usque 12.

Dom. De Dominio Dei in creaturas. 2
Fer. 2. Aut: de diſciplina Religioſa. 88

Digitized by Google

Fer. 3. De pura intentione. 59
Fer. 4. Quæ ſit intentio nobiliſſima 60
Fer. 5. De Humilitate. 62
Fer. 6. De Annihilatione. 147
Aut: de felicitate ſtatus Religioſi. 84
Sabb. De paupertate. 85. Aut: quatuor Medit. de morte 49. 50. 51. 52

Dominica V. poſt Pentecoſten.

Evang. Matth. cap. 5. à v. 20. usque 25.

Dom. *Fer.* 2. De manſuetudine & ira 69
Fer. 3. *Fer.* 4. De remediis iræ. 70
Fer. 5. De animo ab aliis averſo. 33
Fer. 6. De Remiſſione Injuriarum 44
Sabb. De Imitatione JEſu Chriſti. 89

Dominica VI. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Marc. cap. 8. à v. 1. usque 10.

Dom. De S. Communione. 128
Aut: de ſiccitatibus. 78
Fer. 2. *Fer.* 3. De ſpe & fiducia in Deum. 57
Fer. 4. De derelictione ſui ipſius. 145
Fer. 5. Septimum Canticum,
Fer. 6. *Sabb.* De felicitate eorum, qui ſe Dei directioni permittunt. 76

Dominica VII. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Matth. cap. 7. à. v. 17. usque 22.

Dom. *Fer. 2.* De voluntate Dei. 5
Fer. 3. De bonis operibus. 73
Fer. 4. De inferno. 12
Fer. 5. De puritate. 58
Fer. 6. De cura propriæ perfectionis. 53
Sabb. De fide. 55

Dominica VIII. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Lucæ. cap. 16. à v. 1. usque 10.

Dom. *Fer. 2.* De plenitudine divitiarum Dei 154
Fer. 3. *Fer. 4.* De bono uſu tempotis. 35
Fer. 5. De eleemoſyna. 74
Fer. 6. *Sabb.* De judicio. 11. Aut: quatuor Medit. de morte. 49. 50. 51. 52

Dominica IX. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Lucæ cap. 16. à v. 41. usque 45.

Dom. De amore Dei erga homines, & hominum erga Deum. 51
Fer. 2. De morte juſtorum. 9
Fer. 3. De morté peccatorum. 10
Fer. 4. De inſpirationibus divinis. 82
Fer. 5. De unitate amoris. 142

Fer. 6.

Fer. 6. *Sabb.* De oratione & difficultatibus. 54

Dominica X. poſt Pentecoſten.

Evang. Luc. c. 18. à v. 9. usque ad v. 15.

Dom. De Annihilatione. 147
Fer. 2. *Fer. 3.* De immodica ſui fiducia. 34
Fer. 4. *Fer. 5.* De ſuperbia. 43
Fer. 6. *Sabb.* De conditionibus veræ Pœnitentiæ. 18

Dominica XI. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Marc. cap. 7. à v. 31. usque 38.

Dom. *Fer. 2.* De conſuetudine peccandi. 48
Fer. 3. De fine hominis. 1
Fer. 4. De cura propriæ ſalutis. 3
Fer. 5. De ſilentio. 79
Fer. 6. *Sabb.* De conformitate voluntatis noſtræ cum divina. 66

Dominica XII. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Lucæ. cap. 10. à v. 23. usque 38.

Dom. *Fer. 2.* De amore JEſu. 141

Digitized by Google

Fer. 3.] *Fer.* 4.] De Charitate. 58
Fer. 5. De imitatione JEſu Chriſti. 89
Fer. 6. De amore proximi. 67
Sabb Aut: quatuor Medit. de morte. 49
50. 51. 52.

Dominica XIII. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Lucæ cap. 17. à v. 11. usque 29.

Dom. De fuga occaſionum. 19
Fer. 2. De avulſione à creaturis. 4
Fer. 3.] *Fer.* 4.] Cogitationes utiles ad mentem à mundo abſtrahendam. 7
Fer. 5. Octavum & nonum Canticum.
Fer. 6. De morbis. 80
Sabb. De obedientia. 87

Dominica XIV. poſt Pentecoſten.

Evang. Matth. cap. 6. à v. 24. usque 24.

Dom. De unitate amoris 143
Fer. 2.] *Fer.* 3.] De avaritia. 46. Aut: de quinque gradibus perfectionis 148
Fer. 4. De vanis deſideriis. 22
Fer. 5. De obligationibus amandi Deum. &c. 6
Fer. 6.] *Sabb.*] De cura propriæ perfectionis. 53

Domi-

Dominica XV. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Lucæ cap. 7. à v. 11. usque 17.

Dom. De morte. 8
Fer. 2. De morte peccatorum. 10
Fer. 3. De triſtitia. 40
Fer. 4. De malis effectibus triſtitiæ. 41
Fer. 5. Decimum Canticum.
Fer. 6. De remediis triſtitiæ. 42.
Sabb. De devotione erga B. V. M. 130

Dominica XVI. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Lucæ cap. 14. à v. 1. usque 12.

Dom. De humilitate 62. Aut: de S. Communione. 128
Fer. 2. De judiciis hominum contemnendis. 45
Fer. 3. De ſuperbia. 43
Fer. 4. *Fer. 5.* De incomprehenſibilitate Dei. 152
Fer 6. De unione divina. 156
Sabb. Aut: quatuor Medit. de morte. 49 50. 51. 52.

Dominica XVII. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Matth. cap. 22. à v. 35. usque 46.

Dom. De Amabilitate Dei. 150
Fer. 2. *Fer. 3.* De præſentia Dei. 143

Fer. 4. De perfectionibus divinis. 149
Fer. 5. De imitatione JEſu Chriſti. 89
Fer. 6. / *Sabb.* De amore proximi. 67

Dominica XVIII poſt Pentecoſten.

Evang. S. Matth. cap. 19. à v. 1. usque 9.

Dom De morbis. 80
Fer. 2. / *Fer. 3.* De tepiditate. 23
Fer. 4. / *Fer. 5.* De detractione. 39. Aut: Canticum tertium.
Fer. 6. / *Sabb.* De conſuetudine peccandi. 48

Dominica XIX. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Matth. cap. 22. à v. 1. usque 15.

Dom. De amore JEſu Chriſti in SS. Evchariſtiæ Sacramento. 127
Fer. 2. / *Fer. 3.* De Regno Dei. 97
Fer. 4. De parvo Numero Electorum. 25
Fer. 5. De inſpirationibus Divinis. 82
Fer. 6. De duabus Æternitatibus. 23
Sabb. De actionibus bene peragendis. 71

Dominica XX. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Joan. cap. 4. à. v. 46. usque 54.

Dom. De fidei directione 36

Digitized by Google

Fer. 2. De Patientia. 63
Fer. 3. *Fer. 4.* De motivis patientiæ. 65
Fer. 5. *Fer. 6.* De cura propriæ ſalutis. 3
Sabb. De obligatione parentum &c. 68. Aut: quatuor Medit. de morte. 49. 50. &c.

Dominica XXI. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Matth. cap. 13. à v. 23. usque 36.

Dom. *Fer. 2.* De Regno JEſu Chriſti & Sathanæ. 98
Fer. 3. De remiſſione injuriarum 44
Fer. 4. *Fer. 5.* De iterata prolapſione in peccatum. 47
Fer. 6. *Sabb.* De ſcandalo. 26

Dominica XXII. poſt Pentecoſten.

Evang. S. Marci. cap. 33. à v. 15. usque 22.

Dom. *Fer. 2.* De Reſpectu humano. 38
Fer. 3. De utilitate Tentationum 29
Fer. 4. De cauſis noſtrarum Tentationum. 30
Fer. 5. De Obligationibus amandi Deum, &c. 6
Fer. 6. De Conformitate voluntatis noſtræ cum Divinâ. 66
Sabb. De Virtutibus JEſu Chriſti. 90

Domi-

Dominica XXIII poſt Pentecoſten.

Evang. S. Matth. cap. 9. à v. 18. usque ad v. 17.

Dom. De morte. 8. aut: De S. Communione. 128
Fer. 2. De morte Juſtorum. 9
Fer. 3. *Fer. 4.* De Spe, & Fiducia in Deum. 57
Fer. 5. De Solitudine 144
Fer. 6. De Odio mundi. 24
Sabb. De quinque Gradibus Perfectionis. 148

Dominica XXIV. poſt Pentacoſten.

Evang. S. *Matth. cap. 24. à. 15. usque ad v. 36.*

Dom. De Cura propriæ Salutis. 3
Fer. 2. De Peccato veniali. 15
Fer. 3. De Fugâ Occaſionum. 19
Fer. 4. De Exercitio Patientiæ. 64
Fer. 5. De Derelictione ſuiipſius. 245
Fer. 6. Quandò oporteat ſemetipſum penitùs relinquere. 146
Sabb. De Præſentia Dei. 143
Aut: Quatuor Meditationes de morte. 49. 50. 51. 52

Digitized by Google

INDEX MEDITATIONUM.

In Præcipua Anni Feſta.

JANUARIUS.

Medit.

25. Converſio S. Pauli.
Evang. Matth. cap. 19. à v. 27. usque ad v. 30.
De Converſione non differendâ. 17

FEBRUARIUS.

2. Purificatio B. V. Mariæ.
Evang. Lucæ cap. 2. à v. 22. usque ad v. 33.
De Purificatione B. V. Mariæ. 132

24. S. Matthias Ap.
Evang. S. Matth. cap. 11. à v. 27. usque ad 31.
De parvo numero Electorum.

MARTIUS.

19. S. Joſeph.
Evang. S, Matth. cap. 1. à v. 18. usque ad v. 22.
De Pace animæ. 21. Vel: de ſilentio. 79
Vel de Conformitate, &c. 66

25. An-

25. Annuntiatio B. V. Mariæ.

Evang. S. Lucæ cap. 1. à v. 20. usque v. 39.

De Annuntione B. V. Mariæ. 133

Vel: de Humilitate Filii Dei, & Exaltatione B. V. M. in Myſt. Incarn. 134

APRILIS.

24. S. Marcus Evangeliſta.

Evang. S. Lucæ cap. 10. à v. 1. usque ad v. 10.

De Cauſis noſtrarum Tentationum. 30

Vel: de Voluntate Dei. 5

MAJUS.

1. SS. Philippus & Jacobus Apoſt.

Evang. S. Joan. c. 14. à v. 1. usque ad v. 14.

De Perturbationibus animi & anxietatibus mentis. 31

3. Inventio S. Crucis.

Evang. S. Joan. 3. à v. 1. usque ad v. 16.

De Cruce, ſeu variis motivis patiendi. 65

JUNIUS.

24. Nativit. S. Joan. Bapt.

Evang. S. Lucæ cap. 1. à v. 57. usque ad v. 69.

De Solitudine. 144

Vel: de Mortificatione. 27

Vel: de peccato veniali. 15

29. SS. Petrus & Paulus Apoſt.
Evang. S. Matth. cap. 16. à v. 13. usque ad 20.
De Fide. 35
Vel: de Charitate. 58
Vel: de Obedientiâ 87

30. Commemorat. S. Pauli.
Evang. S. Matth. cap. 10. à v. 16. usque ad 23.
De viâ rectâ, per quam Deus juſtum deducit. 75
Vel: de Amore JEſu. 141

JULIUS.

2. Viſitatio B. V. Mariæ.
Evang. S. Lucæ cap. 1. à v. 39. usque ad v. 48.
De Viſitatione B. V. Mariæ. 135

22. S. Magdalena.
Evang. S. Lucæ cap. 7. à v. 36. usque ad v. 51.
De Simplicitate. 153
Vel: de Conditionibus veræ Pœnitentiæ. 18
Vel: de Charitate. 58
Vel: de Unione Divina. 156

25. S. Jacob. Apoſtol.
Evang. S. Matth. c. 20. à v. 20. usque v. 24.
De Obligatione Parentum erga liberos. 68

Vel:

Vel: de Conformitate, &c. 66
De vanis Deſideriis. 22

26. S. Anna.
Evang. S. Matth. cap. 13. à. v. 44. usque ad v. 53.
De Siccitatibus & Ariditatibus. 78
Vel: de voluntate Dei. 5
Vel: de Derelictione ſuiipſius. 147

29. S. Martha.
Evang. S. Lucæ cap. 11. à v. 38. usque ad v. 43.
De bonis operibus. 73
Vel: de actionibus bene peragendis. 71
Vel: de Unione Divinâ 156

31. S. Ignatius Conf.
Evang. S. Lucæ cap. 10. à v. 1. usque ad v. 10.
De amore JEſu. 141
Vel: de amore proximi. 67
Vel: Quæ ſit Intentio nobiliſſima. 60
Vel. de Fidelitate in rebus minimis. 72

AUGUSTUS.

5. S. Maria ad Nives.
Evang. S. Lucæ cap. 11. à v. 27. usque ad v. 29.
De Devotione erg B. V. Mariam. 130

6. Transfiguratio D. N. J. Chriſti.
Evang. S. Matth. cap. 17. à v. 1. usque ad v. 20.
De Solitudine. 144
Vel: De Imitatione JEſu Chriſti. 89
Vel: de Paradiſo. 155

Digitized by Google

10. S Laurentius.

Evang. S. Joan. c. 12. à v. 24. usque ad v. 26.

De Patientiâ. 63
De Mortificatione. 27
De duplici Æternitate. 13

15. Aſſumptio B. V. Mariæ.

Evang. S. Lucæ cap. 11. à v. 38. usque ad 43.

De Morte B. V. Mariæ. 136
Vel: de B. V. à morte reſuſcitata. 137
Vel: de Aſſumptione B. V. Mariæ. 138

24. S. Bartholomæus Apoſt.

Evang. S. Lucæ cap. 6. à v. 12. usque ad v. 26.

De Excellentiâ Mortificationis. 28
Vel: de Manſuetudine & irâ. 69

25. S. Ludovicus Rex.

Evang. S. Lucæ cap. 19. à v. 12. usque ad v. 27

De via recta, per quam Deus juſtum deducit. 75
De Felicitate eorum, qui ſe Dei Directioni permittunt 76
De Infelicitate eorum, qui ſe ſubtrahunt Directioni Dei. 77
Vel: de Dominio Dei in creaturas. 28

28. S. Auguſtinus.

Evang. S. Math. cap. 6. à v. 13. usque ad v. 20.

De Incomprehenſibilitae Dei, 152
De Amabilitate Dei. 150

Vel:

Digitized by Google

Vel; de Fide. 55
Vel: de Humilitate. 62

20. Decollatio S. Joannis Baptiſtæ.
Evangel. S. Marc. cap. 6. à v. 17. usque ad v. 30.
De odio mundi. 24
De Fidelitate in rebus minimis 72
Vel: de Reſpectu Humano. 38

SEPTEMBER.

8. Nativitas B. V. Mariæ.
Evang. S. Matth. cap. 1. à. v. 1. usque ad v. 17.
De Nativitate B. V. & Nomine Mariæ. 139

14. Exaltatio S. Crucis.
Evang. S. Joan. c. 12. à v. 31. usque ad v. 37.
De Cruce, ſeu variis motivis patiendi. 65
Vel: de Remediis Triſtitiæ. 42

21. S. Matthæus Apoſtolus. 25
Evang. S. Matth cap. 9. à v. 4. usque ad v. 14.
De Avaritia. 46
Vel: de Paupertate 85
Vel: de Inſpirationibus Divinis. 82

29. S. Michaël.
Evang. S. Matth. cap. 18. à v. 1. usque ad v. 12.
De Superbiâ 43
Vel: de Humilitate. 62
Vel: de Scandalo. 26

OCTO-

OCTOBER.

4. S. Franciſcus Seraphicus.

Evang. S. Matth. c. 11. à v. 25. usque ad v. 31.

De Paupertate. 85

Vel: de Cruce, 65

Vel: Cogitationes utiles ad mentem à mundo abſtrahendam 7

9. S. Dionyſius.

Evang. S. Lucæ cap. 12. à v. 1. usque ad v. 9.

De Unione Divinâ. 156

Vel: de Perfectionibus Divinis. 149

Vel: de Oratione. 54

10. S. Franciſcus Borgias.

Evang. S. Lucæ cap. 12. à v. 35. usque ad v. 41.

De Obedientiâ 47

De SS. Nomine JEſu. 96

De Diſciplinâ Religioſâ. 88

Vel: de bonis operibus. 73

15. S. Thereſia.

Evang. S. Matth. c. 25. à v. 1. usque ad v. 14.

De Siccitatibus & Ariditatibus. 78

De Annihilatione. 174

Vel: de Plenitudine Divitiarum Dei. 154

18. S. Lucas Evangeliſta.

Evang. S. Lucæ cap. 10. à v. 1. usque ad v. 10.

De Excellentia Mortificationis. 28

Digitized by Google

Vel; De Pace animæ. 21
Vel: De perturbationibus animi. 31
28. SS. Simon & Judas Apoſt.

Evang. S. Joan. cap. 15. à v. 17. usque ad v. 25.
De amore proximi. 67
Vel: De perſecutionibus. 36
Vel: De neceſſitate perſecutionis. 37

NOVEMBER.

1. Feſtum omnium Sanctorum.

Evang. S. Matth. c. 5. à v. 1. usque ad v. 13.
De Paradiſo. 155
De duplici æternitate. 13
De perfectionibus Divinis. 49
2. Commemorat. Defunctorum.

Evang. S. Joan. c. 5. à v. 25. usque ad v. 30.
De Peccato veniali. 15
Vel: de Pœnitentiâ. 16
Vel: de bono uſu temporis. 35
11. S. Martinus Epiſcop.

Evang. S. Luc. c. 11. à v. 33. usque ad v. 37.
De Eleemoſyna. 74
Vel: de bonis operibus. 73
Vel: de morte Juſtorum. 9
Vel: affectus animæ juſtæ, morte appropinquante. 51
13. Beatus Stanislaus Koſtka.

Digitized by Google

Evang. S. Luc. c. 12. à v. 36. usque ad v. 41.
De Moleſtia. 81
De Inſpirationibus Divinis. 82
De Caſtitate. 86
De Diſciplina Religioſa. 88
De Fidelitate in rebus minimis. 72
Eædem Meditationes uſui eſſe poterunt in Feſto B. Aloyſii Gonz. 21. Jun.
21. Præſentatio B. V. Mariæ.
Evang. S. Lucæ. c. 11. à v. 27. usque ad v. 29.
De Præſentat. B. V. M. in templo. 140
30. S. Andreas Apoſt.
Evang. S. Matth. cap. 4. à v. 18. usque ad v 23.
De cruce. 65
Vel: de quinque gradibus perfectionis. 148

DECEMBER.

3. S. Franciſc. Xaver.
Evang. S. Marc cap 16. à v. 15. usque ad finem Capitis.
De imitatione JEſu Chriſti. 89
Vel: de ſexto Verbo Chriſti in cruce. 114
Vel: de ſpe & Fiduciâ in Deum. 57
Vel: Canticum nonum.
6. S. Nicolaus Epiſcop.
Evang. S Matth. cap. 25. à v. 14. usque ad v. 24.
De Eleemoſynâ. 74
De bono uſu temporis. 35
8. Conceptio B. V. Mariæ.

Evang.

Digitized by Google

Evang. S. Matth. cap. 1. à v. 1. usque ad v. 17.
De Conceptione Immaculatâ B. V. Mariæ. 131
21. S. Thomas Apoſt.
Evang. S. Joan. cap. 20. v. 24. usque ad v. 30.
De Fide. 55
Vel: Vulneribus JEſu Chriſti. 120

Meditationes pro Feſto Nativitatis Chriſti, & ſequentibus Feſtis, deſignantur in Meditationibus de Adventu.

PRO RENOVATIONE VOTORUM.

Uſui eſſe poſſunt Meditationes ſequentes.

	Medit.	*Pag.*
De Fine hominis.	1.	1
De Dominio Dei.	2.	2
De Cura propriæ Salutis.	3.	5
De voluntate Dei.	5.	8
De obligationibus amandi Deum.	6.	9
De Tepiditate.	23.	39
De Conſuetudine peccandi.	48.	89
De conditionib. veræ pœnitentiæ.	18.	29
De felicitate Statûs Religioſi.	84.	174
De Paupertate.	85.	176
De Caſtitate.	86.	177

De Obedientia.	87.	179
De Diſciplina Religioſa.	88.	181

Quibus non libuerit ſequi hunc Ordinem Meditationum in ſingulos anni dies, liberum erit illis, uti ſecundùm ſeriem, quâ una alteram ſequitur, aut ſeligere illas, quarum argumenta magìs videbuntur conſentanea præſenti meditantium conſtitutioni. Expedit etiam quandoque adhibere illam, quæ librum aperienti forte occurrerit ope Spiritûs ſancti priùs invocatâ.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google